

760

Jws. Nr. 21.

ANALE

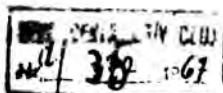
TOMUL XLII

ȘEDINȚELE DIN 1921—1922

22 OCT 2019

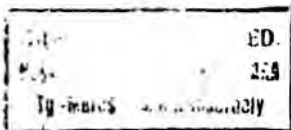
15 IUN.

CULTURA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI

1 9 2 3

CA 3129

Univ. "Petru Maior" Tg Mureș

094986 2613

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

17 IUNIE 1921 — 12 MAIU 1922

ȘEDINȚA PUBLICĂ

17 IUNIE 1921

Președinta d-lui D. ONCIUL.

D-l S. MEHEDINȚI expune comunicarea despre *Hotare etnografice și politice spre Craina și în Banat.*

Dela *Ministerul Instrucțiunii publice al Bulgariei* se primește, prin intermediul Ministerului Afacerilor Străine, publicațiunea tipărită cu ocaziunea sărbătoririi în acest an a Sfinților Cyril și Metodie.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

2 IUNIE 1921

Președinta d-lui D. ONCIUL.

D-l DR. V. BABEȘ, prezentând publicațiunea sa *Anatomia patologică generală*, I, București 1921, zice:

«Acest volum de 500 pagini și 250 figuri în text reprezintă nu numai cursul dela Facultatea de medicină, ci cuprinde și vederile originale pe baza unui număr mare de constatări și descoperiri ale autorului.

«Grație acestora, cari creează o bază nouă și solidă pentru concepțiunile moderne ale autorului asupra anatomiei patologice în legătură cu etiologie și clinică, aceste cursuri reprezintă o concepțiune nouă, putem zice românească, a anatomiei patologice.»

D-l Președinte D. ONCIUL mulțumește d-lui Dr. Babeș pentru publicațiunea dăruită și-l felicită pentru rezultatele cercetărilor sale științifice.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

1 IULIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l N. IORGA expune o comunicare cu subiectul *Informațiuni nouă despre trecutul nostru* și prezintă următoarele 27 documente pe cari le dăruiește Academiei Fundațiunea Culturală «I. C. Brătianu»:

I. grecești:

- 1489 — Dionisie al Constantinopolului întărește schimbul de biserici, intervenit între m-rea Sf. Ioan Prodromul, aflată în insula din fața Sozopolei (Sizeboli, pe coastele Traciei, Marea Neagră), și Mitropolia Sozopolei, potrivit cu care schimb o biserică din Sozopole rămâne proprietate și metoh al zisei mănăstiri. Orig., hârtie.
- 1569 — Sept. 13. Mitrofan al Constantinopolului, pe terciul hrisoavelor vechi, întărește privilegiile mănăstirii Sf. Ioan Prodromul, aflată în insula din fața Sozopolei, și recunoaște mănăstirea ca autonomă stavropighică și chinovie. Orig., pecete atârnată în plumb, perg.
- 1574 — Septem. 3. Ieremia al Constantinopolului întărește cartea patriarhicească de mai sus. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1579 — Iulie 26. Ieremia al Constantinopolului hotărăște ca mica mănăstire cu hramul Sf. Nicolae, aflată în insula din fața Sozopolei, să fie proprietate a mănăstirii Sf. Ioan Prodromul. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1580 — Sept. 9. Ieremia al Constantinopolului, idem. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1580 — Febr. 8. Mitrofan al Constantinopolului, idem. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1585 — Iulie 13. Teolipt al Constantinopolului, idem. Perg., pecetea atârnată căzută.
- 1587 — Decem. 1. Ieremia al Constantinopolului afurisește pe toți aceia cari nu vor restitui mănăstirii Maica Domnului din Halki lucrurile furate. Perg.
- 1592 — Decem. 3. Ieremia al Constantinopolului întărește dania de mai multe imobile, făcută de frații Dimitrie și Costa, mănăstirii Maicii Domnului din Halki. Hârtie.
- 1593 — Iunie 6. Ieremia al Constantinopolului certifică alegerea lui Hristofor fost egumen al mănăstirii Sf. Ioan Prodromul (Sozopole) la scaunul Mesimoriei în locul lui Ignatie demisionat. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1597 — Iulie 20. Meletie al Alexandriei și locțiitorul patriarhului ecumenic din Constantinopol certifică alegerea protosinghelului Calinic la scaunul Mitropoliei Sozopolei. Perg., pecetea atârnată căzută.
- 1608 — Iulie 6. Neofit al Constantinopolului întărește privilegiile mănăstirii Sf. Ioan Prodromul (Sozopole). Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1609 — Sept. 29. Neofit al Constantinopolului, idem. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1613 — Ian. 11. Timotei al Constantinopolului certifică alegerea lui Porfirie ca Mitropolit al Nicheii și exarh al Vitiniei. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1656 — Iun. 9. Ioanichie al Constantinopolului întărește stăpânirea mănăstirii Sf. Ioan Prodromul (Sozopole) asupra bisericii Maica Domnului din eparhia Dristrei. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1711 — Maiu 4. Atanasie al Constantinopolului certifică alegerea lui Ierotei al Sidei la scaunul Mitropoliei Dristrei. Perg., pecete atârnată în plumb.
- 1735 — Ciril (fost al Veriei) al Constantinopolului întărește proprietățile mănăstirii Sf. Ioan Prodromul (Sozopole) în urma cererii părinților acestei

- mănăstiri, găzduți acum pentru motive cunoscute în mănăstirea Maicei Domnului din insula Halki. Orig., hârtie.
- 1759 — Serafim al Constantinopolului împreună cu sinodul întărește și hotărăște ca egumenul mănăstirii Maica Domnului din Halki, chir Grigorie, să aibă dreptul să locuiască cât va trăi în chiliile egumenului, ca răsplătă pentru tot ce a făcut în folosul mănăstirii. Orig., hârtie.
- 1786 — Iunie 4. Procopie al Constantinopolului confirmă alegerea epitropilor mănăstirii Maica Domnului din Halki. Orig., hârtie.
- 1787 — Catastihul cheltuielilor făcute pentru clădirile mănăstirii Maica Domnului din Halki, rulate în anul 1787. Orig., hârtie.
- 1819 — Martie 7. Grigorie al Constantinopolului întărește stăpânirea lui Ioan Manos și Gheorghe Manos (fii Domniței Ralu Ipsilanti), asupra mănăstirii Schimbarea la față din insula Proti. Perg., pecete arătată în plumb.

II. românești:

- 1719 — (7227) Ian 23. București. Ioan Vvod. Rom. dă mănăstirii Halki din ostrovul Mării, ce este aproape lângă marea și laudată cetate a Țarigradului să ia milă dela Domnia-sa pe an taleri 145. Perg., pecetea domnească timbrată stricată, cu subscrierea Domnului.
- 1746 — (7254) Maiu 25. Constantin Nicolae Vvod. Rom. întărește anaforaua veliilor boeri pentru mila ce a făcut. dând casele domnești zestre jupănesei Smaragdei, fiica doctorului Petrache Depastea, soția lui Iordache Vătaful Merișanul. Pecete mică cu tuș, cu subscrierea Domnului.
- 1766 — (7274) Aprilie 5. București. Scarlat Grigorie Ghica Vvod. Rom. dă mănăstirii de lângă Țarigrad, care se numește Proti, să ție mila ce are dela domnie. Perg., pecete timbrată, cu subscrierea Domnului.
- 1778 — Febr. 9. București. Alexandru Ioan Ipsilant Vvod. Rom. dă mănăstirii care se numește Proti, de lângă Țarigrad, ca să ție mila ce are de a lua în toți anii vinăriciul din dealul Scheilor, jud. Saac. Perg., pecete cu tuș, cu subscrierea Domnului.
- 1787 — August. Iași. Alexandru Ioan Ipsilant Vvod. Mold. face milă mănăstirii lui Aron Vodă din Iași, ce este metoh al mănăstirii Halchi, să ia câte o pară de tot carul ce se va încărcă cu sare. Pecete cu tuș, cu subscrierea Domnului.

III. latinesc:

- 1774 — Iunie 13. Berlin. Scrisoarea lui Carol Wilhelm, Comite de Finerstal, către Marele Vezir al Porții Otomane. Perg.

D-l Președinte D. ONCIUL salută pentru prima oară prezența în mijlocul Academiei, ca membru corespondent, a d-lui G. Adamescu, ales la Secțiunea literară în sesiunea generală trecută. Prin acest vot Academia a avut în vedere nu numai recunoașterea meritelor noului ales în domeniul istoriei literaturii române, dar și serviciile pe cari d-sa le poate aduce științei în viitor.

D-l G. ADAMESCU exprimă cele mai vii mulțumiri pentru atențiunea și bună voința pe care Academia le-a avut față de d-sa și fiindcă, la înalta distincțiune, s'a avut în vedere nu numai activitatea sa de până acum, ci și puterea de muncă în viitor, pune la dispoziția Academiei timpul său liber pentru lucrările ce va întreprinde și pentru care priceperea și stăruința sa ar fi de folos.

D-l N. IORGA spune că prin noile legi fiscale și financiare, la debaterile cărora d-sa a luat și ia parte ca deputat, Academia a fost scutită de toate

impozitele. S'au obținut apoi promisiuni că renta ce se va da Instituțiunii noastre pentru moșiile expropriate va fi cu mult mai mare decât a celorlalți expropriați și că cererea adresată Ministerului de finanțe pentru o subvenție anuală va fi satisfăcută.

— D-l Președinte mulțumește d-lui Iorga pentru interesul ce poartă Academiei.

Dela d-l dr. Friederich Kleinwächter se primește o scrisoare în limba germană care, în traducere, are următorul cuprins:

Domnule Președinte,

«Prin măgulitoarea D-voastre scrisoare dela 23 a lunii curente cu No. 1287 am fost surprins în modul cel mai plăcut, fiindcă mi se comunică numirea de Membru Onorar al Academiei Române, cece o socotesc ca una dintre distincțiunile cele mai înalte. Bucuria mea este turburată de conștiința, că am făcut așa de puțin spre a merita cinstea care mi s'a dat.

«Vă rog, Prea Onorate Domnule Președinte, să fiți interpretul simțimintelor mele și să transmiteți Academiei mulțumirea mea cea mai adâncă și mai respectuoasă. Sper că îmi va fi cu putință să merg la București în toamna acestui an și să mulțumesc în persoană distinsei Instituțiuni a D-voastre.

«Pentru mine va fi o deosebită mulțumire, Prea Onorate Domnule Președinte, că raporturile de colegialitate cari ne leagă pe amândoi din timpul Universității din Cernăuți, se vor înnoi iarăși, de data aceasta în București, la Academie, și Vă rog să primiți asigurarea deosebitei stime, ce-o poartă».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 IULIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

Dela d-l G. BENGESCU se primește următoarea scrisoare:

«Am primit eri, 24 Iunie, prin binevoitoarea mijlocire a Legațiunii Române din Belgia, adresa cu No. 1196, prin care binevoiți a-mi face cunoscut că Academia Română m'a ales, în ședința din 4 Iunie, ca membru activ al ei în Secțiunea istorică.

«Comunicarea acestui vot a fost primită de mine cu o vie bucurie și cu o adâncă recunoștință, căci constituie pentru mine cea mai frumoasă răsplată a activității mele științifice în domeniul literelor și al istoriei, în decursul de peste patruzeci de ani.

«Sper că voi putea, cel mai târziu anul viitor, a mă reîntoarce în țară, pentru a participa la lucrările Academiei. Deocamdată mai sunt reținut aici prin starea puțin satisfăcătoare a sănătății mele precum și prin vii-

toarea publicare a unui volum, scris în limba franceză, tratând despre familia Goleștilor, cu care mă înrudesc de aproape, despre activitatea lor literară și politică în secolul al XIX-lea — volum intitulat «Une Famille de Boyards lettrés roumains au XIX-e siècle» — și pe care aș fi fericit de a-l depune eu însumi pe biuroul Academiei, ca un prinos cuvenit de înaltă deferință.

«V'aș fi foarte recunoscător dacă veți binevoi a împărtăși noilor mei Colegi deplina mea grațitudine pentru marea onoare ce mi-au făcut, binevoind a votă pentru mine».

Dela Universitatea din Sofia se primește în dar cartea VIII-a din Biblioteca publicată de acea Universitate, cuprinzând *Istoria limbii bulgare*, de profesorul B. Tonev, a) partea generală, tomul I.

D-I I. BIANU prezintă cartea *Historia della Transilvania* de Ciro Spontoni, publicată în Veneția la 1638, care cuprinde, precum se știe, memoriile generalului Basta. Exemplarul din biblioteca Academiei (A. 2310) a aparținut lui Bălcescu și are pe dosul titlului scrisă de mâna lui, nota următoare: «N. Bălcescu — cumpărată la Roma de mine, în Aprilie 1847».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

16 SEPTEMBRIE 1921

Președința d-lui DR. V. BABEȘ, Vicepreședinte.

D-I I. BIANU zice:

«In lipsa d-lui Președinte și a d-lui Secretar general, am plăcerea de a saluta în mijlocul nostru pe d-l H. Tiktin, colegul nostru onor, care a venit acum întâia oară între noi după alegerea sa. D-l Tiktin și-a pus toate puterile vieții sale întregi în serviciul limbii noastre naționale. După îndelungi, conștiincioase și serioase studii pregătitoare, d-sa a scris unul din cele mai bune (dacă nu chiar cel mai bun) tractat de Gramatică a limbii noastre, a publicat apoi mai multe studii atât în țară cât și în străinătate. Marea operă a vieții sale este însă *Dicționarul limbii române*, din care s'au tipărit cu cheltuiala Statului mai mult de trei pătrimi — până la cuvântul *scorjos* și este definitiv redactat până la sfârșit în manuscrisul care a scăpat întreg și neatins, așa încât ușor se va putea tipări. Dicționarul d-lui Tiktin este întâia lucrare lexicografică asupra limbii române făcută după toate cerințele științei — adică din despoierea documentelor literare vechi și moderne, populare și culte, așa încât atât formele cât și înțelesurile cuvintelor sunt arătate printr'o exemplificare sigură. În același timp, dicționarul este și etimologic, arătându-se la fiecare cuvânt și originea, etimologia. Această mare lucrare este un adevărat monument ridicat limbii române de d-l Tiktin prin munca sa proprie, prin știința și devotamentul său. Prin ea d-sa a dus la fericit capăt lexicografia ro-

•mânească începută la 1806 de Călugărul dela Blaj, Samoil Klein. Prin aceasta, d-l Tiktin și-a creat un titlu neîndoielnic la recunoștința noastră. •Sunt deci fericit că am ocaziunea de a-i spune aceasta în sânul Academiei •Române, salutându-l din toată inima în incinta acestei instituțiuni, al •cărei întâiu scop este studiul și cultivarea limbii noastre naționale. Fiți •binevenit, Domnule Coleg Tiktin, în sânul Academiei!»

D-l H. Tiktin răspunde: •Domnule Președinte și Iubiți Colegi, înainte de toate mulțumesc d-lui Bianu pentru cuvintele extrem de măgulitoare ce mi-a adresat. Dacă am lucrat — o spun sincer — la început am lucrat pentru plăcerea de a lucra. A venit timpul când m'am convins că pot face ceva. Atunci m'am apucat de lucru, punând plăcerea pe al doilea plan, lucrând chiar fără gust și am avut marea fericire de a fi făcut ceva care să mulțumească pe mulți. În ce privește Dicționarul, în care am pus o muncă de aproape 30 de ani am avut piedici mari de trecut, dar am avut în cele din urmă și mari înlesniri. La început lucrarea a mers foarte încet: mi-a trebuit un mare număr de ani pentru adunarea materialului pe care l-am coordonat în milioane de fișe; am avut apoi mare necaz cu tipăritul, deoarece zetarii dela Imprimeria Statului, unde se publică lucrarea, fiind lipsiți de cunoștințele necesare și neexperimentați în astfel de lucrări, corecturile erau foarte grele. Cu timpul, zetarii s'au deprins și lucrarea se făcea mai cu ușurință. La începutul războiului nostru publicarea a încetat, iar manuscrisul, pentru siguranță, a fost dat în păstrarea unei bănci, unde am avut marea bucurie să-l găsec neatins. Mi s'a promis că lucrările vor reîncepe în curând și cred că în doi ani cel mult, dacă voiu trăi, Dicționarul va fi publicat în întregime».

D-l DR. V. BABEȘ, asociindu-se la cuvintele mișcătoare ale colegului Bianu, spune că Academia are toată admirația pentru marea operă a d-lui Tiktin și autorul ei.

Dela d-l Gabriel Millet se primește o scrisoare în limba franceză, care în traducere are următorul cuprins:

Domnule Președinte,

•Îngăduiți-mi să vă mulțumesc pentru bunăvoința de a-mi aduce la •cunoștință votul Academiei Române care mi-a dat titlul de Membru •onorar.

•Vă rog să înfățișați Academiei expresiunea respectuoasei mele re- •cunoștințe. Mă simțesc adânc mișcat de această mare onoare și voiu •purta cu dreaptă mândrie acest frumos titlu, care mă asociază la cei mai •ilustri învățați. Sunt cu atât mai simțitor fiindcă Academia a voit să strângă •legăturile de prietenie care mă unesc cu glorioasa voastră patrie. Sper •să răspund dorințelor ei contribuind în măsura puterilor mele, să fac •cunoscute și apreciate în Franța monumentele marelui vostru trecut. •Am adunat un mare număr în timpul ultimei mele misiuni la Muntele •Atos și sunt hotărit să fac în învățământul meu un loc tot mai larg stu- •diului artei românești».

Dela d-l ST. C. HEPITES, care lipsește din țară, se primește următoarea scrisoare:

«In timpul vacanței, marele fizician, membrul nostru de onoare, Gabriel Lippmann, și-a găsit moartea pe transatlanticul care-l aducea din America, unde împreună cu alte personalități, fusese trimis în misiune de guvernul francez. Rămășițele sale au fost înmormântate la Paris în cimitirul Montparnasse.

«Descoperirile lui Lippmann sunt o sumedenie; strânsă va rămâne pentru vecie legat de numele său: Electrocapilaritatea și Fotografia colorilor prin metoda interferențială. Născut în 1845, ajuns membru al Academiei de Științe din Paris în 1866 și Președinte al ei în 1912. Ca Director al Laboratorului de Cercetări de Fizică dela Sorbonna, mult regretatul nostru coleg a fost de mult ajutor tuturor tinerilor Români cari-și pregăteau lucrările pentru Doctoratul în Fizică.

«In aceste timpuri de utilitarism, merită să cităm următoarea gândire a lui Lippmann: «Il serait dangereux de réduire la science à ce qu'elle a d'immédiatement utile».

«Sunt de părere a se prezintă soției sale, Doamnei Lippmann, fiica academicianului Victor Cherbuliez, condoleanțele Academiei și a se invita colegul Hurmuzescu, școlarul lui Lippmann, să ne vorbească despre lucrările profesorului său».

— Se decide ca propunerile făcute să fie supuse discuțiunii în cea dintâi ședință la care va lua parte d-l Hepites.

Uniunea Academică Internațională comunică Rapoartele colegului Pârvan asupra a două lucrări aflate în studiul Uniunii: *Forma Romani Imperii* și *Complément au Corpus des inscriptions grecques et latines*, rezumatele propunerilor verbale ale d-lor M. Mikami, profesor la Universitatea din Tokio, și Salverda de Grave, profesor la Universitatea din Amsterdam, privitoare la unele chestiuni de interes general, precum și deciziunile Comitetului Uniunii referitoare la executarea unui dicționar latin medieval, făcute în sesiunea generală trecută, cu rugămintea de a fi studiate de Academie pentru eventuale observațiuni.

— Se trimit delegaților Academiei în Uniune.

Dela *Ministerul Cultelor și Artelor* se primește o scrisoare prin care Academia este rugată să numească un delegat în Comitetul de lectură al Teatrului Național din București, deoarece, după prevederile legii, vechiul mandat a expirat.

— Se reînnoește mandatul d-lui Duiliu Zamfirescu.

Uniunea Internațională de Geodezie și Geofizică înaintează statutele constituirii ei la Bruxelles în 1919 și roagă Academia să iea parte la prima sa adunare generală, care se va face în Roma la 20 Aprilie viitor.

— Se recomandă Secțiunii științifice.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

23 SEPTEMBRIE 1921

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte GR. ANTIPA prezintă Academiei pe d-l W. A. Craigie profesor de anglo-saxonă la Universitatea din Oxford, care este cel din urmă rămas la noi dintre câțiva învățați englezi veniți în acest an în România, ca să ne cunoască și să înlesnească legături științifice între învățații și instituțiile românești și cele engleze. D-l Craigie a adus spre acest scop scrisori adresate Academiei și binevoește a ne face totdeauna o comunicare. Salută pe d-l Craigie de bunăvenire în mijlocul Academiei Române.

D-l I. BIANU adaugă că a avut plăcerea să vadă de câteva ori atât pe d-l Craigie cât și pe tovarășul d-sale de călătorie, d-l A. R. Wright, vicepreședintele Societății engleze de Folk-lore, care acuma s'a întors în patria sa. Amândoi au vizitat Academia și s'au informat de aproape despre activitatea și publicațiile ei privitoare cu deosebire la filologie și la folklore. Li s'au dat spre acest scop toate publicațiile Academiei din aceste domenii, care i-au înterasat mult. Vizita de astăzi a d-lui Craigie prezintă însă o deosebită însemnătate nu numai pentru scrisorile pe cari le aduce către Academie dela instituțiuni științifice engleze cari invită la relațiuni de conlucrare pe terenul științific, dar mai ales pentru însemnătatea personalității sale. D-l Craigie este unul dintre fruntașii filologiei engleze. Dela 1897 d-sa este unul din colaboratorii statornici apoi unul din principalii redactori ai marelui *Dicționar al limbii engleze întocmit după principii istorice*, așa numitul *Dicționar dela Oxford*. Această lucrare este aproape de a fi terminată. Este nu numai unul din cele mai mărețe monumente lexicografice ale unei limbi moderne, dar este executat cu o bogăție de pregătire și cu o siguranță și severitate de metodă fără pereche. Din aceste cauze *Noul Dicționar al limbii engleze* este una din cele mai perfecte lucrări de acest fel din lume. Colaborând la facerea ei timp de un pătrar de secol, d-l Craigie a câștigat o experiență rară și de cel mai mare preț. D-sa a văzut și a examinat de aproape partea tipărită din *Dicționarul limbii române* care se publică de Academie prin lucrarea d-lui Pușcariu și a colaboratorilor săi. D-l Craigie vine acuma să ne spună atât în ce fel s'a organizat facerea Dicționarului englez, cât și greșelile cari s'au făcut în această organizare, pentru că noi să le evităm. D-sa va merge de aci la Cluj spre a vedea cum se lucrează Dicționarul nostru sub conducerea d-lui Pușcariu și a-i da sfaturile sale atât de prețioase.

Salutăm deci cu recunoștință pe d-l Craigie în mijlocul Academiei.

D-l W. A. Craigie prezintă Academiei următoarele scrisori cari se reproduc aici în traducere:

1. Dela *Societatea Anticvarilor din Londra*, fondată la 1572, având de scop studiul istoriei și al trecutului tuturor națiunilor:

*Cu ocaziunea venirii la București a D-lor Profesor Craigie și A. R. Wright, reprezentanții noștri Englezi, trimitem complimente din partea

«consiliului și membrilor Societății anticvarilor din Londra. După lungul și penibilul interval în care toate studiile au fost condamnate la inactivitate, aflăm cu plăcere că în România au reinceput cercetări științifice de arheologie. In această privință puteți avea încredere în toată simpatia colegilor Englezi.

«Cred că numele meu nu este necunoscut în analele D-voastre, de vreme ce, până la 1914, primeam obișnuit câteva din publicațiile D-voastre istorice.

«Rog să primiți urări sincere pentru Academia D-voastră și pentru țara D-voastră în general...»

Dela Societatea de Folk-lore din Londra :

«Societatea de Folk-lore trimite Academiei Române salutări cordiale și ar dori să înființeze cu dânsa relații de cooperare mutuală în progresul științelor. Ea privește România cu vii speranțe de contribuțiuni importante la istoria omenirii prin cercetările folk-lorului țării aceleia și urează colegilor de acolo, toate succesele posibile.»

3. D-l A. R. Wright, vicepreședintele Societății de Folk-lore, care — fiind silit să se întoarcă în patrie după o scurtă petrecere în România — a lăsat următoarea scrisoare :

«Intorcându-mă dela o vizită la Curtea de Argeș, am găsit o colecție de publicații ale Academiei Române, relative la folk-lore. După ce mă voiu întoarce în Englitera, săptămâna aceasta, îmi propun să studiez serios limba română și foarte importantul folklor al României. Deaceia voiu găsi publicațiile D-voastre de cea mai mare însemnătate și doresc să exprim marea mea recunoștință și D-voastre personal pentru amabilitatea ce ați avut. Sper că la viitoarea mea vizită în România voiu profita de discuțiile ce vom avea amândoi despre subiecte cari pe amândoi ne interesează și că, totdeauna, voiu fi în stare să încurajez (inlesnesc) raporturile mutuale între națiunile noastre, ceace va fi un mare stimul spre progres.

«Mă întorc cu o foarte mare opinie despre poporul român și cu admirație despre cultura sa. Îi urez viitorul cel mai prosper.»

— Academia primește cu deosebită bucurie aceste scrisori aduse de d-l Profesor Craigie.

D-l Profesor Craigie face apoi o comunicare în limba engleză, însoțită de interpretarea dată de d-l Profesor G. Murgoci, despre istoria lexicografiei engleze și despre organizarea marelui *Dicționar* întocmit pe principii istorice din anii noștri, a cărui tipărire este aproape de sfârșit.

D-l Vicepreședinte GR. ANTIPA mulțumește d-lui Profesor Craigie în numele Academiei pentru interesanta și folositoarea sa expunere.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

30 SEPTEMBRIE 1921

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

«La 27 Septembrie curent am avut durerea de a pierde un vechiu și mult prețuit membru onorar, Petre Grădișteanu, ale cărui rămășițe pământești au fost înhumate ieri la cimitirul Șerban Vodă din localitate. Fostul coleg s'a distins ca scriitor, cum și prin unele lucrări de polemică literară; a fost apoi un jurist distins și un orator apreciat, atât în barou, cât și la tribuna parlamentară. Pentru aceste frumoase însușiri Academia l-a ales membru onorar la 2 Aprilie 1883. La ședințele publice l-am avut de multe ori printre noi. În politică Petre Grădișteanu a fost un democrat convins și un naționalist înfocat. Cuvântul lui, repetat cu o convingere nestrămutată, eră: «Nu voi muri până nu voi vedea unirea tuturor Românilor». Acest cuvânt profetic, defunctul a avut fericirea să-l vadă împlinit.

«Onoare memoriei lui!»

D-l Președinte D. ONCIUL prezintă două manuscrise cari i-au fost dăruite în Cernăuți, pentru colecțiunile Academiei, de către D-l Eudoxiu Hurmuzachi. Amândouă manuscrisele au fost găsite de donator în biblioteca rămasă dela părintele său Gheorghe Hurmuzachi. Unul din ele este intitulat: «*Istoria politicăscă a Dachiei și a neamului românesc, culeasă dela cei mai buni istorici și alcătuită în limba nemțescă de Ludovig Gebhardi după planul lui Vilhelm Gutri i a lui Ioan Grai și a altor învățați englezi, cuprinsă întru acestuiaș autor Istorie de obștie a toată lumea, iar acum înțaeș dată prefăcută în limba Românilor și hotărîtă în trei tomuri de Ioan Nemișescul ot Visterie în orașul Iași la leat 1809. Tomul al doilea: Pentru Moldavia*». Tomurile I și III despre cari se vorbește în acest titlu nu s'au găsit; tomul II cuprinde istoria Moldovei într'o expunere completă.

Al doilea manuscript este un carnet de versuri grecești și note muzicale (psaltichie), la sfârșitul căruia se găsesc câteva compuneri în versuri românești de cuprins elegiac și erotic. Autorul este necunoscut. Carnetul se termină cu o salutare în grecește cu data «Cerneauca» ti 22 Noemvrie 1830» semnată de Iosif Comis Dunin Borkovskis philellin.

Dela d-l advocat Emil Ioachimovici se primesc în dar:

a) 12 documente din anii 1629—1838, referitoare la moșiile Domniței Brâncoveanu, cu rugămintea de a fi păstrate împreună cu alte documente ce a dăruit în 1913 relative la aceleași moșii;

b) 43 documente din anii 1627—1857, referitoare la moșiile Familiei Manolachi Kostachi Epureanu din Moldova și Basarabia, dintre cari 23 semnate de Domnitorii respectivi, investite cu pecetie domnească;

c) diferite publicațiuni ale donatorului.

P. S. Episcopul Argeșului roagă Academia prin scrisoare să publice un concurs cu premiu pentru cea mai bună lucrare istorică tratând amănunțit

despre trecutul acelei Episcopii și al Mănăstirii Curtea de Argeș, zidită de Neagoe Vodă, dela moartea căruia s'au împlinit la 15 Septemvrie curent, 400 de ani. Suma pentru premiu să se ceară dela Ministerul Cultelor și Artelor.

— Se aprobă propunerea în principiu și se decide a se interveni la Ministerul Cultelor pentru acordarea sumei.

Dela Centrala Caselor Naționale se primesc 2 tablouri prin cari se arată modul de organizare al Secțiunii economice și al Secțiunii culturale, împreună cu rezultatele obținute după doi ani de activitate.

Dela Guvernul Suedez se primește în dar publicațiunea în 2 volume, tipărită în englezește: *Sweden. Historical and statistical Hand-book by order of the Swedish Government, edited by I. Guinchard, Stockholm 1914.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

7 OCTOMVRIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

Ministerul Cultelor și Artelor roagă Academia să ia parte la parastasul care se va face la Curtea-de-Argeș mâine, Sâmbătă, 8 Octomvrie, în fața Augustei Familii Regale, pentru odihna sufletului Regelui Carol, cu ocaziunea împlinirii a 7 ani dela moartea sa, și al evlaviosului Voevod Neagoe Basarab, dela moartea căruia s'au împlinit, la 15 Septemvrie trecut, 400 de ani.

— Se decide ca Instituțiunea noastră să fie reprezentată la solemnitate prin d-l D. Onciul, Președintele ei.

Dela d-l sculptor Carol Storck se primește în dar bustul în gips al marelui testator al Academiei, Vasile Adamachi, bust care fusese modelat de răposatul sculptor G. Vasilescu și executat în marmoră de donator.

D-l I. BIANU este de părere ca bustul să fie trimis la Iași, spre a fi păstrat la Universitate sau la Școala primară «V. Adamachi» din acel oraș, deoarece Academia posedă bustul sculptat în marmoră al generosului defunct.

— Se aprobă propunerea și se decide a se exprima donatorului cuvenitele mulțumiri.

Dela Universitatea din Padova se primește înștiințare că la primăvara viitoare se va sărbători al 7-lea centenar dela înființarea ei.

— Se decide a se face la timp scrisoare de felicitare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

14 OCTOMVRIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

Dela d-l AL. LĂPEDATU se primește în dar publicațiunea sa *Nouă împrejurări de dezvoltare ale istoriografiei naționale*, — lecțiuni de deschidere a

cursului de Istorie veche a Românilor ținută la Universitatea din Cluj în ziua de 6 Noemvrie 1919. — Cluj, 1921.

Dela Direcțiunea Bibliotecii de Stat din Gorizia se primesc în dar publicațiunile: *Boschi ed acque nella provincia di Gorizia și Scutum Italiae*. — Gorizia, 1921.

D-l I. BIANU amintește că Vinerea viitoare, 21 Octomvrie, se împlinesc șapte ani dela moartea lui Dimitrie Sturdza. Cu această ocaziune familia a luat inițiativa de a face un parastas în ziua de Sâmbătă, la ora 10 dimineața, la biserica Pitar-Moșu. Academia nu poate lipsi dela această pioasă aducere aminte, știindu-se cine a fost și ce a făcut răposatul Sturdza pentru această Instituțiune.

— Se decide ca d-l Președinte D. ONCIUL să țină o cuvântare ocazională și membrii Academiei să asiste în corpore.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

21 OCTOMVRIE 1921

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

Astăzi se împlinesc șapte ani dela moartea neuitatului nostru coleg și fost Secretar General Dimitrie A. Sturdza. Cine a fost și ce a făcut Sturdza pentru Institutul nostru este încă viu în amintirea tuturor. Pentru odihna sufletului marelui dispărut se va oficia un parastas la biserica Pitar-Moșu mâine la ora 10, la care suntem invitați și noi. Conform deciziunii luate în ședința trecută, voi rosti o cuvântare ocazională în numele Academiei. Vă rog să binevoiți a lua parte cu toți la această solemnitate, ca un prinos de recunoștință memoriei aceluia care și-a închinat toată viața pentru înălțarea și răspândirea culturii, pentru fericirea țării și a neamului.

«Am durerea de a vă aduce la cunoștință încetarea din viață a unui prețios colaborator la publicațiunile Academiei noastre, folkloristul Tudor Pamfile. Defunctul eră militar activ, în timpul din urmă avea gradul de maior și se află în garnizoana Chișinău, unde a încetat din viață luna trecută. Să-i păstrăm o bună amintire».

Dela d-l Howard A. Kelly, membru al Academiei Statului Maryland, ales membru corespondent străin al Academiei Române la Secțiunea științifică, se primește o scrisoare în limba engleză, prin care mulțumește pentru onoarea distinsă ce i s'a făcut. Aceasta va fi o încurajare de a lucra în interesul științei și se bucură de perspectiva unei uniri mai strânse între ambele țări în eforturi științifice.

Dela Medicul Primar al județului Vâlcea se primesc două exemplare din publicațiunea d-lui Dr. I. Puțureanu *Un ser pentru vindecarea tuberculozei — broșura I* — Râmnicu-Vâlcea, 1921, în care se expune un nou metod de vinde-

carea tuberculozei, însoțit de observații și certificate medicale asupra rezultatelor obținute.

Academia Regală Belgiană înștiințează prin scrisoare că Guvernul belgian a cerut avizul Clasei de științe a acelei Academii asupra propunerii Legațiunii germane din Bruxelles privitoare la reluarea schimbului de publicații între instituțiile belgiene și cele germane. Clasa de științe a hotărât, în unanimitate, să nu se primească propunerea și să se comunice deciziunea luată a tuturor Academiiilor interaliate cari au luat parte la conferințele ținute la Londra și Paris în 1918 și Societăților culturale belgiene.

International Research Council din Londra întrebă prin scrisoare dacă Academia Română a aderat la acel Consiliu și la uniunile formate de dânsul. În orice caz, International Research Council ar fi mulțumit să salute reprezentanții ai Academiei Române la adunarea sa generală care se va face în Bruxelles la 25 Iulie 1922.

D-l ST. C. HEPITES prezintă o scrisoare, în limba franceză, din partea Uniunii Astronomice Internaționale, care în traducere cuprinde următoarele:

«Conform statutelor Uniunii Astronomice Internaționale, o adunare generală a acestei Uniuni se va ține la Roma, la 20 Aprilie 1922.

«Comitetul executiv pentru aceasta stăruiește asupra marelui interes, pe care l-ar avea adesiunea Statelor menționate la art. 3 din Statutele Consiliului Internațional de cercetări, care n'au aderat până acum. În lumea întreagă s'au produs întârzieri din cauza complicațiilor produse de situația ieșită din războiu. Credem că amânări, lungi în unele cazuri, ar putea să fie necesare pentru vărsarea cotizațiilor. Esențial este acum, fără nici o îndoială, adesiunea morală, care să permită Statelor ce o vor fi dat, să trimită la adunarea generală delegațiuni regulate, ca să poată participa la deliberări, în conformitate cu statutele.

«Avem toată încrederea că concursul d-voastră atât de prețios ne va fi câștigat în lucrarea noastră de pace, precum a fost în războiu, și că va fi cu puțință să ne răspundeți cât mai curând.

«Vă aducem aminte că, după art. 4 al Statutelor Consiliului Internațional de cercetări: «O țară poate aderă la Consiliul Internațional de cercetări sau la Asociațiunile, care îi sunt alipite, fie prin Academia națională, fie prin consiliul său național de cercetări, fie prin alte instituțiuni naționale similare, fie prin guvernul său».

D-l Hepites adaugă că scrisoarea i-a fost dată personal, la Paris, de către d-l B. Baillaud, președintele Uniunii, care a insistat asupra necesității ca țara noastră să adere la Uniune, în care scop se vor face toate înlesnirile posibile pentru plata cotizațiilor.

D-l G. ȚIȚEICA spune că o asemenea invitație s'a primit și dela o Asociațiune internațională pentru studiul matematicilor, dar că n'a comunicat-o Academiei, întrucât, din cauza valutei foarte scăzute, Instituțiunea noastră a hotărât altă dată că nu poate aderă la uniunile internaționale. Deoarece se

fac înlesniri pentru plata cotizațiilor crede că este bine să se revină asupra hotărârii luate.

— Se decide ca Secțiunea științifică să studieze toate invitațiile de această natură, care o privesc, și să facă convenitele propuneri.

D-l V. PĂRVAN face următoarele propuneri asupra comunicărilor cuprinse în scrisorile Uniunii Academice Internaționale citite în ședința dela 16 Septemvrie trecut:

a) să nu se ia nici o dispozițiune referitoare la propunerile pentru executarea dicționarului limbii latine medievale deoarece executarea acelei opere, mărginindu-se la secolul al X-lea, nu interesează țara noastră;

b) propunerea d-lui Mikami, profesor la Universitatea din Tokio, referitoare la comunicarea reciprocă de documente istorice, să fie ținută în seamă cu ocaziunea cercetărilor specialiștilor;

c) să se recomande Secțiunii literare propunerea d-lui Salverda de Grave, profesor la Universitatea din Amsterdam, privitoare la stabilirea unui sistem de transcriere fonetică, aplicabil la toate limbile vorbite și la toate dialectele;

d) lasă la aprecierea Academiei observațiunile ce eventual ar fi de făcut asupra propunerilor din rapoartele d-sale relative la *Forma Romani Imperii* și *Complément au Corpus des inscriptions grecques et latines*.

— Se aprobă propunerile dela punctele a), b), c) și se trimit la Secțiunea istorică rapoartele d-lui Părvan specificate la punctul d).

D-l I. BIANU prezintă în dar, din partea anticvarului Zwiebel, ca omagiu de recunoștință pentru memoria regretatului Dimitrie Sturdza, portretul pictat în oleiu al arhimandritului grec Nilos, care a jucat un rol însemnat în luptele pentru confiscarea averilor mănăstirești grecești, fiind conducătorul apărării în contra acțiunii Statului român a pretinselor drepturi ale Locurilor-de jos asupra averilor mănăstirilor închinete.

D-l ST. C. HEPITES amintește că în ședința dela 16 Septemvrie trecut s'a citit scrisoarea d-sale, lăsată în ajunul plecării la Paris, prin care a făcut unele propuneri relative la regretatul Gabriel Lipmann, fost membru de onoare al Academiei noastre. Academia a hotărât atunci ca propunerile să fie supuse discuțiunii în cea dintâiu ședință la care d-sa va lua parte. Roagă a se proceda în consecință.

— Se decide a se trimite d-nei Lippmann, văduva marelui fizician, o scrisoare de condoleanțe din partea Academiei.

D-l V. PĂRVAN face o comunicare asupra rezultatelor săpăturilor arheologice făcute în Dobrogea în vara anului curent, cari dau o idee cu totul nouă despre ceea ce a fost viața strămoșilor noștri și a altor neamuri cari au locuit Histria în antichitate.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 OCTOMVRIE 1921

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

«Fericitul eveniment în Augusta Familie Regală, nașterea
«Principelui întâiu născut al AA. LL. RR. Principelui Moștenitor și Principesei Moștenitoare, a umplut de bucurie România întreagă. Cu cele mai vii sentimente, luăm parte la această bucurie generală și facem urările cele mai călduroase pentru fericirea și mărirea noului vlăstar al glorioasei noastre Dinastii. Fie ca primul Principe român născut în România întregită, care ca viitor moștenitor al Tronului și continuator al Dinastiei întrupează speranțele României și ale neamului românesc pentru generațiunile viitoare, să înscrie noue fapte de glorie în istoria României și să adauge un nou titlu de recunoștință al neamului românesc către mărita și mult iubita Dinastie.

«Trăiască Principele Mihai mulți ani fericiți!»

— Membrii Academiei se asociază prin aclamațiuni unanime la cuvintele rostite.

— Se decide, după propunerea d-lui Președinte, a se expediă următoarele telegrame:

•MAIESTĂȚII SALE REGELUI:

«Academia Română, întrunită astăzi în ședință, aduce, cu cea mai vie bucurie și cu cel mai profund respect, Maiestății Voastre și Maiestății Sale Reginei, omagiile sale, cu urările cele mai călduroase pentru fericirea și mărirea noului vlăstar al Augustei Dinastii Române, primul Principe născut în România întregită prin înțelepciunea și iubirea de neam a Maiestății Voastre. Principele Mihai, care ca viitor moștenitor al Tronului întrupează speranțele României și ale neamului românesc pentru generațiunile viitoare, trăiască ani mulți și fericiți!»

•ALTEȚEI SALE REGALE PRINCIPELUI MOȘTENITOR CAROL:

«Academia Română, întrunită astăzi în ședință, aduce, cu cea mai vie bucurie, Alteței Voastre Regale și Alteței Sale Regale Principesei Moștenitoare urările sale cele mai călduroase pentru fericirea și mărirea primului născut al Altețelor Voastre Regale, care ca viitor moștenitor al Tronului și continuator al glorioasei Dinastii Române întrupează speranțele României și ale neamului românesc pentru generațiunile viitoare. Trăiască Principele Mihai mulți ani fericiți!»

D-l Președinte D. ONCIUL prezintă următoarea cuvântare comemorativă rostită de biserica Pitar-Moșu, în ziua de 29 Octombrie, cu ocaziunea parastasului de 7 ani pentru odihna sufletului lui Dimitrie Sturdza:

«Comemorând astăzi a 7-a aniversară dela moartea neuitatului Dimitrie Sturdza, Academia Română aduce acli umbrei lui luminoase omagiile și de venerațiune și recunoștință.

«În 43 de ani, cât defunctul a ilustrat Academia Română ca membru și secretar general al ei, acest institut de cultură națională al tuturor Românilor a fost cea dintâiu grijă, cea mai aleasă preocupățiune a lui, după grijile și preocupățiunile Statului ce i-au umplut viața, închinată toată Terii și neamului.

«*Salus rei publicae suprema lex* eră norma conducătoare a acestei vieți de nobilă concepție, formată după preceptele și pildele marilor stoiici și patrioți ai antichității, viață care, cu desăvârșită uitare de sine, n'a cunoscut plăcere mai mare decât munca pentru interesele naționale, n'a cunoscut dragoste mai adâncă decât iubirea de țară, n'a cunoscut datorie mai imperioasă decât devotamentul și sacrificiul pentru patrie, n'a cunoscut aspirațiune mai vie decât mărirea și fericirea neamului.

«Cu așa concepție despre viață, Dimitrie Sturdza, cu vasta cultură și devotamentul sacru ce-l distingeau, a închinat activitatea sa mult roditoare și Academiei Române, prin 43 de ani.

«Ceeace neuitatul nostru coleg și călăuzitor a făcut pentru acest înalt institut de cultură națională, al cărui *spiritus rector* a fost ca secretar general perpetuu, nu pot să apreciez îndestul în puținele cuvinte ce am să rostesc la această pioasă pomenire. Dar fără nici o exagerare putem zice că Academia Română, așa cum ea s'a dezvoltat în organizarea ei actuală, este în mare parte creațiunea lui Dimitrie Sturdza.

«Prin stăruința și influența lui, ea a devenit, din modesta «Societate Academică» ce eră până la 1879, «Academia Română» de astăzi, ca «Institut național».

«Prin stăruințele lui neobosite și prin darurile lui fără număr, în nemărginita lui dragoste pentru știință în general și pentru istoria națională în special, ea și-a îmbogățit mereu biblioteca și mult prețioasele colecțiuni de documente, stampe, monete vechi și medalii, cel mai scump tezaur de cultură națională ce avem.

«Prin stăruințele și grija lui, s'a întemeiat și a înaintat marea publicațiune de «Documente privitoare la istoria Românilor», ajunsă până acum la 34 de volume. El însuș a publicat importanta colecțiune de «Acte și documente relative la istoria renașterii României», în 8 volume, cum și mai multe scrieri și cercetări privitoare la istoria contemporană a României și la numismatica română, al cărei părinte intelectual este.

«Prin această roditoare activitate în serviciul culturii naționale, pe lângă munca uriașă ce a desfășurat în serviciul Terii, ca om de Stat, începând ca tânăr secretar al Divanului ad-hoc al Moldovei, în care calitate și-a atras luarea aminte și aprețuirea contemporanilor; pe urmă,

«ca ministru al Terii la diferite departamente, iar mai ales la Culte și Instrucțiune, la Finanțe și la Afacerile Străine, unde a lăsat urme neșterse ale muncii sale neobosite și ale concepțiunii sale politice; în sfârșit, ca președinte al Consiliului de miniștri în repetate rânduri până la vârsta de octogenar, cu cei mai mulți ani de serviciu în funcțiunea de ministru ce a atins cineva în țara noastră; — astfel, prin prodigioasa sa activitate de învățat și de om politic în acelaș timp, Dimitrie Sturdza a lăsat posterității cea mai frumoasă și înălțătoare pildă de viață închinată Terii și neamului, cu un nume din cele mai memorabile în istoria contemporană a României.

«Cu adâncă recunoștință și venerațiune, aduc aci omagiile Academiei Române memoriei lui.

«Binecuvântată să-i fie amintirea, din generațiune în generațiune!».

Dela d-l Colonel R. R. Rosetti se primesc 21 documente relative la moșia Mândrești din județul Tecuciu, pe cari le dăruiește pentru colecțiunile bibliotecii în numele copiilor săi, proprietarii acelei moșii.

— Se vor exprima cuvenitele mulțumiri.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

4 NOEMVRIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

Dela *Maiestatea Sa Regele și Alteța Sa Regală Principele Moștenitor* se primesc următoarele telegrame, ca răspuns la telegramele de felicitare expediate în ședința trecută:

«Ca totdeauna Academia Română îmi arată în cuvinte calde și în urări îmbucurătoare sentimentele de dragoste de Tron și Țară și azi când nașterea unui nou vlăstar care umplându-ne «inima de bucurie, asigură viitorul și întrupează speranțele neamului!»

«Vă mulțumesc din adâncul inimii.

«Ferdinand».

«Vă rog să transmiteți membrilor Academiei Române cât am fost de mișcat prin urările lor și cât atât Prințesa cât și mine mulțumim pentru ele.

«Carol».

D-l Dragomir Hurmuzescu, membru corespondent, expune comunicarea *Despre activitatea științifică a marelui învățat francez Gabriel Lippmann*, fost membru de onoare al Academiei Române.

• În ziua de 12 Iulie trecut, pe vaporul «La France» în liniștea măreață a Oceanului și în vederea coastelor Franței, revenind dintr'o misiune patriotică, și-a dat sfârșitul în mâinile tovarășei sale devotate și iubită soție, s'a stins din viață *Gabriel Lippmann*, profesor la Sorbonna și unul dintre cei mai mari învățați ai Franței: valoare mondială în fizică, onorat cu medalia Cavendish și cu premiul Nobel, membru al atâtor societăți și academii, membru de onoare al Academiei Române.

• La o vârstă înaintată aproape de 76 ani, după o operațiune foarte grea îndurată acum doi ani, abia restabilit, a primit cu entuziasm să facă parte din misiunea generalului Fayoll pentru ca prin autoritatea numelui său de mare învățat și mare înțelept să-și servească patria pe terenul legăturilor de prietenie internațională, după cum o viciață întreagă, prin munca sa rodnică și creatoare, i-a mărit prestigiul științific.

• Patriot fervent și luminat, și-a depus pe timpul războiului toată cunoștința și experiența sa în serviciul patriei sale.

• În comisiunile constituite pentru rezolvarea diferitelor probleme stărnite de noile aplicațiuni ale științei la conducerea războiului, glasul lui autorizat eră ascultat și cu mare folos pentru apărarea națională, cum a fost de pildă chestiunea reperării tunurilor prin sistemul acustic și a multor alte cazuri.

• Lippmann reprezintă o epocă a fizicii în Franța. El a venit să urmeze pe profesorul *Jamin* atunci când dezvoltarea acestei științe pășea spre perioada sa de mănoase descoperiri datorite organizării primului laborator în Franța. — Căci laboratorul de cercetări al lui Jamin fusese improvizat în 1868 în mijlocul vechilor clădiri ale Sorbonnei, în spre str. Saint-Jacques.

• Grație protecțiunii lui Napoleon și a principesei Mathilda cari se întereau de aproape de descoperirile lui Desain asupra căldurii și ale lui Jamin asupra Magnetismului și opticei.

• În toată această perioadă grăbită se căutau însă mai cu seamă relațiunile cantitative. Cu venirea lui Lippmann se introduce noțiunea de precizie în legile și aplicațiunile cantitative și în special aplicațiunile principiilor termodinamicei.

• Cursurile lui Jamin cari atrăgeau, în afară de studenți și un public extrauniversitar de diletanți, le urmează în 1886 cursurile lui Lippmann caracterizate printr'o nouă formă a fizicii mai matematică și mai precisă.

• În cariera sa didactică, Lippmann debutează în 1883 mai întâiu ca conferențiar de fizică matematică și în această activitate se distinge prin cursul său de Unități și Măsuri și cursul său de Termodinamică, care și astăzi este cel mai precis și cea mai convingătoare argumentare asupra celor două principii ale termodinamicei.

• Caracteristica lui este că rămâne pe o bază solidă a experiențelor, diferind de tendința din acel timp își dezvoltă chestiunile ipotetice cari se grupau sub numele de teoria mecanică a căldurii.

•Mai târziu, în 1886, ca succesor al lui Jamin, predă un număr de ani acustica și optica, alternând mai târziu cu electricitatea.

•Cursul său de optică ne-a rămas ca una din lucrările cele mai prețioase; nu făcea niciodată abuz de prea multe calcule inutile, nu învăluia niciodată adevărul fizic într'o haină prea abstractă, dar aducea adesea o contribuțiune originală cu vederi, comparațiuni, experiențe și reflexiuni personale.

•Calculul matematic trebuia să fie un mijloc de a face să apară și mai luminos adevărul fizic, zicea el; chestiunile de fizică nu trebuie să servească ca pretext pentru a se deda la exerciții «des mauvais mathématiques», cei cari nu putuseră reuși în științele matematice.

•Fire de cugetător, dar și natură foarte activă, el nu a avut niciodată răbdarea cerută pentru a-și scrie însuși cursul; grație numai elevilor săi ne-a rămas un curs de termodinamică — care a fost în urmă imprimat, — de optică — litografiat — și cele mai importante din problemele cursului său oral dela Sorbonna, redactate de foștii săi elevi Chapuis et Berget.

•CA SAVANT, adevărat apostol al științei, iubitor convins al fizicii și cercetător neobosit al fenomenelor naturii, Lippmann își petrecea tot timpul cei mai lăsați liber grija cursului, ședințele Academiei și a biuroului de longitudini, în laborator cercetând și soluționând diferitele probleme cari îl pasionau.

•Dispozițiunea aceasta și dragostea pentru fizică s'au arătat încă de când era elev al Școlii normale superioare.

•Spirit creator, a înzestrat fizica cu descoperiri de cea mai mare importanță și a adus la ordinea zilei chestiuni noi și mănoase.

•Printre cele mai importante lucrări ale sale sunt:

- 1. Fenomenele electrocapilare.
- 2. Principiul conservării electricității.
- 3. Fotografia culorilor.

•1. FENOMENELE ELECTROCAPILARE. — Descoperirea fenomenelor electrocapilare a pornit dela o experiență foarte interesantă cunoscută la acea vreme și atribuită lui Kirchoff, și anume: contracțiunile unei globule de mercur în apă acidulată cu acid sulfuric când o atingem cu o sârmă de fer. Dacă pozițiunea firului este la o anumită distanță, obținem o mișcare care durează câțiva timp, câteva ore chiar.

•În această experiență a cărei explicațiune părea foarte misterioasă și care se căută pentru fenomenele vitale, Lippmann a dat adevărata explicațiune: variațiunea constantei capilare (a tensiunii superficiale a mercurului) prin forța electromotrice a elementului astfel format.

•Pe acest principiu a construit un electrometru (capilar) foarte prețios cu ajutorul căruia se pot măsura diferențe de potențial de $\frac{1}{10000}$ din volt.

•În același ordin de idei, a mai construit un electromotor capilar.

•2. PRINCIPIUL CONSERVĂRII ELECTRICITĂȚII.— În al doilea capitol al activității sale științifice, Lippmann a dovedit în mod teoretic că piezoelectricitatea și deformarea corpurilor prin electrizare sunt două fenomene reversibile unul prin raport la celalalt.

•Aplicând principiul conservării energiei și acel al conservării electricității, stabilește că prin deformare, corpurile se electrizează — teorie verificată experimental asupra cristalului de cuarț de către frații Pierre și Jacques Curie.

•3. FOTOGRAFIA COLORILOR. — Anii din urmă ai activității sale cu excursiuni în diferite domenii ale fizicii, și i-a consacrat cu o tenacitate exemplară, pentru rezolvirea problemei: reproducerea fotografiei în colori pentru a completă cu cea mai frumoasă aplicare, marea sa descoperire a *fotografiei colorilor*, bazată pe interferența vibrațiilor luminoase. Cu toată preocuparea constantă a cercetărilor sale personale, Lippmann a știut, ca director al laboratorului să inspire ideile sale originale și să povățuiască o serie întreagă de lucrări dintre cele mai de seamă din Franța și chiar din întreaga producțiune a lucrărilor contemporane de fizică.

•Gloria numelui său atrăgea spre el aspirațiunile tinerilor fizicieni din toate țările și foarte numeroși au fost aceia cari cu drag și cu folos au lucrat în laboratorul de cercetări dela Sorbonna — la Lippmann.

•El întâmpină cu multă bunăvoință pe cei cari veniau să-i asculte învățătura și primea cu mulțumire aceste omagii; îi plăcea să ajute lucrările tinerilor, dând sfaturi și chiar indicând subiecte de cercetări; aprecia însă foarte mult încercările proprii: scânteierile personale.

•În discuțiuni părintești, știă să arate partea slabă a unui raționament, să evite unele concluziuni, să înlăture unele greșeli, să controleze și să tempereze unele porniri pripite.

•Avea cunoștințele clasate, ordonate pe cari le expunea cu claritate; prin sfaturile sale evită greșelile esențiale ale multora din elevii săi; exemplul activității sale continue eră un îndemn pentru toți colaboratorii și personalul laboratorului; el eră între cei dintâiu la lucru și pleca cel din urmă.

•Cei cari am avut cinstea de a lucra la el, am fi dorit câte odată să aibă o perseverență mai puțin activă pentru a putea utiliza și noi din mijloacele restrânse ale vechiului laborator; căci nu aveam curent electric mai important decât dela o singură mașină și când patronul lucra — și cum lucra mereu — nu mai rămânea curent pentru ceilalți.

•În 1891, urmărind niște experiențe asupra opticei, pentru care aveam trebuință de lumina unui arc de vreo 30 amperi, am obținut în acest scop permisiunea de a lucra în orele de repaos dela 1—3 și seara după 7. Mi s'a întâmplat însă două accidente: un început de incendiu și o explozie în conducta exterioară a motorului, din care cauză subdirectorul mi-ar fi ridicat privilegiul de care mă bucuram, dacă patronul nu mă luă sub protecțiunea sa binevoitoare.

•Veșnic preocupat de problemele și experiențele sale el, consacră foarte puțin timp conducerii propriu zise a laboratorului a cărui parte administrativă eră dată în seama unui director ajutor.

•Fiecare dintre cei admiși a lucra la el, avea cea mai completă libertate în activitatea sa.

•Nimeni însă nu întreprindea o cercetare importantă și nu publică un rezultat fără a i-l fi comunicat sau a-i fi cerut sfatul său luminat. Și eră foarte fericit să călăuzească, să ajute prin știința și experiența sa; nu-i plăcea însă metoda (germană) de a conduce pe cercetător zi cu zi; fiecare trebuia să meargă prin propriile sale puteri; cerea și îl satisfăceau lucrările personale.

•În momentele rari și mari, când avea de comunicat o noutate în fizică, sau o reușită experimentală a vreunei lucrări, ieșea din vizuină sau din saturne — cum îi ziceam noi — în holul central unde ne strângeam în jurul lui pentru a-i ascultă cuvântul; exprimarea eră făcută cu voce blândă, clară și concisă.

•Natură timidă, dar posedând o bogată cultură, în curent cu toată producțiunea literară; ajutor în această de tovarășa sa D-na Lippmann — fiica romancierului V. Cherbulueț, prieten cu F. de Curel și T. Bouryet care veneau adesea la Laboratorul lui Lippmann — nu făcea nici discursuri, nici tirade, dar judecă cu fond și vorbea cu duh; conversația îi eră foarte atrăgătoare chiar în afară de domeniul său.

•Adevărată fire de savant, cugetător, și cercetător dezinteresat, el nu a căutat să tragă nici un profit personal din descoperirile și invențiunile sale.

•Făuritor de știință pură, este printre cei dintâi cari și-au dat seama de importanța aplicațiunilor științei cari stau într'o strânsă legătură cu știința însăși din care precede. *Faire peu d'applications éloigne de la science, beaucoup d'applications rapproche de la science!* spune cu drept cuvânt un alt învățat francez.

•Laboratoarele devin tot mai mult uzine zicea Lippmann când și-a instalat laboratorul în noul local al Sorbonnei.

•În calitate de membru al Consiliului superior al Instrucțiunii din Franța și pătruns de necesitatea și de importanța pe care dezvoltarea științei o are asupra industriei, Lippmann a apărut cu toată convingerea, noua orientare a științelor aplicate și încetățenirea lor în Universități.

•Pentru același motiv și ca semn de prietenie pentru România, el a primit cu plăcere, acum trei ani, să facă parte din comisiunea franco-română pentru organizarea învățământului științelor aplicate în Universitățile din România, unde ne-a adus toată contribuția experienței și competenței sale; de altfel, încă din 1890, de pe timpul procesului și prigonirilor ardelenilor își exprimase toată simpatia sa pentru Români.

•În timpul ultimului războiu, când soarta noastră devenea atât de îngrijitoare și când mulți nu-și dădeau seama de tragedia ce se petreceă în Moldova, în primăvara anului 1918, Lippmann ne susține cauza

«cu toată căldura și ne apără cu o neclintită convingere, bazată pe ideea «că apără o cauză dreaptă și simpatică.

«Interesul și încrederea pe care a arătat-o fizicianilor români cari «au trecut prin laboratorul dela Sorbonna, nu se mărgineă numai la în- «demnuri și cuvinte frumoase, dar la mai reale și precise fapte, în unele «cazuri a susținut din fondurile laboratorului, cheltuielile necesare pentru «aparatele unor lucrări cari îi păreau de valoare.

«Acum după războiu, imi spuneă, că România și-a reluat locul în la- «boratorul Sorbonnei, iar în iarna trecută imi scriă cu mulțumire despre «cei trei tineri bursieri români cari lucrează în laboratorul de fizică dela «Paris.

«Prin moartea lui Lippmann, noi românii pierdem un prieten sincer «pe care l'am avut atât în ceasurile grele cât și în cele senine.

«Moartea lui pune capăt activității unuia dintre cei mai de seamă «savanți ai timpurilor moderne, precum și unei vieți desinteresate, a cărei «muncă fără preget a avut drept țel numai căutarea adevărului și pe care, «până la ultima suflare, a închinat-o descoperirilor științifice și țării sale.

«Prin importanța lucrărilor sale, Lippmann și-a scris cu litere neperi- «toare numele în marea carte a științei, iar amintirea vieții sale de mare «înțelept va rămâne veșnic ca o pildă luminoasă.

«Academia Română, cinstind memoria acestui mare fizician, trimite «omagiile sale de profunde condoleanțe, văduvei ilustrului său membru «de onoare care a fost Gabriel Lippmann».

Dela Ministerul Instrucțiunii se primește înștiințare că prin Inaltul Decret Regal cu No. 4.236 dela 24 Octomvrie a. c. d-l *N. Iorga* a fost numit directorul Școlii Române din Paris și d-l *V. Pârvan* directorul Școlii Române din Roma.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

11 NOEMVRIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l A. BĂRSEANU cetește o comunicare despre «*Catechismul luteran românesc*».

D-l I. BIANU spune că la 17 Septemvrie s'a primit dela Părintele Roman Ciorogariu, membru de onoare al Academiei, invitație la solemnitatea instala- rii Prea Sfinției Sale în scaunul de Episcop al Episcopiei ortodoxe române din Oradea Mare, fixată pentru ziua de 19 Septemvrie. De oarece nu eră timp să se ia de Academie o deciziune asupra modului de răspuns la in- vitație, s'a trimis veneratului coleg o scrisoare de felicitare. La acea felici- tare Părintele coleg răspunde prin următoarea scrisoare:

«Adresa de felicitare ce Ni s'a trimis din partea celei mai înalte insti- tuții culturale românești, cu ocazia instalării Noastre în scaunul Episco-

«piei ortodoxe din Oradea Mare, a dat sufletului nostru noi puteri pentru a munci la dezvoltarea culturii românești aici la granițele apusene a «scumpei noastre Patrii.

«Când am onoare a vă mulțumi pentru urările de bine ce mi le-ați adresat când îmi încep noua misiune, vă asigur că sunt inspirat de aceleași idealuri culturale, ca și înalta instituție pe care o prezidați.

«Implorând darul lui Dumnezeu asupra binecuvântatei activități a «Academiei, semnez».

Dela Ministerul afacerilor străine se primește în copie raportul Legațiunii Regale din Sofia prin care se arată că în cursul lunii viitoare se va sărbători la Sofia jubileul de 20 ani dela înființarea Societății arheologice și de 35 ani dela înființarea Muzeului arheologic din acel oraș, conduse de frații Scorpiu, de naționalitate cehă. Cu ocaziunea aceluia jubileu se va inaugura, din inițiativa d-lui Grabovschi, Ministrul Plenipotențiar al Poloniei, o coloană pentru comemorarea luptei dintre Creștini și Turci, date la Varna în 1444, pe locul unde a căzut Vladislav regele Poloniei. Pe acea coloană se va face mențiune că acolo au luptat, din partea creștinilor, Poloni, Bulgari și Cehi. De oarece Românii au luat o parte însemnată la acea luptă, reprezentantul țării noastre la Sofia crede că este bine ca Guvernul să contribuie la ridicarea aceluia monument și să intervină la d-l Grabovschi spre a se face cuvenita mențiune de contribuția și jertfele românilor în acea bătălie.

Prin acelaș raport se vorbește de o fântână zidită de Domnitorul Moldovei Vasile Lupu la Varna în 1646 și restaurată de urmașul său A. Gr. Ghica în 1849.

— Se trimite la Secțiunea istorică.

D-l Daeschner, Ministrul Plenipotențiar al Franței în București, trimite în dar din partea Guvernului francez o ladă de cărți destinată pentru biblioteca Academiei.

— Se vor exprima mulțumiri.

Dela d-l Const. Beldie se primește diploma originală pe pergament dată de *Impăratul Leopold al Austriei la 19 Septembrie 1701* lui *Ioan Ursu*, din părinți de origine Moldoveni, pe care îl face *nobil* și-i dă toate privilegiile nobilitare dimpreună cu stema nobilității lui. Acest important document a fost găsit în pivnița casei răposatului Ioan Pușcariu și, probabil, este scăpat din lada cu manuscrise dăruite Academiei în Iunie 1919.

— Se vor exprima d-lui Beldie cuvenitele mulțumiri.

D-l N. IORGA prezintă în dar publicațiunea *La mia terra de Maria Regina di Romania*, Roma 1921, tradusă de d-l A. Silvestri Giorgi din Roma.

Dela d-l Dr. A. Veress se primesc în dar *tomul V* din publicațiunea *Fontes Rerum Transylvanicarum*, Budapesta 1921, și *tomurile I, II și III* din publicațiunea *Fontes Rerum Hungaricarum* tipărite la Budapesta în anii 1915, 1917 și 1918.

Dela d-l SEXTIL PUȘCARIU se primește următoarea scrisoare:

«În 4 Fevruar 1922 împlinește optzeci de ani decanul filologiei române și membrul nostru onorar Hugo Schuchardt. Cu ocaziunea acestor romanștii din toate părțile îi vor aduce omagiile lor. Cred că și Academia noastră va trebui să-i dea o dovadă de recunoștință pentru luminile care s'au mai bine de o jumătate de secol le-a revărsat din belșug prin nenumăratele sale lucrări, din care n'a lipsit mai niciodată considerarea limbei române. Am pregătit un studiu lingvistic, dedicat lui Schuchardt, pe care am onoare a vi-l trimit, cu rugarea de a-l publica la Academie, astfel ca el să fie tipărit până la mijlocul lunii Ianuarie 1922. Trimițându-se octogenarului această lucrare, cu o scrisoare omagială din partea Academiei, sunt sigur că îi vom face o deosebită plăcere. Dat fiind caracterul sărbătoresc al acestei publicații, un număr de zece exemplare ar trebui să se tragă pe hârtie de lux. Formatul cred că ar trebui să fie în 8° (nu cel vechiu al Analelor); tipărirea ar trebui să se înceapă imediat, pentru ca apariția să nu sufere întârziere din cauza corecturilor (o corectură și o revizie) pe care va trebui să le fac din Cluj».

D-l I. BIANU spune că Secțiunea literară propune să se aprobe tipărirea lucrării în broșură din fondurile ei. Manuscrisul să fie trimis d-lui Pușcariu spre a fi tipărit la Cluj. Scrisoarea de felicitare să se redacteze de d-l Pușcariu. — Se aprobă.

D-l ST. C. HEPITES anunță că la 1 Octomvrie a încetat din viață d-l Julius de Hann, membru onorar al Academiei noastre dela 22 Maiu 1914

ȘEDINȚA PUBLICĂ

18 NOEMVRIE 1921

D-l Președinte D. ONCIUL deschizând ședința, zice:

«Domnilor Colegi,

«Avem deosebita bucurie de a saluta în ședința de astăzi pe P. S. Sa Părintele Episcop Roman Ciorogariu al Oradiei, membru onorar al Academiei Române. Bucuria noastră este cu atât mai mare, cu cât P. S. Sa, abia ales episcop, a avut să îndure o grea încercare, în urma odiosului atentat dela Senat, comis în Decemvrie trecut, atentat care, îndreptat contra temelior Statului și ordinei sociale, a repus trei vieți scumpe Terii, punând în pericol și prea scumpa viață a P. S. Sale. După marea cumpănă prin care a trecut înaltul prelat al Bisericii noastre și veneratul nostru coleg, avem fericirea să-l vedem păstrat în reg și sănătos înaltei sale chemări.

«După credința populară, cine are norocul să scape dintr'o mare cumpănă, are o deosebită menire în viață.

«In adevăr, P. S. Sa Părintele Episcop Roman are o mare și înaltă chemare de îndeplinit. Ca cel dintâi arhipăstor român în nou înființatul scaun episcopal ortodox din Oradia, apus de secole și reînființat acum în glorioasa domnie a primului Rege al tuturor Românilor, P. S. Sa este chemat să reîntemeieze și să întărească acest scaun ca scut al Bisericii naționale și al neamului românesc la hotarele apusene atât de mult expuse. La acest loc primejduit, P. S. Sa a fost, încă înainte de a fi ales episcop, un stâlp puternic al Bisericii ortodoxe și al culturii românești, pentru care și-a câștigat mari merite. În aprețierea acestei activități culturale și naționale, Academia Română l-a ales membru onorar.

«Salutând astăzi pe P. S. Sa în mijlocul nostru, ca membru onorar, îi urăm ca D-zeu să ni-l țină întreg, sănătos, drept îndreptând cuvântul adevărului, întru mulți ani!

«Bine ați venit între noi, Preasfințite Părinte și mult stimată coleg!»

Părintele Episcop Roman Ciorogariu răspunde următoarele:

«Domnule Președinte, Domnilor Colegi,

«Ca dascăl spuneam învățăcelilor mei dela seminarul din Arad: să nu vă puneți pe scaunul altora, căci ordinea morală nu tolerează uzurpări. Rugați-vă lui Dumnezeu și munciți, mulțumindu-vă cu scaunul pe care v'a pus vrednicia voastră.

«Credincios acestui principiu de viață, mi-am împlinit datoria unde m'a pus Biserica și Neamul meu, până când vremea s'a împlinit să se facă dreptate tuturor. Libertatea mi-a adus în prisosință toate onorurile de câte m'a socotit vrednic patria mea mună: cea mai înaltă treaptă a preoției, scaunul episcopesc și loc de onoare în înalta corporație de savanți. Vă mulțumesc din tot sufletul pentru această înaltă distincție de care ați învrednicit pe un om, care n'a avut altă ambiție în lume, decât să face apostolia unității naționale.

«România militantă a fost mare în jertfele ce le-a adus pentru întregirea neamului. A fost vrednic a suferi și a muri pentru acest ideal. Acum pe rândul nostru, al celor rămași vii, să clădim România muncitoare. O Românie care prin cultura ei să fie stăpânitoare între hotarele țării și respectată peste aceste hotare. Chestiunea viitorului României este chestiune culturală. E vrednic a trăi pentru acest ideal.

«Biharia a fost mai mult chinuită între toate părțile locuite de Români și astăzi tot acolo e mai mare clocotul urei de rasă. Sunt fericit de misiunea ce am să împlinesc chiar acolo, ca cultura românească să devină stăpânitoare peste acele hotare de vest și cu noblețea ei să îmblânzească și să cucerească pe cei ce nu o cunoșteau până acuma. Mă voi ruga lui Dumnezeu neîncetat și voi munci să ajungem și aceste zile a unei Românie fericite».

D-l N. IORGA prezintă publicațiunea *Roumania yesterday and to-day* by Mrs. Will. Gordon, Londra 1919, cu o introducere de M. S. Regina României. Cartea este scrisă cu cea mai caldă simpatie pentru Români și țara

noastră și acest exemplar este trimis Academiei noastre cu următoarea dedicație scrisă de mâna autoarei:

«Prezentată Academiei Române de autor care a veghiat în timpul războiului celui mare, fără încetare, ca să facă cunoscute prin conferințe în toată lumea istoria, idealurile, obiceiurile și literatura acestei frumoase țeri».

— Se vor exprima mulțumiri.

D-l N. Iorga expune o comunicare cu subiectul *Dela Congresul de istoria artelor din Paris*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

25 NOEMVRIE 1921

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l N. IORGA prezintă în dar un pachet de scrisori și note diverse rămase după regretatul Petre Grădișteanu și două manuscrise din partea anticvarului Iulius Pach, din care unul este un fragment dintr'o istorie universală scrisă în românește pe la 1840 și celălalt cuprinde un «Plan pentru reforma farmaciei».

D-l V. PĂRVAN cetește procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 18 Noemvrie, prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele deciziuni:

«1. Cu ocaziunea împlinirii a două secole dela moartea lui Dimitrie Cantemir, la 21 August 1923, să se reediteze vieța lui Constantin Cantemir și pagini alese din scrierile lui Dimitrie Cantemir; d-l N. Iorga să dea o nouă redacție a părții din *Istoria literaturii române în secolul al XVIII-lea* privitoare la Dimitrie Cantemir, publicând biografia acestui voevod atât în românește cât și în franțuzește.

«2. Să se acorde d-lui N. Iorga 10.000 lei din fondurile Secției pentru publicațiunea privitoare la Tudor Vladimirescu, cu condițiunea ca lucrarea să fie trecută sub auspiciile Academiei.

«3. Să se răspundă Uniunii Academice Internaționale că Academia împărtășește fără schimbări concluziunile rapoartelor d-lui Părvan privitoare la cele două proiecte ale Uniunii: I. Completări la Corpurile de inscripții grecești și latinești, și II. Forma Romani Imperii, rapoarte care au fost prezentate Uniunii în sesiunea din Maiu 1921.

«4. Cu privire la monumentul ce este a se ridica de Poloni la Varna în amintirea luptei dela 1444, despre care tratează adresa Ministerului Afacerilor Străine comunicată în ședința dela 11 Noemvrie, să se intervină la reprezentantul Poloniei la noi ca pe coloana comemorativă să se menționeze, potrivit adevărului, prezența Românilor la acea bătălie.

«5. La comunicarea verbală a d-lui Iorga că la Palermo s'a găsit locul unde împreună cu alte oseminte se află și resturile pământești ale lui

•Bălcescu, se decide a se lua inițiativa punerii unei cruci de piatră în stil românesc. Se mai decide să fie rugat d-l Costin Petrescu a face gratuit o copie de pe portretul lui Bălcescu, spre a fi oferită Muzeului din Palermo sau Primăriei de acolo.

— Se iau spre cunoștință și se aprobă deciziunile Secțiunii.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

2 DECEMBRIE 1921

Președința d-lui V. PĂRVAN, Vicepreședinte.

Rectoratul Universității din Cluj mulțumește, prin scrisoare, în numele Senatului Universitar, pentru 9246 volume românești dăruite bibliotecii acelei Universități din dubletele bibliotecii Academiei noastre.

D-l N. IORGA prezintă numărul 47, anul 1921, din periodica *La Revue de la Semaine illustrée*, care apare la Paris, și în care d-sa a publicat un articol despre *Latinii din Orient*.

D-l I. BIANU spune că zilele trecute a primit o scrisoare dela d-nii Radu și Virgilie Pleșoianu, cari oferă Academiei biblioteca rămasă dela decedatul lor părinte, inginerul Virgilie V. Pleșoianu. Cărțile, în număr de 300 volume, toate cu conținut științific, au fost aduse la Academie.

— Se vor exprima cuvenitele mulțumiri.

D-l N. IORGA zice:

•În timpul șederii Sale la București, Principele Nicolae al Greciei mi-a vorbit despre dorința ce are de a se tipări, cu un concurs bănesc venit din România, traducerea grecească, făcută de Spiridon H. Lampros, a «Istoriei Imperiului Otoman», pe care am tipărit-o în limba germană. •De atunci aceeași dorință mi s'a manifestat din partea d-nei Ana Lampros, văduva eminentului istoric grec.

•Dacă sunteți de părere că Academia are un cuvânt în această chestie, v'aș rugă să binevoiți a întrebă pe președinții comunităților grecești din România dacă-și simt datoria de a sprijini prin contribuțiile lor publicarea în Grecia însăși a acestei traduceri, care, dată fiind competența largă a d-lui Lampros, poate oferi și elemente nouă.

— Se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

9 DECEMBRIE 1921

Președința d-lui I. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Vicepreședinte.

D-l N. IORGA expune o comunicare cu subiectul *Amănunte nouă de istorie românească*.

Dela d-na Gabriel Lippmann se primește o scrisoare de mulțumire pentru comemorarea regretatului său soț, învățatul Lippmann, fost membru de onoare al Academiei Române.

A. S. R. PRINCIPELE MOȘTENITOR CAROL, Președintele Casei Culturii Poporului, face cunoscut prin scrisoare că Președintele Academiei Române, potrivit art. 5 din legea specială, este de drept membru în Consiliul Cultural Superior al acelei instituțiuni.

— Se ia spre cunoștință.

Dela Ministerul de Răsboiu se primește în dar un exemplar din *Anuarul Ordinului «Mihai Viteazul» 1916—1920*.

Dela Comisiunea Monumentelor Istorice din Cluj se primesc exemplare din publicațiunea sa «Urme din războaiele Romanilor cu Dacia» de Jul. Marțian, spre a fi distribuite persoanelor pe cari această publicațiune le-ar interesa.

Dela d-na Theodoru I. Theodoru se primesc în dar 12 acte vechi din anii 1819—1838, rămase dela Stoica Bolănescu.

D-l N. IORGA prezintă ultima d-sale publicațiune *Les Latins d'Orient, conférences données en janvier 1921 au Collège de France*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

16 DECEMBRIE 1921

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l Dr. V. BABEȘ expune comunicarea: *Despre serul, serovaccinul și vaccinul antituberculos și acțiunea lor asupra tuberculozei*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

23 DECEMBRIE 1921

Președința d-lui I. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Vicepreședinte.

D-l A. LĂPEDATU trimite exemplare din publicațiunea *La centenarul morții lui Petru Maior*, cuvântări comemorative ținute la Universitatea din Cluj de colegii noștri d-nii Ioan Lupaș, Sextil Pușcariu și d-sa.

D-l N. IORGA prezintă publicațiunea sa *Izvoarele contemporane asupra mișcării lui Tudor Vladimirescu*.

Dela d-l Ioan Boroș, canonic și vicar episcopesc la Lugoj, se primește în dar un manuscript din secolul al XVII-lea cuprinzând «*Învățătură la Nașterea lui Hristos*», însoțit de transcriere cu litere latine și cu note filologice.

Dela Societatea culturală «V. A. Urechia» din Galați s'a primit publicația ei «*Chemare*», prin care se comunică că Societatea își are acum localul

ei propriu și arată planul de activitate culturală pentru viitor. Intre membrii ei de onoare sunt înscrși Președintele și Secretarul General ai Academiei.

D-l SEXTIL PUȘCARIU trimite dela Cluj publicațiunea *Dacoromania*—Buletinul «Muzeului limbii române», înființat și condus de d-sa, anul I.

D-l Silviu Dragomir, membru corespondent, trimite un studiu despre «*Vlahii din Serbia în secolii 12—15*», cu dorința să-l expună într'o ședință publică.

— Se trimite la Secțiunea istorică.

Dela d-l Dr. A. Tzaicu din Iași, fost bursier al fondului Adamachi, se primește pentru publicare un *Memoriu asupra delimitării marginii inferioare, precizării unghiurilor antero-inferior, postero-inferior și traectului liniilor temporale ale osului parietal*.

Deodată cu manuscriptul d-l Dr. Tzaicu trimite pentru bibliotecă 5 lucrări ale sale publicate.

— Se recomandă Secțiunii științifice.

Dela Prefectura Poliției Brașov se primește manuscriptul voluminos al inventarelor făcute de autoritățile poliției ungurești în anii 1904—1905 despre cărțile și revistele românești adunate din vechiul Regat de cunoscutul biet cioban ardelean Moș Cârțan și găsite la dânsul în Cârțișoara (Făgăraș), când a fost arestat ca agent primejdios pentru Statul vecin. Acest manuscript este un document caracteristic despre felul cum înțelegeau acele autorități să caute, să găsească și să urmărească inimicii Statului maghiar. Din acest punct de vedere aceste inventare merită să fie păstrate în colecțiunile istorice ale Academiei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 DECEMBRIE 1921

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l M. C. SUTZU expune comunicarea anunțată despre «*Dinarul lui Neron, dragma cistoforă și talentul euboic*».

D-l N. IORGA prezintă publicațiunea sa «*Voyage en Roumanie — Conférence donnée le 22 octobre 1921 à la Sorbonne*».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

20 IANUARIE 1922

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l I. BIANU cetește testamentul olograf al răposatului Tudor Pamfile cu data 13 Decembrie 1921 prin care, la punctul 1, după ce dispune de o parte din avere în favoarea soției, adaugă:

«Biblioteca va vinde-o în afară de următoarele lucruri, pe cari le dăruiesc Academiei Române, ca un semn mai mult de iubire pentru acest așezământ și ca o răsplată pentru bucuriile ce mi-a adus. Darurile acestea sunt:

I. Pachet Documentele Țăpului, un buciom cu un document țăpșean. II. Pachet cu documente felurite. III. Pachet cu documente felurite. IV. Pachet material folcloric. V. Documente transcrise. VI. Condiță cu registre documentare și transcripția ei. VII. Pachet cu 25 manuscrise și cărți vechi. Mărunțșuri etnografice (volum legat), Boli și leacuri (volum legat,) Urări și binețe (volum legat), Insemnări și Inscripții, «Legări și deslegări (volum legat), Povestiri populare românești (rest dela o tipăritură), Tutunul (studiu aflat dejă la Academie)».

Printr'o dispozițiune înscrisă la punctul 3 din acelaș testament regretatul folclorist lasă la libera dispozițiune a Academiei suma de lei 1.562, colectată spre a se ridica un bust lui Ion Creangă în orașul Bârlad, ceace nu s'a putut face.

— Academia primește cu recunoștință amândouă legatele.

D-1 GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 23 Decembrie expirat prin care se decide a se propune Academiei să iea sub auspiciile ei participarea Secțiunii la diferite Uniuni internaționale, în special la Uniunea matematică, la Uniunea geodezică și la Uniunea geografică. Participarea să fie numai morală până când cursul schimbului va permite să devină efectivă; Secțiunea să alcătuească, prin mijlocirea societăților și instituțiilor respective din țară, Comitetele naționale prevăzute în statutele Consiliului de cercetări.

— Se aprobă.

D-1 ST. C. HEPITES prezintă în dar din partea autorului publicațiunea *Progresele recente în telegrafia și telefonía fără fir — Organizarea rețelei române de radio-comunicațiuni* de Emil Giurgea, extras din Buletinul Societății Regale Române de Geografie pe 1921.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

27 IANUARIE 1922

Președința d-lui I. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Vicepreședinte.

D-1 N. IORGA spune că Institutele literare din toată lumea cultă au serbătorit tricentenarul nașterii lui Molière, cel mai mare autor și artist dramatic pentru comedie din toată lumea. Academia Română nu poate lăsa să treacă aceste serbătoriri fără să se asocieze la ele. Pentru acest motiv a amănat comunicarea despre *Cronicile ungurești din epoca angevină și României*, anunțată pentru ședința de astăzi, spre a vorbi despre marele geniu al Franței și al omenirii. În urmă d-1 Iorga face o expunere asupra activității literare și artistice a lui Molière.

D-1 Silviu Dragomir, membru corespondent, cetește comunicarea anunțată despre *Vlahii din Serbia în secolii 12—15*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

3 FEBRUARIE 1922

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul *Cronicile ungurești din epoca angevină și României*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

10 FEBRUARIE 1922

Președința d-lui I. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Vicepreședinte.

D-l ST. C. HEPITES prezintă în dar următoarele publicațiuni extrase din Buletinul Societății Regale Române de Geografie, tomul XL, anul 1921:

a) Un voyage aux hautes montagnes à neiges éternelles de l'Afrique Tropicale par le Dr. R. G. Jeannel;

b) Din Ocolul Pământului — călătorie făcută însoțind pe A. S. R. Principele Carol — de Generalul C. Găvănescul;

c) Japonia și Extremul Orient de Constant Georgescu;

d) Progresele recente în telegrafia și telefonía fără fir — Organizarea rețelei române de radiocomunicațiuni de Emil Giurgea;

e) La Nouvelle Roumanie dans la Nouvelle Europe par Emm. de Martonne;

f) Izvoarele de energie și așezarea geografică a diferitelor industrii în România de Ing. Mihail Manoilescu.

D-l GR. ANTIPA prezintă în dar ultimele sale publicațiuni: *Politica de Stat în chestiunea Pescăriilor Domeniale*, București 1922, și *Casa Culturii Poporului*, extras din «Arhiva pentru știința și reforma socială», anul III, Nr. 2—3, memoriu prezentat A. S. R. Principelui Moștenitor Carol pentru a servi de bază la organizarea activității acelei instituțiuni.

D-l Antipa prezintă apoi publicațiunea *Greater Roumania*, by Charles Upson Clark, apărută în editura Dodd, Mead & Comp., New York 1922. Volumul, compus din VII și 477 pagine, conține o descriere serioasă și destul de aprofundată a țerii și poporului nostru, a stării sociale și culturale din România, precum și a tuturor ultimelor evenimente, descriere completată cu o serie de ilustrațiuni foarte reușite din diferite părți ale țerii și mai multe hărți ale României întregite. Aparițiunea acestei lucrări — prima carte serioasă despre România care apare în America — se datorește în primul rând d-lui N. Mișu, pe atunci Ministru al Afacerilor Străine, care a dat posibilitatea distinsului savant american să viziteze și să studieze cu deamănuntul țara noastră. Autorul, care este un cunoscut romanist, fost director al Academiei Americane de arheologie din Roma, a învățat repede limba română, așa că a putut să studieze din izvoare originale și să traducă în englezește frumoasele noastre poezii populare și diferite poezii de Eminescu, Alecsandri, etc. D-l

Clark a vizitat țara în diferite regiuni și s'a informat de toate bogățiile și ramurile ei de activitate. În mai multe din aceste călătorii d-l Profesor Clark a fost însoțit de d-l Antipa, care i-a arătat vieța reală a poporului dela țară și i-a dat explicațiile necesare. Deasemenea colegii noștri, d-nii Mrazec și Bianu, și un tânăr licențiat al Facultății de Litere, d-l Rosetti-Bălănescu au ajutat mult pe d-l Clark în studiile sale. La plecarea din țară distinsul oaspe a luat cu dânsul un mare număr de cărți referitoare la vieța culturală, economică și politică a Românilor, între cari și publicațiunile Academiei. După sosirea în America el a tradus în limba engleză unele poezii și alte lucrări interesante și a ținut peste 100 de conferințe despre țara noastră. Prin această activitate a făcut țara cunoscută în America și a contrabalansat efectele dezastruoase ale unei propagande stăruitoare antiromânească a dușmanilor țării. Omagiile noastre d-lui Clark pentru dragostea și căldura cu care a îmbrățișat cauza dreaptă a patriei noastre ca și pentru faptele cu cari a contribuit la cunoașterea ei în Lumea Nouă. Aparițiunea în atât de bune condițiuni a acelei cărți se mai datorește și bunăvoinței d-lui Aristide Blank care, aflându-se în New York, a cumpărat dela editor, cu prețul de 4 și ½ dolari exemplarul, 300 exemplare spre a-i garanta acoperirea cheltuielilor, fără de care lucrarea nu s'ar fi putut tipări. Toată recunoștința noastră și d-lui Blank pentru această faptă patriotică.

ȘEDIȚA ORDINARĂ

17 FEBRUARIE 1922

Președinta d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

Ministerul Instrucțiunii roagă Academia prin scrisoare să numească un delegat care să ieă înțelegere cu Ministerul asupra înființării unei biblioteci publice în București.

— Se delegă d-l I. BIANU.

Societatea Asiatică din Paris invită Academia să trimită o delegațiune la sărbătorirea centenarului înființării ei, care se va face în zilele de 10—13 Iulie viitor, împreună cu serbătorirea de către grupul de egiptologi francezi a centenarului descoperirii descifrării eroglifelor de către Champollion.

— Se delegă d-l M. C. SUTZU.

D-l N. IORGA prezintă din partea d-lui M. A. Silvestri din Roma câteva scrieri ale sale privitoare la România și altele scrise de autori români și publicate de d-sa în traducere italiană. Totdeodată d-l Iorga prezintă scrierile sale: I. *In Franța — Drumuri ale unui istoric și Elementele de unitate ale lumii medievale, moderne și contemporane* — II. *State și Dinastii*, București 1922.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

24 FEBRUARIE 1922

Președința d-lui M. SUTZU, ad-hoc.

Dela d-na Will. Gordon se primește o scrisoare prin care răspunde la mulțumirile adresate de Academie pentru cartea publicată de dânsa asupra României și arată viul interes ce poartă țerii și neamului nostru.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

3 MARTIE 1922

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

Dela Cernavoda se primește o telegramă prin care se anunță încetarea din viață în acel oraș a d-lui A. L. Montandon, membru corespondent străin în secțiunea științifică, ales la 11 Aprilie 1905.

D-l GR. ANTIPA zice:

«Domnilor Colegi,

«Știrea despre moartea colegului nostru A. L. Montandon, membru corespondent străin, trebuie să ne umple de tristețe, căci reprezintă o mare pierdere pentru știință în general și pentru Faunistica României în special.

«Cu toate că nu a făcut studii sistematice de științe naturale, Montandon s'a consacrat din tinerețe colecționării insectelor — începând prin grupa «Colopterelor — și a ajuns în scurt timp, a avea colecțiuni importante. «Inteligența și hărnicia sa l-au pus însă în stare de a se aprofunda tot mai mult în studiul Entomologiei și a ajuns ca autodidact unul din cei mai mari specialiști pentru grupul Hemipterelor. Toate muzeele mari europene și americane îi trimiteau lui spre determinare materialul provenit din expedițiuni științifice de pe toate părțile globului, și o întreagă serie de publicațiuni — apărute în revistele mari speciale — consemnau rezultatele cercetărilor sale. Numai cercetările sale asupra subfamiliei Plataspidinelor — bazate pe material adunat din diferite expediții în Sumatra, «Oceania, Birmania, etc. — ne-au făcut cunoscute o serie de genuri și specii nouă, care au consacrat pe autorul lor între cei mai buni Hemipterologi. «In urmă o întreagă serie de publicațiuni asupra diferitelor grupe de Hemiptere-Heteroptere i-au mărit tot mai mult renumele său.

«Colecțiunea de Hemiptere a lui Montandon — alcătuită din bogatul material recoltat de dânsul și din materialul ce i se trimitea pentru studiere și clasificare din toate muzeele mari — este cunoscută ca una dintre cele mai bune colecțiuni din lume și a fost achiziționată de muzeul nostru de Istorie Naturală, al cărui asistent a fost timp de mai mulți ani.

«Montandon a fost adus în țară de marele fondator al Dinastiei noastre ca administrator al domeniului Broșteni și a trăit în România până la

«sfârșitul vieții sale. În tot acest timp el s'a ocupat de aproape cu fauna țării, studiind singur insectele și trimițând pe la specialiști materialul pe care-l colecta din alte grupe. Lui i se datorește d. ex. descoperirea speciei, cu totul caracteristică pentru Carpați, descrisă de d-l Boulenger dela British Museum sub numele de *Triton Montandoni*. El a adus și în această privință mari servicii cunoașterii faunistice a țării: Încă din 1887 a publicat sub titlul «Excursions en Dobroudja», în «Bull. de la soc. d'Etudes scientifiques d'Angers», o frumoasă contribuțiune la cunoașterea faunei entomologice și malaeologice a acestei provincii, și apoi o întreagă serie de alte publicațiuni speciale au consemnat rezultatele cercetărilor sale proprii sau acelea făcute de diferiți specialiști asupra materialului recoltat de el.

«Să păstrăm dar în cinste memoria acestui modest om de știință a cărui viață a fost consacrată studiului țării noastre, care devenise și patria sa adoptivă».

Dela Ministerul Instrucțiunii se primește o scrisoare prin care se arată că unii bursieri ai Statului pentru studii în țară sau în străinătate, după terminarea studiilor refuză să intre în serviciile publice ale Statului în vederea cărora li s'au acordat bursele. Pentru ca aceste proceduri să nu se mai repete în viitor, ministerul a instituit o comisiune care să studieze și să facă propuneri asupra condițiilor acordării bursei și actelor de angajament pe cari trebuie să le semneze candidații. Roagă Academia să numească un delegat care să o reprezinte în acea comisiune.

— Se delegă d-l G. Țițeica.

D-l I. BIANU prezintă în dar din partea d-lui G. G. Crețeanu, ministru plenipotențiar, un document de o mare valoare istorică făcut la Paris la 14/26 Februarie 1851. Documentul este semnat de G. Crețianu, N. Ces. Zătreanu, C. Bolliac, P. Teulescu, D. Brătianu, G. G. Maghieru, A. Odobescu, I. C. Brătianu, D. Florescu, C. A. Rosetti și are următorul cuprins:

«Propunere

«Văzând încrederea ce toată țara are în România din Paris și datorită fiecăruia din noi,

«1. propui ca fără întârziere să începem a lucra prin toate puterile noastre spre a ajunge la unirea și independența României constituită democraticeste;

«2. Pentru ca puterea noastră să fie concentrată, propui să se aleagă un comitet executiv care va lucra într'o unire cu democrațiile străine, după programul ce se va face.

Paris, 14/26 Februarie 1851

G. Crețianu, N. Ces. Zătreanu, C. Bolliac, P. Teulescu, D. Brătianu, G. G. Maghieru, Odobescu, I. C. Brătianu, D. Florescu, Rosetti.

— Se vor exprima donatorului cuvenitele mulțumiri.

D-l I. BIANU spune că prezentându-se la Ministerul Instrucțiunii spre a lua înțelegere cu d-l Ministru asupra înființării unei biblioteci publice în

București, conform delegațiunii ce i s'a dat în ședința dela 17 Februarie, d-l Ministru i-a comunicat că scrisoarea primită la Academie a fost greșit redactată. Delegatul Academiei a fost chemat nu spre a-și da părerea asupra înființării unei biblioteci publice, ci pentru a arată situațiunea bibliotecii acestei Instituțiuni și a propune mijloacele prin cari bibliotecă să corespundă necesităților timpului. D-l Ministru Angelescu s'a arătat foarte binevoitor pentru înființarea noului local de bibliotecă și a promis să stăruie pentru acordarea sumelor necesare clădirii reduse la părțile absolut necesare, până când situația tezaurului Statului va permite continuarea lucrărilor spre a se da localului dezvoltarea și aspectul cuvenit.

În urmă d-l BIANU cetește următoarea scrisoare adresată la 20 Februarie expirat d-lor Prim-Ministru, Ministrul Finanțelor și Ministrul Instrucțiunii:

• În numele Academiei Române ne vedem siliți și ne simțim datori să vă adresăm D-voastre ca conducător al Guvernului următoarea rugare, pe care o adresăm în acelaș timp d-lor Miniștri al Instrucției și al Finanțelor, pe lângă care vă rugăm să binevoiți a o sprijini.

• Vă este cunoscut, ca întregii români culte, că la Academia Română s'a adunat cea mai bogată bibliotecă ce a existat vreodată în țară. Într-însa se află întrunite în părți sau întregi, bibliotecile adunate de învățați români începând cu Constantin Stolnicul Cantacuzino dinainte de 1716, Banul Mihalache Ghica dela începutul secolului al XIX, Cezar Bolliac Al. Papiu-Ilarian, Dimitrie C. Sturdza-Scheianu, G. Costaforu, Mitropolitii Moldovei Iosif Naniescu și Partenie Cliceni și alți mai mulți iubitori de știință și de cărți. Toate acestea s'au adunat sub stăruitoarea și neadormita îngrijire a unuia din cei mai zeloși dintre cărturarii români, al lui Dimitrie A. Sturdza.

• Această bibliotecă este adunată și dezvoltată cu scopul bine precizat de a servi la studiul istoriei, limbii, literaturii neamului nostru precum și vieții poporului și a pământului românesc moștenit dela strămoși.

• Ea cuprinde nu numai cărți de mare preț — multe foarte rare, altele chiar unice, dar și cea mai mare colecție de manuscrise vechi românești (4696 volume), grecești (989 volume), slave (933 volume) și în alte limbi, apoi peste 45.000 de documente vechi românești dinainte de 1830. Mai cuprinde o bogată colecție de hărți geografice vechi și nouă a țărilor românești, portrete, stampe istorice, autografe moderne și o mare colecție de fotografii.

• Aceste colecții cresc zilnic prin daruri, schimburi și cumpărături.

• Bibliotecă cărților tipărite este de peste de 190.000 volume; în anul trecut 1921 a crescut cu 5874 volume și cu 1211 publicații periodice.

• Academia are deci în colecțiile ei un tezaur științific național mai presus de orice prețuire bănească, ținut zilnic la dispoziția oamenilor de știință, cari fac cercetări și studii.

• Toate aceste colecții sunt păstrate și folosite într'un local cu totul neîncăpător și impropriu, încât unele se deteriorează și toate sunt expuse

«a fi, într'o zi nenorocită, cu totul nimicite fără puțință de a se mai reface vreodată.

«Acum, când reorganizarea financiară a țării este de cea mai mare necesitate, care trebuie să fie apoi urmată de reorganizarea ei culturală, ne adresăm Domniei-Voastre, repetând rugarea adresată de repețite ori Guvernului în anii trecuți, ca să se aibă în vedere grabnica și marea necesitate de a se construi un local propriu pentru Academia Română, care este instituțiunea centrală și cea mai înaltă pentru cultura neamului nostru, începându-se cu clădirea localului bibliotecii, în care colecțiunile să poată fi bine și sigur păstrate și ușor folosite. Prin această lucrare se va continua opera la care au colaborat fruntașii culturali și politici ai țării delar 1866 încoace, începând cu C. A. Rosetti inițiatorul Societății Academice, cu Ion Ghica, cu I. C. Brătianu, care a susținut la 1879 reorganizarea Academiei prin lege și drept recunoștință își are bustul de onoare în sala cea mare, cu Kogălniceanu și cu Dimitrie A. Sturdza, care timp de peste 30 ani a dat Academiei toată iubirea și nesfârșitul lui devotament împreună cu o mare parte din colecțiunile instituției».

La această scrisoare d-l Prim-Ministru I. I. C. Brătianu a răspuns următoarele:

«Domnule Președinte,

«Am luat cunoștința de scrisoarea ce în numele Academiei mi-ați făcut cinstea a-mi adresa.

«Când împrejurările îmi vor permite voiu căută, cu tot interesul ce merită, a satisface necesitatea construcțiunii localului Academiei.

«Sunt deplin pătruns de însemnătatea ce o înfățișează marea noastră instituție culturală pentru viața și dezvoltarea noastră națională.

«Marile greutateți de ordin financiar ce ne stau astăzi în față și pentru a căror neîntârziată înlăturare suntem datori să ne încordăm puterile, nu-mi îngăduie să vă dau chiar de acum un răspuns mai precis. Dar voiu fi mândru și fericit de câte ori îmi va fi permis să contribuim la manifestarea solidarității ce Statul trebuie să aibă pentru dezvoltarea noastră culturală».

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește în copie nota verbală cu No. 416 din 25 Februarie a. c. prin care Legațiunea Bulgară roagă Ministerul să intervină la Academie spre a se da Guvernului Bulgar o copie certificată de pe procesul-verbal încheiat cu ocaziunea ridicării dela Academie de către armatele de ocupațiune a manuscriselor slave și ducerea lor în Sofia. Totodată Legațiunea roagă a se comunica probele de vinovăție de cari Guvernul Român dispune în contra d-lui Colonel Stancheff și Locotenent Orechkoff, inițiatorii și conducătorii acțiunii pentru luarea manuscriselor, precum și dacă există persoane cari ar putea face mărturisiri esențiale sub prestare de jurământ asupra activității lor privitoare la această chestiune.

D-l I. BIANU spune că d-sa a fost de față la facerea procesului-verbal, care se află în original în arhiva Academiei, și la luarea manuscriselor; cu-

noaște chestiunea în amănunte și cât mai curând va face mărturisirile cerute de Guvernul Bulgar.

— Se ia act de declarațiunea d-lui Bianu și se decide a se trimite copia cerută.

D-l I. BRĂTESCU-VOINEȘTI spune că Institutul de Editură «Cartea Românească» a înființat premii pentru stimularea talentelor și inteligențelor în diferite ramuri de activitate: literară, artistică, științifică, premii a căror valoare în acest an atinge suma de 180.000 lei. D-sa fiind membru în comitetul de lectură al acestei case, este obligat să cetească foarte mult din marele număr de manuscrise prezentate la concursuri. La premiul pentru subiectul *Povești pentru copii* s'au prezentat 18 manuscrise, dintre cari: trei sunt de o valoare cu totul excepțională. Roagă Academia să aprobe a se țineă o ședință publică în care d-sa să cetească câteva bucăți din aceste manuscrise.

— Se aprobă în principiu propunerea; ziua pentru ședință se va stabili mai târziu.

D-l D. GUSTI prezintă No. 2—3, anul III, din *Arhiva pentru Știință și Reforma socială*.

Dela d-l H. Schuchardt, Membru onorar al Academiei, se primește, ca răspuns la felicitările Academiei pentru împlinirea vârstei de 80 ani, o scrisoare al cărei cuprins în traducere românească este următorul:

«Academiei Române,

«Exprim mulțumirile mele cele mai călduroase pentru urarea frumoasă, îmbrăcată într'o haină frumoasă, cu care m'a onorat cu ocazia celei a 80-a aniversare a zilei nașterii mele. Lauda adusă mie m'a jenat într'adevăr, «căci serviciile mele pentru limba d-voastră nu trebuie prețuite prea mult și «ceace însumi aș fi inclinat să-mi atribui ca un serviciu, este de fapt numai «un serviciu cronologic: eu am fost unul dintre cei dintâi romaniști, cari «s'au interesat de limba română, deși Fr. Diez explicase că «noi nu putem «negă limbei valahe, oricât de amestecată și sălbătăcită apare, un loc între «limbile romanice». Poate a fost un fel de spirit de contradicere care a «nutrit în mine intenția, imediat după ce m'am așezat, la 1870 în Leipzig, «ca profesor universitar, ca să țiu cursuri despre limba română; eu cred «chiar că am anunțat acest curs — el însă n'a apucat să fie ținut. Desigur «aveam înaintea ochilor (maxima) «Docendo discimus» și cu învățatul «nu mergea în alt chip. Silințele mele de a-mi însuși în Leipzig practica «limbei române nu avură nici un succes, deși eu am cerut ajutorul preo- «stului român, care oficia pe atunci acolo.

«Acum, ceace mi-a lipsit ca făptuitor în tinerețe, am la bătrânețe din «belșug ca privitor liniștit și totuș luând parte vie. Mi-a făcut o deosebită «bucurie faptul, că scrisoarea D-voastră a fost însoțită de un studiu lă- «murit și plin de conținut, care a ieșit din pana unuia dintre cei dintâi «filologi ai noștri și un amic al meu».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

10 MARTIE 1922

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l N. IORGA expune comunicarea anunțată cu subiectul *Nouii documente în istoria românească*.

Dela d-l Vintilă Brătianu, Ministrul Finanțelor, se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte,*

«Referindu-ne la adresa d-voastre No. 382 din 1922, recunoscând rolul cultural urmărit și realizat până acum de Academia Română, nu ne îndoim că va urmări și în viitor dezvoltarea culturii neamului, mai cu seamă când toți fiii lui formează azi un singur mănunchiu.

«Situația financiară a Statului impune pentru moment restrângerea la întreținerea zilnică a serviciilor și instituțiilor publice. Să nădăjduim că odată cu îmbunătățirea ei vom putea cum este drept să dăm din disponibil nevoilor culturale de toate felurile ale României Mari deci și Academiei Române».

Dela d-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice, se primește donațiunea arătată în scrisoarea următoare:

«*Domnule Președinte,*

«În amintirea iubitului meu fiu Grigorie C. Angelescu, student la Drept și Filozofie în Paris, căruia învățătura îi era atât de dragă și calitățile cu care natura-l inzestrăse atât de frumoase, am onoarea a vă ruga să primiți suma de lei 100.000 (una sută de mii), cu care cumpărând rentă de Stat, veți constitui un fond, «*Fondul Grigore C. Angelescu*».

«Venitul acestei sume va fi afectat în fiecare an, ca premiu, pentru slujcarea cea mai bună din domeniul istoriei, filozofiei sau dreptului.

«Când Academia va găsi de cuviință, acest venit se va putea da și unui bursier în streinătate, care ar urma filozofia sau istoria.

«Banii vor fi puși la dispoziția d-voastre, de către banca Românească îndată ce veți face cererea».

— Delegațiunea a decis primirea donațiunii.

Dela d-l Iuliu Moșil se primește în dar: un vechiu manuscris românesc de rețete medicale din sec. XVIII-lea, două diplome de boierie dela 1844 și 1855 ale boierului din Gorj Cornilie Sărdănescu și o carte despre limba militară pentru românii din Austria, tipărită la 1883.

Dela Legațiunea Portugaliei se primesc cărți trimise în dar Academiei de d-l Dr. A. Ferrao, membru al Academiei de științe a Portugaliei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

17 MARTIE 1922

Președința d-lui V. PĂRVAN, Vicepreședinte.

D-l ZENOVIE PĂCLIȘANU, membru corespondent, expune comunicarea sa despre: «*Luptele politice ale Românilor ardeleni în anii 1790—1792*».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

24 MARTIE 1922

Președința d-lui V. PĂRVAN, Vicepreședinte.

Ministerul Instrucțiunii Publice cere Academiei să recomande un delegat pentru cinci ani în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Iași în locul d-lui A. Phillipide, al cărui mandat a expirat.

— Se delegă d-l M. Sadoveanu.

Dela Academia de științe din Berlin se primește informațiunea că la 14 Iulie 1919 a încetat din viață marele chimist Emil Fischer, membru onorar al Academiei Române, ales la 27 Maiu 1913.

D-l M. C. SUTZU declară prin scrisoare că dăruiește Academiei Române colecțiunile sale de obiecte antice care se află, parte la Sofia (Bulgaria), răpite în timpul ocupațiunii dușmane din vila sa din Constanța, parte în casele sale din București. «Condițiunile acestei donațiuni sunt următoarele: toate obiectele dela Sofia, cari provin din Dobrogea, se vor aduce direct acum la Academia Română. Cele două statui de proveniență romană și obiectele aflate în casa mea din București se vor păstra la mine până la încetarea mea din viață, însă ele vor fi de pe acum inventariate și numerotate spre asigurarea păstrării lor. Deci rog Academia Română să bine voiască a delega pe d-l Constantin Moisil, numismat ajutor al Academiei, să procedeze împreună cu mine la dresarea acestui inventar. În același timp rog a se delega tot d-l Const. Moisil ca să mă însoțească la Sofia pentru a supraveghia ambalarea și transportarea în bune condițiuni a obiectelor de acolo; în acest scop rog a se acordă sumele necesare pentru acoperirea cheltuelilor acestei călătorii».

— Academia primește cu mare mulțumire donațiunea d-lui Sutzu și recomandă delegațiunii îndeplinirea dorințelor exprimate de d-sa.

Dela d-na Maria G. Bogdan, născută Vasile Alecsandri, se primește în dar cântecul Gintei Latine, tradus în provençal și scris de mâna poetului Mistral, autograful marelui poet provençal fiind confirmat printr'o notă autografă a lui V. Alecsandri.

Dela d-l G. I. Chelaru, profesor, se primește în copie textul unui epita scris pentru sine de B. P. Hasdeu, originalul autograf scris pe o foaie de hârtie aflându-se la d-l Inginer Cosmovici, care l-a încredințat d-lui Chelaru să-l copieze și probabil îl va dăruia Academiei.

D-l I. BIANU prezintă două manuscrise slavonești din Maramureș procurate pentru colecțiunea Academiei: 1. Tetravanghel scris în întâia jumătate a secolului XVII, având pe dânsul o lungă notă românească dela 1665. 2. Un Triod Penticostar scris în secolul al XVI, având pe dânsul o notă românească dela 1650 și alte note mărunte. Pe partea din năuntru a scoarțelor legăturii se află lipite două foi de icoane (Dumnezeu și Adam cu Eva în Raiu ispitiți de șarpe, și cei trei crai dela Răsărit sosind la pruncul Iisus) tipărit cu clișeuri săpate în table de lemn.

D-l V. PĂRVAN prezintă din partea preotului catolic rutean Ciril Karalevskij, din Roma, o notă despre documentele istorice privitoare la Români, cercetate și cunoscute de dânsul în Arhivele Romei, împreună cu o propunere pentru publicarea acestor documente.

— Se recomandă Secțiunii istorice.

D-l V. PĂRVAN prezintă un memoriu și mai multe publicațiuni aduse dela fundațiunea «Leonardo» pentru cultura italiană. În acest memoriu se arată scopul și felul activității acestei fundațiuni și se propun modalități pentru ca Academia Română să se asocieze la lucrarea ei.

— Se decide a se aduce propunerea în discuțiunea Academiei într'o viitoare ședință.

Spre a se răspunde la invitațiunea primită dela Universitatea din Padova ca Academia să ia parte la celebrarea centenarului al șaptelea al acestei Universități în zilele de 15—17 Maiu viitor, se decide ca delegatul Academiei să fie d-l N. Iorga.

D-l GR. ANTIPA citește procesul-verbal al Secției științifice de astăzi 24 Martie în următoarea cuprindere:

«Secțiunea științifică, luând în discuțiune memoriul d-lui Neculai «Donici și adresa d-lui Camille Flammarion privitoare la Observatorul «Astronomic dela Doboșarii-Vechi, proprietatea d-lui Donici, propune «Academiei:

«I. Că, în conformitate cu hotărârile Secției Științifice consemnată în «procesul-verbal dela 23 Decemvrie și admise în ședința plenară dela 20 «Ianuarie 1922, de a participa moralmente la diferitele Uniuni Internaționale, Academia să ia parte și la *Union Astronomique Internationale* în «aceleași condițiuni ca la *Union Géodésique et Géophysique Internationale*, «și să facă convenitele intervențiuni.

«II. Că Academia trebuie să pună în cumpănă întreaga ei autoritate morală spre a salvă existența Observatorului Astronomic dela Doboșarii-Vechi din Basarabia, și să facă în acest sens convenitele interveniri «la Ministerul Instrucțiunii publice și la Ministerul Agriculturii precum «și personal d-lui Președinte al Consiliului de Miniștri.

— Academia aprobă demersurile propuse de Secțiune.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

31 MARTIE 1922

Președința d-lui V. PĂRVAN, Vicepreședinte.

Dela d-l Em. Jeanbernat, avocat din Marsilia, se primește volumul: *Capitaine Jules Jeanbernat Barthélemy de Ferrari Doria, Lettres de Guerre (1914—1918)*. În acest volum sunt publicate scrisorile ofițerului erou căzut în luptă pentru Franța, patria lui, la 7 Septemvrie 1918, după ce făcuse cu multe distincțiuni întreagă campania marelui războiu. Nemângâiatul său părinte, care cu puține zile mai înainte mai pierduse un alt fiu căzut în luptă, a ales și a extras din scrisorile trimise de pe front pe acele publicate în volumul trimis ca omagiu Academiei.

Dela d-l Comandor Buchholtzer Corneliu, din Constanța, se primește în dar întâia Diplomă de Doctor în medicină și chirurgie dată de Univeristatea din București, la 1874, tatălui său Dr. Corneliu Buchholtzer.

D-l DR. GR. ANTIPA prezintă Academiei pe d-l N. Donici, astronomul, care a înființat și conduce cu propriile sale mijloace de mai mulți ani Observatorul astro-fisic dela Doboșarii-Vechi pe Nistru în Basarabia. Activitatea și lucrările științifice ale d-lui Donici sunt bine cunoscute în lumea științifică universală și acuma — când împreună cu Basarabia d-sa s'a întors la patria-mună — Academia a făcut demersurile cunoscute din ședințele trecute pentru a se asigura funcționarea Observatorului și activitatea științifică a d-lui Donici.

D-l Vicepreședinte V. PĂRVAN salută în numele Academiei pe d-l N. Donici de bunăvenire în sânul ei, și îl încredințează că apreciază în cel mai înalt grad activitatea sa științifică în domeniul astronomiei, după cum apreciază orice activitate științifică dezvoltată între hotarele patriei noastre firești. Pentru aceea Academia s'a grăbit a face demersurile ce a crezut folositoare și nu va încetă de a pune toate stăruințele pentru ca așezământul științific al d-lui Donici să rămână ferit de pericolele cari îl amenință și ca activitatea d-sale să poată fi asigurată și dezvoltată.

D-l N. Donici mulțumește bencru buna primire ce i se face și pentru simțimintele de frățietate științifică care se arată de Academie năzuințelor sale. Va fi totdeauna mulțumit să împreuneze activitatea sa cu a Academiei.

Dela d-l E. Oteteleşanu, Directorul Institutului Meteorologic Central, se primește rugarea pe lung motivată ca Academia să intervină la Guvern spre a se împiedică trecerea Institutului Meteorologic la Observatorul Astronomic, căci prin această trecere funcționarea aceluia Institut ar fi greu stânjenită și chiar împiedicată.

— Se recomandă Secțiunii științifice.

D-l DR. ANTIPA citește următorul proces-verbal al Secției științifice pentru ședința de astăzi:

*Secțiunea, luând cunoștință de intervenirea d-lui Dr. Oteteleşanu,
*Directorul Institutului Meteorologic, și studiind chestiunea, hotărăște

«ca Academia să intervină la Ministerul Instrucțiunii, pentru ca Institutul Meteorologic cu serviciile sale să continue a rămâne o instituție independentă de Institutul Astronomic — ca și institutele și serviciile similare din toate țările — spre a-și putea îndeplini menirea sa importantă, științifică și practică.

«Secțiunea roagă pe d-l coleg Hepites — care a fost creatorul acestui Institut — să alcătuiască memoriul care va fi trimis Ministerului.

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

D-l V. PĂRVAN cetește următoarea propunere:

«Potrivit art. 22 din regulamentul Școlii Române din Roma, și în vederea începerii activității acestei instituții, am onoarea de a vă propune, spre recomandare Ministerului Instrucțiunii Publice pe d-l coleg corespondent Vasile Bogrea, profesor la Universitatea din Cluj, ca secretar permanent al Școlii Române din Roma.

«Motivul pe baza cărora vă fac această propunere sunt următoarele:

«1. Orizontul larg al cunoștințelor d-lui Bogrea, care atât în filologie, specialitatea sa principală, cât și în istorie, e un erudit de mână întâiu.

«2. Preparația sa specială pe terenul antichităților clasice, cari fac un câmp de preocupare precumpănitor la Școala noastră din Roma.

«3. Cunoașterea în scris și vorbit a principalelor limbi europene și calitățile sale sufletești foarte distinse, cari-i vor permite să cultive raporturile științifice și sociale stabilite de subsemnatul încă de acum, cu Instituțiile și Academii similare: italiene, engleze, franceze și americane, într'un chip deosebit de demn, tot timpul cât subsemnatul va lipsi din Roma și conducerea Școlii, va rămâne, potrivit Regulamentului, cu totul în sarcina d-lui secretar permanent.

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

7 APRILIE 1922

Președintele d-lui V. PĂRVAN, vicepreședinte.

Dela «Ecole des Chartes» din Paris se primește volumul în care este publicată darea de seamă despre serbarea Centenarului ei de activitate (1821/1921) serbare făcută la 22 Februarie 1921, la care Academia s'a asociat printr'o telegramă de felicitare.

Părintele I. LUPAȘ prezintă pentru bibliotecă scrieri de ale sale.

D-l E. Racoviță prezintă din partea d-lui Iuliu Guiart, profesor la Facultățile de medicină din Lyon și din Cluj, scrierile acestuia: *Précis de parasitologie*, Paris 1922 și *Précis de diagnostique chimique, microscopique et parasitologique* (în colaborare cu L. Grimbert), Paris 1922.

D-l E. RACOVITĂ înfățișează apoi numărul 1 din *Buletinul Societății de științe din Cluj*, care s'a înființat acum și cu acest fascicol își începe publicațiunile. În acest Buletin se vor publica lucrări și comunicări atât în limba română cât și în limbile culturale mondiale admise în publicațiunile Academiei. Cele publicate românește vor fi însoțite de rezumatul într'una din acele limbi.

Dela Academia Regală a Belgiei se primește invitarea la serbarea aniversării ei a 150-a, care se va face la 24 Maiu viitor.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare, exprimându-se părerea de rău că Academia nu poate trimite o delegație din cauza relei valute.

D-l GR. ANTIPA prezintă lucrările de astronomie ale d-lui Nic. Donici făcute parte în observatorul său de Astronomie fizică dela Doboșarii-Vechi din Basarabia, iar parte în multele expediții ce le-a întreprins ca șef al misiunilor Academiei Imperiale din St. Petersburg pentru observarea eclipselor solare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

28 APRILIE 1922

Președinta d-lui GR. ANTIPA, vicepreședinte.

D-l I. BIANU prezintă în dar dela d-l N. Filodor, Ministru Plenipotențiar și actual Secretar General al Ministerului Afacerilor Streine, următoarele cărți privitoare la arta națională a Cehilor și Litvanilor, publicate în limba franceză spre a se face cunoscută lumii arta lor națională:

Arne Novak, *La Prague baroque*.

L'Art tchèque contemporain par A. Matejcek et Zd. Wirth, Prague, 1920.

C. de Danilowicz, *La Lituanie artistique*, Lausanne 1919.

D-l Bianu atrage atențiunea asupra cărții lui Danilowicz despre arta litvană, care prezintă un deosebit interes artistic și etnografic pentru studiile românești de acest fel.

D-l I. BIANU înfățișează apoi atențiunii Academiei un document istoric dela 1718 de un interes deosebit atât pentru istoria Bucureștilor cât și din alte puncte de vedere. El a fost dăruit de d-l N. N. Andronescu, avocat în Capitală.

La 1712 Jupâneasa Chița, văduva lui Iamandi, fost mare Portar, împreună cu ginerelul ei Gheorghiuță Tutescul, Căpitan de legegii, au zidit biserică în mahalaua Popescului, iar la 1718 dau acest document, prin care se determină locul unde este zidită biserică și se spune că este zidită cu legătură ca nici ctitorii întemeietori, nici nimenea după ei să nu o poată închină nicăieri, ci să rămână loc de rugă pentru boierii și locuitorii numitei mahalale. Preotului care a ostenit pentru zidirea bisericii și pentru adunarea darurilor pentru isprăvirea ei se dă drept pe vicață și coboritorilor lui să protejească la acea biserică.

La sfârșit, îndată după «Eu Chița Port(ăreasă)», ctitora principală, subscris: «*Radul Popescul biv vel Ban mărturie*». Este marele boier și cronicar, fiul Hrizei Visternicul cel chinuit și omorât în Martie 1680 de Șerban Vodă; este autorul cunoscutei cronică anticantacuzinești atribuită în trecut lui Constantin Căpitanul Filipescu și care a continuat mai târziu opera lui istorică, scriind domniile lui Nicolae Mavrocordat. Biserica zidită de Chița la 1712 — după constatările d-lui Iuliu Tuducescu — este încă în ființă cu numele de Sf. Nicolae din Văcărești și se află în dosul casei cu No. 66 din calea Văcărești. Inscripția (pisania) cea veche este pierdută, cea de acum spune că biserica «s'a preînnoit» la anul 1851 prin Vist. Rădulescu cu ajutorul câtorva mahalagii.

Este interesant de a vedea din acest document că românii, chiar cei evlavioși, cari zideau biserici, încă dela începutul secolului XVIII, se speriaseră de nesfârșita *închinare* a bisericilor și mănăstirilor țerii la locurile sfinte — mănăstiri și patriarhii grecești din Orientul stăpânit de Turci. Această închinare devenise cu timpul pentru locașurile sfinte românești din vechile principate adevărată robire și despoiare de averi și venituri — în folosul celor grecești din Orient. Închinarea — adică robirea aceasta — a mers însă înainte până când se ajunsese că o pătrime din pământul țerii, sute de mănăstiri și biserici românești erau stăpânite de străini. Patriotismul și energica hotărâre a patrioților Cuza Vodă, Negri, Kogălniceanu au scăpat țara la 1863 de această robie prin secularizarea averilor mănăstirești și prin expulzarea călugărilor greci din țară.

D-l V. PÂRVAN face o comunicare cu subiectul «*Considerații asupra unor nume de râuri daco-scitice*».

D-l N. IORGA spune că nu va putea merge, cum s'a decis în ședința dela 24 Martie, spre a reprezenta Academia la solemnitatea serbătorii a șapte veacuri dela înființarea Universității din Padova.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

5 MAIU 1922

D-l V. PÂRVAN, *Vicepreședinte*, deschizând ședința zice:

Domnilor Colegi,

«Una dintre dorințele cele mai vii ale Academiei noastre, a fost aceea de a așeza chipul Regelui Carol I, protectorul Academiei Române, încă dela înființarea ei, printre imaginile binefăcătorilor Instituțiunii noastre, și anume la locul cel mai de frunte, pe care eroul întemeietor al Statului modern și al neatărnării națiunii îl merită. România întregită prin vitejia și cuminenția Majestății Sale Ferdinand I Biruitorul și a poporului său în arme, s'a putut clădi pentru nesfârșitul timpurilor viitoare, înainte de

toate, și pentru că Regele Carol I pusese temelii eterne măreței construcții a urmașului său.

•Dorinței noastre de a așeza chipul Regelui Carol în incinta Academiei, răspunde azi urmașul său, prin prea grațiosul dar al primului bust de bronz pe care-l vedeți în fața d-voastră. Totodată M. S. Regele Ferdinand ne dăruiește și portretul în ulei al marelui învățat în știința limbilor, August Treboniu Laurian, fostul nostru coleg de perpetuă amintire, și fostul profesor de limba românească al Regelui Carol I.

•Cred a fi expresia sentimentelor D-voastre unanime, adresând din acest loc mulțumirile noastre calde, Președintelui de onoare și Protectorului Instituțiunii noastre, M. S. Regelui Ferdinand, pentru împlinirea într'un chip așa de desăvârșit a vechiului nostru *votum*.

D-I ANDREIU RĂDULESCU cetește o comunicare despre *Pravilistul Flechtenmacher*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

12 MAIU 1922

Președința d-lui V. PĂRVAN, Vicepreședinte.

D-I Dr. G. MARINESCU expune o comunicare despre *Ipnotismul din punctul de vedere terapeutic și medico-legal*.

Se primește înștiințarea că în ziua de 27 Martie trecut a încetat din viață d-I Philippe A. Guye, profesor la Universitatea din Geneva, membru de onoare al Academiei Române dela 29 Maiu 1913.

Din partea guvernului francez se primește în dar publicațiunea în două tomuri *La Science française*, Paris 1915, publicată cu ocaziunea Expozițiunii universale și internaționale din San Francisco.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1922

SEDINȚA PUBLICĂ

15 MAIU 1922

D-1 Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Deschizând a 55-a Sesiune generală a Institutului nostru, vă salut cu cordialitate colegială și cu cele mai vii urări pentru o spornică activitate.

«Sunt fericit că, după o lungă absență din mijlocul d-voastre, în urma boalei care m'a reținut în casă, pot să iau parte la această sesiune, chiar dela începutul ei, și să pun slabele mele puteri în serviciul cauzei naționale care ne-a chemat aici.

«Bine v'am găsit, scumpi colegi, și bine ați venit!

«Asupra lucrărilor Academiei Române în cursul anului «expirat dela ultima sesiune generală, veți auzi raportul d-lui «Secretar General.

«Din întâmplările mai însemnate la care Academia noastră «a luat parte, avem bucuria de a relevă, în prima linie, fericitul eveniment al nașterii A. S. R. Principelui Mihai, «noul vlăstar al Augustei și mult iubitei noastre Dinastii, «primul-născut al AA. LL. RR. Principelui Moștenitor «Carol și al Augustei Sale Soții Principesa Elena, născut «la 25 Octomvrie 1921, ca cel dintâiu principe al României «întregite și purtător al unui nume atât de scump tuturor «Românilor.

«La bucuria și însuflețirea Țerii întregi pentru acest fericit eveniment în Augusta Familie Regală, eveniment care cheazășuește Dinastia și Coroana României prin trei generațiuni prezente, Academia a luat parte cu cele mai vii sentimente și a prezentat MM. LL. Regelui și Reginei și AA. LL. RR. Principilor Moștenitori urările sale omagiale.

«A. S. R. Principele Mihaiu, chemat să poarte în viitor cu fală Coroana României, trăiască mulți ani fericiți!

«Alt eveniment îmbucurător în Familia noastră Regală este logodna A. S. R. Principesei Marioara cu M. S. Regele Sârbilor, Croaților și Slovenilor, Alexandru Karageorgewici, a căror căsătorie se va celebra în timpul acestei sesiuni generale, la 1 Iunie viitor.

«Prin această binecuvântată unire de familie între Augustele Dinastii ale celor două Națiuni vecine și amice, primită cu vie bucurie de Țara întreagă, se întăresc din nou vechi legături istorice între ambele State și popoarele lor, cheazășuind o trainică prietenie între ele, spre fericirea și prosperarea lor.

«Din zilele marelui Voevod Alexandru I Basarab, Domnul Țerii Românești dela 1352—1364, care a măritat o fiică cu Uroș, fiul marelui rege al Sârbilor Ștefan Dușan, iar altă fiică cu Srațimir, fiul țarului bulgar Alexandru, formând astfel o puternică alianță a celor trei popoare vecine și cu interese comune, cum și din zilele lui Neagoe Basarab, evlaviosul Domn al Țerii Românești, și ale lui Petru Rareș, viteazul Domn al Moldovei, ambii căsătoriți cu principese sârbe, legăturile dintre Români și Sârbi, cari în tot cursul istoriei lor, dela alcătuirea Statelor lor naționale, n'au avut — cu o singură excepție trecătoare — decât relațiuni prietenești, au fost din cele mai apropiate.

«Fie ca prin această nouă alianță dinastică, vechile legături istorice să se întărească și mai mult, asigurând ambelor State vecine și aliate o spornică desvoltare.

«Urările noastre cele mai călduroase și devotate însoțesc pe Augustii logodiți.

«În acest an, veneratul nostru coleg, membrul onorar Hugo Schuchardt, marele filolog romanist și distins amic

«al nostru, a împlinit la 4 Februarie, binecuvântata vârstă de «80 de ani, în deplină putere fizică și intelectuală. Academia «a prezentat ilustrului octogenar, printr'o adresă, urările sale «de fericire, împreună cu un volum de studii privitoare «la Dicționarul limbii române, dedicat sărbătoritului membru «onorar de colegul nostru Dr. Sextil Pușcariu.

«În acest an, și veneratul nostru secretar general, d-l «Iacob Negruzzi, a intrat în al 80-lea an al vieții sale bine- «cuvântate și bogat roditoare.

«Activitatea d-lui Negruzzi, ca profesor universitar, dela «1864, ca scriitor, ca întemeietor și conducător prin 28 de «ani al revistei «Convorbiri Literare», care a avut un rol «atât de însemnat în istoria culturii românești, dela 1867 «încoace, împlinind acum 55 de ani de binefăcătoare in- «fluență literară și științifică; activitatea d-sale ca membru «al Academiei Române, dela 1881 încoace, ca președinte «în anii 1910—1913, ca secretar general dela 1915, — această «activitate îndelungată și fecundă, până la adânci bătrânețe, «a produs roade din cele mai frumoase și mai trainice pentru «cultura neamului românesc.

«Aducându-i omagiile noastre de iubire și recunoștință, «urăm d-lui Negruzzi să ne trăiască îndelung, sănătos și «fericit, întru binele și fericirea Institutului nostru și a «culturii naționale, căreia și-a încheiat vieța și activitatea. «Să trăiți, scumpe coleg!»

D-l Secretar General I. C. NEGRUZZI cetește următorul *Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1921—1922:*

Domnilor Colegi,

Deschidem astăzi a 55-a sesiune generală a Academiei noastre. Dela înființarea ei, la 1866, numai în doi ani, aceste sesiuni nu s'au putut ține: întâiu chiar la început, la 1866, când holera îngrozise țara, apoi acum în urmă în 1917, când soarta războiului adusese peste capitală și peste o parte din țară ocupația trecătoare a inamicilor atunci biruitori, iar în anul următor s'a putut ține numai o scurtă adunare extraordinară la Iași în Octomvrie 1918. Stăruința și regularitatea cu care s'au ținut aceste adunări anuale ale membrilor acestei

Instituțiuni, se explică prin conștiința înaltelor datorii morale pe care antemergătorii noștri le-au avut și cari ne stăpânesc și pe noi față de marea misiune culturală ce suntem chemați a îndeplini pentru neamul nostru în situația ce le ocupă între popoarele lumii.

Cu cât poziția politică a neamului nostru s'a înălțat prin ultimele mari și fericite evenimente, cu atât misiunea și obligațiunile noastre culturale sunt mai mari, mai imperioase, cu atât ele apasă mai greu asupra neamului întreg și mai întâiu asupra celor aflători în instituțiile lui culturale superioare: Academie, Universități. Astăzi, neamul nostru aproape întreg este stăpân pe sine și pe pământul lui strămoșesc, nu mai este împiedicat de stăpâniri străine să-și pună în valoare toate aptitudinile lui culturale, și mai pre sus de toate prin produsul cultural un popor își poate lua un loc între celelalte neamuri. Astăzi popoarele nu mai trăiesc despărțite unele de altele; o viață culturală le este comună: cântările unui poet indian răsună peste tot globul, sunt traduse în toate limbile; laboratorii științifice japoneze stau în zilnică comunicare cu ale marilor nații din Europa.

La această conlucrare și conviețuire este chemat acum și neamul românesc; spre aceasta trebuie să-i îndrepteze talentele și să-i îndrumeze munca și dezvoltarea aptitudinilor firești conducătorii lui intelectuali, între care noi ne aflăm în rândul întâiu. Spre această îndreptare ținteau toți acei antemergători din secolul trecut, cari, voind să scoată patria și neamul din amorțeala orientală în care de secolii piroteau departe de lumea vie și luminată, au pus ca un punct cardinal în programul lor să întemeeze o Dinastie dintr'o familie suverană apuseană. Năzuințele acelor suflete curate au fost încoronate cu realizarea tuturor aspirațiunilor lor: Unirea Principatelor, Independența patriei unite, Dinastia și Coroana Regală, iar acum în urmă — sub conducerea fericită a acestei dinastii Regale — îndeplinirea dorului secular al neamului: Unirea tuturor părților într'un singur trup politic spre a năzu să fie apoi un factor cultural în lume. Iacă pentru ce ziceam la începutul sesiunii anului trecut:

•Nicăieri nu s'a înțeles mai adânc acest rost providențial al Dinastiei române pentru neamul nostru ca în sânul acestei Academii, înființate în acelaș timp ca o necesitate culturală a acestui neam. Nicăieri nu s'au urmărit cu mai multă emoție decât în această Academie evenimentele fericite sau dureroase din sânul familiei domnitoare, pentrucă nicăieri nu s'a înțeles mai bine cât de strâns sunt legate destinele Dinastiei de ale neamului nostru. Academia a și fost totdeauna înțeleasă și larg răsplătită de purtătorii Coroanei noastre Regale: dela tribuna ei a răsunat adeseori glasul Regelui, al Reginei și al Principelui Moștenitor nu numai în cuvântări de politeță protocolară sau de caldă bunăvoință suverană, ci în cuvinte dătătoare de sfaturi și îndemnuri călduroase pentru lucrări mari și însemnate și în rostiri adânc mișcătoare, cari au avut răsunet chiar departe de hotarele geografice ale neamului.

În anul trecut s'au ivit două prilejuri pentru ca Academia să-și exprime simțimintele ajunse acuma tradiționale de alipire către Dinastia Regală:

S'au împlinit la 8 Octomvrie șapte ani dela trecerea din cele pământesti a veșnic neuitatului Carol-Intemeetorul și dela așezarea rămășițelor lui sub lespedele minunii zidite de evlaviosul Neagoe Vodă și înnoită după patru veacuri, prin îngrijirea bunului său urmaș. Un mișcător parastas s'a slujit pentru sufletele amânduror ctitorilor despărțiți prin 400 de ani, dar atât de asemănați sufletește. Președintele nostru a reprezentat Academia la această duiosă slujbă.

La 25 Octomvrie s'a născut A. S. R. Principelui Moștenitor un fiu, care a primit numele MIHAIU. Acest fericit eveniment face să avem în vieață deodată trei generații de Regi ai României și prin aceasta dă cea mai deplină consolidare pentru viitor întâiului așezământ al patriei, iar numele dat Principelui nou născut răspunde și exprimă cele mai adânci simțiminte ale neamului pentru trecut și cele mai vii aspirații pentru viitor. Venirea Principelui Mihaiu a fost sărbătorită în Academie printr'o caldă cuvântare a Președintelui și prin telegrame adresate M. S. Regelui ca bunic și A. S. R. Principelui Moștenitor ca tată. Grațioase răspunsuri au fost primite dela Augustii Protectori ai Academiei.

Chiar în zilele trecute Academia a primit din partea M. S. Regelui un nou și mișcător semn al neîncetatei bunăvoințe suverane: Augustul nostru Președinte și Protector a binevoit a trimite Academiei bustul de bronz al Regelui

Carol I, marele său premergător, bust făcut în vara anului 1914, cu puține luni înainte de plecarea Lui din mijlocul neamului românesc, pentru a căruia mărire și fericire a muncit neobosit și cu nesfârșită iubire timp de o jumătate de secol. Această ultimă reprezentare plastică a persoanei Lui împodobește sala ședințelor noastre spre a ne îndemna la lucrare bună și spornică pentru înălțarea patriei și a neamului. Totdeodată ni s'a trimis și portretul fostului Președinte al Academiei A. Treb. Laurianu, care dăduse neuitatului Rege întâiele cunoștințe despre limba noastră, căreia i-a purtat toată viața atâta iubire.

I. MEMBRII

Sesiunea care se deschide astăzi, este una din puținele la începutul căreia nu avem trista datorie de a pomeni pierderea vreunui din cei 36 colegi activi, ci constatăm că suntem în viață toți câți eram la închiderea sesiunii din anul trecut.

Am avut însă câteva pierderi printre colegii onorari și corespondenți.

GABRIEL LIPPMANN, membru onorar, ales la 28 Maiu 1909, Profesor la Sorbona și Membru al Institutului Franței, a încetat din viață la 31 Iulie 1921. Comemorarea lui s'a făcut în ședință publică la 4 Noemvrie, printr'o cuvântare a colegului nostru d-l Dr. Hurmuzescu, despre activitatea științifică a ilustrului răposat, și o scrisoare de condoleanță a fost adresată văduvei lui.

EMIL FISCHER, celebrul chimist din Berlin, Membru al Academiei prusiene, ales Membru onoratar la 27 Maiu 1913, a încetat din viață la 14 Iulie 1919 și, din cauza turburărilor relațiilor prin războiu și urmările lui, numai în acest an a ajuns la noi știrea despre trecerea lui din viață.

IULIUS HANN, ales la 22 Maiu 1919, a încetat din viață la 1 Octomvrie trecut. Răposatul fusese Membru al Academiei din Viena și al altor Academii străine și eră o somitate științifică mondială pentru fizica cosmică și meteorologie, pentru a căror înaintare și-a câștigat merite neperitoare.

Colegul Corespondent străin A. L. MONTANDON, ales în Secțiunea științifică la 11 April 1905, a fost un naturalist de valoare pentru faună și cu deosebire pentru unele specii de insecte eră o autoritate mondială. Așezat din tinerețe în țara noastră, a lucrat câțva timp și la organizarea unor părți din Muzeul nostru de istorie naturală. Colegul Gr. Antipa, a făcut în ședința dela 3 Martie trecut, o expunere asupra meritelor și activității lui științifice.

Este locul să pomenim aci pierderea prea timpurie a zelosului colaborator al Academiei folkloristul TUDOR PAMFILE, care în sesiunea trecută fusese propus de Secțiunea literară spre a fi ales membru corespondent și votarea propunerii rămăsese amânată pentru sesiunea din acest an. Neobositul scriitor și cercetător al vieții poporului a încetat însă din viață la 17 Octomvrie trecut. Dragostea lui pentru Academie și interesul viu ce purta activității și colecțiilor ei le-a arătat regretatul defunct chiar și prin actul lui de ultimă voință, prin care a lăsat instituțiunii noastre atât adunarea lui de documente și manuscrise vechi, cât și câteva lucrări proprii nepublicate sau neterminate.

În cursul anului s'au înfățișat ocaziuni în cari Academia a adus cinstire atât unor colegi Onorari în viață, cât și unora din cei mai de mult plecați dintre noi.

D-1 HUGO SCHUCHARDT, ales la 13 Septemvrie 1877, deci cel mai vechiu dintre toți membrii Academiei, astăzi în viață din toate categoriile, cunoscutul romanist, profesor la Graz, un vechiu prieten al neamului și neobosit studios al limbii noastre, la 4 Fevruarie a. c., a împlinit vârsta de 80 de ani în plină activitate științifică. Academia i-a adresat o scrisoare de felicitare, însoțită de o lucrare «*Din perspectiva dicționarului*», scrisă de colegul Sextil Pușcariu, unul din elevii sărbătoritului octogenar, publicată și dedicată lui.

PREA S. SA EPISCOPUL ROMAN CIOROGARIU, un alt coleg onorar, a avut fericirea să fie chemat să ocupe scaunul restauratei episcopii române ortodoxe dela Oradea-Mare. Academia, neputându-se reprezenta prin delegațiune la acea însemnată serbare, a adresat o scrisoare de felicitare,

la care P. S. Sa a venit să răspundă în persoană în ședința dela 18 Noemvrie, când calde cuvântări s'au schimbat între Președintele nostru și sărbătoritul Episcop.

La 21 Octomvrie s'au împlinit peste șapte ani dela trecerea din această vieață a lui DIMITRIE STURDZA, ales în Academie la 1871 și secretar general dela 1884 până la sfârșitul vieții lui. Academia a voit să aducă încă odată cinstirea cuvenită pomenirii bărbatului, care prin puternica iubire pentru dânsa și devotament neadormit a contribuit mai mult decât oricare altul la întreaga înălțare a ei morală și materială. S'a slujit deci, Sâmbătă 22 Octomvrie, un parastas la biserica Pitar Moșu, după care Președintele nostru, a rostit în numele Academiei o mișcătoare cuvântare de pomenire, apoi mai mulți membrii au dus la mormântul neuitatului răposat o coroană de flori.

Academia a îmbrățișat fericita idee a unui Comitet înființat la Roman, pentru a construi o capelă pe mormântul neuitatului nostru coleg EPISCOPUL MELCHISEDEC, care prin erudițiunea, prin scrierile și prin personalitatea lui a dat o nouă strălucire străvechii Episcopii a Țerii Moldovei de jos, în al cărei scaun stătuseră în secolii trecuți Episcopii Macarie, istoricul lui Petru Rareș, și Dosofteiu, poetul psalmilor.

ALECSANDRI-MIRCEȘTI. — Năzuințele Academiei de a face la Mircești un loc de pelerinagiu național la mormântul și la casa marelui poet, care în timp de aproape o jumătate de secol a reprezentat și a înălțat sufletul întregului neam, întâmpină greutăți și piedici mărite după răsboiu și până acum nebiruite.

Pe mormântul Bardului nu s'a putut încă înălța monumentul dorit și cuvenit în formă de capelă; rămășițele lui sunt adăpostite tot sub acoperișul provizoriu de scânduri. S'au cerut contribuiri printr'un apel adresat pentru acest scop instituțiilor financiare, dar rezultatul a fost mult mai jos de așteptări: s'au primit numai optsprezece răspunsuri cari au adus numai suma de 22.220 lei. Pentru întreținerea casei s'au făcut reparațiunile indispensabile. Academia a primit casa și grădina ca donațiune făcută de nepoatele Poetului, Doamna N. Catargi și Domnișoara Elena Catargi, cu inten-

țiunea și scopul de a restabili cât mai deplin posibil încăperile locuite de dânsul, așa cum erau când le dădea vieață prin prezența lui, pentru ca generațiile actuale și viitoare ale României să le vadă așa cum au fost, când marele poet trăia și scria în mijlocul lor. După trecerea din vieață a văduvei lui eră timpul să se facă această restituire. Spre acest scop s'a făcut apel stăruitor la persoanele cari erau deaproape legate cu memoria lui și la care se află obiecte din acel interior merit a deveni un muzeu de caracter național. Chemarea noastră nu a avut până acum răsunetul așteptat.

II. ȘEDINȚELE

În toate Vinerile, afară de vacanțele prevăzute în regulamentul, s'au ținut 36 ședințe obișnuite; 15 au fost publice, în cari s'au expus următoarele comunicări științifice:

- D-1 S. MEHEDINȚI (17 Iunie) despre *Hotare etnografice și politice spre Craina și Banat*.
- D-1 N. IORGA (1 Iulie), *Informațiuni noi despre trecutul nostru*. (18 Noemvrie), *Dela Congresul pentru istoria artelor ținut la Paris și la care colegul nostru a reprezentat țara*. (9 Dec.), *Amănunte nouă de istorie românească*. (3 Februarie), *Cronicele românești din epoca angevină și României*. (10 Martie), *Nouă documente de istorie românească*.
- D-1 ANDREIU BĂRSEANU a vorbit (11 Noemvrie) despre *Catechismul luteran românesc tipărit în secolul XVI*, înfățișând un exemplar dintr'o tipăritură până acum necunoscută, descoperită în Maramureș.
- D-1 Dr. V. BABEȘ (16 Decemvrie) despre *Serovaccinul și vaccinul antituberculos și acțiunea lor asupra tuberculozei*.
- D-1 M. C. SUTZU (30 Decemvrie) despre *Dinarul lui Neron, dragma cistoforă și talentul euboic*.
- D-1 coleg corespondent SILVIU DRAGOMIR (27 Ianuarie) despre *Vlahii din Serbia în secolii XII—XIV*.
- D-1 coleg corespondent ZEN. PĂCLIȘANU (17 Martie) despre *Luptele politice ale Românilor Ardeleni în anii 1790—1792*.
- D-1 V. PĂRVAN (28 Aprilie): *Considerații asupra unor nume de răuri dacoscitice*.
- D-1 ANDREI RĂDULESCU (5 Maiu) despre *Pravilistul Flechtenmacher, juriconsultul oficial al Statului Moldovei la începutul secolului XIX*.
- D-1 Dr. G. MARINESCU (12 Maiu): *Ipnotismul din punctul de vedere terapeutic și medico-legal*.

Ședința publică dela 27 Ianuarie a fost deschisă printr'o cuvântare a d-lui N. IORGA despre Molière. Astfel s'a asociat și Academia noastră la sărbătorirea marelui geniu dramatic al Franței și al omenirii.

D-l coleg GR. ANTIPA a înfățișat Academiei (10 Februarie) cartea acum apărută a învățatului scriitor american Ch. U. Clark despre România Mare (Greater Roumania), în care pentru întâia oară se arată marelui public american ce este patria și neamul nostru. D-l Clark a studiat țara noastră la fața locului, prin lungi călătorii făcute în toate ținuturile, a studiat istoria și literatura noastră, începând prin a învăța limba română așa de bine încât a putut citi în original atât literatura poporală cât și cea artistică. Din aceste studii d-l Clark a câștigat nu numai cunoștință temeinică despre Români și țara lor, dar și o caldă prietenie pentru noi.

O altă carte în limba engleză pornită din aceleași simțimite de caldă prietenie pentru Români a fost publicată la Londra în 1919 de Doamna Will. Gordon sub titlul *Roumania yesterday und to day*. Ea a fost trimisă Academiei cu o epigrafă foarte afectuoasă și înfățișată de d-l N. Iorga.

Intr'o altă ședință intimă d-l N. IORGA a arătat că după răposatul istoric grec Sp. H. Lampros a rămas — între alte lucrări nepublicate — o traducere completă în grecește a *Istoriei Imperiului Ottoman*, publicată de d-l Iorga în limba germană și — după dorința exprimată de colegul nostru — Academia s'a adresat comunităților grecești din țară, îndemnându-le să contribuie pentru publicarea acelei opere.

În vara și toamna trecută țara noastră a fost vizitată de mai mulți învățați și scriitori streini, mai ales englezi. Doi dintre dânsii ne-au făcut onoarea și plăcerea de a lua parte la ședința dela 23 Septembrie. Aceștia au fost d-l W. A. CRAIGIE, profesor de limba anglosaxonă la Universitatea din Oxford și unul din cei mai vechi colaboratori la redactarea marelui *Dicționar al limbii engleze întocmit după principii istorice*, și d-l A. R. WRIGHT, vice-președinte al Societății folkloristice din Londra. Distinșii învățați au adus Academiei scrisori de salutare și propuneri de relațiuni științifice dela Societatea Antiquarilor din Londra — un fel de Academie pentru științele istorice — și dela Societatea de Folklore din Londra.

D-l profesor CRAIGIE a expus principiile și organizarea prin care s'a realizat marea lucrare a dicționarului limbii engleze, cel mai mare monument de lexicografie din epoca noastră.

III. RELAȚII INTERNE ȘI EXTERNE

Statornicia pe care o dă Academiei fericita ei organizare în mijlocul prea deselor schimbări și prefaceri produse de viața politică în organizarea Statului, autoritatea personală a membrilor ei, funcționarea regulată a serviciilor ei și îngrijita întrebuințare a mijloacelor ei de lucrare, de răsplătire și de încurajare pentru talentele și activitatea științifică și literară în țară, toate acestea au contribuit să dea instituțiunii noastre un mare prestigiu. Din această cauză, reprezentanții Statului

insuși—prin Guverne și Corpurile legiuitoare—dau Academiei, prin legi organice și regulamente, deosebite însărcinări.

La 1901 Statul a cedat Biblioteca lui Centrală spre a fi organizată și dezvoltată ca bibliotecă națională; la 1904 și 1907 i-a dat sarcina de a adună și păstra imprimatele produse de tipografiile din toată țara.

Acum în urmă înființându-se școlile superioare dela Paris și Roma, ele au fost puse sub conducerea Academiei, dându-i-se prin lege dreptul și însărcinarea de a hotărî persoanele cari au să fie numite directori și secretari permanenți ai acelor școli. Astfel Academia, a recomandat ca Directori pe d-l N. Iorga, pentru școala dela Paris, și pe d-l V. Pârvan, pentru cea dela Roma, iar ca secretar permanent pentru aceasta, pe d-l V. Bogrea.

În legea prin care se înființează Casa Culturii poporului, sub președenția A. S. R. Principelui Moștenitor Carol, se prevede ca președintele Academiei să facă totdeauna parte din comitet.

În comitetele de lectură de pe lângă teatrele naționale au fost recomandați d-l Duiliu Zamfirescu pentru București, și M. Sadoveanu pentru Iași.

Institutul Central de Meteorologie, a cerut intervenirea Academiei spre a fi apărat de unele dispoziții cari amenințau funcționarea și chiar existența lui. Academia a făcut la Guvern intervenirea cerută de situațiune.

O asemenea intervenire cu succes mulțumitor s'a făcut și pentru Observatorul astronomic dela Duboșarii-Vechi în Basarabia, lângă Nistru, înființat și întreținut din propriile sale mijloace de distinsul astronom N. Donici, care prin observațiile și studiile sale și-a câștigat o înaltă situație în lumea științifică. Când Observatorul d-lui Donici și activitatea sa științifică au fost amenințate, reprezentanții cei mai autorizați ai științei din Franța au intervenit pe lângă M. S. Regele și pe lângă Academie spre a se înlătura pericolul. Am avut plăcerea să salutăm în mijlocul nostru pe d-l Donici și să vedem via sa dorință îndeplinită. Lucrările sale ne-au fost înfățișate de d-l coleg Antipa.

La reorganizarea vieții științifice, după războiul mondial, prin care a trecut lumea, suntem chemați din toate părțile și din toate continentele să luăm locul și partea care ni se cuvine ca reprezentanții unui stat și unei nații europene de a doua mărime. Din nenorocire criza economică și financiară împiedică deocamdată țara noastră să-și organizeze atât activitatea științifică internă prin înființarea și înzestrarea institutelor științifice necesare, cât și participarea sistematică la conlucrarea cu țările și națiile occidentale, care o cheamă.

Suntem totuși asociați la *UNIUNEA ACADEMICĂ INTERNAȚIONALĂ*, la a cărei adunare, ținută la Bruxelles anul trecut, am luat parte fiind reprezentați prin d-l coleg Pârvan, și dela care ni se trimit regulat comunicările și propunerile cari se prezintă.

Ne-am asociat — deocamdată numai moralmente — la *UNIUNEA GEODESICĂ ȘI GEOFIZICĂ INTERNAȚIONALĂ* și la *UNIUNEA ASTRONOMICĂ INTERNAȚIONALĂ*, amândouă constituite la Bruxelles. Ele au ținut în luna trecută adunare generală la Roma, la care însă noi nu am putut fi reprezentați.

ACADEMIA REGALĂ A BELGIEI va serba la 24 Maiu curent 150 ani dela înființare. S'a trimis scrisoare de felicitare.

UNIVERSITATEA DIN PADOVA ne-a invitat la sărbătorirea, care se face chiar în aceste zile (14—17 Maiu) pentru al șaptelea centenar dela fundarea ei. S'a trimis asemenea scrisoare, neputând fi reprezentați printr'o delegațiune.

SOCIETATEA ASIATICĂ din Paris, va serba la 10—13 Iulie viitor, un secol dela înființarea ei și dela descoperirea descifrării ieroglifelor egiptiene de Champollion. D-l Coleg Sutz, a fost delegat din partea Academiei.

Celebra școală istorică — *ECOLE DES CHARTES* — dela Paris, la ale cărei cursuri și exerciții au asistat mai mulți români, a serbat un secol dela înființare. Printr'o telegramă de felicitare ne-am asociat la serbare.

«Liga fraternității latine» din Paris ne-a invitat la inaugurarea unui «Monument al geniului latin».

IV. PUBLICAȚIUNILE ACADEMIEI

Greutățile cari împiedicase reluarea normală a publicațiilor noastre după războiu, au durat încă întreg anul și deabia în luna trecută au putut fi înlăturate prin deosebitele stăruințe ale unor colegi. Spre acest scop un contract a fost încheiat cu noua Societate de editură «Cultura Națională». Sperăm că prin această întocmire și prin conlucrarea colegilor, în a căror atribuțiuni cade mai ales îngrijirea publicațiilor, atât aparițiunea cât și răspândirea lor va fi pe viitor asigurată.

În anul trecut s'au putut cu greutate tipări și publica următoarele:

1. din *ANALE*, tomul XLI

Partea administrativă și debaterile din 1920—1921.

din *MEMORIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE.*

din tomul XXXIX au apărut lucrările:

Dr. V. BABEȘ, *Extrase din comunicările făcute în 1917—1919;*

Dr. G. Z. PETRESCU, *Pericolul tuberculozei și invalizii de războiu, și*

G. DEMETRESCU, *Asupra sondegiilor aeriene cu balonul pilot.*

2. din *DISCURSURILE DE RECEPȚIUNE* s'a publicat al d-lui G. BOGDAN-DUICĂ *despre T. Maiorescu*, cu răspuns de d-l Sextil Pușcariu.

3. Redactarea

DICȚIONARULUI LIMBII ROMÂNE este suspendată din cauza lipsei mijloacelor necesare pentru continuare. D-l coleg Sextil Pușcariu va arăta starea lucrării și măsurile ce vor trebui luate pentru continuarea redactării și tipării.

4. *LUCRARILE SECȚIUNILOR:*

SECȚIUNEA LITERARĂ;

a) Reproducerea elementelor artistice din *Evangelia scrisă la 1429 de monahul Gavriil dela Neamțu* în Moldova, reproducere care se face la Oxford, unde se află acel prețios monument de veche artă românească, este terminată și în curând vom primi această primă fascicolă formată din zece stampe.

b) Edițiunea *Scrierilor V. Alecsandri*, pregătită de d-l G. Bogdan-Duică, va putea fi acum dată la tipar fără amânare.

c) Cercetarea literaturii și limbei populare a fost continuată în Maramureș de d-l Tache Papahagi, care făcuse în anul trecut cercetări în acel interesant ținut și acum i s'a înlesnit puțința de a le continua.

SECȚIUNEA ISTORICĂ:

a) Din *BULETINUL* publicat sub conducerea d-lui N. Iorga, au apărut în două fascicule N-rile 1—2 și 3—4, pentru anul IX (1921).

b) *SĂPĂTURILE ARHEOLOGICE DELA HISTRIA* în vara anului 1921 au fost tot așa de rodnice ca și înainte de războiu. Incepute pe latura de sud a cetății, la 100 m. distanță de băile romane, încă din primele zile lucrările au dat la o mică adâncime sub pământul vegetal de o bazilică bizantină cu trei nave, sub care săpându-se treptat — încă șapte metri — până la stânca vie, s'a dat de alte trei strate mai vechi de civilizație, până la acela vechiu de tot, dinainte de anul 500 a. Chr. În acest ultim strat, și anume într'un puț săpat în stâncă și părăsit încă din primii ani ai secolului al V-lea a. Chr., s'au găsit vase grecești (attice) exclusiv din epoca figurilor negre, constituind un document nu numai istoric, ci și artistic de mare importanță. Împrejurul basilicii bizantine s'a liberat un întreg sistem de piațete și stradele, care mai de care mai înguste și mai străambe, din epoca de decădere a Histriei, în sec. IV-VII. d. Chr. (ultima mărturie în ordine cronologică, o monetă bizantină din anii 602—10). Dedesubtul tuturor acestor clădiri sunt firește cele din epocile mai vechi: elenă, elenistică și romană, cari vor trebui deasemenea liberate. Reluându-se apoi săpăturile și la băile romane — din cari înainte de războiu se liberase numai o mică parte, și care fuseră devastate de Bulgari într'un chip sălbatec, dărâmându-le zidurile, stricându-le resturile de hypocauste (calorifere) păstrate și consolidate de colegul nostru, furându-le pavajul de marmoră, — s'a liberat anul trecut partea cea mai importantă a lor cu marea sală centrală de 10 x 20 metri, cu resturi de pavaj în marmoră albă și albastră, cu resturi de placaj în acelaș material, cu resturi de pavaj în mozaic fin roman, în sfârșit cu impunătoare resturi arhitectonice păstrate până la patru metri înălțime, cu tot, cu arcadele superioare ale bolților, în părțile sprijinite de zidul cetății. — În zidurile dela basilica bizantină cu clădirile înconjurătoare, ca și în zidurile dela băi ori în pavajul străzilor și nu mai puțin în ruinele exterioare ale zidului de Nord-Est al cetății, colegul nostru a găsit un mare număr de inscripții, începând cu unele din veacul al V-lea a. Chr., și mergând până în epoca târzie romană. Multe dintre ele privesc vieața rurală dimprejurul Histriei, unde cetățenii romani, veteranii și Thracii, Bessii, locuiau împreună, ducând o vieață romană, iar nu greacă. Reliefe de marmoră și numeroase fragmente arhitectonice, împreună cu multe antichități mărunte în teracotă, bronz, fier, os, sticlă, au completat cultural și artistic tabloul general asupra civilizațiilor, succesive, ce se găsesc suprapuse în diferitele strate de dărâmături ce trebuiesc treptat și cu grijă liberate la Histria. Pentru a ajunge

la concluzii, cari să-i permită redactarea de comunicări provizorii asupra descoperirilor sale, colegul nostru a continuat săpăturile până la 18 Octombrie, când ploaia și frigul l-au silit să înceteze. Totuși unele chestiuni i-au rămas necomplet urmărite în toamna trecută, așa încât D-sa le completează acum și în curând va avea iară puțința să reinceapă seria comunicărilor sale asupra descoperirilor arheologice din Dobrogea. Academia noastră dând anul trecut un însemnat ajutor bănesc pentru executarea acestor lucrări și-a căpătat merite vrednice de dânsa și pe acest tărîm de activitate științifică.

c) *ISVOARELE CONTEMPORANE ASUPRA MIȘCĂRII LUI TUDOR VLADIMIRESCU*, adunate de d-l N. Iorga, au fost publicate într'un volum tipărit cu ajutorul Fondului cultural I. C. Brătianu și al Centralei Bancilor populare.

d) Copiile de documente istorice moderne din arhivele de Stat din Viena se continuă și o bună parte din ele a fost primită.

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ;

BULETINUL pentru 1920—21. a apărut în trei fascicole, cuprinzând N-rile 1—10.

Cererile de a se trimite în dar publicațiuni pentru bibliotecile școlilor superioare și secundare și ale altor instituții culturale din țară au crescut mult în proporție cu marea număr al acestor așezăminte de învățământ în țara noastră. Comisiunea însărcinată a hotărît asupra acestor cereri a ales pe acelea care trebuiau aprobate pentru interese de cultură națională. În anul trecut s'au trimis gratuit în țară 5860 volume de publicațiuni la 306 biblioteci și instituțiuni.

V. COLECȚIUNILE

Colecțiunile bibliotecii noastre au patru izvoare de îmbogățire: 1. Obligațiunea impusă de lege tipografiilor din țară de a trimite toate imprimatele lor; 2. Schimbul de publicațiuni între Academie și alte instituții similare din străinătate; 3. Donațiuni și 4. Cumpărături.

Obligațiunea legală asupra tipografiilor continuă a întâmpina unele greutăți în aplicare atât din cauza relei voințe a unor tipografi, a prea puținței înțelegerii a importanței ei din partea unor magistrați chemați s'o aplice, cât și din partea unor avocați ai Statului însărcinați de lege însăși cu susținerea aplicării ei. Totuși în 1921 s'au primit din toată țara 3018 volume și broșuri, 368 reviste în 4433 numere, 579 ziare, și alte imprimate: caete cu note muzicale (39), atlase și hărți geografice (11), foi volante, etc.

În dar și în schimb s'au primit 539 volume și broșuri, 675 numere de reviste, 12 volume manuscrise, 143 documente, etc.

Prin cumpărare s'au procurat 316 volume, 1063 N-re de reviste străine și alte diferite materiale.

Intre dăruitorii mai însemnați amintim Guvernul francez, care a dispus a se trimite gratuit bibliotecii noastre 27 reviste; apoi a trimis 68 volume din marii scriitori francezi mai ales istorici.

Fiii răposatului inginer-arhitect Virgil Pleșoianu, au dăruit biblioteca rămasă dela părintele lor cam de 300 volume de arhitectură.

Documente istorice naționale au dăruit d-nii C. Cociașu 27 (sec. XV—XIX) din partea Fondului cultural I. C. Brătianu, Emil Ioachimescu 55 (sec. XVII până la XIX), 21 Colonel Rosetti (ale moșiei Mândrești în Jud. Tecuci).

Schimbul publicațiilor ar putea fi un izvor mult mai bogat și de foarte mare preț nu numai pentru biblioteca Academiei, dar și pentru toate bibliotecile din țară și pentru instituțiile științifice și multe servicii de Stat, dacă ar funcționa și la noi un *SERVICIU PENTRU SCHIMBUL INTERNAȚIONAL AL PUBLICAȚIILOR*, cum funcționează nu numai în aproape toate Statele de cultură mari și mici dinainte de războiu, dar chiar și în cele create sau reinviate după războiu. Un asemenea serviciu însă la noi nu există până acum și Academia a făcut în repetite rânduri demersuri pentru înființarea lui.

Colecțiunile bibliotecii au continuat a fi cercetate și folosite ca și în anul trecut atât în localul bibliotecii cât și prin împrumutare acasă după regulile stabilite pentru secțiunea imprimatelor. Amănunțele se vor arăta în raportul Comisiei bibliotecii.

Din depozitul dubletelor bibliotecii s'au dat 9246 volume cărți, broșuri și reviste românești bibliotecii Universității din Cluj.

CABINETUL NUMISMATIC. — Principala îndeletnicire a acestui serviciu în cursul anului trecut a fost inventarierea, determinarea și clasarea bogatei și importante colecțiuni de monete antice, pe care colegul nostru, d-l M. C. Sutz u a dăruit-o Academiei. În totalul ei această colecțiune cuprinde 2411 monete, din cari 43 de aur, 519 de argint și 1849 de bronz. Dacă la acestea adăugăm cele 959 monete pontice dăruite de d-l Sutz u în 1911 — și care au fost transportate la Moscova — ajungem la frumoasa cifră de 3370 piese. De unde rezultă, că d-l Sutz u este, după regretatul D. A. Sturdza, cel mai mare donator al cabinetului nostru numismatic.

Dar d-l Sutz u ne-a mai dăruit și întreaga sa colecțiune de obiecte antice, compusă din statui, statuete și basoreliefuri de marmoră și bronz, obiecte de utilitate și de podoabă, ceramică și sticlărie antică. O parte din ele au și fost depuse la Academie, restul se vor aduce mai târziu.

Față de marele interes pe care colegul nostru l-a arătat Academiei, ne simțim datori, ca și cu acest prilej să-i exprimăm viile noastre mulțumiri.

În afară de monetele și obiectele dăruite de d-l Sutz u, cabinetul numismatic a mai primit ori cumpărat 77 monete, 17 medalii și insignii și un obiect de muzeu.

Sala de lucru a acestui serviciu a fost frecventată în anul expirat de numeroși amatori și specialiști, cărora li s'au dat lămuriri asupra monetelor

ce posedau și li s'a pus la dispoziție biblioteca numismatică. Interesul mare ce l-a arătat publicul rezultă din numărul însemnat de monete, medalii și insignii ce au fost aduse spre determinare; acest număr se ridică la 1589 piese.

Persoanele și instituțiunile cari au mai făcut daruri în anul trecut cabinetului numismatic sunt: d-nii Al. Cantacuzino, Tr. Djuvara, inginer C. Orghidan; apoi ministerul Artelor, Societatea Dacia-Romania și Societatea Y. W. C. A.

Cheltuielile pentru desvoltarea, organizarea, întreținerea și folosirea bibliotecii Academiei, în împrejurările create după războiu, apăsau atât de greu asupra bugetului ei, încât făceau aproape cu neputință continuarea activității ei proprii prin lucrări și publicațiuni. La aceste cheltuieli Statul contribuia înainte de războiu numai cu suma neînsemnată de 25.000 lei, prevăzută în legea 1901. Biblioteca Academiei făcând funcțiune de bibliotecă națională în Capitală și în țară, s'a cerut și s'a obținut dela Guvern, sumele necesare pentru întreținerea ei: în anul bugetar 1920—21 s'a adăogat suma insuficientă de 50.000 lei, iar în 1921—22 s'au mai adăogat în bugetul Statului alte 500.000 lei. Astfel pentru noul an, bugetul de cheltuieli pentru bibliotecă se va satisface numai din sumele contribuite de Stat și din venitul fondurilor anume destinate pentru creșterea colecțiilor.

Greaua problemă a localului bibliotecii își așteaptă încă soluțiunea cu atât mai imperios urgentă, cu cât localul actual — precum se arată mereu de câțiva ani — este de mult neîncăpător, totdeauna impropriu și nesigur, așa încât colecțiile nu se pot păstra în el, cu mari greutate se pot folosi și sunt totdeauna — mai ales iarna — expuse să fie nimicite. Delegațiunea a arătat situația și actualului Guvern prin adrese către Primul-Ministru, Ministrul de Finanțe și Ministrul Instrucțiunii. Intervențiile noastre au fost întâmpinate cu deplină bunăvoință și cu asigurări că, îndată ce finanțele Statului vor ieși din greutățile în care se află acum, se vor afecta fondurile necesare pentru construirea localului plănuț în 1914.

Decamdată s'au luat măsuri ca unele servicii și colecții să poată fi instalate provizoriu în casa vecină, care din 1916 până acum a fost lăsată în folosirea diferitelor servicii anexate armatei.

Prin diferitele organizări de Stat înființate pentru reparațiunile pagubelor pricinuite de războiu s'au făcut cuvenitele demersuri pentru restituirea cărților luate cu împrumut de autoritățile militare în timpul ocupației inimice și nerestituite înainte de plecarea lor. S'au dat asemenea Guvernului informații despre cuprinsul celor 19 lăzi cu materiale prețioase din colecțiile noastre trimise înaintea ocupației la Iași și de acolo evacuate de Guvern la Moscova.

VI. FONDURI, LEGATE, DONAȚIUNI

La fondurile Academiei s'au adăogat în anul trecut următoarele legate sau donate:

1. Răposatul TEODOR PISOSCHI, încetat din viață la Botoșani în Iunie 1921, a lăsat prin testament Academiei în-

treaga lui averea «în scopul de a o întrebuința cum va crede de «cuviniță pentru înălțarea culturii românești cu preferință în «pătura țărănească». Testamentul cuprinzând și câteva dispozițiuni trecătoare sau perpetue și averea fiind grevată de oarecari datorii, Delegațiunea a decis acceptarea legatului sub beneficiu de inventar.

2. Doamna ELENA D. DALLES, încetată din viață în București la 1 Septembrie 1921, lăsând o însemnată avere, a înscris în testament următoarea dispoziție:

«Las și leg Academiei Române, casele cu tot locul lor, adică întreg imobilul din București, Str. I. C. Brătianu No. 12, precum și casele cu tot locul lor, adică întreg imobilul din București, Str. Eugen Stătescu (fostă Gloriei) No. 4, cu următoarea destinațiune:

«Din tot ce se va prinde din veniturile lor până la efectuarea exproprierilor proiectate pentru lărgirea stradei I. C. Brătianu în bulevard, și pentru îndreptarea stradei Eug. Stătescu, și din tot ce se va prinde din exproprieri, ca valoare a terenurilor și construcțiunilor ce se vor exproprii, se va formă un capital, din care cu o mică parte, cel mult 10%, se va formă un fond al cărui venit va fi destinat pentru întreținere; iar cu restul capitalului, în termen de doi ani dela efectuarea exproprierilor, după ce se vor dărâma și toate construcțiile ce ar rămâne după exproprieri, se va construi, în mijlocul terenului rămas, o clădire frumoasă și încăpătoare, după planul ce va hotări Academia, însă așa fel ca să poată avea sălile necesare pentru expozițiuni artistice de tot felul; de pictură, de sculptură, de arhitectură, de țesături și cusături naționale, etc.; apoi pentru examene și audițiuni de muzică și declamație; și în fine pentru cursurile sau conferințele Asociațiunii Universității populare din București, cum și a altor instituții ce s'ar înființa cu menirea de a formă caracterele cetățenilor români prin cultivarea și educarea lor sufletească.

«Locul imobilului din strada Eug. Stătescu, care este lipit pe o bună porțiune cu cel din strada I. C. Brătianu No. 12, se va curăți de construcțiuni și va rămâne teren liber spre a servi drept a doua ieșire spre str. Eug. Stătescu, afară de ieșirea spre strada I. C. Brătianu, pe unde va fi intrarea și ieșirea principală. Jur împrejurul construcțiunii, precum și la locurile de intrare și ieșire, se va face și întreține grădina frumoasă, ca să fie podoabă de toate părțile. Această fundațiune artistică și culturală, va purtă numele «**FUNDAȚIA IOAN I. DALLES**».

3. D-l Dr. C. ANGELESCU, actual Ministru al Instrucțiunii, a avut durerea să piardă un fiu. În amintirea iubitului pierdut a donat Academiei 100.000 lei spre a face un fond numit «**FONDUL GRIGORIE C. ANGELESCU**» al cărui venit anual să formeze un premiu «pentru lucrarea cea mai bună din domeniul istoriei, filozofiei sau dreptului» sau să se dea unui bursier în streinătate care ar urmă filozofia sau istoria.

4. D-l **LEON S. ARIE**, proprietar și rentier din Capitală, a făcut Academiei o donațiune, constând din diferite acțiuni bulgărești în valoare nominală de 23.750 leva, 8 acțiuni Banca Națională a Serbiei, în valoare nominală de 4000 dinari, și diferite acțiuni românești în valoare de nominală 74.000 lei, cu destinațiunea ca din ele să se formeze două fonduri inalienabile: unul cu numele «**FONDUL LEON S. ARIE**», al cărui venit să fie întrebuințat pentru ajutarea studenților lipsiți de mijloace, urmând cursurile la Universitatea din București sau alte școli superioare din București, asimilate Universității; celălalt fond cu numele «**BURSA LEON S. ARIE**» al cărui venit să se dea ca bursă unui student român la școlile politehnice din țară.

Cu privire la fundațiunile mai vechi sunt de arătat următoarele:

a) **FUNDAȚIUNEA VASILE ADAMACHI** a avut înscrisă în bugetul pe 1921—1922 pentru burse și cheltueli de școală suma de lei 164.358.55—Bursele au fost în număr de 46 și anume:

1. 10 burse de câte 360 lei pe an la școala practică de agricultură «I. C. Agarici» din Moara-Grecilor;
2. 26 burse de câte 150 lei pe lună, repartizate astfel:
 - 10 la Facultatea de științe din Iași,
 - 8 la Facultatea de medicină din Iași,
 - 8 la Școala Politehnică din București;
3. 4 burse de câte 250 lei pe lună d-lor P. P. Stănescu, Mircea Savu, Mircea Ionescu și Leontina Popovici, licențiați ai Facultății de științe cari își prepară doctoratele în țară;
4. 6 burse pentru studii superioare de specializare în străinătate și anume:
 - 4 de câte 1200 lei pe lună d-lor St. Procopiu, I. G. Botez, Sergiu Pașcanu și Cr. G. Mateescu, pentru continuarea studiilor de specializare în Fizică. Antropologie, Construcțiuni navale și Hydroelectrică;
 - 2 burse de câte 1400 lei pe lună d-lor Al. T. Bădărău și Radu Georgescu, pentru continuarea studiilor de specializare în Metalurgie și Mineralogie.
 Nu s'a putut încă plăti abonamentul de 1500 franci la Stațiunea Zoologică dela Roscoff (Franța) din cauză că cererea adresată Băncii Naționale n'a găsit în acest an primirea binevoitoare din anii trecuți.
- 3 Celelalte dispozițiuni testamentare s'au îndeplinit conform prescripțiunilor regulamentului special.

b) **FUNDAȚIUNEA OTTETELEȘEANU**. După aprobarea dată în sesiunea trecută, s'a predat Ministerului Instrucției localul dela Măgurele, pentru instalarea unei școli normale de fete, conform condițiilor înscrise într'un contract, încheiat între Academie și Minister.

c) **ȘCOALELE**. Comisiunea școlară vă va da informații despre funcționarea celorlalte școli ale Academiei: cele două școli de agricultură «Agarici» dela Vaslui și «Tache Anastassi» dela Țigănești (Tecuciu) și despre școala primară «Tache Anastassi» dela Călmățui. Toate trei au funcționat biruindu-se mari și multe greutăți cauzate de criza generală în care trăim.

d) *VENITURILE FONDURILOR IOAN FĂTU și IOAN SCORȚEANU*, de 21.093, 35 și 670,30 s'au împărțit, conform dorinței testatorilor, pentru procurare de cărți didactice și religioase la elevi săraci din școlile primare rurale din Basarabia și Vechiul Regat, precum urmează:

Lei 7.000 din Fondul Fătu și 200 din Fondul Scorțeanu, s'au trimis d-lui Coleg St. Ciobanu, pentru ajutoare în Basarabia;

Lei 14.000 din Fondul Fătu și 400 din fondul Scorțeanu, s'au trimis d-lui Inspector școlar G. Simionescu, prin intermediul Ministerului Instrucțiunii, pentru ajutorarea elevilor săraci ai școalelor din județul Bacău.

Micile diferențe dela amândouă fondurile s'au rezervat pentru cheltuieli neprevăzute, hotărându-se ca tot ce va rămâne disponibil să se capitalizeze la fondurile respective.

c) *FONDUL OBEDENARU*. La 1885, a încetat din viață la Atena, Doctorul M. G. Obedenaru, diplomat și membru corespondent al Academiei, lăsând prin testament instituțiunii noastre, la libera ei dispoziție în nudă proprietate, întreaga lui avere, iar uzufructul, parte soției, parte unui frate. Amândoi uzufructuarii au trecut din viață și astăzi Academia folosește întreg venitul, care este de 52.438,15. D-na Elena Cuțitaru, moștenitoarea testamentară a d-nei Obedenaru, văduva răposatului nostru donator, a dăruit Academiei, bustul lui în pământ ars. Astfel, reprezentarea materială a d-rului Obedenaru și-a putut lua locul convenit lângă ale celorlalți mari donatori ai acestei instituțiuni.

DIFICULTĂȚILE FINANCIARE produse de criza generală apasă greu și asupra Academiei împuținându-i activitatea și împiedicând-o chiar să continue lucrări începute, necum să întreprindă altele noue. În considerația înaltelor servicii culturale pe cari ea le face țerii și neamului atât prin lucrarea sa dintre hotarele patriei, cât și prin relațiunile ce întreține cu instituțiile similare ale lumii, s'a cerut scutire de impozite atât dela Comună cât și dela Stat, dar fără rezultat de amândouă părțile, deși unei instituțiuni nou înființate i s'a făcut prin lege această ușurare.

VII. CONCURSURILE PREMIILOR

Pentru sesiunea acestui an au fost publicate 6 premii pentru lucrări publicate și anume:

1. *PREMIUL NASTUREL* de 4000 lei, pentru o carte scrisă în limba română, cu conținut de orice natură, găsită cea mai bună între cele publicate în 1921. La acest concurs s'au prezentat:

- ALEXANDRESCU (Al. I.), Raporturile dintre Stat și funcționari, București, 1921.
- ASLAN (I. C.), L'Aiglon (Puiul de Vultur), Dramă în versuri, de Edmond Rostand în traducere, București, 1921.
- BICIULESCU (Marin N.) și Ioan V. TASU, «Altceva». Carte de citire pentru clasa II-a primară urbană. Ediția II-a, București, f. a.
- BOUREANUL (Eug.), O istorie din alte vremuri, București, f. a.
- CĂRSTESCU (Virgil), Pe drumul desrobirii. Poeme în proză ritmată, Roman, 1921.
- CEPLEANU (Colonel C.), Educațiunea națională în armată, București, 1921.
- DELEANU (Pr. Ilie), Micul arsenal sufletesc. Ediția II-a, București, 1921.
- DRAGOSLAV (Ion), Nuvele și schițe, București, 1921.
- DRAGU (General Constantin), Educațiunea morală și națională în armată. Ediția II-a, București, 1921.
- GĂVĂNESCU (General C.), Fapte mari în zile grele, 1917—1918, București, 1921.
- GORUN (Ion), Lume necăjită. Povestiri, București, 1921.
- LASCAROV-MOLDOVANU (Al.), Povestirile lui Spulber, Craiova, 1921.
- LERESTY (Jean de), Cântecul Gloriei. Poem în versuri, București, 1921.
- MATEIU (Dr. Ioan), Renașterea Basarabiei, București, 1921.
- NEGOESCU (Profesor Cristu S.), Educația integrală, București, 1921.
- NEGOESCU, Factorii educației integrale, București, 1921.
- PĂUNESCU (Anastasia C.), Studiu introductiv pentru Cultura Integrală, București, 1921.
- RIULEȚ (Const.), Poemele despărțirii, Cluj, 1921.
- SPIRESCU (Cleant), Ion și Nuța, povestire populară în versuri, București, 1921.
- STAMATIAD (Al. T.), Parabole, București, 1921.
- STAMATIAD Poemele în proză a lui Baudelaire. Traduceri, București, 1921.
2. **PREMIUL G. CHIȚU**, de 1000 lei, destinat unei cărți de literatură, filologie sau artă, publicată în anii 1919—1921. La acest premiu s'au prezentat:
- CARACAȘ (Maior G.), Din zbuciumul captivității, București, 1920.
- COSTIN (Maximilian), Vioara, Maiestri și arta ei, București, 1920.
- IVELA (A. L.), «Orpheus», București, 1921.
- LECCA (Irina G.), Marcu Ulpiu Traian Stănoiu, Roman, București, 1921.
- LUNGIANU (Mihail), Clacă și robot, București, 1921.
- NICOLESCU (Maior D.), Pe Telejenel, Orhei, 1921.
- ROSETTI (Radu D.), Din sala pașilor pierduți. Schițe, București, 1921.
- ROSETTI (Radu D.), Printre picături. Ediția II-a, București, 1921.
- ROSETTI (Radu D.), Remember, București, 1921.

3. **PREMIUL ADAMACHI** de 5000 lei (divizibil), pentru scrieri istorice, economice, juridice, filozofice publicate în 1919—1921. La acest premiu s'au prezentat:

- BOTEZ (Corneliu), Noul Codice de ședință al Judecătorului de Ocol, București, 1921.
- CONSTANTINESCU (N. A.), Revoluția lui Tudor Vladimirescu, București, 1921.
- DAN (Em.), Codul de Procedură Civilă-adnotat. Ediția III-a, București, 1921.
- DRAGOMIR (Silviu), Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII. Vol. I, Sibiu 1920.
- MAXIM (George G.), Obiceiurile juridice ale poporului român, Iași 1921.
- MOTOTOLESCU (Dumitru D.), Darurile dinaintea nunții în drepturile vechiu românesc, București, 1921.
- PACU (Moise N.), Elemente de Instrucțiune civică, Drept și Economie politică pentru clasa IV-a secundară. Ediția III-a, București f. a.
- PENESCO (Alexandre S.), Les Clauses financières du Traité de Saint-Germain-en-Laye, Paris, 1921.
- SERDARU (Virgiliu Ștef.), Le Pétrole Roumain, Paris, 1921.
- SOCEC (Emil I. V.), Dela naștere la moarte, București f. a.
- VASILESCU (Alexandru A.), A 317 aniversare a morții lui Mihai Viteazul. Discurs, Târgoviște 1919.
- VOINESCU (Benedict), Administrația și controlul banului public, București, 1920.
- ZOSIN (Dr. P.), Socialism și pozitivism, Iași, 1921.

4. **PREMIUL HAGI-VASILE**, de 5000 lei, pentru scrieri despre *Comerțul român în trecut și în prezent*, publicate în 1917—1921. S'a prezentat o singură publicațiune:

METEȘ (Ștefan), Relațiile comerciale ale Țerii-Românești cu Ardealul până în veacul al XVIII-lea, Sighișoara 1921.

5. **PREMIUL DEMONSTENE CONSTANTINIDE**, de 4000 lei (divizibil), pentru scieri *cu conținut științific*, publicitate în anii 1919—1921. S'au prezentat:

ANTONIU (Medic general de divizie Dr. I. N.), Organizarea și funcționarea serviciului sanitar militar. Edițiunea II-a, București, 1921.

BABEȘ (Dr. Aurel A.), Diagnosticul Tifosului exantematic cu ajutorul reacțiunii de aglutinare cu Proteul X 19, București, 1919.

COMAN (Virgil), Manualul Automobilistului. Ediția II-a, București, 1921.

COMAN, Manualul Automobilistului. Transmisiunea și întreținerea, București, f. a.

MOISESCU (N.), Cultura minții cu ajutorul biologiei, București, 1921.

NICOLAESCU (N.) și G. STOENESCU, Călăuza stuparului, București, 1921.

PREDA (Le Médecin Colonel Dr. G.), Remarques psychologiques de notre guerre, București, 1919.

ȚEPOȘU (Dr. Emil) și Dr. Liviu CÂMPEANU, Apele minerale și stațiunile balneo-climaterice din Ardeal cu cele din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina. Călăuza. Ediția II-a, București, 1921.

6. **PREMIUL STATULUI LAZAR**, de 5000 lei, pentru o scriere de cuprins științific, publicată în anii 1920—1921. S'au prezentat:

CONDIESCU (I. P.), Primele cunoștințe de mecanică practică. Ediția II-a, București, f. a.

GIUGLEA (I.), Motorul Diesel. Ediția II-a, București, 1921.

POPESCO (Constantin T.), Le rôle du tissu liberien dans le transport des substances organiques assimilées chez les plantes supérieures, Iassy, 1921.

ROVINE (Kostia), Evoluțiunea cosmică dela Ultra-Eter la Nebuloză, București, 1921.

VIDRAȘCU (Ion G.), Valorificarea regiunii inundabile a Dunărei, București, 1921.

VOITEȘTI (Dr. I. P.), Elemente de Geologie generală, București, 1921.

La premiile cu subiecte date nu s'a prezentat nici o lucrare. Aceste premii și subiecte sunt următoarele:

a) **ELIADE RĂDULESCU**, de 5.000 lei: *Vieța păstorească la Români*.
b) **ADAMACHI**, de 5.000 lei: *Studiu dialectal și folkloric asupra ținuturilor din centrul Basarabiei*.

c) **ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 20.000 lei: *Istoria românilor dela Aurelian până la fondarea Principatelor*.

d) **NĂSTUREL**, de 5.000 lei: *Istoria militară a Românilor din țările ce au făcut parte din Monarhia habsburgică*.

e) **PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI**, de 8.500 lei (din care să se acopere cheltuielile lucrării premiate): *Populația indigenă a Banatului și coloniările în timpurile moderne*.

f) **SAN MARIN** de 2.000 lei: *Economia națională a Românilor sub raportul demografic*.

g) **ANASTASIE TONCOVICEANU**, de 1.000 lei: *Introducerea bibliografică la cunoștința vieții și istoriei Românilor din ținuturile liberate*.

Domnilor Colegi,

Aceasta este a șaptea expunere asupra activității anuale a Instituției noastre, pe care v'o înfățișez, de când, în 1915, mi-ați făcut onoarea să mă însărcinați cu secretariatul general al Academiei Române. Acești șapte ani au fost desigur cei mai însemnați dela întemeierea Instituției noastre. Am avut timpuri grele și dureroase, dar am avut și zile senine și fericite. Dacă nu în cursul anului acesta, dar în cei trecuți imediat înainte, moartea ne-a răpit un șir de colegi, cei mai mulți în deplină activitate intelectuală și numai meritele însemnate ale succesorilor lor pot aduce o compensație Academiei Române.

Oștirile dușmane, în special cele bulgare, ne răpise un număr însemnat de documente slave, pe care însă după victoria finală le-am redobândit și reașezat la locul ce ocupau înainte. Nu tot așa s'a întâmplat cu numeroasele și însemnatele documente române și colecții de monete vechi, pe care guvernul nostru le-a trimis la Moscova spre păstrare. Până astăzi, n'am putut redobândi nimic dela foștii noștri aliați. Totuși, trebuie să sperăm că și aceste prețioase obiecte ne vor reveni, dacă nu din alt motiv, cel puțin fiindcă, în opunere cu aurul și pietrele scumpe din tezaurul depus la Moscova, documentele au o valoare reală numai pentru cei pe cari îi privesc.

Lovitura pe care evenimentele istorice ne-au dat-o n'are însă nici o însemnătate față de fericita creare a patriei comune pentru toți Românii. Dacă după un așa lung șir de veacuri de despărțire, subita unire și chipul schimbat al conducerii dă loc ici și colo la lovirea unor interese reale, aceste vor dispărea desăvârșit prin trecerea anilor. Însă viața intelectuală comună ce a existat și în timpul când Românii trăiau în State cu totul deosebite, este astăzi deplin consolidată și sperăm că în curând va lua un avânt și mai puternic. Dacă e adevărat că noi Românii, reprezentăm astăzi din toate popoarele ce trăiesc în sud-estul Europei, pe cei mai înaintați în viața culturală, trebuie să sperăm că înmulțiți, și trăind într'o viață unită, vom putea într'un viitor nu prea depărtat să ne apropiem de viața intelectuală și artistică a popoarelor ce sunt în fruntea civilizației. Pentru aceasta trebuie o voință susținută și o muncă neobosită pe care ca și în trecut va ști și pe viitor să o sprijine și să o ajute Academia Română.

D-l Președinte D. ONCIUL prezintă următoarea *Programă* a lucrărilor din actuala sesiune:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei în 1921—22.
2. „ Comisiunii financiare asupra exercițiului bugetar 1920—21 și alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din 1921—22.
3. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1921—22.
4. „ „ „ bugetare pentru anul 1922—23.
5. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1921.
6. „ asupra activității Cabinetului numismatic în 1921.
7. „ Comisiunii Fundațiunii *Adamachi* pentru 1921—22 și alegerea a doi membri, cari, împreună cu Secretarul general, să formeze Comisiunea pentru 1922—23 (Art. 17 Reg. Adam).

8. Raportul Comisiunii școlare asupra activității școalelor Academiei, *Tache Anastassi* și *Agarici*, în anul 1921—22 și alegerea Comisiunii pentru 1922—23.
9. Darea premiului I. Leconte du Noüy elevilor Școalei de Arte Frumoase din București.
10. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice și religioase din fondurile *Ioan Fătu* și *Ioan Scorțeanu* în 1921 și alegerea Comisiunii pentru 1922.
11. Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române.
12. Discursuri de recepțiune ale membrilor aleși în sesiunile trecute.
13. Chestiunea acordării burselor din fondul *A. F. Robescu*.
14. Raportul Comisiunii pentru revizuirea și unificarea Regulamentului general.
15. Suprimarea art. 26 din Statute și 64 din Regulamentul general.
16. Decizii de luat pentru casa și mormântul lui *Vasile Alexandri* la Mircești.
17. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1921—22.
18. Ședință solemnă pentru comemorarea donatorilor defuncți ai Academiei.
19. Decizii pentru fondurile *Dimitrie (= Mitiță) Bărzeanu*, General *Ioan Manoil Manu*, *N. Rătescu*, *N. Socolescu*, Dr. *C. Păcuraru-Bianu*, *Elena D. Dalles*, Dr. *C. Angelescu* și *Leon S. Arie*.
20. Deciziunile Comisiunii speciale pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei (art. 8, 9, 13, 16, Reg. Prem.).
21. Deciziunea Secțiunii literare pentru acordarea premiului *G. Chițu*, de 1.000 lei (art. 14, 15, Reg. Prem.).
22. Deciziunile Secțiunii istorice pentru acordarea premiilor (art. 14, 15, Reg. Prem.):
 - *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil),
 - *Hagi-Vasile*, de 5000 lei
23. Deciziunile Secțiunilor științifice pentru acordarea premiilor (Art. 14, 15, Reg. Prem.):
 - *Lazăr*, de 5.000 lei.
 - *Constantinide*, de 4000 lei divizibil,
24. Ședință solemnă pentru proclamarea premiilor.
25. Alegerea Comisiunii de 12 membri pentru premiile *Năsturel*, de 4.000 lei, și al *Asociațiunii Craiovene*, de 1.500 lei, din 1923 (art. 13, Reg. Prem.).
26. Alegerea Comisiunii de 7 membri pentru *Premiul N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei, din 1923 (Regulament special).
27. Subiecte de ales de Secțiunea literară pentru următoarele premii:
 - *A. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1923,
 - *Năsturel*, de 5.000 lei, din 1927,
 - *Neuschotz*, de 2.000 lei, din 1927.
 - *General Ioan Carp* și *Maria Carp*, de 7.000 lei, din 1927.
28. Subiecte de ales de secțiunea științifică pentru următoarele premii din 1927:
 - *Lazăr*, de 5.000 lei.
 - *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil).

29. Subiect de ales pentru premiul *Dacia-România* din 1924 (Reg. special).
30. Alegerea comisiunilor de câte 3 membri din Secțiunea istorică pentru cercetarea manuscriselor cari se vor prezenta la premiile din 1923 (art. 20, Reg. Prem.):
 - *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil): *Economia rurală în Basarabia sub regimul rusesc*,
 - *Neuschotz*, de 2.000 lei: *Starea comercială și industrială a Bucovinei sub stăpânirea austriacă*.
31. Alegerea Comisiunilor de câte 3 membri din Secțiunea științifică pentru cercetarea manuscriselor care se vor prezenta la premiile din 1923:
 - *Năsturel*, de 5.000 lei: *Climatografia unei regiuni a României*,
 - *Lazăr*, de 5.000 lei: *Crustaceele din apele interioare ale uneia din regiunile mari ale României*.
32. Alegeri de membri onorari și corespondenți (Art. 31, 32, Stat, 68, Reg. gen.).
33. Formarea bugetului pentru 1922—23.
34. Alegerea Secretarului general pentru 1922—29 (Art. 16 Stat.).
35. „ Președinților și Vice-președinților Secțiunilor pentru 1922—23 (Art. 15 Stat.).
36. Alegerea Președintelui și Vice-președinților Academiei pentru 1922—23 (Art. 15 Stat.).
37. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1922.

D-l Secretar general I. C. NEGRUZZI zice: Profit de ședința de deschidere a sesiunii generale a Academiei spre a prezenta câteva manuscrise autografe ale lui V. Alexandri. Sunt în posesiunea mea de cincizeci și mai bine de ani. Le uitasem. În timpul ocupațiunii Capitalei de către armatele dușmane, 23 de luni casa mea a fost locuită de ofițeri și soldați din armata germană. Ocupanții au umblat prin sertare de unde au luat toate hârtiile și le-au pus în lăzi, pe cari le-au aruncat în podul casei. Acum câteva zile am dat peste aceste manuscrise cari cuprind «*Un episod din 1848*», și câteva pasteluri: «*Concertul*» (în luncă), «*Vântul*», «*Miezul iernii*», «*Flori de nufăr*», «*Portret*», «*Lunca din Mircești*», «*Vânătorul*», «*Balta*», «*Malul Siretului*», «*Coasa*» și «*Săcerișul*». Le cred prețioase și de aceea le ofer Academiei spre a le păstra în locul cuvenit.

D-l Președinte mulțumește d-lui Negruzzi pentru această nouă și frumoasă contribuție la îmbogățirea colecțiunii de manuscrise a Academiei.

D-l I. NISTOR prezintă din partea autorului publicațiunea *Introducere în Studiul Literaturii Vechi*, de Alexe Procopovici, Cernăuți, 1922.

Ș E D I N Ț A

16 MAIU 1922

D-l Președinte D. ONCIUL prezintă din partea Academiei Regale Belgiene o medalie cu efigia Regelui Albert sub care se află inscripția: *«Alberto I regnante. Academia scient. litt. et art. Belgica centesimum quinquagesimum natalem suum celebrat anno MCMXXII.* Pe verso medalia poartă inscripția *Prosit patriae, labor prosit et humano generi* pusă în dreapta, deasupra unei figuri alegorice reprezentând științele, literele și artele în drumul spre ideal.

Dela d-l S. PUȘCARIU se primește o scrisoare prin care se arată că în ziua de Sfântul Gheorghe (6 Maiu) s'a sărbătorit la Cluj, cu o deosebită în-suflețire, jubileul de 40 de ani de activitate rodnică a maestrului de muzică Gheorghe Dima, membru de onoare al Academiei Române. D-l Pușcariu a adus, în numele Academiei, distinsului compozitor omagiile cuvenite cu ocaziunea recepției delegațiunilor, iar seara, la banchet, a luat cuvântul îndată după Ministrul Artelor ținând discursul pe care îl alătură la scrisoare în re-producere.

D-l DR. V. BABEȘ prezintă ultima d-sale publicațiune făcută în colabo-rare cu d-l Docent A. A. Babeș: *Anatomia patologică specială pentru studenți și medici.* Vol. I. București 1922.

D-l GR. ANTIPA spune că în ședința Secțiunii științifice dela 23 Decem-vrie trecut s'a decis publicarea în *Anale* a manuscrisului d-lui profesor E. Bădărău *Despre valoarea absolută a dublei refracțiuni electrice.* Hotărârea Sec-țiunii a fost omisă la alcătuirea procesului verbal respectiv. Roagă Academia să dea cuvenita aprobare spre publicarea lucrării în *Anale*.

Se ia act de declarațiunea d-lui Antipa și se aprobă propunerea făcută.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare asupra exercițiului bugetar 1920—1921:*

* «Potrivit însărcinării pe care ne-ați dat-o în Sesiunea Generală trecută, subsemnații membrii ai Comisiunii financiare am cercetat încasările și cheltuelile diferitelor fonduri ale Academiei pe 1920—21 și le-am com-parat cu prevederile bugetare.

•Inscrierea în registre, comparată cu bugetele votate și cu actele justi-ficative, am găsit-o făcută cu cea mai mare grijă și conștiinciozitate. •Se pot astfel urmări veniturile și încasările fiecărui fond, precum și a cheltuelilor, așa că se poate deduce situațiunea fondurilor.

•Situațiunea încasărilor este destul de satisfăcătoare, căci deși au rămas de incasat parte din cupoanele votate în buget, totuși s'au încasat cupoane din rămășițele anilor trecuți.

•Din cauza războiului au rămas multe cupoane neîncasate și cu toate greutățile întâmpinate la Banca Națională, din cauza lipsei de funcționari, s'a reușit ca să se ajungă aproape la zi cu încasările.

•Pentru orientarea D-v. am să vă citez cifrele controlate dela venituri și cheltueli cu specificarea lor generală.

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Incassări bugetare		— Minus din incassări bugetare		+ Incassări peste prevederea bugetară			Totalul incasărilor peste prevederea bugetară	TOTAL GENERAL			
							Incassări diverse	Cassa numerar la 31 Maiu 1919						
Fondurile generale	1.016.162	10	680.285	45	335.876	65	888.831	16	1.053.637	13	1.942.468	29	2.622.753	74
Fondul Adamachi	183.749	22	83.342	70	100.406	52	632.706	10	279.603	64	912.309	74	995.652	44
• Otteteleşanu	305.317	50	183.222	20	122.095	30	1.454.996	20	110.583	40	1.565.579	60	1.748.801	80
• Tache P. Anastassiou	443.887	20	245.598	42	198.288	78	85.620	30	6.754	51	92.374	81	337.973	23
Total Lei	1.949.116	02	1.192.448	77	756.667	25	3.062.153	76	1.450.578	68	4.512.732	44	5.705.181	21

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare		Cheltuii din buget		— Cheltuit in minus din prevederi		+ Cheltuit in plus		Totalul Cheltuiilor	
Fonduri generale.	1.752.221	16	1.122.081	24	630.139	92	648.284	13	1.770.365	37
Fondul Adamachi	344.644	22	222.877	25	121.766	97	38.963	90	261.841	21
• Otteteleşanu	455.317	50	86.158	93	369.158	57	1.261.891	23	1.348.050	16
• Tache Anastassiou	370.480	—	360.869	35	9.610	65	127.411	40	488.280	75
Total Lei	2.922.662	88	1.791.986	77	1.130.676	11	2.076.550	72	3.868.537	49

Dacă scădem din totalul veniturilor de Lei 5.705.181,21
 Totalul cheltuelilor de „ 3.868.537,49
 Rămân sold în numerar de Lei 1.836.643,72
 întocmai după cum am constatat și în scriptele contabilității și în rapoartele
 detaliate aci alăturate.

Am cercetat și Efectele tuturor fondurilor și am constatat că Academia
 posedă la 13 Iunie 1921:

La 45 Fonduri generale, nominal	Lei	5.560.100,—
Fondul de pensii al personalului Academiei	„	602.600,—
Fondul Ion Ghica	„	50.000,—
„ I. Boroș	} cu nuda } proprietate	„ 25.000,—
„ Constantinescu		„ 266.400,—
„ Calistrat Grozovici		„ 50.000,—
„ Funcționarilor C. F. R. pentru un premiu	„	7.500,—
Suma, nominal	Lei	6.561.600,—
Fondul Adamachi nominal	„	2.415.487,50
„ Oteteleşanu	„	4.047.500,—
„ Elena Dr. N. Turnescu	„	33.000,—
„ pentru înzestrări	„	18.500,—
„ pentru refacerea institutului dela Măgurele	„	290.000,—
„ Tache P. Anastassiou	„	1.510.900,—
Totalul general al Efectelor	Lei	<u>14.876.987,50</u>

Am constatat că în cursul anului 1920—21 s'au capitalizat sumele
 provenite din vânzări de terenuri dela moșii și efecte dela fonduri noi
 venite în cursul anului, în total suma de nominal Lei 2.293.800.—

Am mai constatat că tot în cursul anului s'a format noul Fond Ver-
 nescu, cu nuda proprietate, provenit din vânzarea moșiilor, și care este
 azi în efecte de nominal 6.000.000 depuse la Cassa de depuneri iar ve-
 nitul îl încasează D-na Olga Vernescu.

Acestea fiind constatările noastre, vă rugăm a da descărcarea cuvenită.

G. Țițea, Dr. Gr. Antipa.

Se cetește următorul *Raport al Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru
 anul 1921*:

Activitatea Bibliotecii Academiei Române, în cursul anului 1921,
 a progresat cu puțin în comparație cu anul 1920, fără a ajunge la
 mersul ei normal. Aceasta se datorește următoarelor două cauze
 principale:

1. *Lipsa de spațiu.* Localul actual, relativ suficient până în 1916, nu
 mai corespunde necesităților, din cauza creșterii nemăsurate a colecțiilor,
 mai ales a periodicelor. De aceea suntem siliți să facem dese mutări cu
 ocazia lucrărilor curente de catalogare, când se introduc cărți din vechea
 bibliotecă sau biblioteci dăruite. Din cauză că nu s'a putut continua
 legatul periodicelor, acestea ocupă mult mai mult spațiu decât dacă ar

•fi legate. Așezarea lor neputându-se face la locul convenit, se pierde mult timp cu așezarea lor. Acest din urmă neajuns este pe cale de a se atenua dacă s'a reluat legatul periodicelor, care însă merge foarte încet

2. *Funcționarii.* Cei mai mulți din funcționarii vechi au părăsit serviciul pentru a intra în învățământ. Biblioteca are astăzi numai 4 din vechii funcționari, ceilalți fiind cu totul noi — numiți după 1917 — cei mai mulți studenți. Mai toți aceștia — dintre cari unii cu excelente aptitudini de bibliotecari — părăsesc Academia, de îndată ce obțin titlul de licențiat, pentru a intra în învățământ. Din această cauză avem într'una funcționari noi, deci cu cunoștințe puține, posturile rămân vacante mai multe luni, se pierde mult timp cu instruirea nouilor numiți și nu poate fi continuitate în lucrări. Cum una din principalele condițiuni pentru un bun bibliotecar este vechimea, vă puteți da seama de piedicile ce întâmpinăm din această continuă primenire a personalului. Trebuie să se ia măsuri serioase pentru a remedia această stare de lucruri dăunătoare bunului mers al bibliotecii, căutând mijloacele care să decidă pe funcționari a rămâne permanenți sau cel puțin cât mai mult timp în serviciu.

•Numărul actual al funcționarilor este însă neindestulător față de lucrările ce trebuiesc făcute, încât unele se pot face numai cu întârziere, iar altele sunt mereu amânate. Se arată mai jos necesitățile fiecărei secții.

•Serviciul primirilor a fost mărit anul acesta cu un funcționar și un om de serviciu, cari împreună cu vechiul personal sunt de ajuns pentru a îndeplini toate lucrările necesare. Acum lucrările sunt la zi, iar reclamațiunile și dările în judecată pentru conformarea la legea tipografiilor se fac de unul din funcționari, care se ocupă aproape numai cu această lucrare.

•Imbogățirea colecțiunilor se va arăta în amănunte în publicațiunea *Creșterea Colecțiilor*, a cărei tipărire s'a oprit, cu sfârșitul anului 1915, deși materialul este pregătit spre a fi dat la tipar.

•Iată în oarecari amănunte activitatea acestui serviciu al Academiei în anul 1921.

A) SECȚIA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

•Această secțiune are nevoie de încă doi funcționari și anume unul de specialitate pentru a face catalog pe materii și alte lucrări de organizare, care să se formeze ca eventual succesori al actualului conducător al acestei secții și un al doilea funcționar la secția periodicelor ale cărei lucrări s'au aglomerat așa de mult, încât nu mai pot fi ținute la zi de un singur funcționar. Având și acești doi funcționari s'ar putea începe și organizarea dubletelor, care au absolută nevoie de un catalog în vederea schimbului cu alte biblioteci.

2. CONSULTAREA

•Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 285 zile de lucru, afară de Duminici și sărbătorile fixate de Delegațiune. În 233 zile a fost

«deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6 (201 zile) sau 9—5 (32 zile), iar în 52 zile din lunile de vară a fost deschisă numai 4 ore pe zi (8—12).

«Au fost împrumutate acasă, 3.006 volume la 511 persoane.

«S'au liberat 224 permise de intrare în sala de lectură din cari 15 și «pentru secțiunea manuscriselor și documentelor.

«Ajutorul ce dă Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedea din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătată în tabela următoare:

TABELA I

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1917	2.909	11.651	333	971
1918	4.215	12.184	614	1.534
1919	5.867	13.767	391	2.108
1920	6.279	18.541	426	2.594
1921	6.511	19.224	511	3.006

«Pe lângă cărțile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la dispoziție în sala de lucru o întreagă bibliotecă de 1680 volume de cărțile cele mai des întrebuințate, 335 reviste străine și 39 reviste românești.

3. SPORUL

«Biblioteca (secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1921 cu 3.973 volume față de 4.832 în 1920.

«Din următoarea tabelă extrasă din statistica lunară publicată de serviciul Bibliotecii se poate vedea creșterea în 1921:

TABELA II

	Volume și broșuri	Numere de Reviste		Atlase și hărți	Stampe și portrete	Volume mschr.	Documente	Fotografii	Albumuri	Note muzicale
		române	străine							
Primate:										
Conform legii dela 23 Martie 1904	3.018	4.433	—	11	2	—	—	—	1	39
In dar sau în schimb	539	9	696	4	1	12	143	—	—	—
Cumpărate . . .	316	—	1.063	5	4	1	12	42	1	—
Total	3.973	4.442	1.759	20	7	13	155	42	2	39

• În această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante, care nu s'au putut alege și s'au pus la o parte grămadă spre a se alege când vom avea personal îndestulător.

• La biroul de primire al publicațiilor au intrat 253 pachete cu imprimare din București și 547 de pachete din provincie, în total 800. S'au înregistrat și ținut în evidență 947 publicațiuni periodice din țară, 3 din America, 1 din Franța, 1 din Italia și 1 din Bulgaria, în total 953.

• Pentru publicațiunile legale netrimise s'au somat 68 tipografi și editori pentru trimiterea a 167 cărți, dându-se în judecată 5 dintre dâșii pentru netrimitea a 6 cărți. Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 1.917 reclamațiuni și s'au dat în judecată 288 de tipografi și editori pentru publicațiile periodice netrimise.

• Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 10 ani se arată în tabela următoare:

TABELA III

Anii	Volume și broșuri	Ziare și reviste române	Ziare și reviste străine	Atlașe și hărți	Note muzicale	Stampe și portrete	Fotografii	Albumuri
1912	6.589	660	247	155	30	43	291	17
1913	5.972	657	309	102	174	208	155	14
1914	4.372	690	269	68	—	100	250	9
1915	5.934	653	203	65	156	89	371	10
1916	3.174	623	209	11	22	39	162	5
1917	194	620	—	3	—	—	—	2
1918	698	33	81	36	1	13	25	12
1919	4.782	754	328	34	50	42	672	1
1920	4.832	931	265	59	73	25	284	3
1921	3.973	953	237	20	39	7	42	2
Totalul creșterii 1912/1921	40.520	6.574	2.148	555	545	566	2.252	75

4. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

• 1. *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar în 1921 4.404 opere în 4.989 volume (No. 58.754—63.158).

• S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 4.196 opere în 4.708 volume (No. 58.103—62.299) pentru care s'au lucrat:

5.429 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor și

5.564 fișe metodice pentru catalogul pe materii.

Total: 10.993 fișe.

• În rezumat până la 31 Decembrie 1921, catalogul cel nou cuprinde:

• a) Trecute în inventar 63.158 opere în 80.800 volume;

• b) Catalogate definitiv și așezate în rafturi 62.299 opere în 79.810 volume.

•Pentru toate aceste 62.299 opere s'au lucrat:

77.985 fișe alfabetice.

69.941 fișe metodice.

Total: 147.926 fișe.

•Din bibliotecile necatalogate s'a terminat cu încorporarea bibliotecilor Georgian, Quintescu și Partenie.

•2. *Publicațiile în curs de apariție.* S'au înscris în inventarul special 98 opere (No. 713—810) pentru care s'au făcut 98 fișe de control. S'au făcut fișe speciale pentru toate acestea și anume: 114 fișe alfabetice pe autori și 117 fișe metodice, în total 231 fișe.

•3. *Secțiunea periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul special și cu numerotare deosebită, 482 publicațiuni (No. 4.720—5.202).

•*Catalogul pe fișe* (al periodicelor) pus la dispoziția cetitorilor a atins 17.719 fișe, făcându-se 555 în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 7.764 fișe din care 579 în cursul anului.

•Revizuirea colecțiilor se ține la zi făcându-se fișe de control pentru lipsuri și pentru dublete.

•4. *Legatul*, suspendat în ultimul timp, s'a reluat spre sfârșitul anului. S'au legat 95 volume de periodice și s'au reparat volume stricate din sala de lectură. Anul acesta sperăm să dăm cât mai mult la legat pentru a evita starea de lucruri păgubitoare pentru cărți și mai ales pentru buna păstrare a periodicelor în folio, care sunt mai mult expuse stricăciunii. Periodicele nelegate se servesc cetitorilor cât mai rar posibil.

•5. Serviciul Bibliotecii pregătește publicațiunea *Creșterea Colecțiilor* al cărei manuscris este gata pentru anii 1916—1921.

•Statistica lunară de mișcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

•Biblioteca noastră s'a mai îmbogățit cu două frumoase daruri: al Guvernului francez de 27 reviste și 68 volume din marii scriitori francezii mai ales istorici și al moștenitorilor inginerului Virgil N. Pleșoianu, cari ne-au dăruit biblioteca lui compusă din peste 300 volume de opere de arhitectură și inginerie. Aceste colecții completează biblioteca cu opere de mare valoare.

•Spre a corespunde cât mai mult menirii noastre pentru cultura neamului, Delegațiunea a aprobat propunerea de a se dărui toate cărțile disponibile (al treilea exemplar și următoarele), mai ales românești bibliotecilor din teritoriile alipite. S'a început cu Biblioteca Universității din Cluj, căreia i s'au dăruit 9.246 volume de cărți și periodice spre a-și îmbogăți partea românească, care aproape nu există. Pentru această lucrare au fost trimiși doi funcționari ai acelei bibliotecii, cari au lucrat cu funcționarii și oamenii noștri de serviciu aproape trei luni. Opera se continuă, trimițându-se la Cluj toate cărțile disponibile pe măsură ce intră în biblioteca noastră.

•6. *Secția Stampelor.* S'a continuat așezarea materialului după planul definitiv de organizare stabilit în 1918, înscriindu-se în inventare speciale

•39 fotografii, 17 hărți, 3 atlase și 2 albumuri. S'au așezat definitiv portretele Domnilor Români, pentru cari s'au făcut 284 fișe pe persoane și 175 fișe pe numele gravurilor și executorilor. S'au catalogat diferite facsimile, vederi, scene istorice, etc., pentru care s'au făcut 388 fișe.

B) SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR

•Această secțiune are acum numai doi funcționari în loc de patru, câți avea înainte de războiu. Din această cauză colecțiunile pot fi deschise pentru studii numai dimineața (8—12). Avem deci nevoie de încă unul sau doi funcționari pentru a ține deschise colecțiunile toată ziua și spre a se face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului aceluia prețios material.

•I. *Consultarea.* Sala de lucru a manuscriselor a fost frecventată în 1921 de 363 cetitori, din cari 283 au studiat 821 manuscrise, 35 cetitori au studiat 202 documente, și 51 cetitori au consultat 121 cărți vechi românești.

•Frecventarea sălii manuscriselor în ultimii 5 ani se arată în tabela următoare:

TABELA IV

Anii	Cetitori	Volume manuscrise	Documente	Cărți vechi românești
1917	—	—	—	—
1918	96	184	40	194
1919	359	810	469	100
1920	389	784	1.409	262
1921	363	821	202	121

•II. *Sporul.* S'au cumpărat 1 manuscris și 12 documente. S'au primit în dar 12 manuscrise și 143 documente.

•Cele 13 volume manuscrise, cumpărate și dăruite în 1921, se împart în 12 românești și 1 grecesc.

•Sporul secțiunii manuscriselor în ultimii 10 ani se arată în tabela următoare:

TABELA V

Anii	Volum manu- scrise	Docu- mente
1912	165	583
1913	68	892
1914	95	578
1915	202	3.741
1916	77	972
1917	1	55
1918	63	69
1919	45	973
1920	44	293
1921	13	155
Totalul creșterii 1912/1921	773	8.311

•III. *Catalogare și alte lucrări.* 1. *Documente.* S'au așezat la colecțiile lor în pachete 1.089 documente românești și străine.

•S'a pregătit materialul pentru Creșterea Colecțiilor pe 1921.

•2. *Manuscrite.* S'au înscris în inventarul manuscriselor românești 20 volume (No. 4.690—4.709).

•S'a continuat cu descrierea amănunțită a manuscriselor românești pentru catalogul tipărit, începând cu manuscrisul No. 1.121.

•Sunt pregătite pentru a fi date la legat încă 20 volume manuscrite pe lângă sutele cari așteaptă din anii trecuți această adăpostire în contra «stricăciunilor».

Ș E D I N Ț A

17 MAIU 1922

Președința d-lui D. ONGIUL.

D-l N. IORGA prezintă No. 1 din biblioteca «Cartea bună», editură a Ligeii Culturale, cuprinzând *Poeziile lui Mihail Eminescu* — ediție critică îngrijită de N. Iorga — I (anii 1866—1879), București 1922.

Ș E D I N Ț A

18 MAIU 1922

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l D. GUSTI prezintă No. 4, anul III din *Arhiva pentru știința și reforma socială*.

D-l Președinte spune că în ședința dela 16 Maiu s'au citit rapoartele Comisiunii financiare asupra exercițiului bugetar 1920—1921 și al Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru anul 1921, dar că nu s'a luat nici o deciziune deoarece membrii nu erau în numărul prevăzut de art. 9 din Statute. Rapoartele se supun aprecierii plenului în ședința de astăzi.

— Neluând nimenia cuvântul, se pun la vot și se aprobă concluziunile rapoartelor.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor pe exercițiul 1921—1922.

D-l Președinte observă că d-l Gr. Antipa a făcut parte din Delegațiune în exercițiul 1921—1922 și deci nu poate fi reales în Comisiunea pentru verificarea conturilor pentru acel an bugetar.

— Sunt aleși d-nii *General Gr. Crăiniceanu, S. Mehedinți și G. Țițeica.*

Se procede la alegerea Comisiunii bugetare pentru anul 1922—1923.

— Sunt aleși d-nii *General Gr. Crăiniceanu, S. Mehedinți, P. Poni, I. Simionescu, G. Țițeica.*

D-l I. C. NEGRUZZI citește următorul *Raport al Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice și religioase din fondurile Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu în 1921:*

• În bugetul pe anul curent s'au prevăzut la cheltueli sumele de 21.093,35 lei din veniturile Fondului Fătu și 670,30 lei din veniturile Fondului Scorțeanu, pentru procurarea de cărți religioase la elevi săraci din școlile primare rurale.

• Comisiunea Domniilor Voastre, întrunită în ședință în ziua de 4 Iulie 1921, ținând seamă de latitudinea ce ați binevoit a-i lăsa spre a distribui cum va crede mai bine ajutoarele din aceste fonduri, în conformitate cu dispozițiunile testamentare, și având în vedere, pe de o parte, atât scrisoarea înregistrată la No. 1198 dela 6 Iunie prin care d-l Coleg A. Bârseanu arată că sumele trimise din aceste fonduri pentru ajutoare în Transilvania nu s'au cheltuit încă, urmând a se întrebuința în acest an, cât și de faptul că actele justificative pentru sumele trimise din aceleași fonduri și pentru acelaș scop în Bucovina în vara anului 1919 nu se primise încă până la acea dată; pe de altă parte ținând seamă de scumpetea cărților în epoca actuală și în dorința ca ajutoarele date să fie cât mai eficiente, a luat următoarele deciziuni:

*1. Să nu se trimită nici o sumă în Transilvania și Bucovina.

*2. Să se rețină pentru cheltuieli neprevăzute 93,35 lei din Fondul

•Fătu și 70,30 lei din Fondul Scorțeanu, iar sumele rămase de lei 21.000 și lei 600 să se împartă precum urmează:

•a) Lei 7000 din Fondul Fătu și 200 din Fondul Scorțeanu să se trimită d-lui Coleg St. Ciobanu pentru procurare de cărți didactice și religioase la elevi săraci din școlile rurale din Basarabia;

•b) resturile de 14.000 lei din Fondul Fătu și 400 lei din Fondul Scorțeanu să se trimită d-lui Inspector școlar G. Simionescu, prin intermediul Ministerului Instrucțiunii, pentru ajutoare în județul Bacău, în care funcționează 236 școli rurale.

•3. Sumele care vor rămâne neîntrebuințate din rezervele prevăzute la punctul 2) să se capitalizeze la fondurile respective.

•Dispozițiunile Comisiunii s'au executat întocmai. Procurarea cărților și distribuția lor în Basarabia s'a lăsat, ca și în anii precedenți, la latitudinea d-lui Coleg Ciobanu, în limitele dispozițiilor testamentare; împărțirea ajutoarelor în județul Bacău s'a făcut după normele fixate în 1919

•În anul curent s'au împlinit 30 de ani de când se execută dispozițiunile testamentare ale filantropului Ioan Scorțeanu și 21 dela punerea în aplicare a dorinței evlavioasei Maria Schiopescu, care a lăsat legatul în amintirea fratelui său Ioan Scorțeanu. Totalul ajutoarelor distribuite până în prezent din veniturile acestor fonduri se urcă la suma de 365.570,52 lei.

•Ca în toți anii, aducem și cu această ocaziune salutul nostru de recunoștință memoriei acestor generoși testatori, cari au crezut că cea mai bună întrebuințare ce se putea da averilor rămase pe urma lor este ajutorarea la învățătură a fiilor de țărani lipsiți de mijloace și dezvoltarea sentimentului religios.

•Un regulament pentru distribuția ajutoarelor din aceste fonduri nu se va putea face nici în acest an, deoarece unificarea legislativă a tuturor provinciilor care formează România Mare, nu s'a făcut încă. De aceea suntem de părere să lăsați Comisiunii, ce veți binevoi a alege, libertate deplină spre a procedea cum va crede mai potrivit pentru împărțirea ajutoarelor din aceste fonduri în viitorul an școlar.

— Se ia spre cunoștință și se aprobă.

Se procedează la alegerea Comisiunii pentru distribuția ajutoarelor din aceste fonduri în anul 1922.

Sunt realesți d-nii *A. Bârseanu, D. Gusti, I. C. Negruzzi, D. Onciul, V. Pârvan*.

Se procedează la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1921—1922.

Se alege d-nii *S. Ciobanu, A. Rădulescu, I. Simionescu*.

D-l Președinte D. ONCIUL amintește că răposatul A. F. Robescu a lăsat Academiei un legat din al cărui venit să se întrețină «în străinătate doi tineri studiosi în ramura ce Academia va găsi cu cale și mai mult în folosul țării». În ședința plenară dela 25 Maiu 1915 s'a hotărât ca fiecare din cele două burse să fie acordate de către una din Secțiunile Academiei pe rând. Venitul fon-

dului nefiind îndestulător pentru întreținerea în străinătate a doi tineri în epoca actuală, dispozițiunile testamentare nu au putut fi puse în aplicare până în prezent. Rămâne ca Academia să ia cuvenita deciziune pentru viitorul an școlar.

— Chestiunea se trimite în studiul Secțiunii literare.

Se alege o Comisiune compusă din d-nii *I. C. Negruzzi, A. Rădulescu, I. Simionescu și Duiliu Zamfirescu* care să facă propuneri pentru întrebuințarea veniturilor fondurilor Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu, General Ioan Manoil Manu, N. Rătescu, N. Socolescu, Dr. C. Păcuraru-Bianu, Elena D. Dalles, Dr. C. Angelescu și Leon S. Arié, conform dispozițiilor cuprinse în actele fundațiilor.

D-l Președinte pune la ordinea de zi chestiunea casei și mormântului V. Alecsandri.

D-l I. BIANU amintește că în sesiunea generală trecută s'a decis ca restaurarea casei și facerea unei capele la mormântul poetului să se facă prin subscripție publică. În conformitate cu această dispozițiune, la 25 Iulie trecut, Delegațiunea a redactat un *Apel* care s'a publicat prin toate ziarele mai însemnate din cuprinsul țării. Tot atunci s'a intervenit la 6 ziare din cele mai răspândite spre a deschide liste de subscripție pentru acest scop. S'au mai făcut aproape două sute de adrese către instituțiunile financiare, industriale și comerciale mai însemnate din București, invitându-le să contribuie la această operă patriotică. În fine, s'a scris rudelor celor mai apropiate ale ilustrului defunct cu rugămintea de a restitui — când lucrările de restaurare vor fi terminate — obiectele mobile de orice fel ce ar fi posedând din cele rămase în casa dela Mircești la încetarea din viață a poetului, spre a restabili cuprinsul locuinței întocmai cum fusese în ultimele zile ale «Bardului». Rezultatele au fost cu mult mai pre jos de așteptări. Nici un ziar n'a deschis listă de subscripție; rudele n'au dat nici un răspuns, iar la *Apelul* adresat prin ziare marelui public și direct instituțiilor mari financiare au răspuns 20 de instituții și persoane cu suma totală de 22.220 lei.

După discuțiunea urmată se alege o Comisiune compusă din d-nii *Gr. Antipa, A. Bârseanu, I. Bianu, I. Brătescu-Voinești, V. Pârvan și Duiliu Zamfirescu*, care să întrebuințeze mijloacele ce va crede mai nimerite pentru adunarea sumei necesare scopului propus.

D-l Președinte D. ONCIUL cetește următoarea propunere:

«Propunem a se modifica în Art. 7 Statute ca durata sesiunii generale să fie de 10 (zece) zile în loc de 25 zile».

*I. Bianu, V. Pârvan, N. Iorga, Dim. Gusti, Șt. Ciobanu,
Duiliu Zamfirescu, G. Țițeica.*

D-l I. BIANU cetește următoarea propunere:

«Propunem să se facă următoarea modificare în art. 60 din Regulamentul general:

«La sfârșitul articolului cuvintele ... *absentarea se va considera de caz grav, asupra căruia Academia se va pronunța*» să fie înlocuite cu cele următoare:

«Se va considera demisionat și trecut între membrii onorari, iar locul lui se va declara vacant».

I. Bianu, V. Pârvan, N. Iorga, Dim. Gusti, M. Sadoveanu.

D-l I. BRĂTESCU-VOINEȘTI se unește în principiu cu propunerea cetită de d-l Bianu, cere însă ca modificarea art. 60 să se facă înlocuindu-se cuvintele cari urmează după «Sesiunii a treia» prin următoarele:

«va fi invitat a declara dacă voințe a continua să facă parte din rândul membrilor activi; iar dacă, fără motive valide, ar continua a se absentă și dela această Sesiune, Academia cu majoritate de 2 treimi din numărul membrilor cari o alcătuiesc, îl va putea trece în numărul membrilor onorari, alegând un alt membru activ în locul său».

ȘEDINȚA

19 MAIU 1922

Președintele d-lui D. ONCIUL.

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Generația dela 1840 și cea dela 1848 față de concepția unității politice a poporului român.*

ȘEDINȚA

20 MAIU 1922

Președintele d-lui D. ONCIUL.

D-l Președinte spune că în ordinea de zi a ședinței de astăzi sunt propunerile făcute în ședința dela 18 Maiu pentru modificarea art. 7 din Statute și 60 din Regulamentul General. Deoarece numărul membrilor prezenți la ședință nu atinge două treimi din numărul total al membrilor Academiei, propunerea pentru modificarea Statutelor se va supune aprecierii plenului la a treia ședință, adică în ziua de 24 Maiu, așa cum dispune art. 46 din Statute.

Se cetește propunerea pentru modificarea art. 60 din Regulamentul General.

D-l GR. ANTIPA spune că această propunere este în contradicție cu dispozițiunea cuprinsă în art. 22 din Statute și deci nu poate fi supusă discuțiunii înainte de modificarea acestui articol.

D-l Președinte consultă Adunarea asupra chestiunii principale ridicată de d-l Antipa.

— Majoritatea membrilor fiind de părere că este contradicție între textele vizate, propunerea se lasă în suspensie până la modificarea menționatului articol din Statute.

D-1 I. SIMIONESCU zice:

«Ridicând chestiunea și în Cameră — deși fără rezultat imediat — cu atât mai mult socot de datoria mea să o aduc înaintea înaltei instituțiuni culturale. E vorba de majorarea, aproape prohibitivă, a taxelor poștale pentru tot soiul de publicațiuni, afară de ziare. Deși Academia Română, având gratuitatea transportului, nu e lovită de aceste taxe, totuși, socot că este de datoria sa a interveni pentru ca măsurile luate în vederea măririi veniturilor statului să nu împiedice răspândirea culturii în mulțime, o necesitate imperioasă a vremurilor. Cultura e răspândită prin școli, dar și prin cărți. Prin taxele poștale urcate, acest din urmă mijloc este redus aproape la nimic. Memoriul editorilor au dovedit că o broșură din Biblioteca Minerva, cerută prin poștă de un particular și trimisă cu ramburs, dela 3 lei prețul ei se urcă la 10 lei. Pe de altă parte chiar raporturile dintre editori și librării detașiți au devenit de tot slabe, cerând să nu se mai trimeată în comision nici o carte nou apărută, până ce nu e comandată anume. În acest chip se reduce împrăștierea cărților folositoare, foarte anevoios, într'o vreme când pe cultura națională se pune un deosebit temei. Nu mai pomenesc de situația precară creată scriitorilor. Produsul muncii lor rămâne nevândut în depozitele editorilor, iar ei trebuie să-și vândă munca în alte direcțiuni, spre a nu muri de foame.

«Motivat de aceste considerațiuni, îmi permit a propune plenului Academiei, instituțiune de care e legată strâns noțiunea de cultură națională, să aprobe a se trimite câte o adresă în sensul celor spuse atât Ministerului de Instrucție, cel mai în măsură să intervie în soluționarea problemei arătate, Ministerului de Finanțe care probabil că nu a avut în vedere decât mărirea veniturilor prin orice chip, deci mă îndoiesc dacă veniturile poștei, din cărți, au crescut cât și Ministerului de comunicații, de care atârnă administrația Poștelor, de unde probabil a plecat propunerea de majorare a taxelor».

— Se aprobă cu unanimitate.

Ș E D I N Ț A

22 MAIU 1922

Președința d-lui D. ONCIUL

D-1 ST. C. HEPITES prezintă Tomul XL — anul 1921 — din *Buletinul Societății Regale Române de Geografie*.

Ș E D I N Ț A

23 MAIU 1922

D-1 Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

«Serbăm astăzi a 56-a aniversare a memorabilei zile când neuitatul Rege Carol, întemeietorul Dinastiei României și al Regatului român, a început binecuvântata Sa domnie care a realizat aspirațiunile naționale ale Renașterii noastre.

«Cu ziua de 10 Maiu 1866, România a început o nouă eră de dezvoltare, care ne-a condus fericit la Unitatea națională, îndeplinită în glorioasa domnie a M. S. Regelui Ferdinand I, ca încoronare a aspirațiunilor noastre naționale din epoca Renașterii și a marilor fapte săvârșite în domnia lui Carol Intemeietorul.

«Cu adâncă recunoștință, ne îndreptăm astăzi cugetul și inimile spre mărețea figură a Regelui întemeietor care ne-a creat Dinastia, Independența și Regalitatea, cele trei mari evenimente ale istoriei noastre contemporane a căror amintire o serbăm în această zi de întreită sărbătoare națională.

«Șapte ani au trecut de când nu-l mai avem între noi și nu-i mai auzim cuvântul înțelept și înălțător cu care venea să ne însuflească în fiecare sesiune generală. Și cu cât ne îndepărtăm în timp de memorabilele zile a căror amintire o serbăm astăzi, cu atâta simțim mai mult că imaginea neuitatului Rege este dintr'acele figuri istorice care, cu cât se îndepărtează, cu atâta apar mai mari și mai luminoase.

«In ședința de ieri ați hotărât ca, în cursul acestei sesiuni, să aducem omagiile noastre la mormântul scump dela Curtea-de-Argheș. Cu prilejul sărbătorii de astăzi, aducem și aci omagiile noastre memoriei Regelui Carol.

«Și pătrunși de recunoștință pentru binele ce datorim Dinastiei întemeiate de el, unim cugetele noastre în patriotica urare:

«Trăiască M. S. Regele Ferdinand I!

«Trăiască M. S. Regina Maria!

«Trăiască Augusta Dinastie!

«Trăiască România unită!»

Ultimele cuvinte ale d-lui Președinte sunt acoperite de aplauze unanime.

D-1 GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 22 Maiu, prin care Secțiunea decide publicarea în *Anale* a lucrării d-lui Dr. N. Leon despre *Fauna cadavrelor din România*.

D-1 GR. ANTIPA cetește următoarea propunere:

«In primăvara aceasta am fost surprinși printr'o adresă a Academiei de Științe din Paris, semnată de toate somitățile științifice și printr'o scrisoare din partea cunoscutului astronom Camille Flammarion, prin care Academia Română eră cu insistență solicitată să sprijine cu toată autoritatea ei, față de guvernul Român, salvarea Observatorului de Astro-

«onomie fizică dela Dubosarii-Vechi din Basarabia, proprietatea D-lui N. Donici.

«Niți unul dintre noi nu cunoșteam pe D-l Donici și numai puțin știam că în Basarabia s'ar fi aflând un Observator astronomic de renume european care face parte din marea rețea a observatoriilor importante de pe fața globului, căci vecinul dela Nord a avut destulă grijă ca orice contact — chiar științific — să fie cu desăvârșire rupt între această provincie și sora ei de sânge. A trebuit repede să căutăm în «*Index generalis*» spre a vedea descrise pe larg organizarea și activitatea acestui Institut Științific.

«Astăzi noi știm că acest Observator de Astronomie fizică — singurul pe care-l avem pe teritoriul României mari — a fost creat și întreținut cu mari sacrificii de D-l Nicolae Donici și că D-l Donici este nu numai un entuziast pentru știință, ci un mare cercetător în domeniul Astronomiei fizice.

«D-sa a publicat până acum 16 importante lucrări originale, apărute toate în Buletinul Academiei imperiale de Știință din Petrograd și în Buletinul astronomic al Observatorului din Paris.

«El a fost trimis de Academia din Petrograd ca șef al misiunii pentru observarea eclipselor solare: în Spania (28 Maiu 1900), la Podang în Sumatra (17—18 Maiu 1901), la Odessa (în 1903), la Cambodge (16—17 Maiu 1904), la Assuan (29—30 August 1905), la Assuan (14 Noemvrie 1907) privitoare la Mercur — unde a constatat că în jurul lui Mercur nu ar exista acea atmosferă de 15 km. înălțime estimată de Rowland — la Teodosia la 8 August 1914, la Dubosarii-Vechi în 1916 pentru observațiuni asupra spectrului Cometei Halley, la 1912 la Ovar în Portugalia — având ca asistent pe Prof. v. Pehlen pentru observarea eclipsei solare, ș. a. m. d.

«In afară de aceste misiuni științifice, care toate au adus rezultate științifice remarcabile, a mai publicat și o serie de studii importante asupra Foloșferei și Chromosferei soarelui, asupra unui spectograf cu fentă circulară de care s'a servit în observațiunile sale, ș. a. m. d.

«Domnul N. Donici este dar un savant cu mare vază în lumea științifică și la Uniunea internațională Astronomică care a avut loc în săptămâna trecută la Roma, d-sa a fost ales în Comitetul celor 2 secțiuni de Astronomie fizică. In toamna aceasta, D-sa va plecă în Australia, cu aparatele sale dela Dubosarii-Vechi, pentru observarea eclipsei solare, unde este invitatul statului Australian care-i pune la dispoziție întreținerea și mijloacele de călătorie pe tot timpul cât va sta în acea țară.

«D-l Nicolae Donici este Român de origine și de simțire, din vechea familie moldovenească Donici, strănepotul fabulistului și al lui Andronachi Donici. El e o fală a neamului nostru.

«Subsemnații vă propunem dar, Domnilor Colegi, să binevoiți a-l alege ca Membru de onoare al Academiei Române atât ca o răsplată pentru marile sale merite științifice și sacrificiile ce le-a adus pentru știință

«cât și ca un omagiu pentru scumpa noastră soră Basarabia, al căreia sfiu estes.

Dr. Gr. Anipa, S. Mehedinți, Șt. Hepites, Ion Inuleț, I. C. Negruzzi, I. Bianu, Duiliu Zamfirescu, D. Onciul, St Ciobanu, Dim. Gusti, V. Babeș, M. C. Sutzcu, P. Poni, Gen. Crăiniceanu, I. Nistor, Andrei Rădulescu, S. Pușcariu, I. Simionescu, Mihail Sadoveanu, I. Brătescu-Voinești.

Se procede la votul cu bile, al cărui rezultat este următorul: votanți 19; voturi pentru 18; contra 1.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l Nicolae Donici Membru Onorar al Academiei Române.

Ș E D I N Ț A

24 MAIU 1922

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, anunță încetarea din viață a istoricului Ion Sârbu. Defunctul a atras atențiunea Academiei prin două lucrări: printr'o excelentă monografie publicată în limba germană asupra politicii externe a lui Matei Basarab și prin Istoria lui Mihaiu-Vodă Viteazul, al cărei prim volum a fost distins de Academia în 1905 cu Marele Premiu Năsturel. Imprejurări neprielnice l-au împiedecat de a termina această operă începută în condițiuni așa de promițătoare. Să-i păstrăm o frumoasă amintire!

D-l I. BIANU prezintă scrierea *La Valachia durante il Principato di Alessandro Ipsilanti*, Roma 1922, de Nino Cortese. Este un extras din revista dela Roma «L'Europa Orientale» și cuprinde o serie de scrisori necunoscute până acum scrise de Leonărdo Panzini, care la 1776 a venit la București ca profesor de limba italiană pentru fiii lui Alexandru Ypsilanti. Scrisorile publicate acum cuprind informațiuni bogate despre starea Principatului Țării Românești în anii 1776 și 1777, complectând informațiunile despre Moldova cuprinse în cunoscutul memoriu al contelui de Hauterive publicat de Academie și în scrisorile Principelui de Ligne.

D-l N. IORGA prezintă ultimele sale publicațiuni: *Istoria Poporului Român*, volumul I, — traducere din limba germană de Otilia Teodoru-Ionescu — și *Istoria Românilor prin căldători*. III. Dela 1800 până în zilele noastre, București, 1922.

D-l ST. C. HEPITES prezintă publicațiunea în broșură *La nouvelle Roumanie dans la nouvelle Europe* par Emm. de Martonne, București 1922 extras din Buletinul Societății Regale Române de Geografie, tomul XL, 1921.

Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primește o scrisoare prin care Ministerul oferă Academiei din colecțiunea adunată de răposatul Dr. C. I. Istrati și cumpărată de acel Departament toate obiectele pe cari le-ar alege d-nii *I. Bianu* și *N. Iorga*, delegații Academiei, asistați de d-l Profesor Murnu, delegatul Ministerului.

— Se recomandă d-lor BIANU și IORGA.

Ș E D I N Ț A

25 MAIU 1922

D-l Președinte D. ONCIUL amintește că în sesiunea generală trecută s'a propus suprimarea art. 26 din Statute. Deoarece propunerea s'a făcut către sfârșitul sesiunii, după ce unii din membri domiciliați în alte centre părăsiseră Capitala, votarea ei s'a amânat pentru sesiunea actuală. Pune la ordinea de zi a ședinței de astăzi pentru întâia oară suprimarea art. 26 și pentru a doua oară propunerea de modificare a art. 7 din Statute, trecută pentru prima dată în ordinea de zi a ședinței dela 20 Maiu.

D-l Președinte constată că membrii prezenți la ședință nu întrunesc două treimi din numărul total al membrilor Academiei și, conform dispozițiunii cuprinse în art. 46 al. 3 din Statute, decide ca propunerile să fie puse la ordinea de zi a ședinței a treia, adică în ziua de 29 Maiu.

D-l I. C. NEGRUZZI cetește următoarea propunere:

«D-l Dr. Göran Björkman, învățat Suedez, are o mare reputație, mai ales ca limbist. Cunoscător a paisprezece limbi, el s'a ocupat de preferință cu acele de origine latină. Pentru noi D. dr. Göran Björkman are merite speciale ca unul ce urmează cu mare interes tot ce privește poporul nostru. El cunoaște bine limba română și publică traduceri în limba suedeză atât de scrieri în proză, cât și de poezii ale autorilor români. La aceste din urmă el păstrează ritmul original. D. Göran Björkman este secretarul perpetuu al Academiei suedeze, numită a celor nouă; este membru onorar al Felibrigiului, care a distins pe Vasile Alecsandri, membru corespondent al Academiei Braziliene, al Academiiilor regale spaniole și portugheze, e purtător a numeroase decorații, printre care figurează și medalia regală «de Litteris et Artibus» ce corespunde cu medalia «Bene Merenti» a noastră.

«Pentru toate aceste merite, subscrișii propunem ca Academia Română să-l numească membru de onoare el ei».

I. C. Negruzzi, I. Bianu, P. Poni, Sextil Pușcariu, I. Brdtescu-Voinexți, I. Simionescu, M. C. Sutzcu, V. Pârvan, Dr. Gr. Antipa, Gen. Crăiniceanu.

— Se procede la votul cu bile al cărui rezultat este următorul: votanți 20; voturi pentru 20.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l Dr. Göran Björkman membru onorar al Academiei Române.

— Se procede la alegerea Comisiunii pentru examinarea publicațiunilor care s'ar prezentă la premiul N. Crissoveloni din 1923.

Sunt aleși d-nii: *Gr. Antipa N. Iorga, L. Mrazec, I. C. Negruzzi, I. Nistor, V. Pârvan, A. Rădulescu.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ

26 MAIU 1922

Președinta d-lui D. ONCIUL

D-1 DR. V. BABEȘ expune o comunicare despre *Microbii invizibili*.

ȘEDINȚA

27 MAIU 1922

Președinta d-lui D. ONCIUL

D-1 G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport asupra activității școalelor* «Tache P. Anastassiu» și «I. C. Agarici» în anul școlar 1921—1922:

I. ȘCOALA INFERIOARĂ DE AGRICULTURĂ «TACHE ANASTASSIU» DELA ȚIGĂNEȘTI.

«1. De la războiu numărul elevilor cari se prezintă la examenul de admitere în școală e restrâns, iar pregătirea lor foarte slabă, încât nu se mai poate face ca altădată alegere prin concurs serios.

«Efectivul școlii din anul acesta a fost de 59 de elevi: 19 în clasa I, 13 în a doua, și 27 în a treia.

«În Ianuarie 1922 s'a ținut examen de absolvire pentru elevii cari trebuiau să fie încorporați. S'au prezentat 11 elevi și au reușit 10.

«Școala a produs până acum 80 de absolvenți, dintre cari 50 sunt funcționari agricoli, 10 (cei de anul acesta) fac stagiul militar, 6 au ocupații necunoscute, 4 sunt funcționari neagricoli, 3 continuă studiile în alte școli superioare și numai 2 fac plugărie proprie, în fine 5 au murit.

«2. Din cauza iernii grele, pe lângă paludism de care sufăr mulți elevi, anul acesta a bătuit printre ei o gripă grea, de care s'au vindecat cu multă greutate și prin mari îngrijiri.

«Alimentația cam suferă din cauza mijloacelor bugetare restrânse.

«3. Deși anul a fost puțin prielnic din cauza secetei, producția n'a fost slabă, a fost normală. S'a recoltat: 1 ½ vagon grâu, 2 vagoane orz, 1 ½ vag. ovăz, 2 vag. porumb, apoi nutrețuri, cartofi, sfeclă, fasole, mazăre.

«Ca și anul trecut, o bună parte din suprafața arabilă a fost cultivată în dijmă cu sătenii. Pe această cale s'au obținut venituri destul de bune.

«4. *Inventarul animal* este destul de bogat: 13 boi, 7 vaci, 2 tauri, 15 mânzați, 4 mânzate, 3 viței, 5 sugaci, 3 cai, 37 porci, 15 purcei, 63 oi, 49 miei, 46 pasări, 111 pui, 26 stupi.

«5. Din cultura pământului școlii, creșterea vitelor de lapte, etc., s'a obținut un venit de peste 150.000 lei, față cu 77.000 lei din anul precedent.

«6. Precum se vede școala dela Țigănești e condusă cu multă pricepere și destoinicie de către directorul actual, D-l GHEORGHIU, om cu o «cultură largă și cu multă inimă, ajutat de un personal care, afară de unele «excepții, i-au dat tot ajutorul. Din nenorocire, sănătatea șubredă a Directorului a fost grav atinsă de o gripă care a dus la o congestie pulmonară. «În această stare el nu se mai poate ocupa de școală care a rămas sub «conducerea institutorului-agronom d-l Săvescu. Comisia școlară urează «d-lui Gheorghiu grabnică însănătoșire.

«Jertfele făcute de Academie pentru această școală folositoare au fost «mari în trecut și vor mai fi, în măsura puținții, și în viitor. Anul acesta «Academia a aprobat cumpărarea și instalarea la școală a unui motor cu «benzină de 5 HP. pentru o moară țărănească și pentru o pompă de apă, «deasemenea un al doilea motor tot de 5 HP. pentru un fierăstrău circular «de tăiat lemne și pentru o pompă de udat grădina de zarzavat.

«Prin aceste instalațiuni și îmbunătățiri se ușurează munca elevilor, «cari se pot îndeletnici astfel cu scopul esențial al școlai. Academia soco- «tește că prin aceste preocupări răspunde pe de o parte bunelor intenții «ale regretatului Tache Anastasiu, iar pe de alta chemării pe care trebuiește «s'o aibă în chip firesc școala de agricultură dela Țigănești.

«II. ȘCOALA PRIMARĂ «TACHE ANASTASSIU».

«1. Școala are 4 clase de tip urban, cu un singur învățător înaintat. «Sunt: 9 elevi în clasa I, 12 în a doua, 15 în a treia, 4 în a patra, în total «40 de elevi, din 53 elevi înscriși în școală. D-l Director ne spune că cei «13 elevi cari n'au putut urma sunt lipsiți de mijloace, cei mai mulți orfani «de răsboiu.

«Pe lângă lecțiuni, care, după procesele verbale ale revizorului școlar, «dau rezultate bune, se face de trei ori pe săptămână cu școlarii lucru «manual în timpul iernii și lucrări practice agricole primăvara și toamna.

«2. Semănăturile de pe locul școlai au mers bine. Cheltuelile au fost «ținute în marginile bugetului.

«III. ȘCOALA DE AGRICULTURĂ «IOAN COSTACHE AGARICI» DELA MOARA GRECILOR.

«1. Școala a avut anul acesta 36 elevi, dintre cari 10 în clasa I, 14 în «clasa II și 12 în a III-a, cari vor trece în toamnă cursurile teoretice și «practice. La 10 Octomvrie 1921 s'a ținut examenul de absolvire cu seria «de 8 elevi cari au terminat atunci școala și au fost trimiși la practică, «afară de unul care a rămas ca maestru-fierar.

«Și aici elevii cari s'au prezintat la admitere au fost slabi în ceea ce pri- «vește pregătirea căpătată în clasele primare.

«2. Învățătura teoretică, cuprinzând principiile de agricultură, pomi- «cultură, grădinărie, viticultură, sericicultură, etc. s'au făcut cu elevii «între 1 Noemvrie și sfârșitul lui Fevruarie, lucrând și în atelierile de fie- «rărie și lemnărie și chiar la împletituri de răchită.

«Aproape toate culturile de câmp, grădini, pomi, vie s'au făcut de elevi, șări au muncit cu tragere de inimă.

«Semănăturile de toamnă și de primăvară sunt frumoase și promit o recoltă bună.

«3. Directorul acestei școli, d-l Cotea, este un om harnic și doritor de a îndrepta elevii spre o muncă agricolă spornică. Rezultatele obținute sunt demne de toată lauda.

«4. Și aici Academia a aprobat cumpărarea și instalarea, ca la Țigănești, a unei mori țărănești și a unui fierăstrău-circular de tăiat lemne, care să fie puse în mișcare cu un motor cu benzină de 5 HP.

«Comisia școlară urmărește cu interes activitatea școalelor pe care le întreține Academia. Ea însemnează și de data asta că generațiile de tineri care termină școalele Academiei îi păstrează și ei și donatorilor cea mai vie recunoștință».

D-l I. SIMIONESCU propune să se intervină la Societatea Ocrotirea Orfanilor de Răsboiu spre a veni în ajutorul orfanilor de rășboiu cari, din lipsa de mijloace, n'au putut urmă în anul școlar curent cursurile la școala primară din Călmățuii.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă dimpreună cu propunerea făcută de d-l Simionescu.

— Se procede la alegerea Comisiunii școlare pentru anul 1922—1923. Sunt realeși d-nii *I. C. Negruzzi, D. Onciul, V. Pârvan.*

Se cetește următorul *Raport asupra activității Cabinetului numismatic în 1921:*

«Activitatea Cabinetului Numismatic, în cursul anului expirat, a fost consacrată în mare parte inventarierii și determinării colecțiunii de monete, pe care am dăruit-o Academiei. Această colecțiune cuprinde în totalul ei 2.411 monete vechi, din care 43 piese de aur (grecești și romane); 519 piese de argint (grecești, romane, barbare și medievale) și 1.849 piese de bronz (grecești, romane și bizantine). O parte însemnată din monetele de bronz și unele din cele de argint și aur sunt monete pontice; ele sunt uneori dublete ale pieselor ce le-am dăruit încă în anul 1911 instituțiunii noastre. Dacă le adăugăm și pe acelea, în număr de 959 piese, întregă colecțiunea de monete dăruită de mine Academiei se ridică la 3.370 monete.

«Pe lângă monete, am dăruit Academiei și întreaga mea colecțiune de obiecte antice, din cari unele se găesc la Sofia, căci au fost răpite în timpul rășboiului de armata bulgară din vila mea din Constanța, altele se păstrează în locuința mea din București. O parte din aceste obiecte au și fost transportate la Academie; restul se vor inventaria în cursul acestui an.

«O altă latură a activității Cabinetului Numismatic au fost studiile ce s'au făcut într'insul. În anul expirat am studiat în mod special moneta romană imperială, adăugând la studiile întreprinse anul trecut un element nou și necunoscut până acum: identitatea dinarului neronian cu dragma cistoforă. Deasemenea am reușit să precizăm valoarea normală

«a talentului euboic. Ajutorul meu, d. Const. Moisil, s'a ocupat în acelaș timp și cu studiul monetelor barbare din Dacia și cu chestiuni referitoare la monetăria românească veche.

«In anul trecut, mai mult decât în ceilalți ani de după războiu, Cabinetul Numismatic a fost vizitat de numeroși amatori și specialiști, cari «au utilizat biblioteca numismatică și li s'au dat informațiuni și îndrumări «pentru determinarea monetelor și medaliilor și pentru facerea de cerce- «tări în domeniul numismaticei. S'au prezentat pentru determinare de «către diferiți vizitatori un număr de 1.589 monete și medalii».

D-l Președinte D. ONCIUL exprimă d-lui Sutzu viile mulțumiri ale Academiei pentru frumoasa colecție, compusă din atâtea monete, dintre cari unele sunt de o valoare excepțională nu numai prin vechime și raritate, dar și prin aliajul din care sunt făcute.

D-l M. C. SUTZU spune că colecția dăruită este restul colecției sale je- fuită de ocupații, cari au ridicat unele monete din cele mai vechi și mai rare, descompletându-i seria. Crede că este folositor ca Academia să intervină, pentru înapoierea lor, la Comisiunea germană care este vorba să sosească în Capitală, spre a lua măsuri să se restituie celor dăunați, în limitele posibi- lității, obiectele ridicate în timpul ocupațiunii.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă, ținându-se seamă de propunerea făcută.

D-l I. SIMIONESCU citește următorul *Raport al Comisiunii Funda- țiunii «V. Adamachi în anul 1921—1922»:*

«Dispozițiunile testamentare ale marelui filantrop Vasile Adamachi «în anul bugetar 1921—22 au fost aduse la îndeplinire precum urmează.

«In bugetul respectiv s'a prevăzut pentru *burse și cheltueli de școală* «suma de lei 160.788,55 din care s'au acordat:

«a) 26 de burse de câte 150 lei pe lună repartizate astfel:

«8 la Școala Politehnică din București elevilor: Turcan Constantin «din secția pregătitoare, Scărlătescu I. N., Mitescu Emil, din anul I, «Nițescu Traian din anul II, Ștefănescu N. din anul III, Andreescu «Mircea Raul, Dinulescu C. și Ionescu I. G., din anul IV;

«10 la Facultatea de științe din Iași, studenților: Iftimescu Al. dela «matemateci, Ionescu O. Al. dela științele naturale, Serghie Elena dela «fizico-chimie, Dimofte I. N. dela secția agronomică, anul I; Antonescu «S. C. dela științele naturale, Istrati N. I. dela fizico-chimie, Țventărnai «Metodie dela electro-tehnică, anul II; Ignat Rosalia dela științele natu- «rale, anul IV; Pârlea Gr. și Odobescu G. dela agronomie, anul III;

«8 la Facultatea de medicină din Iași, studenților: Sofronie Elena din «anul I; Guțu Vera, Ursulescu Maria, Zaporojan Iftimie din anul II; «Crăciunescu V., Popescu Zamfira, Ștefaniu Veronica și Vartic Georgeta «din anul IV.

b) 4 burse de câte 250 lei pe lună, câte una de fiecare Universtată, ale licențiați ai Facultății de științe cari prepară doctoratele în țară, d-lor Stănescu P., doctorand în botanică la Universitatea din București, Mircea Savul, doctorand în Mineralogie la Universitatea din Iași, Ionescu Mircea, doctorand în Chimia organică la Universitatea din Cluj, și Popovici Leon-tina, doctorandă în Fizică la Universitatea din Cernăuți.

c) 1 bursă de 900 lei pe lună d-lui Inginer Cristea Mateescu pentru continuarea studiilor de Hydroelectrică în diferite orașe din Franța.

d) 2 burse de câte 1100 lei pe lună d-lor St. Procopiu, pentru con-tinuarea studiilor de Fizică, și I. G. Botez, pentru continuarea studiilor în Antropologie și Preistoria Paleolitică, la Paris.

e) 2 burse de câte 1400 lei pe lună d-lor Al. T. Bădărău și Radu Georgescu, pentru continuarea studiilor asupra minelor și metalelor la Universitatea din Birmingham.

Din cele expuse se vede că bursele studenților dela Paris și Bir-mingham au fost urcate în ultimul an școlar cu câte 200 lei pe lună. Deo-sebit de burse s'au plătit d-lui Inginer Mateescu cheltuelile de călătorie în diferite orașe din Franța; d-lui Botez i s'au dat câte 100 lei pe lună pentru procurare de instrumente, iar ceilalți trei bursieri au primit în parte rămânând a li se expedia la cerere și restul din sumele necesare pentru plata taxelor școlare cari, din cauza marelui diferențe de schimb, reprezintă o sumă însemnată. Astfel, taxele celor doi studenți dela Uni-versitatea din Birmingham pentru întregul an școlar se urcă la suma totală de aproximativ 100 lire engleze, ceea ce după schimbul actual re-prezintă circa 60.000 lei!

Din cauza valutei atât de depreciată a monetei noastre, situația ma-terială a bursierilor Academiei pentru studii în străinătate, cu toate adaosele la bursă făcute în cursul anului, este din cele mai grele. Ajutorul de schimb în anul școlar curent s'a făcut necomplet și foarte neregulat. Intervențiile repetate la Legații, la Ministerul Afacerilor Străine și la Ministerul de Finanțe spre a se avea în vedere bursierii Academiei la acordarea valutei, întru cât nu au alte mijloace de existență decât bursele dela această Instituțiune și fac studii frumoase de specialitate, așa că nu peste multă vreme vor fi de folos țării în desvoltarea diverselor ramuri de activitate, nu au avut nici un răsunet. În cursul lunii Noemvrie s'a intervenit direct și personal la d-l Președinte al Consiliului de Miniștri, care a numit o comisiune pentru a studia chestiunea tuturor bursierilor din străinătate și a face cuvenitele propuneri. Comisiunea nu s'a întrunit nici până astăzi, iar în timpul ultim bursierii ne informează că regimul special de care se bucură din 1920, de a li se da ajutorul de schimb pentru întreaga bursă, ar fi încetat de drept, hotărându-se a se da bursierilor ca și celorlalți studenți — lipsiți de orice control — câte 400 franci pe lună.

Cu toate aceste greutăți, bursierii Academiei continuă cu succes stu-diile începute. Dragostea pentru învățătură, recunoștința ce datoresc acestei instituțiuni culturale și râvna de a nu se întoarce în țară fără atin-

•gerea scopului pentru care s'au înstrăinat i-au făcut să uite supărătoarele lipsuri materiale.

•Mulțumită bunăvoinței câștigate din partea profesorilor respectivi de •Bursierii Bădărău și Georgescu, intervenția Academiei la Rectoratul •Universității din Birmingham de a-i păși cu plata taxelor școlare a fost •primită cu multă înlesnire. Mai mult, Universitatea a exprimat Aca- •demiei mulțumiri pentru scrisoarea prin care i-a atras atențiunea asupra •dificultăților în cari au fost puși studenții din România prin actualul curs al •schimbului și a îngăduit numiților bursieri să plătească taxele școlare în rate, •scutindu-i se majorarea cerută de regulament pentru această înle nire

•Bursierii St. Procopiu și I. G. Botez arată prin ultimele rapoarte •progresele făcute în cursul anului și roagă a li se prelunge bursele până •la 30 Aprilie viitor spre a putea trece tezele de doctorat. În tomul XXI •— anul 1921 — din Bulletin de la Société Géologique de France, bur- •sierul Botez a publicat articolul •*Sur Quelques Tortues Eocènes du genre* •*Ocadia en France*.

•In cursul anului au terminat studiile la Universitatea din Iași, ca •bursieri ai fondului Adamachi, studenții Facultății de științe, Ionescu T. V. •dela secția naturale, Radeș Elena dela secția fizico-chimie și Harnagea •Sofia dela Facultatea de medicină.

•Dintre bursierii pentru studii de specializare în străinătate, în cursul •lunii Ianuarie a sosit în țară d-l Sergiu Pașcanu, cu titlul de inginer al •Universității din Glasgow — Departamentul arhitecturii navale. În ul- •timele 5 luni bursierul Pașcanu a făcut practică în marele șantiere •Sir •W. G. Armstrong & Comp., în bioururile dela Naval Yard, lângă New- •castle on Tyne. Pe certificatul liberat acestui bursier la 5 Noembrie 1921, •directorul firmei, după ce arată timpul petrecut de d-l Pașcanu în biu- •rourile șantierului, adaugă că •dânsul a fost corect și precis în lucrul •făcut și ne părăsește acum, însoțit de urările noastre de bine, pentru a •se întoarce în România.

•In fine, la începutul lunii Aprilie a sosit în țară, după doi ani de fru- •moase studii în domeniul Hydroelectricii, făcute în Elveția și Franța, •inginerul Cristea Mateescu.

•Sporurile acordate bursierilor peste sumele fixate și cheltuelile de •transport, foarte urcate în epoca actuală, pentru înapoierea în țară a celor •doi bursieri cari au terminat studiile în străinătate, au făcut ca suma pre- •văzută în buget pentru burse și cheltueli de școală să fie depășită cu •aproape 6500 lei, la care urmează a se adăogi suma pentru plata taxelor •școlare ale bursierilor din Birmingham, al cărei quantum nu-l putem •preciză deocamdată. Situația fondului Adamachi, datorită măsurilor de pre- •vedere luate la timp, este însă de așa natură, că chiar dacă taxele școlare s'ar •plăti în întregime fără nici un ajutor de schimb, deficitul s'ar acoperi cu •ușurință satisfăcându-se și toate celelalte cheltueli necesitate de împrejurări.

•Alte 10 burse de câte 360 lei anual s'au dat la elevi ai Școalei de agri- •cultură •I. C. Agarici, pentru cari s'a prevăzut în buget sumă aparte.

•Abonamentul de 1500 franci la Stațiunea zoologică dela Roscoff n'a putut fi plătit până în prezent din cauza prea marelui diferențe de schimb. •Suma de 5.000 lei prevăzută în buget pentru acest scop nu acopere nici jumătate din suma datorită. Cererea adresată Băncii Naționale pentru acordarea valutei oficiale pentru plata acestui abonament n'a găsit de data aceasta primirea binevoitoare din anii trecuți.

•Subvenția de 1.000 lei pentru tipărirea Revistei Adamachi, suma de 15.000 lei destinată pentru cheltuelile grijilor religioase spre odihna sufletului generosului testator, precum și celelalte sume prevăzute în buget s'au întrebuițat în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Regulamentul special al fondului.

•Pentru anul ce vine ne permitem a vă propune următoarele:

•De oarece, pe de o parte, bursierii pentru studii în Franța nu se pot întoarce la sfârșitul celui al treilea an, întru cât doctoratul în științe la Paris nu poate fi luat numai în cei doi ani, iar cei din Anglia au nevoie să-și desăvârșească studiile teoretice; pe de altă parte bugetul fondului Adamachi ne mai permițând pentru anul acesta cheltuelile ridicate din anul trecut, propunem ca cei 4 bursieri să fie considerați mai departe ca bursieri ai Academiei, însă în următoarele condițiuni:

•D-l St. Procopiu, după cerere, fără să i se dea bursă, în afară de lunile la cari are dreptul;

•D-lui I. Botez să i se prelungească bursa de 1200 lei pe lună dela 1 Octomvrie 1922 până la 31 Martie 1923;

•D-lor Al. Bădărău și R. Georgescu să li se prelungească bursele până la 31 Maiu 1923, dându-li-se dela 1 Octomvrie 1922 numai câte 500 lei pe lună.

•În acest chip punem în concordanță resursele fondului cu nevoile bursierilor, desăvârșindu-se pregătirea a 4 elemente de valoare, ultimii bursieri pe cari Academia i-a mai putut trimite în străinătate până la schimbarea condițiunilor valutare sau până la mărirea prin economie a fondului respectiv.

•Prin aceste dispozițiuni suma de 155.994,15 ce avem la dispoziție pentru burse și cheltueli de școală în anul școlar viitor s'ar repartiza astfel:

40.000 lei taxele bursierilor din Anglia, pentru a căror înlesnire de plată trebuie să mulțumim Universității din Birmingham;

22.000 „ plata cheltuelilor de călătorie la întoarcerea în țară a bursierilor, socotit a 5000 lei de fiecare pentru cei din Paris și a 6000 lei pentru cei dela Birmingham, făcându-li-se cunoscut din vreme că mai mult nu poate da Academia;

9.600 „ bursele din Paris până la 30 Septemvrie;

11.200 „ bursele din Birmingham până la 30 Septemvrie;

7.200 „ bursa d-lui Botez pe lunile Octomvrie 1922—Martie 1923;

8.000 „ bursele d-lor Bădărău și Georgescu pe lunile Octomvrie 1922 până la Maiu 1923;

60.600 „ bursele celor 27 bursieri din țară a 150 lei pe lună, inclusiv cele 4 burse de doctorat a 250 lei pe lună.

158.600 lei în total.

«Rămâne ca deficitul de 7606 lei să se acopere prin viramente în cursul anului, de oarece vor fi și economii la bursierii din țară, cari termină studiile în cursul anului.

«Totodată vă propunem să se suspende abonamentul la Stațiunea «dela Roscoff până la condițiuni mai favorabile de plată, aducându-se «aceasta la cunoștința direcțiunii Stațiunii. Pentru plata celor 1500 franci, «după valuta de azi, e nevoie de aproape 20.000 lei, ceea ce nu pot suportă «veniturile fondului Adamachi. Suma de 5.000 lei prevăzută în proiectul «de buget pentru această Stațiune să se treacă pentru publicațiuni, de oarece «suma de 7647 lei destinată pentru acest scop este departe de a fi îndestu- «lătoare.

«Mai propunem să se atragă atențiunea bursierilor pentru doctorat «în țară că durata nu poate depăși 3 ani, și că de rezultatul ce-l vor da cei «dintâi bursieri depinde menținerea acestor burse.

«Incheind acest raport, gândul nostru plin de recunoștință se îndreaptă, «ca în toți anii, către fericitul Vasile Adamachi, care și-a destinat produsul «muncii lui pentru ajutorarea inteligențelor lipsite de mijloace spre folosul «și înălțarea culturală a neamului.»

D-l Secretar General I. C. NEGRUZZI citește o scrisoare primită astăzi delă bursierii Bădărău și Georgescu din Birmingham, prin care arată în ce stadiu de studii se găsesc, însoțită de două dovezi din partea profesorilor respectivi referitoare la activitatea lor școlară. Dovezile sunt pline de elogii la adresa numiților bursieri.

D-l Președinte mulțumește Comisiunii atât pentru frumosul și amănunțitul raport cât și pentru dragostea și destoinicia cu care au condus această Fundație, care a dat și dă rezultate atât de îmbucurătoare.

Raportul se ia spre cunoștință și propunerile făcute se aprobă de unanimitatea membrilor prezenți, în număr de 19.

— Se procede la alegerea a doi membri, cari împreună cu Secretarul General, să formeze Comisiunea pentru conducerea Fundațiunii în 1922—1923.

Sunt realeși d-nii *P. Poni* și *I. Simionescu*.

D-l I. BIANU citește următorul *Raport al Comisiunii Dicționarului limbii române*:

«ONORATĂ COMISIUNE A DICȚIONARULUI,

«Precum am avut onoare a vă raporta în repeșite rânduri, lucrarea «Dicționarului, din lipsă de fonduri, n'a putut fi continuată în anul acesta «decât în proporții foarte reduse.

«Starea aceasta primejduiește opera întemeiată de întâiul Rege al Ro- «mâncii și așteptată de toată suflarea românească. Academia va trebui «să studieze cu tot dinadinsul prin ce mijloace va putea câștiga fondurile «necesare ca în România întregită și biruitoare să fie dusă la bun sfârșit «lucrarea pe care fondatorii Academiei o considerau ca cea mai importantă.

«București, 24 Maiu 1922.

«SEXTIL PUȘCARIU.

Comisiunea, ascultând expunerea verbală a d-lui Pușcariu asupra situației arătate în acest raport, constată că sunt disponibile pentru Dicționar sumele *Lei 66.469* din economiile anilor trecuți și *27.423,85* venitul anual al Fondului Regele Carol I. Acest total de lei *93.892,85* s'a hotărît să fie pus la dispoziție pentru continuarea redactării dicționarului în cursul anului viitor 1922—23. În același timp Academia va face noi demersuri atât la Guvern cât și la marile instituții financiare și industriale — în ale căror consilii de administrație se află membrii ai Academiei — spre a se procura mijloacele necesare pentru continuarea lucrării cu cea mai mare accelerare și înlesnire posibilă. Pentru tipărire și publicare se vor relua tratativele cu Societatea de editură «Cultura Națională».

Gen. Crdincanu, St. C. Hepites, D. Onciul, I. C. Negruzzi, I. Bianu,

După discuțiunea urmată, propunerile făcute prin raport se pun la vot și se aprobă cu unanimitate.

— Se procede la alegerea Comisiunii Dicționarului pentru anul 1922—1923.

— Sunt realesi d-nii *I. Bianu, General Gr. Crdincanu, St. C. Hepites, D. Onciul, I. C. Negruzzi, Duiliu Zamfirescu.*

D-l M. SADOVEANU cetește procesul-verbal al Comisiunii premiului Năsturel, de 4.000 lei pentru ședința dela 24 Maiu, prin care se arată că Comisiunea a decis ca premiul să fie acordat d-lui Ion Gorun pentru volumul de povestiri *Lume necăjită*, București 1921.

— Deciziunea Comisiunii se ia spre cunoștință.

D-l V. PÂRVAN cetește procesele verbale ale Secțiunii istorice pentru ședințele dela 25 și 26 Maiu prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele decizuni:

1. Să se propună cetirea într'o ședință publică, îndată după sesiunea generală, a lucrării d-lui Zenovie Păclișanu, «*Teologul vlădicilor uniți (1700—1773)*»;

2. Să se recomande Ministerului Cultelor, spre tipărire, lucrarea părintelui D. Dan despre *Mândstirea Sucevița*;

3. Să se publice volumul de documente grecești îngrijit de d-l N. Iorga în colecția Hurmuzachi;

4. Comunicările publicate în Revista Istorică sau alte organe să nu mai fie reproduse în Memorii, ci la începutul noului volum să se publice numai o biografie completă a lor, cu toate amănuntele necesare, spre a fi ușor găsite și folosite;

5. Să se acorde d-lui Corneliu Botez, pentru *Noul Codice de ședință al Judecătorului de Ocol adnotat și comentat*, București 1921, premiul *Adamachi* de 5.000 lei. Premiile secțiunii cu subiecte date, la care nu s'au prezentat lucrări, să fie atribuite precum urmează:

D-lui Silviu Dragomir, pentru *Istoria dezvoltării religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII*, vol. I, premiul *Năsturel* de 5.000 lei;

D-lui Em. Dan, pentru *Codul de Procedură Civilă, adnotat*, ed. III, premiile *San Marin* de 2.000 lei și *Toncoviceanu* de 1.000 lei.

6. A ales în comisiunile pentru examinarea lucrărilor care s'ar prezenta la premiile cu subiecte date din 1923 pe d-nii *D. Gusti, N. Iorga și I. Nistor* pentru premiul Adamachi și pe d-nii *I. Nistor, D. Onciul și A. Rădulescu* pentru premiul Neuschotz.

Ș E D I N Ț A

29 MAIU 1922

D-l Președinte D. ONCIUL amintește că la ordinea de zi a ședinței de astăzi sunt propunerile pentru modificarea art. 7 și 26 din Statute.

Propunerea pentru art. 7, care a fost pusă la ordinea zilei în ședințele dela 20 și 25 Maiu, urmează a fi votată în ședința de astăzi; propunerea pentru art. 26 din Statute se va pune la ordinea de zi a ședinței de Vineri, 2 Iunie, pentru a treia oară, întrucât nici la ședința de astăzi membrii prezenți nu întrunesc 2/3 din numărul total al membrilor Academiei.

La propunerea pentru modificarea art. 7 din Statute se primește următorul amendament:

«Sesiunea generală anuală a Academiei Române se reduce la cinci-sprezece (15) zile».

I. Brătrescu-Voinești, Mihail Sadoveanu, Dim. Gusti, Gr. Antipa, I. Simionescu, A. Rădulescu, I. Lupaș,

D-l Președinte, ținând seamă de dispozițiunea cuprinsă în art. 21 din Regulamentul general, procede la votare, începând cu amendamentul.

Rezultatul votului, prin apel nominal, este următorul: Votanți 19, voturi pentru 13; contra 6.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, spune că amendamentul a întrunit două treimi din numărul votanților prezenți la ședință. În consecință, propunerea pentru scurtarea duratei sesiunii generale a fost primită cu amendamentul ei, și deci țifra «25» din art. 7 al Statutelor a fost înlocuită prin «15».

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere:

«Sesiunea generală a Academiei să înceapă la 25 Maiu st. n.»

I. Simionescu, Gr. Antipa, I. Lupaș, Dim. Gusti, A. Rădulescu, Brătrescu-Voinești Mihail Sadoveanu, I. Inuceleț

D-l A. RĂDULESCU cetește următoarea propunere:

«Pentru a se pune de acord art. 24 din Statute cu modificarea adusă art. 7 propunem să se modifice și art. 24 în sensul următor:

«Fiecare secțiune, cu majoritate de voturi, propune, cel mai târziu până la a 8-a zi dela deschiderea sesiunii generale prevăzută în art. 7 candidații pentru locurile vacante în sânul ei; iar alegerea se face de către corpul întreg al Academiei după 2 zile libere dela prezentarea propunerii cu 2 treimi din membrii prezenți în sesiune generală.

«În caz când secțiunea nu va prezenta propunerea în termenul arătat, Delegațiunea Academiei, dimpreună cu membrii prezenți ai secțiunii

«respective, convocați anume pentru aceasta, se vor întruni în ședință secretă ad-hoc în ziua a 10-a a sesiunii și vor forma colegiu extraordinar de candidare care, cu majoritate de voturi, va hotărî candidații de propus la votul plenului.

«Propunem ca în acelaș sens să fie modificat și art. 62 din Regulamentul general».

*A. Rădulescu, M. Sadoveanu, Dim. Gusti, Gr. Antipa, S. Pușcariu,
I. Bianu, I. Lupaș*

D-l Președinte D. ONCIUL spune că pentru acelaș motiv aceste propuneri se vor pune la ordinea de zi a ședinței de Vineri, 2 Iunie, pentru a doua oară, dimpreună cu propunerea pentru modificarea art. 26 din Statute.

Ș E D I N Ț A

30 MAIU 1922

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în anul 1921—1922*:

«Comisiunea aleasă de Domniile-Voastre pentru examinarea lucrărilor Academiei pe anul 1921—1922, luând în cercetare raportul d-lui Secretar General, constată cu deplină satisfacție că Academia, ca și în trecut, a căutat să fie în fruntea mișcării culturale din România întregită, corespunzător înalței ei meniri.

«Potrivit tradițiunii, ea s'a asociat la toate evenimentele însemnate din cursul anului expirat. Și-a îndeplinit pioasa datorie față de Augustul ei Protector dispărut, luând parte la parastasul de 7 ani dela Curtea-de-Argeș, după cum a sărbătorit cum se cuvine întărirea Dinastiei noastre iubite cu ocazia nașterii Principelui Mihai.

«Pe terenul cultural Academia s'a manifestat, ca de obicei, prin comunicările științifice ținute de unii din membrii ei, cât și prin publicațiuni. «Din păcate, vitregia vremurilor nu a îngăduit o mai largă desvoltare a acestor din urmă, așa cum ar fi de dorit pentru ca ea să rămâie și pentru viitor îndrumătoare în mișcarea culturală română pe toate terenurile.

«În schimb, interesul general pentru instituția noastră, și încrederea tuturor în buna administrare a bunurilor ei, s'a manifestat prin creșterea bibliotecii, a colecțiunilor și prin numeroasele legate, mici e dreptul, — dar prin aceasta nu neînsemnate — ce i-au venit în cursul anului.

«În special trebuie să recunoaștem interesul ce ni l-a arătat Guvernul francez care a dispus să se trimită gratuit Academiei în timpurile acestea de scădere a valutei, 27 reviste în 68 volume. Demnă de pomenit este și «lărgimea de suflet a colegului nostru M. C. Sutz, care a dăruit Academiei o însemnată colecție de monete și obiecte de artă, strănse cu atâta gust și mare competență, în cursul vieții sale.

«Legatele primite dela T. Pisoschi, Elena I. Dalles, Dr. C. Angheliescu, Leon S. Arié, sunt dovadă vie de cât prestigiu moral se bucură Instituția noastră.

«In ce privesc premiile, este de constatat un fapt puțin îmbucurător, «am putea zice chiar dureros, că la nici un premiu cu subiecte date nu s'au prezentat lucrări, ceea ce arată că premiile sunt prea mici sau că subiectele «sunt prea vaste pentru ca să ademenească la tratarea lor.

«Delegația Academiei și Comisiunile speciale ale diferitelor fonduri «și-au dat toată osteneala de a întrebuiți cu cât mai mult folos, conform «regulamentelor și prescripțiunilor testamentare, veniturile respective.

«Nu putem încheia, fără a nu ne gândi la acei membri ai Academiei, «onorari și corespondenți, străini și din țară, pe cari neînduplecata soartă «i-a răpit activității omenești din lumea largă sau restrânsă în granitele «țării. In special moartea timpurie a lui T. Pamfile — pentru care propu- «nera Secțiunii literare de a fi ales membru corespondent, făcută în se- «siunea generală trecută rămăsese, din lipsa de timp, să fie votată în ac- «tuală sesiune — a fost o pierdere grea pentru folklorul românesc cu așa «de puțini reprezentanți. Dragostea ce o avea pentru Instituția noastră, «care prin publicațiunile ei a dat interesul cuvenit comorii neîntrecute «ce zace încă destul de ascunsă în mulțimea norodului dela sate, se vede «și din actul său de ultimă voință, prin care a lăsat întreaga lui colecție «inedită de folklor Academiei Române.

«Suntem mângâiați doar prin aceea că activitatea tuturor celor legați «de Instituție este de așa natură încât nu e mișcare culturală în țară care «să nu facă apel la Academie, iar relațiunile noastre cu instituțiile similare «din afară pe fiecare an sunt tot mai întinse și mai strânse.

A. Rădulescu, I. Simionescu

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

Comisiunea specială pentru acordarea premiului Dacia-România propune următorul subiect pentru concursul din 1924:

«Importanța socială a asigurărilor de vicață, în special a asigurărilor de capitaluri și de rentă.

— Se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

31 MAIU 1922

Președința d-lui D. ONCIUL.

D-l I. LUPAȘ cetește o comunicare despre «*Desbinarea bisericească a Românilor ardeleni în lumina documentelor istorice din I-a jumătate a secolului al XVIII-lea.*

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește în copie raportul Legațiunii din Roma prin care se arată cum a fost reprezentat Guvernul și Academia

Română la sărbătoarea aniversării centenarului al VII-lea dela înființarea Universității din Padova.

D-I GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 31 Maiu prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele decizuni:

a) a acordat d-lui Dr. I. P. Voitești premiul Lazăr, de 5.000 lei, pentru publicațiunea *Elemente de Geologie generală*, București 1921;

b) a ales în comisiunile pentru examinarea lucrărilor care s'ar prezentă la premiile cu subiecte date din 1923 pe d-nii *St. C. Hepites, L. Mrazec* și *P. Poni* pentru premiul Năsturel și pe d-nii *Gr. Antipa, Em. Racoviță* și *I. Borcea* pentru premiul Lazăr.

— Se ia act.

D-I V. PĂRVAN cetește procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 30 Maiu, în care sunt consemnate următoarele decizuni luate de Secțiune:

a) să se acorde d-lui St. Metes premiul Hagi-Vasile, de 5.000 lei, pentru lucrarea sa *Relațiile comerciale ale Țării Românești cu Ardealul până în veacul al XVIII-lea*, Sighișoara 1921;

b) să fie ales membru corespondent străin al Secțiunii d-l Henri Focillon;

c) să se schimbe formatul Memoriilor Secțiunii, adoptându-se acela al «Raportului general» din 1922 — tipărit la «Cultura Națională».

— Se ia act de hotărîrea dela punctul a); celelalte două decizuni vor fi supuse aprecierii plenului într'o ședință viitoare.

ȘEDINȚA SOLEMNA

1 IUNIE 1922

D-I Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința zice:

«Academia Română comemorează astăzi pe defuncții donatori ai ei. «Ea le datorește o deosebită recunoștință pentru fundațiunile lăsate de «dânșii spre a servi înalțelor scopuri culturale românești ce Academia «are să realizeze.

«D-I Bianu are cuvântul pentru a rosti discursul comemorativ».

D-I I. BIANU rostește cuvântarea comemorativă despre *Donatorii defuncții ai Academiei*.

D-I I. SIMIONESCU propune ca acest frumos discurs să se tipărească grabnic în broșură și într'un mare număr de exemplare cari să se trimită la organele de publicitate, la rudele donatorilor și la persoane în stare să contribuie la bunul mers al acestei Instituțiuni culturale.

— Propunerea este primită cu unanimitate.

D-1 A. RĂDULESCU cetește următorul proces-verbal al Comisiunii pentru regulamentul fondurilor *Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu, General Ioan Manoil Manu, N. Rătescu, Dr. C. Păcuraru-Bianu, Toma și Ioan N. Socolescu, Elena I. Dalles, Grigorie C. Angelescu și Leon S. Arié:*

•Comisiunea, după ce ia cunoștință atât de dispozițiunile cuprinse în actele de fundații cât și de veniturile anuale curate, pentru fiecare fond în parte, dispune a se supune aprobării plenului propunerile următoare:

a) Venitul Fondului General *Ioan Manoil Manu*, fiind prea mic pentru un premiu după dorința testatorului, să se capitalizeze până când fondul va atinge suma de 10.000 lei.

b) Veniturile imobilelor lăsate prin testamentul defunctei *Elena I. Dalles* să se capitalizeze într'un fond separat sub numele de *Fundația Ioan I. Dalles*, dimpreună cu dobânzile produse de capitalul format, până când se vor efectua exproprierile proiectate despre care se vorbește în legat. Deciziunile necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiunilor testatoarei să se ia după efectuarea exproprierilor, potrivit sumelor adunate și condițiunilor speciale din acea epocă.

c) Pentru celelalte fonduri propunem următoarele proiecte de regulamente:

•1. *Fondul Frații Toma și Ioan N. Socolescu.*

•Art. 1. Premiul instituit de acest fond va purta numele de *Premiul Toma și Ioan N. Socolescu* și se va acorda printr'o Comisiune specială de 3 membri, câte unul din fiecare Secțiune.

•Art. 2. Comisiunea pentru acordarea premiului va fixa subiectul pentru ciclul următor.

•Art. 3. Dacă la un concurs, când premiul va fi de 5.000 lei, nu se va prezenta nici o lucrare sau premiul nu va fi acordat din lipsa de lucrări meritorii, subiectul pentru concursul următor, când premiul va fi de 10.000 lei, va putea rămâne neschimbat.

•Art. 4. Comisiunea specială va putea consulta, dacă va crede necesar, specialiști cu reputația stabilită, atât la fixarea subiectului cât și la judecarea lucrărilor prezentate la concursuri.

•2. *Fondul N. Rătescu.*

•Art. 1. Din venitul acestui fond se institue o bursă de 120 lei pe lună pentru un elev meritos și lipsit de mijloace, de naționalitate română, fiu de funcționar, care urmează cursurile unei Școli superioare de Comerț.

•Art. 2. Bursa va purta numele testatorului și se va acorda pentru timpul legal până la terminarea studiilor. Ea se va putea retrage înainte de expirarea termenului dacă bursierul n'ar dovedi aplicațiune la învățătură sau s'ar abate dela obligațiunile școlare.

•Art. 3. Bursierul va prezenta la sfârșitul fiecărui an școlar certificat de trecerea examenului cu notele obținute.

•Art. 4. Bursa se va acorda după recomandăția conferinței școlare.

3. Fondul Bârzeanu.

Art. 1. Din venitul acestui fond se institue un premiu numit «Premiul Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu», de 1.500 lei, care se va acorda din șase în șase ani, celei mai bune publicațiuni didactice de curs primar prezentate la concurs, din cele aprobate de Ministerul Instrucțiunii, apărute în trei ani consecutivi, care preced anul fixat pentru concurs.

Art. 2. Premiul se va acorda prin Comisiunea de 12 membri și se va pune la concurs întâia dată pentru anul 1927.

Art. 3. Sumele rămase neîntrebuințate prin neacordare de premii la epocele fixate și orice alte disponibilități după ridicarea prelevărilor Academiei se vor capitaliza la fond.

4. Fondul Grigorie C. Angelescu.

Art. 1. Venitul acestui fond se va întrebuința pe cicluri triennale pentru acordarea de premii și de burse în străinătate, prin mijlocirea Secțiunii istorice.

Art. 2. În ciclurile pentru premii se va pune la concurs, în fiecare an, un premiu de 4.000 lei, denumit «Premiul Grigorie C. Angelescu» pentru lucrări tipărite din domeniul istoriei, filozofiei sau dreptului.

Art. 3. Vor fi admise la concurs publicațiunile apărute în cursul anului precedent celui stabilit pentru concurs.

Art. 4. În ciclurile pentru burse venitul fondului va forma «Bursa Grigorie C. Angelescu» care se va da unui licențiat al unei Universități din țară, pentru studii de specializare în străinătate în domeniul istoriei sau filozofiei.

Art. 5. Obiectul de studii și localitatea vor fi indicate de secțiunea istorică.

Art. 6. Bursa se va acorda prin concurs, după normele și condițiunile stabilite pentru bursierii fondului Adamachi.

Art. 7. Sumele disponibile, după scăderea prelevărilor Academiei, prin neacordarea de premii sau burse precum și resturile ce rămân la sfârșitul fiecărui ciclu după acoperirea cheltuelilor stabilite, se vor capitaliza pentru mărirea fondului.

5. Fondul Leon S. Arië.

Art. 1. Bursele acordate din acest fond vor purta numele donatorului.

Art. 2. Din venitul fondului prevăzut în partea întâia a actului de donație se va acorda o bursă de 120 lei pe lună unui student al Academiei de înalte studii comerciale.

Art. 3. Din venitul fondului prevăzut în partea a doua a actului de donație se va acorda o bursă de 300 lei pe lună, pe cicluri de câte 4 ani, alternativ, la elevii ai Școalelor Politehnice din București și Timișoara.

Art. 4. Bursierii vor fi de naționalitate română, lipsiți de mijloace, silitori și cu aplicație la studii.

Art. 5. Bursa la Academia de înalte studii comerciale se va acorda după recomandarea consiliului profesoral, iar cea destinată școalelor

politehnice se va acorda după alegere, unui elev din anul I al școlii ținându-se seamă de media obținută la concursul de admitere în școală și de situația materială a candidatului.

Alegerea bursierului pentru școalele politehnice se va face de către consiliul profesoral al școlii respective.

Art. 6. Bursele se acordă numai pentru timpul legal până la terminarea studiilor. Ele se vor putea retrage înainte de termen dacă bursierii n'ar dovedi aplicațiune sau s'ar abate dela îndatoririle școlare.

La sfârșitul fiecărui an școlar bursierii vor proba prin certificate liberate de direcțiunile școlilor respective că au trecut toate examenele anuale, arătând și notele obținute.

Art. 7. În cazul când bursa studentului dela una din școalele politehnice s'ar retrage, pentru motivele arătate, înainte de termen, ea se va acorda unui student din acelaș an de studii cu fostul bursier, după normele arătate la art. 5.

Art. 8. Toate disponibilitățile veniturilor anuale se vor capitaliza la fonduri.

6. Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu.

Art. 1. Premiile și bursele instituite din aceste fonduri se vor numi «Dr. C. Păcuraru-Bianu».

Art. 2. Din cota de 40% a venitului, destinată pentru distincțiuni se va acorda un premiu, bienal și alternativ, pentru cărți didactice și pentru publicațiuni literare sau filologice.

Art. 3. Premiul pentru publicațiuni didactice va fi de 5.000 lei și se va acorda prin Comisiunea specială de 12 membri.

Premiul pentru lucrări literare sau de filologie va fi de 10.000 lei și se va acorda prin Secțiunea literară sub numele de *Marele Premiu Dr. C. Păcuraru-Bianu*.

Art. 4. La concurs se vor admite publicațiuni apărute în ciclul de 4 ani care precede anul stabilit pentru decernarea premiului.

Art. 5. Premiul se va pune la concurs întâia oară pentru anul 1924, când se va acorda pentru lucrări literare sau filologice.

În ce privește acordarea burselor din cota de 40% a venitului fondului, Comisiunea, având în vedere că testatorul s'a născut în Ardeal și a petrecut cea mai mare parte din viață în Capitală, propune să se dea deocamdată 13 burse de câte 120 lei pe lună, din care 1 în Capitală și 2 în Ardeal, cu începere din viitorul an școlar.

Bursele să se dea prin intermediul Delegației conform testamentului care va hotări școalele la care să se dea și modalitățile acordării lor, luând înțelegere pentru bursele din Ardeal cu organul școlar respectiv.

— Neluând nimeni cuvântul, procesul-verbal este pus la vot și primit de unanimitatea membrilor prezenți în număr de 20.

D-l V. PÂRVAN cetește următorul raport al d-lui N. Iorga asupra activității d-lui H. Focillon în vastul domeniu al artei:

«Propun ca membru corespondent străin pe d-l Henri Focillon, profesor la Universitatea din Lyon.

«Aducând din însăși familia sa o deosebită înțelegere pentru tot ce face parte din vastul domeniu al artei, d-l Focillon a început prin lucrări originale o carieră care l-a adus repede la înalta treaptă a învățământului unde se află astăzi. Talentul său de conferențiar e egal cu soliditatea cunoștințelor sale.

«Acum în urmă d-l Focillon, istoricul artei vechi indiene ca și al artei franceze din ultimele decenii, a crezut că împlinește o datorie de fraternitate latină venind să explice la Cluj ca și aici la București comorile cu care geniul francez a îmbogățit dezvoltarea frumosului prin arte. Călătoria sa, făcută cu zel și cu jertfă, n'ar putea fi încheiată mai curtenitor din partea noastră decât prin această alegere a unui învățat care a dovedit că înțelege și apreciază arta noastră în trecut ca și în faza ei actuală».

— Se procedează la votul cu bile, al cărui rezultat este: votanți 20; voturi pentru 19.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l H. Focillon membru corespondent străin al Academiei Române la Secțiunea istorică.

D-l Președinte D. ONCIUL amintește că în ordinea de zi a ședinței de astăzi s'au stabilit, pentru a doua oară, propunerile pentru modificarea art. 7 și 24 din Statute. De oarece, din lipsă de membri, propunerile n'ar putea obține nici în ședința de astăzi $\frac{2}{3}$ din numărul total al membrilor Academiei, ele vor fi supuse aprecierii plenului pentru a treia oară în ședința dela 6 Iunie, când vor putea fi luate în considerație cu $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor prezenți la ședință.

D-l GR. ANTIPA citește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința de astăzi prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele decizii:

1. A împărțit *Premiul Constantinide* în patru părți, de câte 1.000 lei, atribuindu-le următorilor concurenți:

D-lui Medic general de divizie Dr. I. N. Antoniu pentru *Organizarea și funcționarea serviciului sanitar militar*, ediția II-a, București, 1921;

D-lui Dr. Aurel A. Babeș pentru *Diagnosticul tifosului exantematic cu ajutorul reacțiunii de aglutinare cu Proteul X 19*, București 1919;

D-lor N. Nicolaescu și G. Stoenescu, pentru *Călăuza stuțarului*, București 1921.

D-lui N. Moiescu, pentru *Cultura minții cu ajutorul biologiei*, București, f. a.

2. A ales pentru premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil), din 1927, subiectul: *Cercetări asupra solului Basarabiei.*

— Deciziunile Secțiunii se iau spre cunoștință.

Se procede la alegerea Comisiunii de 12 membri pentru premiile *Năsturel* și al *Asociațiunii Craiovene* din 1923.

Sunt aleși d-nii: *A. Bârseanu, G. Bogdan-Duică, I. Brătescu-Voinești, S. Pușcariu*, din Secțiunea literară; *D. Gusti, I. Nistor, D. Onciul, V. Pârvan*, din Secțiunea istorică; *Dr. V. Babeș, St. C. Hepites, Em. Racoviță, I. Simionescu*, din Secțiunea științifică.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ

3 IUNIE 1922

PREȘEDINȚA A. S. R. PRINCIPELUI CAROL,
MOȘTENITORUL TRONULUI.

D-l Președinte ONCIUL zice:

Alteță Regală,

«Academia Română este fericită de a ține ședința solemnă de astăzi sub înalta prezidență a A. V. R. și Vă aduce omagiile sale de profund respect și recunoștință.

«In sesiunea generală trecută, M. S. Regele a binevoit să pună la dispozițiunea Academiei un premiu de 10.000 lei pentru cea mai bună lucrare despre «Vieța și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său». Concursul pentru acest premiu s'a publicat în anul trecut, cu terminul de prezentare a lucrărilor până la sfârșitul anului 1923, urmând ca premiul să fie dat în sesiunea generală din 1924. Academia Română este adânc recunoscătoare pentru această înaltă încurajare a cercetărilor istorice asupra începutului Renașterii noastre naționale, ale cărei aspirațiuni au ajuns să fie îndeplinite în glorioasa domnie a M. S. Regelui, Augustul Vostru Părinte, prin cucerirea Unității naționale.

«Cu vie bucurie și însuflețire, Academia a luat parte la fericitele evenimente din Augusta Familie Regală: nașterea A. S. R. Principelui Mihaiu, primul născut al A. V. R., chemat să poarte în viitor cu fală Coroana României, și logodna A. S. R. Principesei Marioara cu M. S. Regele

«Sârbilor, Croaților și Slovenilor, Alexandru I. Cele mai devotate urări de fericire ale Academiei Române însoțesc aceste îmbucurătoare evenimente.

«Cu adâncă îngrijorare, Academia a luat parte la întristarea Familiei Regale pentru boala A. S. R. Principesei Elisabeta Ducesă de Sparta, și a simțit cea mai vie bucurie pentru fericita convalescență a mult iubitei Domnițe, care a lăsat cele mai frumoase amintiri în patria sa natală, patria duioasă ce-i păstrează cele mai vii sentimente de dragoste și admirațiune. Urăm A. S. R. o grabnică deplină însănătoșire.

Altețd Regală,

«Academia Română prezintă A. V. R. omagiile sale de vie recunoștință pentru înaltele servicii ce ați adus culturii naționale prin institutele de cultură ce ați înființat și cărora le închinăți toată sollicitudinea. «Muzeul Renașterii Române» și «Fundatiunea culturală Principele Carol», create de A. V. R., sunt chemate să aducă culturii naționale cele mai însemnate servicii, care vor fi un titlu de glorie al faptelor ce într'un mod atât de luminos și înălțător ați început a înscrie în istoria României.

«In vie recunoștință pentru această spornică și înălțătoare activitate culturală, Academia Română, în sesiunea generală trecută, V'a proclamat membru onorar al său, și A. V. R. a binevoit să primească acest semn de gratitudine și admirațiune.

«Fericită de a prezenta, în această ședință, omagiile sale devotate A. V. R., Academia Vă roagă respectuos să binevoiți a-i păstra înalta Voastră sollicitudine.

«Să trăiți, Altețd Regală!

A. S. R. PRINCIPELE CAROL binevoeste a răspunde:

«Domnule Președinte și Domnilor Colegi,

«Intâi de toate vă comunic înalta părere de rău a Maiestății Sale Regelui de a nu fi putut lua parte la această solemnitate.

«Fiind prima ședință pe care sunt chemat s'o prezidez, țin să vă exprim prin viu graiu mulțumirile mele pentru procla-

«marea mea de Membru Onorar al acestei Inalte Instituțiuni culturale.

«Ați vorbit, Domnule Președinte, de activitatea mea pe «tărâmul cultural. Propășirea cea mai sigură a unui neam «este dezvoltarea lui culturală. Alegerea de membru onorar al «Academiei Române mi-a fost un îndemn la muncă în această «direcție. Am voit să probez că a fi membru de onoare al «celeii mai înalte instituțiuni culturale, nu este numai un titlu «de onoare.

«Orice moment liber, până când destinul mă va chema la «funcțiuni mai înalte, îl voi închină muncii pentru dezvolta- «rea culturală a neamului românesc.

Ultimele cuvinte sunt acoperite de aplauze unanime.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește discursul său de recepțiune despre *Cultura juridică în România în ultima sută de ani. Privire generală.*

D-l I. C. NEGRUZZI cetește Răspunsul la discursul d-lui Rădulescu.

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

«Domnilor Colegi,

«O veste adânc întristătoare ne-a sosit ieri. Scumpul nostru coleg «Duliu Zamfirescu, pe care acum câteva zile îl aveam între noi, luând «parte vie la desbaterile acestei sesiuni generale, și care printr'un frumos «gest colegial ne-a întrunit, în ziua de 10/23 Maiu, la masa sa ospitală, «scriitorul și poetul apreciat, omul politic de aleasă cultură și deosebită «distingțiune, Duliu Zamfirescu nu mai este. Agravarea unei boale despre «a cărei seriozitate nimeni nu-și dădea seama, în timpul unei excursiuni «făcute la mănăstirile Văratec și Agapia, a răpus năprasnic alaltăieri, la «Agapia, această vieată valoroasă, răpindu-l Academiei noastre, literaturii «românești, Statului și societății, când putea să ne aducă încă însemnate «servicii, atât literare cât și politice și sociale.

«In adâncă nosatră măhnire, nu ne rămâne decât să ne supunem cu «resemnare oarbei fatalități, păstrând scumpului dispărut o duioasă amintire. «Onoare memoriei lui!»

D-l Președinte adaugă că înmormântarea se va face în orașul Focșani mâine, la ora 3 și propune ca d-l Vicepreședinte I. Brătescu-Voinești să reprezinte Academia la trista solemnitate, depunând o coroană și rostind o cuvântare ocazională.

— Se aprobă.

D-1 Dr. V. BABEȘ cetește următoarea propunere:

«*Eduard Perroncito* este unul din pionierii științei medicale moderne, dânsul a fost ca colaboratorul lui Pasteur și a marilor veterinari dela sfârșitul secolului trecut, Bouley, Chauveau, Arloing, Galtier, Tonoscint unul din creatorii școlii moderne veterinare, care împreună cu Pasteur și pe baza cercetărilor și descoperirilor acestuia a întemeiat știința veterinară pe microbiologie și pe patologie experimentală.

«Descoperirea atâtor microbi ai boalelor infecțioase la animale, atâtor boale umane prin paraziți animali, lucrările sale împreună cu Pasteur asupra cholerei găinilor, a vermilor de mătase, descoperirea cauzei anemiei minerilor dela tunelul Sf. Gotthard sunt tot atâtea pagini de glorie pentru savantul, al cărui jubileu de 70 ani sărbătorește anul acesta Italia științifică. D-sa este un amic sincer al României, și toți tinerii veterinari și medici cari au venit la Torino ca să asculte pe Perroncito care eră gloria celebrei școlii veterinare dela Torino, au fost primiți cu dragoste și ajutați de bătrânul Perroncito.

«Dânsul este președintele congresului de patologie comparativă care se va întruni la Septembrie la Roma și la care și România va lua parte.

«Propunem pe Eduard Perroncito cu această ocaziune ca membru onorar al Academiei Române.

Se procede la votul cu bile, al cărui rezultat este: votanți 19, voturi pentru 19.

D-1 Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-1 Eduard Perroncito membru de onoare al Academiei Române.

D-1 I. SIMIONESCU cetește proiectul de buget al Academiei pentru anul financiar 1922—1923, conținând suma de lei 5.163.634,50 la venituri și lei 5.160.850,84 la cheltuieli și un disponibil de 2.783,66 lei.

Neluând nimenea cuvântul, proiectul de buget se pune la vot și se primește de unanimitatea membrilor prezenți, în număr de 19.

Se pune la ordinea de zi hotărârea Secțiunii istorice, comunicată în ședința dela 31 Maiu, de a se adoptă pentru *Memoriile Secțiunii istorice* formatul raportului general din 1922.

— După discuțiunea urmată, se decide ca Analele — Partea administrativă și debaterile — și Memoriile Secțiunilor, care în viitor vor apărea separat, să fie tipărite într'un singur format și anume în formatul Raportului asupra lucrărilor făcute în anul 1921—1922.

Ș E D I N Ț A

6 IUNIE 1922

D-1 Președinte D. ONCIUL amintește că în ordinea de zi a ședinței de astăzi s'au fixat, pentru a treia oară, propunerile de suprimare a art. 26 și modificare a art. 7 și 24 din Statute.

Dacă Adunarea admite suprimarea art. 26 din Statute, implicit trebuie să admită și suprimarea art. 64 din Regulamentul general, corespondentul

său; de asemenea, modificarea art. 24 din Statute atrage după sine modificarea art. 62 din Regulamentul general. În consecință, deciziunile asupra acestor articoli din Statute se vor resfrânge și asupra corespondenților lor din Regulamentul general.

— Se decide ca votarea să se facă prin apel nominal deschis.

Se cetesc art. 26 din Statute și 64 din Regulamentul general, apoi se procedează la vot.

Votați 22; voturi pentru suprimare 22.

Se cetește propunerea pentru modificarea art. 24 din Statute și 62 din Regulamentul general, după care se procedează la vot.

Votați 22; voturi pentru 22.

Se cetește propunerea pentru modificarea art. 7 din Statute și se procedează la vot.

Votați 22; voturi pentru 21, contra 1.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului pentru fiecare propunere în parte, spune că în conformitate cu art. 46 din Statute modificările propuse au fost permise.

Intrând în sala de ședințe d-l Henri Focillon, d-l Președinte D. ONCIUL îl întâmpină cu următoarele cuvinte:

«Domnilor Colegi, avem plăcerea de a saluta în ședința de astăzi pe noul nostru coleg, ales membru corespondent în cursul actualei sesiuni generale. D-l Focillon este bine cunoscut ca profesor de istoria artelor, în special al artei vechi orientale și al celei franceze din ultimele decenii. Invitat de Ministerul Instrucțiunii să facă lecții la Universitatea din Cluj, d-sa a răspuns cu multă bunăvoință la această chemare, și nu ne îndoim de folosul real dobândit de tineretul numitei Universități din comunicările d-sale în vastul domeniu al frumosului.»

«Urăm noului coleg cele mai plăcute amintiri din timpul petrecut în mijlocul națiunii române.»

D-l H. Focillon răspunde, în limba franceză, mulțumind Academiei atât pentru alegerea sa de membru corespondent, cât și pentru prieteneasca întâmpinare cu care este primit prin călduroasele cuvinte ale d-lui Președinte. Prin aceasta prietenia sa pentru România și Români se face și mai puternică. Este fericit de a fi una din legăturile vii între Franța și România.

Se procedează la alegerea Secretarului general pentru un nou period de 7 ani (1922—1929).

Votarea se face prin apel nominal, în secret, și rezultatul este următorul: votați 22; d-l I. C. *Negruzzi* obține 11 voturi, d-l V. *Pârvan* 10, fiind un vot nul.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, spune că de oarece nici unul din candidați n'a întrunit $\frac{2}{3}$ din voturile membrilor prezenți, în conformitate cu dispozițiunea cuprinsă în art. 10, al. 2, din Statute alegerea se va repeta în ședința viitoare.

D-l I. SIMIONESCU prezintă numerile apărute în biblioteca «Cunoștințe folositoare» și anume 1—6 din seria A, 1—6 din seria B și 1—4 din seria C.

D-l Președinte mulțumește d-lui Simionescu pentru publicațiunile înfățișate și-l felicită pentru persistență în acțiunea spre popularizarea culturii.

Ș E D I N Ț A

7 Iunie 1922

Președința d-lui D. ONCIUL, Președinte.

Dela Președinția Ateneului Român se primește o scrisoare prin care Academia este rugată să se asocieze, printr'un act public, la protestul ridicat de Ateneu față de autoritatea comunală care a dat autorizația să se construiască, în imediata vecinătate a Ateneului, o clădire enormă de speculă.

Societatea Ocrotirea Orfanilor din Răsboiu din Iași roagă Academia prin scrisoare să ia parte la al III-lea Congres general al ei, care se va ține la Iași în zilele de 25—27 Iunie, — când se vor prezenta dările de seamă asupra activității societății.

Sunt rugați d-nii P. Poni, I. Simionescu, M. Sadoveanu să reprezinte Academia la congres.

D-l Vicepreședinte I. BRĂTESCU-VOINEȘTI spune că și-a îndeplinit pioasa însărcinare de a reprezenta Academia la înhumarea rămășițelor pământești ale mult regretatului Duiliu Zamfirescu, trecut la cele de veci în ziua de 3 Iunie la ora 7 dimineața în mănăstirea Agapia. La trista ceremonie au trimis delegați Guvernul, Camera și aproape toate marile autorități. Din partea Academiei d-l Brătescu-Voinești a depus pe sicriul ilustrului defunct o foarte frumoasă coroană de flori naturale și în calitate de reprezentant al acestei Instituțiuni și al Direcțiunii generale a teatrelor a rostit următorule cuvinte:

Intristată Adunare,

«Vin să depun lacrimi și flori pe rămășițele pământești ale marelui «dispărut, din partea Academiei Române și din partea Direcțiunii generale a teatrelor, două instituțiuni crud despodobite prin pierderea lui. Da, «despodobite, acesta este cuvântul nimerit pentru acela a căruia întregă «făptură eră o adevărată podoabă, înaintea cărei nu știai ce să admiri mai ales: frumusețea fizică, ori frumusețea minții și a sufletului său.

«Literatura românească, în mai puțin de un deceniu a avut să deplângă «pe rând moartea lui Caragiale, a lui Delavrancea, a lui Coșbuc și a lui «Vlahuță — și iată că acuma pierde pe cel mai mare din scriitorii ce-i «rămăsese în viață — și îl pierde când vigoarea lui trupească și tinerețea «și vioiciunea scilpitoare a minții lui, o îndreptățeau să nădăjduiască încă «dela dânsul opere tot atât de valoroase ca acelea ce-i câștigaseră locul «de frunte în rândul scriitorilor zilelor noastre; — loc bine meritat și de

•nimeni tăgăduit, că bogăția lui sufletească îl îndemnase să încerce toate genurile literare: poezie, nuvelă, dramă, roman și în toate să producă pagini care vor trăl cât va trăl graiul românesc.

•Valoarea și farmecul talentului său le vor simți toți câți vor ceti fecunda sa operă literară; — ceace nu vor mai cunoaște este bunătatea nemărginită a sufletului său ales și iubitor de frumos, care ar fi dorit să nu vadă decât zâmbete de fericire în jurul său.

•Acel care vă spune aceasta a vut prilejul să-l vadă în fiecare zi în cei doi ani din urmă și astfel s'a putut încredința ce comoară de nobleță și de bunătate se ascunde sub înfățișarea sa superbă.

•Văzându-l într'un rând măhnit din pricina unei campanii veninoase ce o parte din presa politică ducea împotriva-i, cercam să-l mângâi: — Ce ai căutat în politică, d-ta poetul, artistul desăvârșit, înamorat de bine și de frumos?

•Și-i citeam propriile lui versuri:

•Cum, Paula frumoasă, vii tu din Miramare,

•Unde-ai cântat, în duo cu înristata mare,

•Suspînul unui val,

•Vii astăzi să-ți duci harfa în ori și ce tavernă...

•Și acum iată-te nevoit să lupți, să urâști.

•— Să urâsc? mi-a răspuns uimit, — Nu, eu nu știu să urâsc. Înaintea celui care mă dușmănește eu nu simt decât măhnirea de a nu-l putea iubi.

•Cuvinte sublime care nu puteau ieși decât din gura unui mare poet și mare artist, a căruia întreagă făptură era o minunată operă de artă a naturii.

•În numele colegilor săi de Academie, cari nu vor uită niciodată nici prețioasa lui colaborare, nici caldă și distinsa lui prietenie, — în numele artiștilor Teatrului Național, care găsiu totdeauna într'insul un prețios sfetnic și ocrotitor, — și în numele corpului funcționarilor Adunării Deputaților din amintirea cărora nu se va șterge niciodată delicately purtării sale față cu ei, — mă închin înaintea rămășițelor sale pământești și zic:

•Să-i fie țărâna ușoară!

D-l Președinte D. ONCIUL mulțumește d-lui Brătescu pentru modul ca a reprezentat Academia la trista ceremonie.

D-l I. BIANU înfățișează câteva cărți ungurești, cari sunt documente de însemnată valoare pentru istoria luptelor noastre naționale dinainte de răboiu în contra maghiarizării Românilor din ținuturile de peste Carpați. Acestea sunt cărți bisericești tipărite în limba maghiară pentru bisericile parohiilor pentru care s'a înființat celebra episcopie de Hadju-Dorog. Aduc aminte că acea episcopie fusese înființată de guvernul Ungariei pentru satele românești unite mai mult sau mai puțin maghiarizate mai ales din ținuturile dintre Munți și Tisa și că acele sate au fost rupte dela diecezele episcopiiilor române unite a Gherlei și a Orăziei-Mari. Episcopia ungurească de Hadju-

Dorog avea să cuprindă și toate comunele române unite din Ardeal declarate maghiarizate ca limbă. Această acțiune în contra caracterului național a bisericii române unite avea să fie continuată printr'una de același fel împotriva bisericii *neunite* (ortodoxe). În contra înființării episcopiei maghiare pentru Români uniți s'a dus o vie lucrare nu numai din partea episcopatului și clerului românesc unit de peste Carpați, dar și din partea unor fruntași din Regat. Răposatul Sturdza a mers în persoană la Vatican și a avut audiență la Papa spre a susține între altele două puncte: respectarea autonomiei separate a bisericii române unite de peste Carpați și neadmiterea stăruitoarelor cereri ale Maghiarilor de a se admite limba ungurească ca limbă liturgică — cum este admisă cea românească — pentru bisericile unite declarate maghiare. Dela Vatican și chiar de Papa s'au dat categorice făgăduințe asupra amânduror acestor puncte. Când s'a înființat episcopia ungurească de Hajdu-Dorog Papa a admis ca limbă liturgică pentru bisericile acelei episcopii vechile limbi liturgice cea elină și cea veche slavă. Eră evident că această dispoziție nu putea fi aplicată, căci nu există un singur preot în stare de a oficia în aceste limbi, din care credincioșii nu înțelegeau nici un cuvânt. De fapt cărțile liturgice au fost tipărite ungurește și limba maghiară a fost pusă în slujbele religioase în locul celei române.

Cărțile pe care le prezint sunt aceste cărți ungurești bisericești: Antologhian sau Mineiul prescurtat, Euchologion sau Molitvenic, Apostolul și Evanghelia Duminecilor și sărbătorilor și altele. După repetate stăruințe aceste cărți au fost trimise dela episcopia unită din Oradea-Mare. Nu s'a găsit și nu ni s'a trimis încă Liturgia, cartea cea mai însemnată din această serie, care sperăm totuș că ni se va trimite. Însemnătea documentară a acestor cărți nu poate scăpa nimănui cât de puțin cunoscător al luptelor în contra acțiunii seculare de maghiarizare a Românilor de peste Carpați, căci acțiunea aceasta prin maghiarizarea bisericii românești eră tot atât de primejdioasă cât a fost înființarea celebrelor grădini sau azile de copii, în care copii Românilor erau luați dela vârsta de trei ani și crescuți în limba ungurească și cu cântece ungurești. Toate aceste agresiuni au rămas în ruinele trecutului ca amintiri cari nu trebuiesc uitate niciodată spre a ne servi totdeauna de îndreptar pentru îndrumările relațiilor în viitor.

D-l Dr. G. MARINESCU prezintă în broșuri publicațiunile sale: *Recherches sur les lésions du système nerveux central dans le typhus exanthématique. Le rôle de la névrite ascendante dans le mécanisme de ces lésions*. Extras din *Annales de l'Institut Pasteur*, tomul XXXVI;

Report on a case of myoclonic encephalomyelitis of malarial origin, publicat în jurnalul de neurologie *Brain* care apare în Londra, vol. XLIV, partea II.

L'Opération de Steinach peut-elle réaliser le rajeunissement de l'organisme animal? extras din *La Presse Medicale* din 12 Aprilie 1922;

I. *Contribution à l'étude des formes cliniques de l'encéphalite épidémique* și II. *L'Encéphalite épidémique et la grossesse*, extrase din *Revue Neurologique*.

D-l V. PĂRVAN citește următorul *Raport al Comisiunii pentru studiul propunerii de reorganizare a Academiei*:

«Comisiunea pentru reorganizarea Academiei, în urma a numeroase discuțiuni care au durat mai multe ședințe și la care au luat parte și diferiți colegi în afară de comisiune, ca d-nii Poni, Bianu, Nistor, Lăpedatu, a ajuns la următoarele încheieri:

«1. Se recunoaște unanim necesitatea accentuată în memoriul scris prezentat de colegul Antipa pentru desbatere, anume, de a se păstră caracterul unitar cultural al Academiei, evitându-se o prea mare specializare.

«2. Se recunoaște de asemenea unanim necesitatea formulată de colegii Pârvan și Pușcariu de a se păstră actualul echilibru numeric între secțiuni, «o turburare a lui având a duce la imposibilitatea luării prin vot a unor decizii echitabile pentru interesele tuturor secțiunilor.

«3. Se recunoaște nevoia de a se lărge cadrele Academiei, dar nu unilateral, începând exclusiv cu secțiunea științifică. De altă parte se socoate foarte delicat și poate chiar inoportun să lărgim aceste cadre imediat.

«4. Se recunoaște unanim nevoia de intensificare a activității Academiei în lăuntrul actualelor cadre, prin strângerea mai activă a legăturilor cu membrii corespondenți și prin provocarea unei activități științifice și culturale mai intense în sânul secțiunilor. În acest sens comisiunea propune ca lucrările ei să continue și după sesiunea generală, spre a formulă precis eventualele modificări și completări de adus regulamentului Academiei, în vederea creșterii activității Academiei fără o imediată modificare a Statutelor.

«5. Comisiunea roagă unanim pe colegul Bianu să contribuie cu sfatul, experiența și proiectul său de reformă a Academiei, la găsirea soluțiunii celei mai potrivite cu necesitățile vremii de azi, — în vederea satisfacerii regale a celor două funcțiuni ce împlinește Academia: de înalt institut cultural și de societate științifică alcătuită din specialiști.

— Se ia spre cunoștință și se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii care să studieze în cursul anului propunerea de reorganizare a Academiei și să raporteze în viitoarea sesiune generală.

Se relege comisiunea compusă din d-nii Gr. Antipa, D. Gusti, S. Mehedinți, V. Pârvan și S. Pușcariu plus d-l I. Bianu.

D-l Președinte D. ONCIUL propune să se trimită *Maiestății Sale Regelui României Ferdinand I la Belgrad* următoarea telegramă:

«Academia Română Vă roagă prearespectuos, Sire, Să binevoiți a primi urările sale cele mai devotate pentru felicirea căsătoriei Preagrațioasei Domnițe Marioara cu M. S. Regele Sârbilor, Croaților și Slovenilor, Alexandru I. Din domnia marelui Voevod al Terii Românești Alexandru Basarab, a cărui fiică s'a căsătorit cu Uroș, fiul marelui rege al Sârbilor Ștefan Dușan, relațiunile prietenești între

«România și Sârbia au fost fără întrerupere cele mai apropiate și cordiale. Fie ca noua alianță între Augustele Dinastii ale ambelor națiuni vecine și amice să întărească și mai mult aceste vechi legături de prietenie, întru fericirea și prosperarea Statelor și popoarelor lor aliate. Cele mai călduroase urări de fericire ale Academiei Române ca și ale României întregi însoțesc pe mult iubita Domniță în noua Sa patrie, pentru a cărei fericire este chemată să domnească lângă Augustul Său Soț. Trăiască Augustii «Căsătorii mulți ani fericiți!»

— Se aprobă.

Se procedează pentru a doua oară la alegerea Secretarului General pe un nou period de 7 ani.

Votarea se face prin apel nominal, în secret, și dă următorul rezultat: votanți 23; d-l I. C. Negruzzi obține 13 voturi și d-l V. Pârvan 10.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, spune că de oarece nici la a doua ședință n'a întrunit nici unui din membri $\frac{2}{3}$ din numărul votanților, votarea se va repeta mâine, pentru a treia oară, când va fi de ajuns votul majorității absolute.

D-l GR. ANTIPA citește următorul proces-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința de astăzi:

«Secțiunea științifică propune ca subiect pentru premiul Lazăr ce se va decerne în 1927:

«Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin «dilatatione».

«La premiul de 5.000 lei pe care-l va acorda Academia, societatea «Lignitul» se obligă a depune acum la casieria Academiei încă 10.000 lei, din care să se cumpere efecte de Stat 5%, care, împreună cu procentele lor și constituiască un «supliment de premiu din partea societății Lignitul» și să se dea premiului».

«Secțiunea aprobă cu recunoștință această ofertă».

— Se ia spre cunoștință și se aprobă

Ș E D I N Ț A

8 IUNIE 1922

D-l Președinte D. ONCIUL, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

«Astăzi se celebrează la Belgrad cununia Preagrațioasei noastre Domnițe Marioara cu M. S. Regele Sârbilor, «Croatilor și Slovenilor, Alexandru I.

«Pentru acest fericit eveniment, Academia a adresat M. S. Regelui nostru o telegramă de felicitare, al cărei cuprins «vi s'a comunicat în ședința de ieri.

«Astăzi unim cugetele noastre în călduroasa urare: Trăiască Auguștii Căsătoriți mulți ani fericiți!»

D-l Președinte amintește că astăzi împlinindu-se 25 de zile dela deschiderea Sesiunii generale, sesiunea ar urmă să fie închisă. De oarece lucrările nu s'au terminat și s'a hotărât ca Sâmbăta viitoare membri să facă o excursiune la Curtea-de-Argeș spre a depune omagiul lor de pietate și recunoștință la mormântul Regelui Carol, întemeietorul Regatului, fost Președinte de onoare și Protector al acestei Instituțiuni culturale, cu ocaziunea împlinirii a 7 ani dela moartea sa, propune, în conformitate cu art. 24 din Regulamentul general, prelungirea sesiunii cu trei zile.

— Se aprobează.

D-l Președinte spune că locul reprezentantului Academiei în comitetul de lectură al Teatrului Național din București a devenit vacant prin încetarea din viață a răposatului coleg Duiliu Zamfirescu. Propune pe d-l Brătescu-Voincești spre a reprezenta Academia în numitul Comitet.

— Se aprobă.

D-l I. BIANU cetește procesele-verbale ale Secțiunii literare pentru ședințele dela 30 Maiu și 8 Iunie, în care s'au consemnat următoarele deciziuni:

a) Să se publice subiecte pentru premii precum urmează:

Pentru *Premiul I. Toncoviceanu* de 1.000 lei, din 1923: *Terminologia casei țărănești; studiu lexicografic;*

Pentru *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, din 1927: *Traducerea tragediei Hamlet din original în forma originală, — publicată sau în manuscris;*

Pentru *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, din 1927: *Povestire pentru copii, — publicată sau în manuscris;*

Pentru marele *Premiu General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, din 1927: *Studii de toponimie românească.*

b) Să se propună plenului, spre a fi ales membru corespondent în locul vacant de Secțiune, pe d-l Eugen Botez (Jean Bart).

c) Să se amâne acordarea burselor din fondul Robescu pentru viitoarea sesiune generală, întrucât venitul fondului nu este îndestulător pentru întreținerea în străinătate, în situațiunea actuală, a doi tineri, iar venitul să se capitalizeze;

d) Să se acorde premiul Chițu, de 1.000 lei, d-lui maior G. Caracaș pentru publicațiunea *Din Sbuciumul Captivității;*

e) Să se acorde d-lui R. Rosetti 2.000 lei din Premiul Adamachi, cu subiect dat, la care nu s'a prezentat nici un manuscris, pentru publicațiunile sale *Din sala pașilor pierduți, Printre picături — ediția II-a și Remember;*

f) Să se scoată de către Secțiune un buletin, care să apară lunar în zece numere pe an, în lunile Octombrie până la Iulie, după un program stabilit, sub îngrijirea Secretarului Secțiunii;

g) Și-a constituit biroul pentru anul 1922—1923 realegând președinte pe d-l I. C. Negruzzi și alegând vice-președinte pe d-l Sextil Pușcariu.

Prin procesul-verbal se constată că din cauza absenței unui coleg și a decesiului colegului Duiliu Zamfirescu, Secțiunea nu s'a putut întruni în numărul cerut de Regulament. În consecință, deciziunile luate au nevoie de ratificarea plenului spre a fi aduse la îndeplinire.

— Deciziunile Secțiunii se pun la vot și se aprobă cu unanimitate.

D-l M. SADOVEANU cetește următorul raport asupra activității literare a d-lui Eugeniu P. Botez (Jean Bart):

«D-l Eugen P. Botez (Jean Bart) este un scriitor de mult cunoscut publicului românesc și de mult prețuit de critica noastră. Opera sa este, fără îndoială, deplin cunoscută de d-voastră, ca să fie nevoie s'o amănunțim aici. *Jurnalul său de bord* este foarte interesant nu numai prin calități artistice, dar și prin faptul că e cea dintâiu lucrare în genul ei din literatura românească: impresii de călătorie pe mare. *Datorii uitate*, celălalt volum de probă al d-lui Eug. P. Botez, cuprinde pătrunzătoare povestiri în care dragostea de oameni se unește în chip fericit cu o superioară realizare de artă. D-l Eug. P. Botez este un scriitor ajuns la deplină maturitate a talentului său. Socot potrivit ca Academia Română să-l cheme printre membrii ei corespondenți în secția literară, ca o răsplată pentru trecut și un îndemn pentru viitor».

Se procede la votul cu bile, a cărui rezultate este: votanți 22; voturi pentru 22.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l Eugeniu P. Botez membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea literară.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Bugetare*:

«Academia acordă anual cu începere din 1913 prin cele 3 Secții, alternativ, un premiu de 4.000 lei pentru publicațiuni din fondul Constantinide, iar din 1916 pune la concurs, pentru subiecte date, tot anual și alternativ prin cele 3 Secții, un premiu de 1.000 lei din fondul I. Toncoviceanu.

«În sesiunile generale din 1920 și 1921, silită de împrejurări, Academia a mărit prelevările ei și a format și un fond de rezistență prin capitalizarea a 5% din veniturile tuturor fondurilor. De asemenea impozitul Statului a fost urcat de la 5% la 15%. Din aceste cauze venitul curat al fondului Constantinide este în prezent de 3.726,75 lei, iar al fondului Toncoviceanu de 910,55 lei pe an.

«Din venitul fondului Constantinide nu se mai poate da deci în fiecare an un premiu de 4.000 lei și nici din cel al fondului Toncoviceanu premiul stabilit de 1.000 lei.

«În această situațiune urmează să se decidă sau micșorarea premiilor sau suspendarea acordării lor, pentru capitalizarea dobânzilor până când

•fondurile vor da veniturile necesare pentru acordarea lor în condițiunile stabilite.

•Micșorarea premiilor n'ar fi oportună în epoca actuală și, credem, nici suspendarea lor.

•În această situație suntem de părere ca premiile să se acorde câte 3 ani, iar în anul al 4-lea venitul fondurilor să servească pentru acoperirea deficitelor din acești 3 ani, și restul să se capitalizeze până când fondurile mărite prin capitalizări vor putea da veniturile necesare spre a se pune la concurs premiile fără întrerupere.

•De oarece premiul Toncoviceanu este publicat pentru concurs până în 1925, premiile să nu se mai pună la concurs în anii 1926, 1930, 1934, etc.

I. Simionescu, S. Mehedinți, P. Poni, G. Țișteica, Gen. Crămiceanu.

D-l Președinte observă că propunerea Comisiunii bugetare tinde la suspendarea unor dispozițiuni regulamentate și deci pentru primirea ei este nevoie de votul aprobativ a $\frac{2}{3}$ din numărul votanților.

— Pusă la vot propunerea întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința de astăzi, prin care Secțiunea și-a constituit biroul pentru anul 1922-23, alegând președinte pe d-l *Dr. V. Babeș* și vice-președinte pe d-l *G. Țișteica*.

— Se ia spre cunoștință.

Se ia act de deciziunea consemnată și procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 26 Maiu, prin care se constată că Secțiunea și-a constituit biroul pentru anul 1922—1923 realegând președinte pe d-l *M. C. Sutz* și vicepreședinte pe d-l *D. Gusti*.

D-l Președinte amintește că în ordinea de zi a ședinței de astăzi este, pentru a treia oară, alegerea Secretarului General pentru periodul 1922—1929. Conform art. 10, al. 2, din Statute, votul majorității absolute este îndestulător pentru efectuarea alegerii.

Se procede la votul prin apel nominal și secret.

Votanți 22; d-l *I. C. Negruzzi* întrunește 14 voturi și d-l *V. Pârvan* 8.

D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l *I. C. Negruzzi* Secretar general al Academiei Române pentru anii 1922—1929.

D-l *I. C. NEGRUZZI* zice: Domnilor Colegi, conform tradiției semi-seculare a Academiei Române, ați binevoit a-mi reinnoil mandatul de Secretar General pentru un nou period de 7 ani. Predecesorul meu, regretatul *Dimitrie Sturdza*, făcea, la asemenea ocaziune, o simplă mulțumire. Tradiția este la noi predominantă și de aceea îmi dați voie să vă exprim adâncile și sincerele mele mulțumiri.

Se pune la ordinea de zi alegerea Delegațiunii pentru anul 1922—1923.

Alegerea se face prin apel nominal, în secret, începându-se cu Președintele.

D-l D. ONCIUL părăsește scaunul prezidențial pe care-l ocupă d-l vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești*.

Se procedează la vot al cărui rezultat este: votanți 22; d-l *D. Onciul* obține 18 voturi, d-l *N. Iorga* 1, *P. Poni* 1, fiind și 2 albe.

D-l Vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești*, anunțând rezultatul votului, proclamă pe d-l *D. Onciul* Președintele Academiei Române pentru anul 1922—1923.

D-l D. ONCIUL reocupând scaunul prezidențial, zice: Domnilor Colegi, vă rog să primiți mulțumirile mele cele mai calde pentru reînnoirea mandatului cu care m'ați onorat în cele două sesiuni trecute. Deși o boală grea ivită în cursul iernii m'a împiedicat câteva luni de a lua parte la ședințe spre a-mi face datoria cum ași fi vrut, Domniile Voastre ați trecut cu vederea această lipsă și m'ați însărcinat pentru a treia oară cu conducerea Institutului nostru. Mă voiu silii să satisfac așteptările Domniilor Voastre și vă repet mulțumirile mele cele mai vii pentru încrederea acordată.

Se procedează la alegerea Vicepreședinților. D-l Președinte *D. Onciul* amintește că d-l *I. Brătescu-Voinești* a ocupat scaunul de vicepreședinte timp de trei ani, și conform art 15, alineatul ultim, din Statute, nu mai poate fi reales.

Rezultatul votului este următorul: votanți 22; d-l *Andrei Bârseanu* obține 21 voturi, d-l *V. Pârvan* 19, d-l *Gr. Antipa* 17.

D-l Președinte *D. ONCIUL*, anunțând rezultatul votului, proclamă Vicepreședinți ai Academiei, pentru anul 1922—1923, pe d-nii *A. Bârseanu* din Secția literară, *V. Pârvan* din Secția istorică și *Gr. Antipa* din Secția științifică.

Ș E D I N Ț A

9 Iunie 1922

Președința d-lui *D. ONCIUL*.

Dela d-l *N. Donici* se primește telegramă de mulțumire pentru alegerea sa de membru onorar.

Dela societatea «Lignitul» se primește o scrisoare prin care Societatea oferă Academiei suma de 10.000 lei, spre a fi adăogită la Premiul Lazăr de 5.000 lei din 1927 cu subiectul dat, despre *Studiul lignitelor*. Suma să fie oferită premiului ca «Suplement de premiu din partea Societății Lignitul».

— Se primește cu plăcere darul făcut și se decide a se exprima Societății cuvenitele mulțumiri.

D-l *GR. ANTIPA* prezintă spre publicare în *Buletinul Secțiunii științifice* lucrarea d-lui *N. Vasilescu-Karpen* cu titlul *Réalisation du mouvement périodique de deuxième espèce*.

D-l Președinte *D. ONCIUL* amintește că mâine Academia va face excursiunea proiectată la Curtea-de-Argeș, spre a depune omagiile sale de

recunoștință la mormântul neuitatului Rege Carol, cu ocaziunea împlinirii a 7 ani dela moartea Sa. S'au luat măsuri pentru a se oficia un parastas. De oarece d-sa, din motive de sănătate, nu poate lua parte la excursiune, urmează ca altcineva să țină în numele Academiei cuvenita cuvântare.

— Se dă însărcinarea d-lui I. C. Negruzzi, Secretarul General.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ

11 IUNIE 1922

D-l *Președinte D. ONCIUL*, deschizând ședința, zice că în ședința de astăzi Academia Română proclamă premiile decernute în actuala sesiune generală. Scopul principal fiind de a înainta cu toate mijloacele științele și literatura națională, Academia este fericită când are ocaziunea să distingă cu premii lucrări de valoare. De data aceasta avem bucuria a da câteva premii mai însemnate.

Proclamarea premiilor este pentru Academie o adevărată sărbătoare și de aceea se face în ședință solemnă.

D-l Secretar General I. C. NEGRUZZI, zice:

«Academia Română a pus la concursuri, pentru actuala sesiune generală, din diferite fonduri cu destinațiune specială, suma totală de 70.500 lei, și anume, 24.000 lei, împărțiți în 6 premii, variind între 1.000 și 5.000 lei, pentru opere publicate, și 46.500, împărțiți în 7 premii, variind între 11.000 și 20.000 lei, pentru subiecte alese de dânsa.

«La premiile cu subiecte date, avem părerea de rău să spunem că nu s'a prezentat nici un concurent. Este al treilea an de când se repetă această tristă stare de fapt, a cărei justificare nu poate fi găsită decât în situațiunea cu totul nefavorabilă a lucrărilor științifice în actuala epocă de nestabilitate. Să sperăm că timpuri mai bune vor face ca premiile destinate de Academie să fie prea puține pentru concurenții din diferite ramuri de activitate culturală.

«Premiile destinate pentru opere publicate s'au acordat în întregime; mai mult, 4 premii în valoare totală de 10.000 lei, destinate pentru subiecte date, au fost acordate pentru unele publicațiuni de valoare cari, deși meritorii, ar fi rămas nedistinse din cauza altor publicațiuni cu cari au venit în concurență.

«Au fost premiați în total 12 autori.

«D-nii raportori vor arăta îndată calitățile lucrărilor premiate și numele autorilor».

D-l M. SADOVEANU cetește raportul asupra volumului de povestiri «Lume necăjită» de Ion Gorun;

«D-l Ion Gorun este scriitor de mult cunoscut în lumea noastră literară. D-sa a început a tipări încă din 1892 schițe și nuvelete care chiar de atunci au fost bine primite și apreciate. D-l Gorun, în tot ce-a scris,

s'a dovedit în primul rând a fi un cugetător preocupat de probleme psihologice și de feluritele aspecte ale vieții noastre sociale, d-sa căută ilustrații, pe care le realizează în bucăți scurte, scrise nervos și sobru. O ironie neguroasă și o amărăciune stăpânită plutește asupra personajilor și întâmplărilor din cărțile sale. Pentru d-l Gorun, viața e o vale a plăgerii și oamenii mult mai puțin buni decât credem noi în general. Această negură de tristețe o regăsim și în volumul său nou *Lume Necăjită*, prezintat anul acesta Academiei pentru premiul Năsturel. Întâlnim aici personaje dintr-o familie cunoscută și povestiri care se 'nvârt în jurul pustiului și banalității vieții. Bucăți aspre ca *De unde nu este reîntoarcere* și *Copist*, discret-ironice ca *Săracu Bogat* și *Fățrmos* ne chiamă în amintire o întreagă galerie din opera acestui scriitor. Intre ele străbat, aici-colo, câte o luminiță delicată și câte o scânteiere veselă — ca 'n *Salcâmul* și *Ravica*.

•Nu pot despărți această ultimă lucrare a d-lui Gorun de întreg trecutul său literar de mai bine de un sfert de veac. Incununuând volumul *Lume Necăjită* cu premiul Năsturel, Academia va recunoaște și o lungă și cinstită muncă literară.

D-l I. C. NEGRUZZI cetește raportul asupra publicațiunii *Din sbuciumul captivității* de Maior G. Caracăș;

•Sub acest titlu autorul publică o întinsă dare de seamă de viața ce va dus ca prizonier al Germanilor cu începere din ziua de 3 Noembrie 1916 până la 30 Iunie 1918, adică timp de 20 de luni. D-l Caracăș descrie lupta soldaților români, rezistența lor vitejească împotriva ostirii mult mai numeroasă a dușmanilor ce dispuneau de o artilerie mult mai superioară și un număr mare de aeroplane cărora Români nu aveau nimic similar de opus; cum au căzut cei mulți din ofițerii și soldații noștri și din puținii rămași tot au rezistat până când s'au văzut înconjurați din toate părțile.

•Ca prizonier, autorul vorbește de transportarea sa întâu la Stralsund și apoi la Schwarmstedt, de unde face o încercare de fugă. Peripețiile acestei încercări sunt foarte interesante. Caracăș ajunge la Hanovra și de acolo la Berlin unde se duce la fostul ministru al României Alex. Beldiman care îi dă sfaturi detaliate pe unde să scape, îi face toate înlesnirile și-l ajută și cu bani de drum. Emoționant este cum prizonierul este descoperit la Würzburg de unde e transportat la fortul Zondorf într-o închisoare foarte riguroasă. Trăind acolo în relații amicale cu prizonierii francezi, Caracăș pregătește cu ajutorul acestora dar fără succes o nouă evadare. Dela Zondorf Caracăș e dus la lagărul din Beeskov unde dă de alți prizonieri români, dar nu e ținut multă vreme acolo și pornit din nou. Pe drum, chiar dela gara din Berlin el face o nouă încercare de fugă. Reușind la început, el se prezintă iarăș d-lui Al. Beldiman și e din nou ajutat de fostul nostru ministru. Dar arestat el e transportat la fortul Gorgart unde e reținut până la eliberarea sa în 1918.

•Cartea e bine scrisă și cum am spus foarte interesantă. Stilul e simplu și fără pretenții. Bine caracterizați sunt prizonierii români, francezi și ruși cu care trăise împreună. Tot astfel și păzitorii Germani, asupra cărora însă în partea din urmă îi scapă cuvinte injurioase care totdeauna slăbesc efectul.

•În total cartea este bună și merită să fie premiată.

D-l I. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește raportul asupra publicațiilor nilor *«Din sala pașilor pierduți, Printre picături și Remember»* de Radu Rosetti:

•D-l Radu D. Rosetti este cel mai modest dintre scriitorii noștri. Autor a 11 volume de versuri, a 11 volume de proză, 3 piese de teatru și 5 traduceri, — abia acum, pentru întâia oară, după o activitate literară de 25 de ani, prezintă la un neînsemnat premiu, cele din urmă 3 volume ale d-sale: *Remember, Din sala pașilor pierduți și Printre picături*.

•Prețuim și admirăm această modestie a d-lui Rosetti, mai ales când o comparăm cu îndrăzneala aceluia, care depun spre premiare, la premii însemnate, broșurile de câteva pagini, asupra cărora, pentru a raporta într'un chip mai puțin jicnitor, ne chinuim să căutăm eufemisme.

•Volumul *Remember* cuprinde foarte interesante și frumos povestite amintiri din campanie; — celelalte două cuprind schițe cele mai multe din lumea judecătorească.

•Marele merit al d-lui Rosetti e că nu născoceste nimic, ci într'un stil curgător și natural, fără preciozitate, fără goană după originalitate, povestește numai lucruri văzute, sau trăite de d-sa și pe care le socotește vrednice a fi cunoscute de alții. Unele bucăți ca *Proces-verbal, Note de drum, Moș Dinache* și multe din amintirile din timpul campaniei sunt bucăți minunate, care se citesc cu mare plăcere.

•Un autor atât de fecund și totuși atât de modest ca d-l R. D. Rosetti merită fără nici o îndoială să fie premiat de Academia Română. De aceea propun să i se acorde unul din premiile cu subiect determinat, la care nu s'a prezentat nici o lucrare.

D-l A. RĂDULESCU cetește rapoarte asupra publicațiilor *«a) Noua codice de ședință al Judecătorului de Ocol adnotat și comentat»* de Corneliu Botez și *«b) Codul de procedură civilă adnotat»* de Em. Dan.

•a) Instituția judecătoriilor de ocol a luat la noi o mare desvoltare, mai ales dela 1907 de când s'au desființat judecătoriile comunale și de când s'a dat și se dă mereu în căderea celor dintâiu o sumă de atribuțiuni.

•Înainte acestei instanțe se prezintă chestiuni de drept, destul de grele, care reclamă toată atențiunea nu numai din punctul de vedere al imprimărilor, tot așa dacă nu și mai interesanți decât cei cu litigii mari, care sunt date în competența Tribunalului — ci și din punct de vedere al științei Dreptului.

•Eră nevoie de o lucrare, în care să fie adunate, să fie comentate, adnotate legea judecătoriilor de ocol împreună cu toate legile și măsurile speciale, aplicabile acolo, eră nevoie de o lucrare, în care să fie pus la îndemâna celor interesați aproape tot ce este necesar înaintea acestor

•Judecătorii. Nevoia eră și mai simțită când judecătorii ocoalelor rurale și exercitau atribuțiunile și în comunele rurale, îndeplinind așa zisa «ambulanta». Dar fie la reședință, fie în ambulanță, în lipsă de biblioteci, scari deseori nu se găsesc nici la Tribunale necum să cuprindă lucrările mai noi, judecătorul de ocol chemat să îndeplinească un rol așa de mare, și frumos în vieța satelor, are nevoie de un ajutor, de un sfătuitor.

•Îndeplinirii acestei însemnate nevoi s'a devotat d-l Corneliu Botez, azi consilier la Inalta Curte de Casație.

•Încă de când eră magistrat la Tribunalul Botoșani a început să se ocupe de legea judecătorilor de ocoale, publicând mai întâiu o lucrare, în care arată principalele controverse din această lege, apoi un codice de ședință. Neîncetat, însă, s'a ocupat de tot ceea ce priviă această instanță și la 1908, în urma promulgării actualei legi, a dat la lumină Noul Codice de ședință al judecătorului de ocol, o lucrare de 1388 pagini și a cărei valoare și utilitate a fost în deobște recunoscută.

•Prin multă stăruință a continuat pe această cale și la sfârșitul anului trecut a scos un alt volum de 568 pagini, pe care l-a prezentat la premiul «Adamachi. În curând se anunță, că va apare al 3-lea volum.

•Lucrarea ce vi se prezintă nu este o ediție nouă ci este o complectare, o continuare a lucrării anterioare, a cărei utilitate rămâne întreagă.

•Volumul acesta cuprinde: *Organizarea și funcționarea judecătorilor de ocoale; competiția civilă.*

•Păstrând planul general al lucrării autorul adnotează articolele din legea judecătorilor de ocoale, cu jurisprudența la zi, cu doctrina mai însemnată, cu diferite legi, decrete, circulări, etc.

•Ținând seamă de nevoia tot mai urgentă a unificării a adăogat, din legislația ținuturilor alipite părțile, care sunt de trebuință în legătură cu judecătoriile de pace.

•Lucrarea nu este o simplă înșirarea a tuturor acestora ci cuprinde foarte multe note, observațiuni generale, uneori mici studii destul de importante.

•Poate că ar fi fost întrebuințată mai cu ușurință, dacă s'ar fi scos o nouă ediție a vol. I și s'ar fi adăogat acolo cele publicate azi, astfel încât cercetătorul să aibă deodată totul în vedere, dar față de scumpețea tiparului aceasta ar fi fost prea costisitor.

•Nu trebuie să i se obiecteze că unele chestiuni mai ales de doctrină ar fi sumar tratate pentru că asemenea expresiuni mai largi își au locul în tratate speciale, la care de altfel autorul face numeroase trimiteri. •Nu trebuie de asemenea să se obiecteze că a cuprins în volumele sale, unele legi, cari puteau fi ușor găsite și în alte colecțiuni pentru că această procedură corespunde scopului urmărit: de a pune la dispoziția judecătorului de ocol aproape tot ce-i este trebuincios pentru îndeplinirea misiunii sale.

•Aceasta, ca și orice alte mici observațiuni ce s'ar face, nu micșorează valoarea lucrării.

• În genere totul este adunat cu multă atențiune, prelucrat cu o deosebită îngrijire și rânduite cu metodă; totul dovedește multă muncă și dragoste pentru astfel de cercetări.

• Ca și primul volum este de un mare folos oricărui jurist.

• Prin felul cum este alcătuită, prin bogăția și rânduirea materialului lucrarea d-lui Botez este — *desigur* — *mai bună decât toate lucrările de acest fel, care s'au făcut la noi, cu privire la legea judecătorilor de ocol.*

• Pentru aceste considerațiuni sunt de părere să i se recunoască valoarea și de către Academie acordându-i-se premiul Adamachi în întregime sau — în tot cazul — cea mai mare parte din acest premiu.

• *b)* Rolul jurisprudenței, pentru știința Dreptului, fiind necontestat astăzi, se înțelege însemnătatea colecțiunilor de jurisprudență și a codurilor adnotate. Ele servesc, în prim rând, pentru aplicația practică aducând mari foloase oricui are nevoie să știe, cu privire la o chestiune, care este interpretarea dată de instanțele judecătorești diferitelor texte de legi. În al doilea rând sunt necesare omului de știință, care vrea să cunoască starea jurisprudenței, să-i cerceteze evoluția și tendințele. Pentru a fi utile și a răspunde rolului lor trebuie a fi întocmite în chip metodic, fiindcă nu orice fel de hotărâri — și reunite oricum — îndrituiesc calificarea de jurisprudență.

• Și la noi, de câțeva vreme, a început să se alcătuiască asemenea lucrări.

• Una din materiile, care are nevoie mai mult decât altele de cunoașterea jurisprudenței este Procedura civilă, diferită în multe privințe de legile străine, mai ales în urma modificărilor dela 1900.

• *Codul de procedură civilă, adnotat de d-l Em. Dan* completează această lipsă.

• Autorul a extras și reprodus — pentru înlesnirea interpretării — părțile mai importante din expunerea de motive și din debaterile parlamentare. • Cea mai mare parte din adnotări este formată de jurisprudență. Adunând, din diverse publicații, aproape toate hotărârile interesante pentru procedura civilă, le-a orânduit, în chip sistematic, după chestiunile cuprinse și după instanțe, dând locul cuvenit deciziilor Inaltei Curți de Casație. • A rezumat sub unele articole și doctrina — asupra unor probleme mai grele — și a dat o deosebită atenție controverselor, expunând felurile păreri precum și hotărârile în cari sunt cuprinse. A ușurat cercetările și folosirea lucrării sale, atât printr'un index alfabetic aflat la sfârșit, cât și mai ales prin cele întocmite în corpul ei, acolo unde jurisprudența eră mai numeroasă.

• În ediția, care mi se prezintă, pe lângă doctrina și jurisprudența apărută după ediția II-a, a adăugat câteva observațiuni asupra organizării judecătorești și a procedurii civile în vechiul regat și o explicațiune sumară a principalilor termeni juridici, întrebuițai în această materie. • Acestea vor fi de mare folos pentru provinciile unite.

«D-l Dan s'a silit să urmeze pilota bună, a marilor colecțiuni streine; și a reușit în cea mai mare parte.

«Ar fi de dorit ca, la viitoarele ediții, să aibă în vedere și mai mult jurisprudența instanțelor inferioare — interesantă în special prin aceea că multe din chestiunile rezolvate acolo merg la cele superioare, interesantă prin practica stabilită la aceste instanțe și a cărei cunoaștere și uniformizare este foarte folositoare. Pe lângă aceasta este de recomandat să se utilizeze — deși e destul de greu — și hotărârile nepublicate, cece ar fi și de un mai mare folos și ar desăvârși lucrarea d-lui Dan.

«Așa cum se înfățișează este o lucrare bună, s'a dovedit a fi foarte utilă, și merită să i se acorde o parte însemnată din premiul Adamachi sau din alt premiu».

6. D-l AL. LĂPEDATU cetește rapoartele d-lor *N. Iorga* asupra publicațiunii a) «*Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII*», vol. I și *I. Nistor* asupra volumului b) «*Relațiile comerciale ale Țării Românești cu Ardealul până în veacul al XVIII-lea*» de Ștefan Meteș;

a) «Sunt bucuros că se oferă autorului prilejul de a fi răsplătit de instituția noastră printr'un premiu care, onorându-l, va răscumpără măcar în parte ostenele sale și-i va îngădui să publice și volumele următoare ale folositoarei lucrări. Deci cu ele va înlătură pasiunea confesională care fără îndoială strică pe aceste dinții în publicațiile sale, va folosi lucrării însăși și dorinței noastre de a vedea că solidaritatea Românilor de peste munți nu mai e sfâșiată de tendinți atât de străine spiritului vremii noastre și nevoilor morale ale României unite.

b) «În învălmășeala de azi când toată lumea este cuprinsă de o goană nebună după câștig, ceata acelor cari găsesc răgaz și răbdare pentru a se îndeletnici cu scrieri și cercetări științifice este foarte mică și redusă. Între acești puțini și aleși, d-l Meteș, ocupă un loc de frunte. Și în adevăr, d-l Meteș merită această mențiune prin faptul că d-sa dela războiul încoace continuă să desvolte o activitate literară și științifică foarte apreciaabilă. Cartea sa privitoare la istoria bisericii și a vieții religioase la Românii din Ardeal și Ungaria apărută în 1918 precum și o serie întreagă de alte studii apărute în *Analele Academiei Române* și în alte publicațiuni periodice dau cea mai strălucită dovadă despre sârghița, hărnicia și dragostea sa pentru studiile istorice, calități rare care merită să fie relevante și încurajate.

«În scrierea prezentată la premiul Hagi-Vasile, d-l Meteș insistă asupra relațiilor comerciale dintre țara Românească și Transilvania din timpurile cele mai vechi până la începutul veacului al XVIII-lea. Cartea este tipărită în condițiuni foarte bune în Sighișoara și conține o expunere amănunțită a schimbului de mărfuri între cele două mari regiuni de producțiune, așa de deosebite una de alta, regiunea românească cu bogăția materiilor sale prime și între regiunea săsească cu abundența produselor sale industriale. La mâna materialului istoric adunat cu pricepere și siguranță, autorul arată drumurile pe care s'a strecurat schimbul de

«produse, locurile cele mai însemnate de producțiune și concentrare a mărfurilor, precum și condițiunile politice, economice și comerciale în care s'a dezvoltat comerțul Românilor cu Sașii din Brașov și Sibiu, sub domnii țării Românești ce s'au succedat dela Basarab Intemeietorul până în zilele lui Constantin Vodă Brâncoveanul.

«Inregistrarea aceasta a faptelor an de an și domn de domn imprimă scârții d-lui Meteș caracterul unei *cronici* a relațiunilor noastre comerciale cu Ardealul, care își are și ea fără îndoială valoarea sa. Presupunem însă că autorul și-a rezervat pentru partea a doua a lucrării sale să sintetizeze materialul după problemele ce le urmărește pentru a ajunge la rezultate și concluziuni generale. Căci, ori cum, trebuie să se facă o distincție între opera cronicarului care adună materialul și-l înregistrează și între opera istoricului care-l prelucrează.

«Cu acest expres deziderat, recomandăm cartea d-lui Meteș pentru «premiere».

D-l Dr. V. BABEȘ cetește raportul asupra publicațiunii «*Organizarea și funcționarea serviciului sanitar militar*» de Medicul General de divizie Dr. I. N. Antoniu;

«Medicul general de Divizie Antoniu Ilie, inspectorul general al S. S. al armatei române, publică creațiunea sa «*Organizarea și funcționarea serviciului sanitar al armatei Române*» experimentată mai cu seamă în timpul războiului mondial, fiind subiectul unui curs cu elevii școlii superioare de războiu din anii 1919—20, 1920—21.

«In prefață, autorul își exprimă admirația sa pentru corpul medical român, care în timpul războiului mondial a îndeplinit misiunea sa cu atâtea sacrificii.

«In capitolul «*Definiția și scopul serviciului sanitar militar*», expune chestiuni generale de principiu, pe cari le desvoltă cu o competență desăvârșită și stabilește necesitatea indivizibilității serviciului sanitar militar, care trebuie să fie un ansamblu armonios al serviciilor sanitare militare, veterinare și farmaceutice.

«Autorul opinează cu autoritatea sa bine cunoscută, că acest serviciu trebuie să fie condus de medici, ajutați la rândul lor în ceea ce privește partea administrativă, de ofițerii Statului Major.

«Mai departe arată necesitatea ca serviciul sanitar militar să fie independent de serviciul civil, cu toate că admite o largă colaborare cu acesta.

«Aprobăm cu totul această concepțiune, căci confundându-se aceste două servicii, aceasta ar fi neapărat în detrimentul serviciului sanitar militar, care prin disciplină, prin ordinea, prin mijloacele sale bugetare, astăzi este superior serviciului sanitar civil. Va trebui ca și în viitor serviciul sanitar militar să rămână un model pentru serviciul sanitar civil, și să rămână independent, mai cu seamă în vederea mobilizării pentru care totdeauna trebuie să fim pregătiți.

«Studiază organizarea în genere a serviciului sanitar militar, și trece în revistă o serie de modificări pe care le-a suferit acest serviciu în timpul

anilor 1913, 1914, 1915, 1916 și 1917 în mare parte concepute și executate de d-sa în urma necesităților noastre regionale și de îndrumările primite de pe frontul occidental, în special dela armata franceză.

•Seria celor mai recente modificări introduse de d-sa, are în vedere alegerea serioasă a răniților, înaintarea formațiunilor chirurgicale mobile ale frontului și specializarea diferitelor formațiuni.

•În urma acțiunilor glorioase dela Mărăști și Mărășești, s'a stabilit următoarea organizație.

•*Zona dinainte* cu posturile regimentelor, ambulanțele divizionare (cu școlioanele lor mobile de brancardieri) cu posturi chirurgicale blindate avansate, spitale mobile cu coloanele lor de aprovizionare sanitară și de brancardieri de rezervă, după cum și diferitele servicii de triaj.

•Așa spre exemplu grație procedului inventat de d-sa, brevetat cu No. 5.316, care permite interschimbul brancardelor în transportul răniților și bolnavilor cu autobrancardele Ford, s'a putut realiza transportul în masă a răniților pe timpul ofensivei 1917.

•*Zona etapelor* cu triajele mari, spitalele de evacuare (specializate în spitale chirurgicale, spitale medicale și de specialitate), spitale contagioase, trenuri sanitare, trenuri băi, autobrancarde, depozite sanitare, carantine.

•*Zona interioară* cu spitale regionale, diferite laboratoare, formațiuni de aprovizionare sanitară, etc.

•Într'un capitol special, autorul care a fost un factor și un martor important al acestei organizări, face istoricul serviciului în timpul războiului insistând mai ales asupra formațiunilor sanitare ale armatei a II-a, unde a fost medic șef.

•Studiază amănunțit nouile mijloace de investigați (cercetări) și transportul pentru serviciul sanitar, arătând importanța câinilor sanitari, automobilelor, aeroplanelor, etc.

•Pe urmă, într'o serie de capitole, expune principiile generale de igiena bivouacelor, cantonamentelor și tranșeelor.

•Ca vechiu medic militar și ca șef experimentat, el discută cu multă autoritate și competență subiectele relative la direcția acestui serviciu, înainte și după bătălie. Nu uită să ne arate organizația serviciului sanitar al aeronauticeii și a marinei.

•După ce a dat importanța ce se cuvenia serviciului veterinar și farmaceutic, termină valoroasa sa lucrare cu capitolul important asupra gazelor asfixiante.

•Organizarea și funcționarea serviciului sanitar militar în războiu, este baza pe care se întemeiază prevenirea și combaterea modernă a boalelor în războiu, având o îndoită menire. Deoparte este menită să prevină și să combată epidemiile de războiu, de alta să ia toate măsurile ca răniții să ajungă cât de curând în îngrijirea medicului specialist; fie pentru oprirea hemoragiilor, fie pentru desinfecțarea radicală pentru operațiunile grabnice fie pentru prevenirea consecințelor microbiene a ră-

«niților (tetanus, gangrena, septicemiile, piemile, etc.)¹⁾, în fine pentru «tratarea grăbită a celor atinși de gaze asfixiante și a victimelor aviațiunii.

«Din aceste cauze, astăzi organizarea acestui serviciu, este de cea mai «mare importanță și mai cu seamă grație acestui serviciu, am avut să de-«plângem așa puține victime de boale infecțioase mai cu seamă de te-«tanus cari în războaiele anterioare cuprindeau mai mult de jumătate a victimelor de războiu.

«În adevăr, astăzi prevenirea acestor boale este în prima linie o che-«stiune de timp, de rezezițiunea cu care sosește ajutorul, și de competența «acelor cari au să dea primul ajutor.

«Recomand deci această lucrare cu aspect modest, însă cuprinzând «atâtea dispozițiuni originale, utile și experimentate de autor, pentru «o mare parte a premiului Constantinide, pentru care a concurat, nu «hezit însă a recomandă tot deodată această lucrare pentru un premiu «mai mare, care s'ar găsi în condițiunea de a putea fi decernat autorului».

D-l Dr. G. MARINESCU cetește raportul asupra publicațiunilor
a) «*Diagnosticul tifosului exantematic cu ajutorul reacțiunii de aglutinare cu Pro-
teul X 19*» de dr. Aurel A. Babeș și «b) «*Cultura minții cu ajutorul biologiei*»
de N. Moiescu.

«a) Nimic nu e mai important în diagnosticul boalelor infecțioase decât «introducerea de reacții biologice care să îngăduie recunoașterea unei «boale dela început, să-i stabilească diagnosticul și să comande trata-«mentul. Se știe ce foloase imense a adus reacția Wassermann în diag-«nosticul și tratamentul sifilisului și acea a lui Widal în diagnosticul fe-«brei tifoide De aceea, orice metodă destinată să lumineze diagnosticul «unei boale infecțioase, atunci când observația clinică e îndoioasă, trebuie «primită cu bucurie. Din acest punct de vedere reacția de aglutinare cu «proteul X a serului bolnavilor de tifus exantematic poate fi considerată «până astăzi, ca cel mai bun mijloc de diagnostic al boalei. Această reacție «care poartă numele de Weil-Felix e considerată, cu drept cuvânt, ca una «din cele mai însemnate descoperiri făcute în ultimii ani. Lucrarea d-lui «dr. Aurel Babeș, conținând 113 pagini și numeroase tablouri de obser-«vații, este consacrată cercetărilor sale personale făcute în scopul de a «pătrunde și mai bine reacția Weil-Felix

«Lucrarea e împărțită în două părți. În prima se ocupă cu partea prac-«tică a reacției, stabilind tehnica și caracterele reacției în cursul tifosului «exantematic și alte boale.

¹⁾ În ce privește tetanusul, grație unei măsuri noi concepute de Dl. Dr. General Antoniu ca orice rănit (nu numai anume răniți) să fie inoculat cât de repede cu ser antitetanic (3 injecții), această teribilă complicațiune a plăgilor de războiu care în războiul dela 1877 a făcut mii de victime și care și în armata franceză în acest războiu mondial a dat o mortalitate de 2,25% din cei răniți, la noi aproape n'a existat, n'a făcut decât 2 victime la 18.000 răniți sau 0.02%, adică a suta parte din victimele armatei franceze!!!

•Titlul reacției W.-F., pe măsură ce boala înaintează, are o tendință la creștere. Sunt autori cari au căutat să stabilească o formulă după care s'ar face această creștere, însă ei s'au înșelat, de oarece o astfel de constatare nici nu este compatibilă cu cele cunoscute în biologie, în care fenomenele complexe nu pot fi reduse la simple legi aritmetice.

•Alți autori au voit să arate că există totuș o normă după care se face creșterea titlului aglutinării în cursul boalei și anume că, în primele zile de boală, creșterea se face încet și progresiv, iar mai târziu se face repede și brusc.

•Din numeroasele cercetări ale d-lui Dr. Aurel Babeș reiese că nu se poate stabili o regulă generală în privința modului cum crește titlul reacției. Există însă un caracter comun și anume că niciodată titlul reacției, în cursul boalei, nu scade, și că, foarte rare ori, rămâne staționar.

•Pentru studiul chestiunii d-sa a luat în considerare 25 cazuri pe care le-a urmărit încă din primele 2—5 zile de boală și la cari a putut repeta reacția în fiecare zi până la sfârșitul ei. Modul de evoluție al reacției, în aceste cazuri, le-a redus la 6 tipuri principale, pe care le dă sub formă de grafie.

•Rezultă din cercetările autorului că mersul reacției Weil-Felix este din cele mai variate și că evoluția caracterizată printr'o creștere inițială înceată, urmată de o creștere tardivă bruscă pare să fie cea mai frecventă.

•Din punct de vedere practic o reacție al cărei titlu crește în cursul boalei pledează pentru diagnosticul de tifus exantematic. O reacție, care, însă, câteva zile rămâne staționară, nu exclude tifosul exantematic, iar, o reacție care scade în timpul boalei se întâlnește și în alte boale decât tifosul exantematic.

•In cazurile dificile, aspectul uneori cu totul caracteristic al reacției, pe care d-sa l-a numit *aglutinare în fulgi*, înlesnește interpretarea rezultatelor.

•Printre cele 200 cazuri examinate de d-sa pentru frecvența reacției, au figurat puține cazuri de tifus incipient. Numărul cazurilor pozitive dela primul examen, au fost 162 din 200, deci o proporție de 81%.

•In ceea ce privește frecvența reală, ea este apreciabil mai mare. Din cele 200 cazuri examinate în fiecare zi până la apariția reacției, aceasta a rămas negativă până la sfârșitul boalei numai în 2 cazuri, deci o proporție de 1%; frecvența reală a fost de 99%.

•Aceste cifre sunt extrem de încurajatoare, reacția Weil-Felix putând fi considerată, din acest punct de vedere, printre reacțiile cele mai constante. Proporția de 99% o dovedește, chiar reacția Widuf în febra tifoidă, care este o reacție ce se apropie mai mult de o reacție constantă, este totuș negativă uneori.

•Pentru a constată durata reacției W. F., a examinat serul bolnavilor în primele zile după declararea boalei până la 26 luni dela vindecare. În cele 4 cazuri examinate 1 an până la 26 luni dela începutul boalei,

• reacția a fost negativă. Din contră în cazurile examinate câteva luni dela vindecare, rezultatele au fost variabile.

• Într'un caz examinat 5 luni după vindecare reacția eră pozitivă. Un alt caz, examinat după 4 luni a avut reacția negativă. Față de puținele cazuri examinate la un interval așa de lung dela vindecare, singurele concluzii ce se pot trage sunt că reacția, în cazurile examinate un an dela vindecare, au dat un rezultat negativ, iar după 5 luni reacția poate fi încă pozitivă. Totuș sunt autori, cari pretind că au obținut o reacție pozitivă chiar după un an de la vindecare.

• Studiind mai departe cauza care face ca, în unele cazuri, reacția să persiste încă multă vreme și, în altele, să dispară din prima săptămână, d-l Dr. Aurel Babeș a ajuns la următoarele concluzii:

• În toate cazurile în care reacția, în timpul boalei, a fost ridicată, ajungând la cifra de 1:1600, reacția a persistat și după câteva luni dela vindecare. Din contră, în toate cazurile în care reacția a fost slabă, în timpul boalei, ea a devenit negativă chiar în primele săptămâni.

• Din studiul d-sale rezultă că cazurile de tifus exantematic, cu privire la persistența reacției după vindecare se pot împărți în 2 categorii:

- 1. Cazurile la care titlul aglutinării în cursul boalei rămâne scorbit.
 - 2. Cazurile la cari titlul aglutinării a fost ridicat în timpul boalei.
- Cazurile din prima categorie sunt acelea în cari reacția dispăre repede după vindecare; în cazurile din a doua categorie, reacția persistă multă vreme.

• În ceea ce privește titlul maxim al reacțiunei după vindecare el este foarte variabil și depinde de titlu maxim din timpul boalei.

• În general, în primele zile ale convalescenței, de multe ori chiar în primele 2 săptămâni, se produce încă o reducere în titlul reacției. După aceasta urmează o scădere foarte înceată a reacției Weil-Felix, așa încât, în cazurile în care reacția a fost ridicată în timpul boalei ea este încă tot ridicată și după câteva săptămâni dela vindecare. În cazul No. 29 titlul reacției, după 9 săptămâni, eră de 1:3200 și în cazul No. 42 după 11 săptămâni reacția are titlul maxim de 1:1600. În general însă, titlul este mai coborit, variind între 1:100—1:800.

• Cunoașterea persistenței reacției multă vreme după boală are un interes practic destul de mare.

• În ultima parte a lucrării autorul se ocupă cu chestiunea de interes mai mult științific, cum de pildă este studiul comparativ între proteul X 19 și o altă serie de microbi găsiți de d-l A. Babeș în sângele și în urina bolnavilor de tifus exantematic.

• Izolarea din sângele bolnavilor de tifus exantematic a 7 tulpini, care, din punct de vedere al aglutinării lor cu serul bolnavilor de tifus exantematic, prezintă mare analogie cu proteul X 19, fără a fi cu toate acestea proteu, sunt constatări, care vor dobândi, poate, și o importanță practică.

• Lucrarea conștiicioasă a d-lui Dr. Aurel Babeș e bazată pe un mare număr de cercetări de laborator, care au cerut multă muncă și cunoștințe

tehnice. Rezultatele importante nu sunt pur și simplu o confirmare a lucrărilor anterioare ale lui Weil-Felix, cari au descris pentru prima dată reacția ce poartă numele lor, dar în monografia d-lui Dr. Aurel Babeș găsim date noi, originale, care, pe de o parte, completează experiențele predecessorilor săi, iar, pe de altă parte, rectifică unele greșeli. În urmă d-l Aurel Babeș arătând importanța practică a metodei Weil-Felix a adus un serviciu real și clinicei permițând diagnosticul, dela început, al acestei boale teribile..

Toate aceste considerații ne îndreptătesc a cere secțiunii științifice să atribuie d-lui Dr. A. Babeș o parte din premiul Constantinide

b) D-l Moiescu în *«Cultivarea minții cu ajutorul biologiei»*, lucrare care conține 444 pag., este condus de principiul enunțat de Kant care sună astfel: dezvoltarea științei la individ trebuie să aibă același mers ca al științei în întreaga omenire. Conform acestei idei autorul studiază mai întâiu școala linnéană, care se bazează, în special, pe descripția fenomenelor naturii; această școală reprezintă prima fază de informații sistematice ale minții omenești, intuițiile și descripțiile servesc la formarea gândirei concrete. Școala lamarckiană constituie un progres de oarece face să intervină, spre a explica schimbările ființelor vii, influența mediului și a modului de viață a organismelor. Eră natural ca această școală să reprezinte un progres însemnat față de aceea a lui Linné și în realitate ea a dezvoltat gândirea biologică, aducând în desbatere probleme noi pe care le-a și rezolvat în parte. În fine în școala experimentală avem faza cea mai fecundă în dezvoltarea cugetării biologice, deoarece ea supune la controlul experimentat, în laborator, părerile și afirmațiile naturalistilor. Ea permite formularea de legi și aplicarea lor pe o scară foarte întinsă. Eră drept ca d-l Moiescu să recomande în calitate de d-sale de didactic, ca învățământul biologiei să fie predat cu ajutorul experiențelor de laborator, care impresionează simțurile și deșteaptă idei noi în mintea observatorului.

Experiențele de biologie excită continuu curiozitatea științifică și împinge departe progresele biologiei. În învățământ studiul naturii va trebui să ocupe locul de onoare, explicațiile teoretice ale profesorului să vie în al doilea rând. Textul cărții cade pe al treilea plan.

Cunoștințele culese de elevi direct din scrutarea fenomenelor naturii impresionează, în mod intens, mintea lor. Explicările fără experiențe și făcute cu ajutorul planșelor sunt insuficiente și chiar sterile. Posedând cunoștințe variate și concise, d-l Moiescu caută să explice fenomenele psihologice cu ajutorul biologiei, făcând explicații la viața practică. D-sa studiază amănunțit însușirile marilor naturaliști și pedagogi cari au deschis orizonturi noi biologiei, permițând să se cunoască mai bine natura omenească. La lumina datelor celor mai noi asupra fiziologiei și istologiei sist. nervos, d-l Moiescu indică rolul însemnat al biologiei în viața socială, arătând că prin cunoștința vieții animalelor și plantelor omul prosperează continuu, viața lui se îmbunătățește și și caută con-

«cepții adecuate despre viață și despre lume. Folosul cel mare al învățămintelor biologice este de ordin moral și intelectual. Biologia dezvoltă mintea, înalță pe om, însănătoșindu-i moralul. Biologia dar trebuie să ocupe locul de onoare în cultura omenească.

«Pentru acest motiv d-l Moiescu crede, cu drept cuvânt, că această știință, care modelează sufletul, omnesc și desvăluiește misterele naturii, trebuie considerată ca un mijloc puternic pentru formarea minții și caracterelor, iar nu ca scop în sine și ca o specializare timpurie.

«Monografia d-lui Moiescu, scrisă în o limbă curgătoare și adevărată românească va aduce reale servicii nu numai tineretului studios, dar și pedagogilor cari se ocupă cu perfecțiunea naturii omenești. Lucrarea aceasta, tipărită în biblioteca pedagogică a Casei Școlare, e precedată de un referat foarte elogiios al consilierilor pedagogici.

«D-l Moiescu s'a distins ca didactic excelent și cunoscător conștiințios al biologiei. Lucrarea d-sale fiind o îndrumare luminată a tinerimei spre morală prin biologie, se recomandă prin calități indiscutabile științifice și prin rezultatele pe care le poate da pentru educarea elevilor, de aceea o recomand cu toată căldura membrilor secțiunii științifice spre a i se acordă o parte din premiul Constantinidi.»

D-l I. SIMIONESCU cetește rapoartele asupra lucrărilor a) «Călduza stuparului» de N. Nicolaescu și G. Stoescu și b) «Elemente de geologie generală cu o scurtă privire asupra Geologiei României» de dr. I. Popescu-Voitești.

a) «E una din cele mai bune, dacă nu cea mai bună, din cărțile apărute până acum în materia tratată. Tot ce se referă la mănoasa indeletnicire a albinăritului se poate găsi în ea. Descrierea albinelor ocupă un spațiu destul de larg, deși nu acesta e scopul principal al cărții. Partea practică e totul. Și în această privință autorii au dat toată atențiunea cuvenită ei. Din expunerea diferitelor capitole reiese că autorii nu sunt simplii compilatori, ci au experimentat însăși, preconizând anumite metode pe care ei le-au găsit mai practice. Prin aceasta, cartea, în parte, capătă o patină de originalitate, care-i mărește valoarea, deosebindu-se astfel de alte cărți la fel, care nu sunt decât prelucrările tratatelor streine sau a acelor anterior apărute. Cartea este completă, de oarece pune la îndemână apicultorilor, cărora se adresează, tot ce poate să le fie de ajutor în creșterea albinelor. Ea e scrisă limpede, corect, fără termeni neînțeleși, iar numeroasele figuri intercalate, lămurit sunt prin aceasta în adevăr folositoare.

«Pe aceste motive subsemnatul sunt de părere a se acordă măcar o parte din premiu cărții celor doi institutori, fiind o contribuțiune în adevăr serioasă la îndemnul pentru cultura albinelor, odată atât de dezvoltată la noi, din ce în ce mai lăsată în părăsire.»

b) «Vorba Românului se aplică și asupra autorului: A umblat după mai mulți iepuri deodată. Cartea pomenită, după pretenția autorului, trebuie să servească:

- a) drept carte didactică pentru cl. VIII-a,
 b) drept manual de îndrumare pentru profesorii secundari,
 c) drept călăuză și «celor care, deși nu se specializează în geologie, au totuși nevoie de cunoștințele sumare și precise ale acestei științi, ca geografilor și inginerilor» (vezi Prefața).

«Urmărind aceste întreite scopuri, prea multe pentru un manual, autorul a procedat, cred, în chip greșit în modificarea conținutului.

«Drept carte didactică, manualul pomenit, nu poate servi. În loc de un folos adus științei geologice, ar putea atrage, prin îngrămădirea prea mare de fapte și numiri, o spaimă pentru ea, îngreuiind memoria cu termeni inutili.

«În această direcție pretenția autorului e bizuită chiar sau pe o necunoaștere a literaturii didactice existente, ceiace nu-mi vine să cred, sau pe o nesocotire vădită a ei, ceiace e poate mai greșit.

«De rău, de bine, în literatura didactică geologică există manuale, chiar mai vechi, în care se poate prinde preocuparea autorilor de a prezenta fenomenele geologice, nu ca pe niște rezultate reci, moarte, ale unui trecut viu, precum și aceia de a atrage atențiunea asupra fenomenelor geologice petrecute pe teritoriul Țării Românești. Autorul comite chiar o nedreptate asupra tratatelor apărute mai înainte, nici măcar citându-le printre numeroasele citate străine, care ilustrează sfârșitul fiecărui capitol. Știința se bazează pe continuitate, iar menționarea muncii altora, cât de modestă, e nevoie să fie făcută într-o țară în care tradiția științifică e încă de înfăptuit.

«Urmărind scopul didactic, autorul comite o greșală de metodologie, neindicând, prin diferență de caractere tipografice măcar, care e partea ce trebuie învățată de elev și care e cea rezervată specialiștilor sau inginerilor. Ba dimpotrivă, tocmai generalizările atractive, sinteza care denotă viața în intimitatea fenomenelor (pag. 140 și celelalte) ca și descrierea formelor trecute, partea mai atractivă în didactică, fiind legătura între fenomenele de azi, înțelese, cu cele trecute, sunt date cu caractere mai mărunte, adică substrase dela atențiune și citirea elevilor.

«Din punct de vedere didactic, ca tratat pentru elevi, cartea păcătuiește prin atâtea nesocotiri a principiilor pedagogice, încât mă mir că s'a găsit o comisiune pedagogică oficială, care să o fi aprobat ca atare.

«Scopul întâi, autorul nu l'a ajuns.

«Cum însă autorul n'a prezentat lucrarea sa «Premiul Asociațiunii «Craiovene», criteriul care m'ar fi condus la nepremierea ei, nu-și are loc.

«Voiu considera pomenita carte, numai ca prezentată profesorilor, studenților și inginerilor. Din acest punct de vedere lucrarea merită atențiune.

«În evoluțiunea literaturii științifice, în această direcțiune, în adevăr este prima lucrare care tratează mai pe larg fenomenele geologice. «Studenților mei am recomandat-o, ca fiind singura până acum în limba românească. Profesorilor și inginerilor le-ar fi de folos, nu atât prin

«fixarea terminologiei geologice în limba română încercată și de alții (d. ex. d-l *G. Murgoci*) mai înainte, cât prin detaliile ce cuprinde referitor la țara românească, indicându-se și izvoarele unde ar putea găsi deslușiri mai amănunțite.

«Deși în planul general și mai ales în partea generală, autorul urmează prea credincios planul și terminologia tratatului d-lui *E. Haug*, profesor de Geologie la Sorbona, în partea specială dă o deosebită importanță, cum se cuvenia geologiei țării, punând astfel lucrării sale pecetia într-o măsură oarecare, a originalității.

«Voiu trece asupra stilului, uneori prea prolix, alteori prea confus. «E diferență de concepțiune. Unii cred că știința trebuie să aibă un propriu fel de expunere aspru, greu de înțeles de toată lumea, cu termeni tehnici anumiți, cu epitețe împrumutate din limbi străine. Alții socot că cea mai specială lucrare trebuie scrisă cât se poate mai limpede, cu cuvinte înțelese — unde e cu putință — de toată lumea. Savantismul să nu fie numai în îmbrăcăminte, ci dimpotrivă să impună prin rigurositatea lăuntrică, introdusă în mintea fiecăruia prin mijloacele atractive ale limbii obișnuite.

«Nu mă opresc asupra lor. Munca pe care autorul a pus-o pentru ca să deie la iveală într'un tot închegat, rezultatul muncii câtorva generațiuni de lucrători specialiști, merită toată încurajarea. Merită atențiunea și harta geologică, cea dintâiu a teritoriului României mărite, care întovărășește lucrarea.

«Din aceste motive, lucrarea prezintă fiind socotită nu din punct de vedere didactic, ci adresată numai celor care sunt inițiați în elementarele cunoștinți geologice, sunt pentru premiarea ei. Se răspândește o muncă săvârșită cu intențiuni bune și care poate aduce foloase reale în cercul mai îngust al studenților universitari, al profesorilor secundari cât și în ginerilor de mine siliți să fie îndrumați spre cunoașterea pământului țării noastre. La toate acestea se mai adaugă și faptul că lucrarea este unul dintre cei dintâi soli, în domeniul științific, venit dela noua universitate românească, de dincolo de Carpați».

D-l Președinte felicită pe autorii premiați și le urează toate succesele în lucrările lor literare și științifice.

D-l Președinte D. ONCIUL salută prezența în mijlocul Academiei a d-lui Eugen P. Botez, ales membru corespondent al Secțiunii literare în actuala sesiune generală. Activitatea literară a noului coleg este de mult cunoscută și bine apreciată în lumea literară. Simțim o deosebită bucurie că s'a ivit prilejul de a număra pe distinsul scriitor printre colegii noștri corespondenți.

D-l EUGEN BOTEZ mulțumește pentru onoarea ce i s'a făcut prin alegerea sa de membru corespondent ca și pentru căldura cu care este primit în incinta acestei Instituțiuni culturale. Aceasta nu-i întâia bucurie pe care i-o procură Academia: premiile acordate pentru scrierile sale *Jurnal de bord* și *Datorii uitate* i-au dat momente de adevărată satisfacție sufletească.

Dela d-l Aristide Blank se primește în dar publicațiunea *Greater Roumania* by Charles Upson Clark, New-York 1922, despre care d-l Gr. Antipa a făcut o comunicare în ședința dela 10 Fevruaire 1922.

— Se vor exprimă d-lui Blank cuvenitele mulțumiri.

Dela d-l N. Donici, membru onorar, se primește o telegramă prin care arată că din cauza opunerii diferiților funcționari nu poate profita de veniturile părții din averea supusă exproprierii, dar care i s'a lăsat de Ministerul Agriculturii în folosință pentru întreținerea Observatorului astronomic dela Doboșarii-Vechi. Roagă Academia să dea tot concursul Contelui Caruzo, care va sosi în Capitală spre a interveni să dea ordine de organele în drept pentru respectarea dispozițiunii luate de Minister, de oarece fără această excepțiune la expropriere va fi nevoit să închidă Observatorul.

După discuțiunea urmată se alege o comisiune compusă din d-nii Gr. Antipa, St. C. Hepites și G. Țițeica, care să ia contact cu contele Caruzo și să facă propuneri potrivit cu informațiunile ce va primi.

D-l M. C. SUTZU anunță, cu părere de rău, că sănătatea nu-i permite să reprezinte Academia la solemnitatea organizată de Societatea Asiatică din Paris, pentru zilele de 10—13 Iulie viitor, cu ocaziunea împlinirii unui secol dela înființarea Societății și dela descoperirea descifrării erozifelor de către Champollion.

— Se ia act și se decide a se trimite numitei Societăți o scrisoare de felicitare.

D-l Secretar General I. C. NEGRUZZI cetește următorul raport:

•După 28 zile de activitate, încheiem astăzi a 55-a sesiune generală a Academiei.

•Gândul nostru se îndreaptă și cu această ocaziune către scumpa •Dinastie, la ale cărei dureri și bucurii am luat parte în cursul acestei •sesiuni împreună cu toată suflarea românească. Evenimentele mari pe-trecute în sânul Familiei Regale au împiedicat pe Maiestatea Sa Regele •de a prezida ca în trecut, unele ședințe solemne ale noastre. Am avut însă •bucuria de a auzi răsunând întâia oară în această sală vocea A. S. Regale •Principelui Carol, Moștenitorul Tronului, care a prezidat ședința pentru •recepțiunea solemnă a d-lui coleg Andrei Rădulescu.

•Cu ocaziunea căsătoriei A. S. Regale Principesei Marioara cu Maies-tatea Sa Regele Sârbilor, Croaților și Slovenilor, celebrată la Belgrad acum •trei zile, Academia și-a manifestat sentimentele de bucurie printr'o te-legramă de felicitare adresată Maiestății Sale Regelui Ferdinand.

•In ședința dela 23 Maiu Președintele nostru a evocat, în cuvinte •mișcătoare, amintirea Regelui Carol, cu ocaziunea aniversării a 56-a •a memorabilei zile, când neuitatul Rege •a început binecuvântata sa •domnie, care a realizat aspirațiunile naționale ale Renașterii noastre.

•Ieri 10 Iunie, Academia a făcut o excursiune la Curtea-de-Argheș, •înlesnită de d-l Ministru al Instrucțiunii Publice, spre a depune omagiul •ei de pioasă recunoștință la mormântul Marelui Rege pentru împlinirea

•a 7 ani dela trecerea sa la cele de veci. Un parastas s'a oficiat spre odihna sufletului lui și câteva cuvinte de preamărire au fost rostite de Secretarul General al Domniilor Voastre.

•În Raportul de deschidere a sesiunii ne-am manifestat bucuria că Academia noastră n'a încercat nici o pierdere dintre membri săi activi dela închiderea adunării generale trecute. Bucuria ne-a fost însă de scurtă durată. Numai câteva zile ne despart de când rămășițele pământești ale iubitului coleg Duiliu Zamfirescu au fost coborite în locașul de veci, în regretele unanime ale mult încercatei familii, ale colegilor și ale tuturor celor cari se interesează de progresul culturii naționale. Răpus de o boală ascunsă ce-l rodea de mulți ani, ilustrul nostru coleg, s'a stins în puterea vârstei spre marea pagubă a literaturii române.

•Să-i fie țărâna ușoară și veșnică amintirea!

•Lucrările executate de Domniile Voastre în actuala sesiune au fost rodnice și folositoare. Vom aminti în cele ce urmează, câteva din cele mai importante.

•Ați completat locul vacant de membru corespondent din secțiunea literară, prin alegerea făcută în persoana distinsului scriitor Eugeniu P. Botez (Jean Bart); ați ales membru de onoare pe compatriotul nostru N. Donici, pentru vasta activitate în domeniul astronomiei, a cărui faimă a trecut de mult granițele țării. Arătându-vă recunoștință față de învățații străini, ați ales membru onorar pe marele literat d-l Göran Björkman, Secretarul perpetuu al Academiei celor nouă din Stockholm, membru a o mulțime de Academii și Asociațiuni științifice și literare. N. Göran Björkman care cunoaște bine limba noastră, și-a făcut o plăcută ocupație din traducerea în limba suedeză a mai multor poezii române, în metru original. Pentru aceeași simpatie arătată națiunii române, ați ales membru onorar pe învățatul Eduard Perroncita, profesor la școala veterinară superioară din Turin, și membru corespondent străni în Secțiunea istorică, pe marele cunoscător în domeniul artelor, Henri Focillon, profesor la Universitatea din Lyon, pe care am avut plăcerea să-l salutăm în mijlocul nostru în ședința dela 6 Iunie.

•În cursul acestei sesiuni s'au ținut 2 ședințe solemne și 3 publice.

•Una din ședințele solemne, petrecută în ziua de 1 Iunie, a fost consacrată comemorării donatorilor defuncți ai Academiei. Într'o frumoasă cuvântare, plină de învățături, colegul nostru d-l I. Bîanu a preaslăvit amintirea tuturor acelor cari au lăsat produsul muncii lor pentru opere culturale și de binefacere; cealaltă, ținută în ziua de 3 Iunie, a fost consacrată recepțiunii solemne a d-lui coleg Andrei Rădulescu, care o rostit interesantul discurs despre *Cultura juridică în România în ultima sută de ani. Răspunsul*, conform însărcinării Delegațiunii, a fost făcut de Secretarul General.

•În ședința publică dela 19 Maiu d-l coleg N. Iorga a făcut comunicarea despre *Generația dela 1840 și cea dela 1848 față de concepția unității politice a poporului român*; în cea dela 26 Maiu, d-l coleg Dr. V. Babeș a

•expus comunicarea despre *Microbii invizibili*, iar în ședința dela 31 Maiu
 •părintele coleg I. Lupaș a citit comunicarea sa relativă la *Desbinarea bi-*
sericească a Românilor ardeleni în lumina documentelor istorice din I-a
jumătate a secolului al XVIII-lea.

•În ședințele intime v'ați dat părerea asupra rapoartelor Comisiunilor
 •însărcinate cu aducerea la îndeplinire a diferitelor lucrări și ați luat dis-
 •pozițiunile care vi s'au părut mai potrivite pentru executarea lor în viitor.

•Conformându-vă necesităților de organizare interioară și spiritului
 •vremii, ați suprimat art. 26 din Statute și 64 din Regulament, după care
 •un membru dintr'o secțiune putea fi chemat să facă parte și din altă
 •Secțiune; ați modificat art. 7 din Statute reducând numărul zilelor des-
 •tinate adunării generale anuale la 15 și hotărând ca sesiunile să înceapă
 •la 25 Maiu. Potrivit cu schimbările introduse în acest articol ați introdus
 •convenitele modificări în art. 24 din Statute și 62 din Regulamentul gen-
 •eral. În aceeași ordine de idei, ați luat dispozițiunile dictate de împe-
 •jurări asupra fondurilor A. F. Robescu, General Ioan Manoil Manu și
 •Elena I. Dalles, ați stabilit normele întrebuințării fondurilor Dimitrie
 •(Mitiță) Bârzeanu, N. Rătescu, N. Socolescu, Dr. C. Păcuraru-Bianu,
 •Dr. C. Angelescu și Leon S. Arié.

•Respectând dispozițiunile testamentare și ținând seamă de regu-
 •lamentele Academiei ați distins cu premii cele mai bune opere prezentate
 •la concursuri. Astfel, ați acordat două premii din fondul Năsturel-He-
 •răscu, unul d-lui Ion Gorun și pe celălalt d-lui Silviu Dragomir; alte
 •două premii din fondul Adamachi au fost date d-lor Corneliu Botez și
 •Radu D. Rosetti. Premiul Chițu a fost acordat d-lui Maior G. Caracaș,
 •Premiile San-Marin și Toncoviceanu d-lui Em. Dan; Premiul Hagi-
 •Vasile d-lui Ștefan Metes; Premiul Lazăr d-lui I. P. Voitești; iar Pre-
 •miul Constantinide a fost împărțit în 4 părți egale, de câte 1.000 lei,
 •între d-nii Medic General de divizie Dr. I. N. Antoniu, Dr. Aurel Babeș,
 •N. Moisescu și autorii lucrării Călăuza Stuparului, d-nii N. Nicolaescu
 •și G. Stoenescu.

•În ultimele zile ale sesiunii ați fixat subiectele pentru premiile din
 •anii viitori, ați ales comisiunile pentru examinarea lucrărilor care s'ar
 •prezenta la premiile destinate a se acordă prin comisiuni în viitoarea
 •sesiune generală, ați examinat și votat proiectul de buget prezentat de
 •comisiunea respectivă pentru viitorul an bugetar.

•Implinindu-se în actuala sesiune 7 ani dela alegerea Secretarului
 •General, ați procedat, conform Regulamentului, la alegerea Secretarului
 •General pentru un nou period de 7 ani.

•Increderea ce mi-ați arătat, reînvoindu-mi mandatul pentru noul
 •period, m'a mișcat adânc. Vă exprim și de astădată sentimentele mele
 •de recunoștință.

•Prin constituirea birourilor Secțiunilor și prin alegerea Delegațiunii
 •Lucrărilor sesiunii s'au terminat și deci ne putem despărți cu satisfacția
 •că ne-am făcut datoria complet și conștiincios.

«Incheind acest raport am convingerea că sunt în asentimentul Domniilor Voastre, a tuturor, mulțumind d-lui Președinte D. *Onciul* pentru dragostea ce ne-a arătat, nelipsind dela nici o ședință a sesiunii, — deși nu este încă complet vindecat de boala care l-a ținut atâta vreme în casă, și îi urez în numele Academiei Române o grabnică și completă însănătoșire!»

D-l Președinte D. ONCIUL mulțumește d-lui Secretar General pentru bunele cuvinte la adresa d-sale și tuturor colegilor cari au luat parte la lucrările sesiunii. Urează colegilor dor de muncă și izbândă în lucrările lor literare și științifice cu începerea noului an academic.

Să ne vedem cu bine la viitoarea sesiune generală!

POMENIREA DONATORILOR
ACADEMIEI ROMÂNE
CUVÂNTARE ROSTITĂ

DE

I O A N B I A N U

MEMBRU AL ACADEMIEI

IN ȘEDINȚĂ SOLEMNĂ LA 1 Iunie 1922

Domnilor Colegi,

Vieța modernă politică și culturală a neamului nostru s'a întemeiat pentru o dezvoltare seculară numai dela renașterea ei, dela reîntoarcerea la formele vieții și culturii occidentale, de care aproape două milenii fusesem când mai mult când mai puțin despărțiți. În întreagă acea lungă trecere de secolii românimea și-a păstrat ființa națională mai mult prin tradițiune, prin instinctul, prin conștiința moștenită în adâncimea sufletelor dela izvorul de unde eram ieșiți.

Secolul întâiu de viață modernă și conștiință națională s'a împlinit odată cu împlinirea adâncii dorințe și aspirații milenare de a ne restabili unitatea de Stat național înfăunțată în Dacia lui Traian la 107 și întreruptă la 275 prin părăsirea Daciei înaintea invaziilor cotropitoare venite dela Miazănoapte și dela Răsărit.

Avem dreptul să privim cu mândrie secolul lăsat acum în urmă, avem dreptul să privim cu încredere spre viitor, văzând ce eram și cum stăteam din toate punctele de vedere la începutul secolului XIX — unde suntem și cum stăm la începutul secolului al XX-lea.

Este deci nu numai natural, dar este și o mare datorie ca, dela înălțimea unde ne aflăm, să privim înapoi spre întinsul întunec și ceața din care am ieșit, să privim pașii de înălțare spre lumină și mărire pe cari i-am făcut, să cunoaștem și să înțelegem energiile cari ne-au adus aici, pentru ca să putem urcă înainte tot mai sus unde ne chiamă datoria de înălțare alături de popoarele din aceeași familie de rasă și de cultură. Aceasta este explicarea și rostul sărbătoririlor seculare făcute de Academie în anul trecut: am sărbătorit secolul împlinit dela mișcarea de emancipare națională dela 1821 întrupată de Domnul Tudor al Pandurilor Olteniei; am sărbătorit secolul dela na-

șterea lui Ioan Brătianu, care a fost personificarea cea mai luminoasă a ideii pentru care Tudor a fost martir; am sărbătorit secolul dela moartea lui Petru Maior, cel mai fericit apostol al re-deșteptării conștiinței originii romane a neamului, ca arătarea a drepturilor lui străbune și a menirii lui viitoare; am sărbătorit secolul dela nașterea lui Alecsandri, care adunase florile poeziei milenare a poporului român și a făcut din ele punctul de plecare al înfloririi literaturii naționale, făcând să răsune prin dulcea lui liră toate aspirațiunile și mișcările sufletești ale neamului dela *Doina* dela 1842, *Deșteptarea* dela 1848, *Hora Unirii* dela 1857 până la *Peneș Curcanul*, care ne-a adus coroana noastră regală.

Academia noastră, infiripată din dorul de Unire mai întâiu culturală a neamului, începuse să lucreze în atmosfera pregătită de generațiile reprezentate de acești luceferi, deabiă la 1866, deodată cu răsădirea Dinastiei Regale, altoită în sufletul neamului spre a innobilă trunchiul de două ori milenar, ca să dea flori mai frumoase și roade mai bogate și mai alese. Acum doi ani — după trecerea marelui războiu cu avânturile, durerile și noroacele lui — am sărbătorit deci jumătatea întâie de secol de lucrare a acestei instituțiuni, iar în anul trecut am adus prinusul recunoștinții noastre într'o lacrimă de duioasă amintire pentru premergătorii noștri aici, cari au fost începătorii Academiei la 1866 și 1867 și cari unul câte unul au plecat dintre noi.

Întoarcerea aceasta spre trecutul pe care suntem chemați a-l continua este nu numai o datorie de recunoștință, dar este și un izvor de învățatură, de îndrumare și de întărire sufletească pentru îndeplinirea datoriilor, atât pentru noi, cât și pentru urmașii noștri. Numai prin ea se poate asigura o continuitate din ce în ce mai bună și mai rodnică.

Fiecare instituție, fiecare organizație socială își are rostul ei, menirea ei pe care trebuie să o urmărească fără rătăcire și din ce în ce mai deplin.

Academia aceasta nu mai este o asociație de învățați, o instituție științifică. Prin ideea care a prezidat chiar la înființarea ei, ea a fost, este și trebuie să fie o instituție culturală mai presus de toate. Așa a fost și este socotită de toată lumea românească, care înțelege rostul înalt al culturii naționale și doarește desvoltarea și înflorirea ei.

Dintre acești înțelegători ai menirii Academiei, unii s'au simțit îndemnați să aducă în acest templu, pe altarul culturii naționale, jertfe materiale, ca astfel să contribuie și dânsii, pe cât pot și pe cât îi trage inima, la îndeplinirea înaltei ei meniri culturale. Numărul lor crește fără încetare și prin aceasta activitatea Academiei se lărgește an cu an.

Este foarte natural ca în acești ani, când am intrat într'o nouă mare epocă a vieții neamului, când simțim trebuința de a primi înapoi drumul umblat, când ne amintim de antemergetorii dela cari am moștenit ce avem, gândul nostru să se întoarcă cu recunoscătoare pomenire și către aceia cari din iubire pentru scopurile urmărite, cu încredere în acei cari compun această instituțiune, i-au adus darurile lor spre a o ajuta la îndeplinirea menirii ei: să pomenim deci pe donatorii Academiei Române.

Acești donatori nu sunt o aparițiune nouă în viața neamului nostru. Dimpotrivă, ei sunt urmașii și continuatorii unui șir nesfârșit, care se întinde în tot lungul secolilor istoriei noastre naționale. Dărnicia lor s'a revărsat în bogate valuri spre acele instituții cari după ideile și orizonturile culturale ale timpului înfățișau înălțarea spre cele sufletești. Secoli întregi, după încheierea întâielor organizării proprii naționale în vechile State, această înălțare fiind reprezentată numai prin credință creștină, prin religione, prin biserică, dărnicia de jertfire s'a îndreptat numai spre ele: mănăstiri, biserici, troițe și cruci la răspântii și la locuri grele, au fost ridicate din dărnicia Domnilor, boierilor, arhierilor și altora mai mărunți până adânc în stratele largi ale poporului. Aceste așezăminte sufletești au fost din aceeași dărnicie evlavioasă înzestrate cu averi și împodobite cu scule scumpe și bogate, cu odăjdii, cu comori de artă, din cari multe erau produse de mințile iscusite și de mâinile meștere femești de sus, de lângă scaunele domnești, până departe la babele, nevestele sau fetele sătenilor păstori sau plugari. Dărnicia alor noștri spre cele sfinte nu s'a mărginit la așezămintele din lăuntru hotarelor țării: ea s'a întins departe peste țări și mări și s'a revărsat cu mână largă, fără măsură, pentru multă creștinătate de alte limbi în lipsă și în sărăcie.

Apoi acea dărnicie a găsit în preceptele Evanghelice o altă țintă de binefacere: ușurarea suferințelor celor bolnăvi și lipsiți — adăpostirea și căutarea lor în spitale. Așa s'au întemeiat și s'au înzestrat cu bogății împărătești instituțiile spitalicești fără seamăn prin lărgirea dărnicii, care nu alegea pe cel nevoiaș nici după țară, nici după limbă, nici după religia lui, ci vedea în el numai omul în suferință și în lipsă care trebuie ajutat, cum cer sublimele precepte ale Evangheliei.

Secolul XIX a adus și la noi trebuințele noi de organizarea unei vieți de cultură națională — alături și în afară de mănăstiri și biserici. Inceputul au încercat să-l facă Ardelenii ajunși în mai de aproape atingere cu viața culturală occidentală. La 1794 cărturarii de peste munți au încercat să se organizeze în o *Societate filosofoască* pentru a înjgheba o publicațiune: *Vestiri filosofoști și moralicești*.

La 1822 s'a înființat *Societatea literală* la Brașov de boerii emigrați, în fruntea cărora eră fierbintele patriot Dinicu Golescu, care dăduse țipătul dureros: «Am rămas în urma tuturor neamurilor!»

Încercările de acelaș fel se țin și în amândouă vechile Principate. Împrejurările politice, influențele străine împiedecătoare nu le lăsau însă să se înrădăcineze, necum să înflorească și să rodească. Ele amorțeau în sterpiciune și nelucrare, cum a fost închisă la 1848 revista *Dacia literară* a lui Kogălniceanu și *Propășirea* dela 1844, cum a fost la 1843 oprit cursul de istorie națională, după lecția de deschidere. Trebuia pentru asemenea organizări un orizont larg nestrâmtorat de ceața întunecoasă, trebuia libertate națională. Această condițiune s'a realizat numai prin Unirea dela 1859, care eră cel mai mare fapt în istoria Românilor după întemeierea Principatelor. Dela Unirea ieșită

din libertatea de a dispune de viitorul lui, neamul nostru și-a făcut începuturile, și-a pus bazele noiei lui vieți pentru viitor.

Îndată după Unire s'au întemeiat cele două Universități românești, la Iași și București, s'a înființat la Iași în 1860 Ateneul român, reorganizat apoi la București, s'a înființat la 1862 *Asociațiunea* Românilor de peste Carpați în frunte cu marele Șaguna, deodată cu *Societatea* din Bucovina readusă la cunoștința românismului de marele dascăl Pumnul, mers acolo dela Blaj la 1848, și de străjerii naționalismului în Bucovina, frații Hurmuzachi; iar la 1866 s'a înființat aici pentru toți Români din toate provinciile de sub stăpânirile Statelor vecine *Societatea Academică*, devenită Academia de aștăzi după înălțarea țării la coroana regală.

Toată această mișcare arată că problemele de cultură națională se puneau atunci în fruntea năzuințelor spre ideal în toate provinciile românești, — afară de una. Acest ideal avea ca necesitate înainte de toate unificarea culturii naționale a întregului neam și împiedecarea desbinării lui culturale după provincii, desbinare care începuse să se arate atât prin influențele deosebite cât și în direcțiunile de desvoltare a limbii literare culte după principii deosebite. Aceasta eră menirea Societății Academice înființată la 1866 cu membri chemați dintre fruntașii culturali ai Românilor din toate provinciile — fără considerare la Statele ai căror cetățeni erau.

Studiarea limbei generale a neamului întreg, arătarea sistematică a organismului și a bogățiilor ei în gramatică și în dicționar, îmbogățirea și împodobirea ei prin traducerea autorilor clasici ai antichității, îndrumarea ei spre astfel de desvoltare încât să se poată oglindi în ea întreg geniul românimii din toate ținuturile, înșfârșit încurajarea și răsplătirea prin premii a scrierilor originale de valoare literară: aceasta eră menirea cu care a intrat în viața neamului această instituție. Stăruința în năzuințele ei a fost prețuită, încurajată și susținută de mulți, cari au văzut în ea un organ activ și statornic pentru înaintarea și înălțarea culturii naționale. S'au adăugat la ținta inițială, studiul istoriei naționale atât prin adunare și publicare de studii și documente, cât și prin premiare de scrieri, s'au adăugat asemenea științele exacte în varietatea și desvoltarea lor vertiginoasă în teorie și în aplicare.

Privind de acum înapoi la modestele începuturi din 1866, facem două constatări prețioase și pline de învățăminte.

Pe deoparte Academia și-a lărgit câmpul de activitate și de influență culturală, dar pentru trebuințele actuale ea trebuie să-l lărgească încă mult, spre a nu rămâne în urma cerințelor reclamate de cultura neamului întregit, care și-a luat locul între națiile lumii culte.

A doua constatare este că s'a arătat în cursul anilor un însemnat număr de înțelegători ai înaltelor scopuri urmărite de Academie și prețuitori ai năzuințelor ei, cari i-au adus ajutoare materiale în fonduri de avere spre a ajuta și a contribui la ajungerea scopurilor ei culturale.

Academia are astăzi 57 de fonduri provenite din donațiuni, cu un venit anual de peste 2.600.000 lei.

Donațiunile acestea sunt toate aduse la această instituțiune ca la un templu al culturii naționale, întocmai precum în secolii trecuți se făceau donațiunile la mănăstiri și biserici, pe când credința, religiunea, biserica erau singurele așezăminte de înălțarea suflatească spre care năzuiau sufletele de elită.

Donatorii noștri sunt, după intențiile lor, de două feluri:

Unii dăruiesc instituției cu deplină încredere, lăsând la libera ei dispozițiune hotărârea întrebuițării veniturilor averii dăruite;

ceilalți — preocupați de un anumit fel de întrebuițare, care li s'a părut de mai mare folos — impun instituției realizarea ideii lor: unii voesc premii pentru scrieri bune de anumit cuprins, alții voesc întreținerea de școli de specialitate și în direcțiunile care li s'au părut lor mai trebuitoare și mai folositoare pentru țară și neam; alții iar voesc să se dea tinerilor ajutoare — burse — pentru studii, mai ales în străinătate, în dorința de a înălța cultura noastră superioară la nivelul celei din țările apusene cu un trecut mai fericit decât al nostru.

Toate aceste donațiuni cu destinațiuni hotărâte sunt și trebuie să fie totdeauna cu sfințenie respectate și puse în aplicare, chiar când aceasta întâmpină greutăți pentru instituție. Această respectare a voinței donatorilor a contribuit mult la creșterea bunului nume al Academiei și atrage donațiuni adeseori surprinzătoare. Toate sunt primite cu recunoștință și administrate cu conștiință curată; trebuie să spunem însă că cele mai folositoare sunt acele lăsate la libera dispoziție a Academiei, după trebuințele culturale schimbătoare ale timpului.

DOI DOMNITORI: CUZA ȘI CAROL

1. În fruntea și pe deasupra tuturor donatorilor Academiei stă marele și neuitatul REGE CAROL I. Această întâietate și superioritate îi vine de drept nu prin vechimea donației, nici prin însemnătatea fondului donat, ci pentru dragostea vie și statornică pe care Întâiul Rege încoronat al României a arătat-o în tot lungul binecuvântatei lui domnii, activității acestei instituții, în care vedeă — precum într'adevăr eră — simbolul unității neamului; i se cuvine pentru participarea, cât mai des I-a fost cu puțință, la ședințele și la lucrările Academiei, pentru îndemnurile luminoase și înălțătoare pe cari le-a dat pentru studiile istoriei naționale și cu deosebire al limbii noastre, al cărei dicționar atât de mult a dorit să-l vadă terminat! Iubirea și interesul viu pentru limba română arătată cu atâta vioiciune la 1884 și în urmă a fost înscrisă cu mâna lui Augustă în acel minunat act de ultimă voință, prin care a lăsat Academiei fondul de 600.000 lei, pentru publicațiuni, deci în locul întâiu pentru Dicționarul început după indemnul și cu mijloacele date la 1884.

Etern binecuvântată fie amintirea Marelui Rege în sânul Academiei Române și în mijlocul culturii neamului românesc.

2. La 1863 DOMNITORUL CUZA, văzând strămtorarea tezaurului public, care nu iertă Statului să vină în ajutorul unor stabilimente de bine-

facere, nici a subveni la înființarea de noi creațiuni de o îndoelnică necesitate», dăruiește din lista civilă 5.600 galbeni, din cari 1.000 pentru «*premiuri pentru cel mai bun scrieriu științific scris în limba română asupra unei propuneri dată de Consiliul superior al Instrucției publice*».

Fondul Cuza început cu 1.000 galbeni = 11.750 lei este astăzi de 127.600 lei, cu venit anual de 5.770 lei. Din venitul lui s'au premiat și tipărit traduceri de autori clasici și alte scrieri, cheltuindu-se 24.500 lei, iar la cheltuielile generale s'au întrebuințat 19.000 lei.

Din veniturile acestui fond se pune la concurs, cu începere din anul 1872, un premiu pentru subiectul Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor. Premiul, care la început eră de 3.000 lei, a fost majorat mereu până în 1908, când a ajuns la 20.000 lei. De atunci se menține la aceeaș sumă și se pune la concurs în fiecare an, dar lucrarea care să merite obținerea lui este așteptată din an în an.

3. Cel mai vechiu fond al Academiei este EVANGHELE ZAPPA donat la 1860. Zappa eră născut român macedonean, fusese ofițer în armata grecească; venit în țară s'a datat la agricultură, a strâns avere însemnată, în care eră moșia Broștenii din Ilfov. Marile evenimente înălțătoare, din care a ieșit Unirea prin alegerea lui Vodă Cuza, Domnitor al amânduror Principatelor și care au sguidut toată țara, au mișcat și pe Evanghele Zappa. În primăvara anului 1860 a dăruit guvernului 3.000 galbeni «ca premie pentru una Gramatică, un Dicționar și Autori clasici». Guvernul, dând acestei sume destinațiunea de «*fond literar*», Zappa adauge alte 2.000 galbeni «vrând să înlesnească — zice dânsul — prin fonduri mai mari progresul limbii și literaturii noastre». La acest fond de 5.000 a adăugat prin testament 1.000 galbeni pe fiecare an. Această rentă anuală a fost înlocuită la lichidarea succesiunii, în anul 1900, cu suma de 280.000 lei. Astăzi fondul Zappa este de 624.000, cu venit anual de lei 54.500. Din veniturile lui s'au tipărit Dicționarul Laurian-Maxim, Gramatica de Cipariu — în două volume premiate.

În semn de recunoștință, bustul lui Zappa a fost așezat în sala ședințelor și inaugurat solemn în întâia sesiune la 1867.

Aceste două fonduri, Zappa și Cuza, date guvernului înainte de înființarea Academiei, au fost trecute Societății Academice după inaugurarea ei la 1867.

4. Donațiunile de fonduri făcute deadreptul Academiei le-a inaugurat la 1872 DOCTORUL ANASTASIE FĂTU dela Iași, ales membru activ al Societății la 1871, care și-a făcut intrarea prin discursul, în timpul său celebru, despre *Desvoltarea științelor naturale în România*.

Fire entuziastă, Fătu s'a grăbit a donă un fond de 10.000 lei pentru «cea mai bună hartă științifică a României». Acum fondul este crescut la 34.100 lei; din venitul lui s'au dat ca premii și cheltuieli de tipar lei 14.256, iar 6.000 s'au folosit în cheltuielile generale ale Academiei.

5. Un an mai târziu, la 1873, Generalul CONSTANTIN NĂSTUREL-HERESCU, moștenitorul unui mare nume în istoria culturii naționale, al

unei mari averi și al ctitoriei Bisericii S-ta Vineri-Herasca din Capitală, a făcut cunoscutul codicil, înființând premiile care-i poartă numele. Indemnul i-a venit de la Alexandru Odobescu, fiul prietenului lui din tinerețe, general și el în aceeași școală militară rusească, tânărul cel mai strălucit al timpului prin cultura lui deosebită și prin marele lui talent. Odobescu însuși a redactat codicilul prin care Năsturel a dispus împărțirea veniturilor sale între biserica S-ta Vineri și Societatea Academică. La început fondul avea 11.240 lei venit anual, acum are fond capitalizat 185.728 lei și un venit total de 72.330 lei. S'au dat 175.000 lei ca premii — în care nu se cuprinde valoarea a două premii, în sumă totală de 9.000 lei, destinate a se acorda în actuala sesiune — și 192.355 lei ca cheltueli de tipar și trebuințe generale.

6. GHEORGHE CHIȚU, bărbat de cultură superioară, entusiast fiu și reprezentant al Olteniei, fost membru al Academiei, a adus două fonduri: în 1880 unul adunat de desființata *Societate Craioveană* pentru dezvoltarea învățământului în popor. Acest fond era de 6.300 lei, acum este de 12.700 cu venit anual de 970 lei; din el s'au premiat cu 16.500 lei 17 cărți didactice, iar 3.300 lei au fost vărsați la cheltuelile generale.

Celălalt fond, care-i și poartă numele, s'a format din diurnele de ședințe ale donatorului și este acum de 9.400 lei, iar după dorința lui, s'a hotărât să se dea un premiu trienal de 1.000 lei pentru lucrări tipărite. Premiul astfel format se dă întâia oară în acest an.

7. FONDUL DANIEL. Entuziasmul proclamării Regatului la 1881 a provocat donațiunea celor trei frați Daniel, cunoscuți bancheri din Iași. Pentru «amintirea... zilei de 10 Maiu 1881, — zic ei — în care am serbat reînvierea României sub conducerea unui rege drept și viteaz, bun și înțelept» dăruiesc 15.000 lei Academiei «pentru a înavuți colecțiile ei privitoare la istoria patriei.» Fondul este acum de 16.000 lei, iar din venitul lui s'a cheltuit 37.478 lei pentru scopul arătat.

8. DUMITRU HAGI-VASILE, comerciant din capitală, dispunând împărțirea averii după moarte, a lăsat Academiei în 1883 fondul de 17.000, spre a se da un premiu quinquenal de 5.000 lei «sub numele donatorului» și «pentru cea mai bună scriere imprimată în interesul comerțului.» S'au dat până acum trei premii și s'a contribuit cu 7.400 lei la cheltuelile generale. Un alt premiu este pus la concurs pentru actuala sesiune generală. În prezent fondul este de 43.400 lei.

9. O donațiune de același fel a făcut la 1885 G. SAN-MARIN, dând 10.000 lei pentru «premiuri ce vor purta numele donatorului.» S'au dat pentru două premii și tipărirea lucrărilor premiate 9.000 lei și s'a contribuit la cheltuelile generale cu 4.600 lei. Pentru actuala sesiune este pus la concurs încă un premiu din venitul acestui fond, care în prezent este de 26.900 lei.

10. IOAN FĂTU, avocat în capitală, dorind a-și asocia numele la al fratelui, fostul membru și donator al Academiei, a lăsat și dânsul întreaga lui

avere pentru a premia și tipări cărți didactice «care se vor împărți gratis la școlarii săraci din școalele rurale». Fondul este acum de 366.333 lei cu venit de 36.000. Din el s'au cheltuit pentru cărți didactice 348.000 lei, și lei 183.025 pentru trebuințele generale ale Academiei.

11. IACOB NEUSCHOTZ, bancher din Iași, urmând pilda dată de frații Daniel, a lăsat prin testament la 1888, Academiei, 20.000 lei «pentru premii autorilor de opere... bune și folositoare». La patru autori s'au dat ca premii 7.000 lei, iar cu 10.400 s'a contribuit la cheltuelile generale. Fondul este acum de 72.300 lei.

12. In acelaș an 1888 s'a primit o neașteptată donațiune caracteristică prin locul de unde vine și prin scopul ei. ALEXANDRU CONSTANTIN BODESCU, «Consilier al Curții Imperiale din Rusia, proprietar, domiciliat în orașul Bălți, având dorința ca român, a contribui la încurajarea instrucțiunii din Țara Românească» oferă 5.200 franci pentru Academia Română. Fondul Bodescu este acum de 20.400 lei; din el s'a dat un premiu de 1.500 lei și 2.750 lei s'a întrebuințat în cheltuelile Academiei.

13. După acest șir de donațiuni mărunte, care arată cum an cu an, a crescut și s'a lătit în public numele bun și atrăgător al Academiei, a venit la 1889 fondul de 200.000 lei dăruit de DOMNIȚA ALINA ȘTIRBEI, una din fiicele Domnitorului Țării Românești în 1849—1853.

Donațiunea are ca destinație: publicare de documente istorice, premii și tipări de scrieri de istoria națională, de religie și de morală creștinească.

Fondul este acum de 254.000 lei. Din venitul lui s'au dat 17.000 lei ca premii 80.000 lei pentru tipărire de documente, 5.000 pentru documente cumpărate, iar 45.000 au fost întrebuințate în cheltuelile generale.

Un premiu de 8.500 lei este pus la concurs pentru actuala sesiune generală, la care, spre părerea de rău a Academiei, nu s'a prezentat nici un concurent.

14. MARIA UȚA SCHIOPESCU din București a lăsat prin testament, în 1892, Academiei suma de 20.000 lei ca din venit «să se distribuie cărți religioase la copii săraci din întreaga țară, căutând să se prefere acei copii, cari sunt în cea mai mare strâmtoare. Fondul să poarte numele «Ioan Scorțeanu», fratele răposat al testatoarei». Testatoarea adaugă cu încredere: «Nu mă îndoiesc de loc că însemnații bărbați, cari fac parte din această instituțiune, vor căută ca venitul fondului ce testez să-și aibă adevărata destinațiune». Fondul are și astăzi tot capitalul inițial, iar din venitul lui s'a cheltuit lei 20.418 pentru cărți religioase împărțite la școlari săraci, iar 4.025 au fost întrebuințați în cheltuelile generale.

15. Artistul francez, pictor și sculptor, IOAN LECONTE DU NOUÏ, fratele arhitectului cunoscut prin restaurările câtorva vechi monumente ale țării, din onorariile primite pentru lucrări artistice făcute la Curtea Regală,

a dăruit, la 1896, Academiei fondul de 10.000 lei, al cărui venit să se dea ca premii la studenți dela școalele de Arte frumoase din țară. Fondul este acum de 12.600 lei, iar din venitul lui s'au dat premii la 67 elevi în sumă de 10.828 lei, iar 2.300 au trecut la cheltuelile generale.

16. Cunoscuta filantroapă ELENA DR TURNESCU, între multele liberalități făcute, a dat în 1898 Academiei un fond de 40.000 lei, cu scopul ca venitul să fie jumătate la dispoziția Academiei, iar cealaltă jumătate pentru sporirea fondului de înzestrare al elevilor absolvenți ale Institutului Ottetleșanu. Alți 20.000 lei lăsați Academiei prin testament, au fost primiți dela moștenitori în 1918.

Cheltuelile făcute din veniturile acestui fond pentru opere culturale și de binefacere, conform dorinței generoasei Elena Dr. Turnescu, se urcă la suma totală de 55.300 lei, iar fondul este în prezent de 69.000 lei.

17. MARIA GENERAL I. CARP a lăsat în 1902 Academiei moșia Oiten din Teleorman, cu deosebite sarcini trecătoare sau permanente, toate cu scopuri culturale și filantropice. Astăzi venitul fondului este de 102.530 lei. Din venituri s'au dat pentru scopurile arătate de donatoare:

Lei	24.000	pentru	localul de școală în sat,
„	12.000	„	întreținerea școlii,
„	5.900	„	biserica,
„	76.000	„	școlarilor săraci din Giurgiu și București,
„	28.000	bursă de studii unui nepot,	
„	10.000	Ateneului Român,	
„	158.000	la cheltuelile generale ale Academiei.	

18. ARISTIA E. ANGELESCU, văduva unui cunoscut profesor secundar de matematică din Capitală, a lăsat 10.000 lei în memoria mea — zice testamentul — și a soțului meu Elie Angelescu, ca din procentele lor să se dea premii pentru încurajarea artiștilor români ortodoxi în pictură, sculptură, arhitectură sau a vreunei frumoase scrieri literare. Venitul fondului primit la 1904 se capitalizează pentru creșterea capitalului, care este acum de 19.300 lei.

19. FONDUL «IONEL C. ISTRATI». Mai multe din fondurile Academiei sunt legate de mari dureri pricinuite de pierderea unui prea iubit soț, fiu, frate. Între acestea este și acel dăruit de neuitatul nostru coleg Dr. C. I. Istrati pentru pomenirea fiului său Ionel.

Fondul este astăzi de 9.500 lei. Venitul lui, conform dorinței donatorului, va fi întrebuințat pentru acordarea de premii, după ce capitalul mărit prin dobânzi va atinge suma de 25.000 lei.

20. DEMOSTENE CONSTANTINIDE a lăsat Academiei, în 1909, 100.000 lei, prin mijlocirea răposatului nostru coleg IOAN KALINDERU, «ca din venit... să se premieze o lucrare științifică, sau literară, sau socială,

sau de artă». Fondul a crescut la 110.700 lei și din venitul său s'au dat 28.000 lei premii la 18 persoane, iar 9.480 lei au trecut în cheltuelile generale. Un premiu de 4.000 lei este pus la concurs pentru sesiunea generală actuală.

21. FONDUL ANASTASIE STOLOJIAN de 72.000 lei a fost dăruit în 1911 de văduva cunoscutului bărbat politic, împreună cu fiii săi, cu destinațiune a se da «bursă pentru studiul științelor sociale, economice și financiare... în străinătate», sau a se da premiu pentru o lucrare științifică. Fondul a crescut la 91.400 lei; din venit s'a dat o bursă de 8.300 lei și un premiu de 3.000 lei, iar 6.650 lei au trecut în cheltuelile generale.

În anii de după războiu, venitul fondului fiind neîndestulător pentru întreținerea unui tânăr la studii în străinătate, Academia a decis ca dobânzile să se capitalizeze până când venitul fondului sau timpuri mai favorabile vor permite executarea din nou a condițiilor actului de danie.

22. Numele lui DIMITRIE A. STURDZA, atât de luminos legat de Academia noastră este purtat și prin fondul de 100.000 lei dăruit în 1913 pentru îmbogățirea colecțiilor de documente atât de scumpe pentru dânsul, care le-a înființat și le-a îmbogățit toată viața, și pentru bursă de studii în străinătate. Războiul împiedecând acordarea bursei, Academia a decis ca dobânzile să se capitalizeze până când fondul mărit va putea da venitul necesar pentru întreținerea unui tânăr la studii în străinătate.

Fondul a crescut la 125.000 lei, 7.400 lei s'au dat pentru documente, iar 5.200 în cheltuelile generale.

23. SOFIA CANECIU din Craiova a lăsat Academiei în 1909 suma de 15.000 lei «ca să se întrebuințeze pentru a premia și imprima una sau mai multe opere scrise într-o românească frumoasă și pe înțelesul tuturor și în care să se trateze cu citațiuni și exemple culese de ori unde, subiecte ca acestea: muncă și datorie, moralitate, religie și iubire de patrie».

Venitul legatului fiind prea mic pentru condițiunile impuse, Academia a hotărât capitalizarea dobânzilor până când fondul, astfel mărit, va avea un venit prin care să se poată aduce la îndeplinire dorința testatoarei. Fondul este astăzi crescut la 26.200 lei; din venit s'au dat 2070 lei la cheltuelile generale.

24. ATANASIE TONCOVICEANU, fost funcționar în Capitală, a lăsat în 1913 suma de 21.000 lei «din a căror procente să se deacearnă un premiu sau două pentru subiecte ce le va preciza Academia». Fondul este acum de 28.000 lei; din venit s'a dat un premiu de 1.000 lei, un alt premiu de 1.000 lei este destinat a se acorda în actuala sesiune, și s'a contribuit cu lei 1.600 la cheltueile generale.

25. NICOLAE CHRISOVELONI, bancher din București, a lăsat în 1913 suma de 20.000 lei pentru «premiile celor mai bune lucrări asupra comerțului». Fondul este acum de 29.500 lei și din venit s'a contribuit cu 1.340 lei la cheltuelile generale.

Din venitul fondului s'a hotărît a se da un premiu trienal de 2.000 lei, care vine pentru a treia oară la concurs în anul 1923.

26. ȘTEFAN URLĂȚEANU, proprietar din București, a lăsat în 1912 suma de 60.000 lei pentru o bursă de studii în străinătate pentru completare de studii științifice sau tehnice. Este hotărît să se capitalizeze dobânzile până va ajunge fondul la 100.000 lei, în speranță că atunci venitul va fi îndestulător pentru aducerea la îndeplinire a voinței testatorului. Fondul este în prezent de 83.000 lei.

27. APOSTOL PAPADOPOL din Galați, fost comerciant și deputat, mort în 1912, a lăsat Academiei trei case în Galați, din venitul cărora să se dea burse la elevii școlilor comerciale din acel oraș. Astăzi fondul este de 194.000 lei. Din venit s'au dat burse în sumă de 43.000 lei, iar cu 14.600 s'a contribuit la cheltuelile generale ale Academiei.

28. Cunoscutul profesor secundar din Capitală și inginer AL. F. RO-BESCU, a lăsat în 1909 moșia Căputeasa din jud. Râmnicu-Sărat pentru două burse de studii în străinătate. — Din venit s'a format un capital de 41.000 iar 16.500 lei au fost întrebuințați în cheltuelile generale.

Venitul fondului fiind prea mic chiar pentru o singură bursă în străinătate, în situația actuală, arenda moșiei se capitalizează în fiecare an. Indată ce fondul mărit prin capitalizarea arenzii și dobânzilor va da venitul necesar, se vor lua măsuri pentru acordarea bursei prevăzute în testament.

29. TEODOR STĂNESCU, agricultor și proprietar în Ilfov, a lăsat în 1919 un fond de aproape 500.000 lei pentru bursă de studii și diferite alte destinații.

30. ALEXANDRU D. CONSTANTINESCU, fost avocat în Capitală, a lăsat în 1920 valoarea în nudă proprietate a două imobile, pentru burse de studii în străinătate, în amintirea fiului său Vasilică, căzut pentru patrie în lupta dela Bazargic. Fondul este acum de 266.400 lei. Venitul, conform dorinței testatorului, îl primește văduva cât va trăi.

31. DOCTORUL GROZOVICI, medic bine cunoscut în Capitală ca șef al spitalului dela Colentina, a lăsat, în 1921, un legat de 50.000 lei pentru a se premia bune lucrări de medicină sau — în lipsă — din ramura științifică. Uzufuctul îl primește fratele donatorului.

32. ILIE BOROȘ, medic din Capitală, a lăsat în 1918 un legat de 25.000 lei pentru un premiu celei mai bune lucrări noi în medicina chirurgicală, uzufuctul fiind lăsat la două nepoate, cât vor trăi.

33. GENERALUL IOAN EM. MANU, cunoscut prin îndelungatul serviciu ca aghiotant al Regelui Carol, a lăsat, în 1921, un legat de 6.000 lei

pentru un premiu unei scrieri relative la armată și toate documentele familiei sale.

Venitul fondului fiind prea mic pentru un premiu în condițiile stipulate prin testament, Academia a decis capitalizarea dobânzilor până când fondul va atinge suma de 10.000 lei.

34. NICOLAE RĂTESCU, fost funcționar în Capitală, a lăsat în 1921 un legat de 39.000 lei pentru o bursă la un elev fiu de funcționar. Printr'un regulament special făcut în actuala sesiune, s'a decis ca o bursă de 120 lei pe lună, purtând numele testatorului, să se dea, cu începere din toamna viitoare, unui elev al școlii superioare de Comerț.

35. ILIE ȘTEFĂNESCU, avocat în Turnu-Măgurele, a lăsat în 1921 suma de 152.000 lei pentru burse de studii, după ce capitalul va crește prin capitalizarea venitului din 10 ani. Fondul este acum de 185.000 lei.

36. Dr. C. PĂCURARU-BIANU a lăsat o moșioară în Dobrogea cu venit aproximativ de 15.000 lei, pentru premii și burse de studii. În conformitate cu regulamentul special al fondului, alcătuit în actuala sesiune, trei burse de câte 120 lei pe lună se vor da la elevii din școlile comerciale, industriale și agricole, cu începere din toamna viitoare, și două premii: unul de 10.000 lei pentru publicațiuni literare și altul de 5.000 lei pentru cărți didactice, se vor pune la concurs, din 4 în 4 ani fiecare.

37. ELENA DALLES, proprietară, a lăsat Academiei, în toamna 1921, două case și un vast teren în partea centrală a Capitalei, cu destinațiunea ca să se construiască mai târziu un local în care să fie și încăperi pentru expoziții artistice și reprezentații literare. Casele au fost închiriate, iar venitul lor se capitalizează pentru ca, împreună cu suma ce va rezultă din exproprierea proiectată, să fie întrebuințat, îndată ce împrejurările prevăzute vor permite pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor testamentare.

DONAȚIUNI ȘCOLARE:

Alături și pe deasupra arătatelor donațiuni mai mari și mai mărunte se ridică vreo câteva în proporții neobișnuite. Întâia este marea donațiune a lui Vasile Adamachi dela Iași, apoi marile donațiuni școlare Otteteleșanu, Agarici, Tache Anastasiu.

38. VASILE ADAMACHI, proprietar și om politic din Iași, coboritor din familie grecească așezată în Moldova în a doua jumătate a secolului XVIII, a lăsat însemnata lui avere Academiei prin testamentul dela 1892, pentru ca venitul să fie întrebuințat pentru premii scriitorilor români autori de scrieri morale și pentru burse de studii superioare în țară și peste hotar. Fondul Adamachi are acum peste 3.000.000 lei capital, împreună cu o pădure și o

moșie în expropriere, cu un venit anual de aproape 200.000 lei. Din veniturile fondului s'au dat până acum ca burse de studii 1.647.000 lei, 103.000 lei la școala Adamachi din Iași și pomenile anuale, 93.000 pentru tipărire de publicații științifice, 136.622 lei pentru stațiunile zoologice dela Neapol și Roscoff, 14.000 pentru construirea localului de școală la Roșiori (Suceava), aproape 700.000 lei pentru cheltuelile generale ale Academiei, 150.000 lei premii. În total, dela 1892, s'au cheltuit din veniturile acestui fond peste 2.843.000 lei pentru scopuri științifice și culturale.

39. FUNDAȚIUNEA IOAN OTTETELEȘANU a fost adusă Academiei prin două voințe unite: întâia a fostului ei stăpân, boierul bogat care ținea în București una din casele cele mai vesele și mai ospitaliere în epoca atât de interesantă dintre Regulamentul Organic și războiul Independenței. Dânsul — ca o concluzie trasă din cele văzute în societatea în mijlocul căreia a trăit — a voit ca averea lui — după moartea lui și a soției — să fie întrebuințată pentru institutul de fete cu numele lui, în care «să fie crescute fete românce sărace pentru a deveni bune mame de familie, fără pretenție sau lux», — cu alte cuvinte pentru înșănătoșirea vieții sociale românești prin consolidarea familiei pe baze sănătoase. Îndeplinirea acestei dorințe o lăsase în sarcina tânărului său prieten Ioan Kalinderu. Iar neuitatul nostru coleg și președinte, voină a asigura viitorul, a transmis-o Academiei. Institutul dorit a fost deschis la 1894 și a funcționat până în toamna 1916, când a fost suspendat de războiu. Din el au ieșit 269 absolvenți. Venitul fondului este acum de 567.280 lei. S'au cheltuit în total 4.838.000 lei, din cari 2.870.000 pentru gospodăria institutului, 215.000 lei s'au dat ca înzestrare la căsătoria a 132 absolvenți, cu 738.000 s'a contribuit la cheltuelile Academiei și la fondul de pensii.

40. TACHE P. ANASTASSIU din Tecuci a lăsat Academiei toată averea cu câteva sarcini, pentru întreținerea unei școli de agricultură la Țigănești jud. Tecuci, a unei școli primare la Călmățui din același județ și a bisericii lângă care este înmormântat.

La primire, în 1902, fondul avea un venit de 106.000 lei, acum venitul este de 530.000 lei. Cheltuelile făcute se urcă la suma de 4.857.400 lei, din cari 690.000 lei în rente viagere familiei, 1.368.560 pentru școala de agricultură dela Țigănești, 460.000 pentru școala primară dela Călmățui, 182.600 subvenție pentru școala profesională din Tecuci, 86.600 pentru întreținerea bisericii dela Călmățui, 209.000 în cheltuelile Academiei.

41. IOAN COSTACHE AGARICI, dela Vaslui, a lăsat în 1897 moșia Moara Grecilor pentru întreținerea unei școli de agricultură. La început venitul eră de lei 29.000, acum este de 255.000. După înlăturarea greutăților unei însemnate datorii ipotecare, școala a fost instalată într'un local aproape cu totul nou și funcționează bine. S'au cheltuit pentru școală peste 1.000.000 lei cu instalare și întreținere și 252.450 lei în cheltuelile generale ale Academiei.

DONAȚIUNILE LIBERE:

Donatorii pomeniți până acum au voit fiecare să încredințeze Academiei bunurile lor pentru împlinirea unui scop anumit, care li s'a părut lor mai folositor; unii au arătat chiar în amănunte cum să se întrebuințeze venitul averii donate. Toate scopurile arătate sunt, firește, bune și folositoare, dar cu timpul schimbându-se condițiile economice și necesitățile culturale, urmează că indicațiunile date nu mai corespund acelor condițiuni și trebuințe, și astfel executarea își pierde din roadele țintite. Recunoștința noastră este naturală să se îndrepteze și mai mult către acei donatori cari, cu deplină încredere în bărbății cari vor compune oricând această instituție, i-au lăsat bunurile lor fără nici o anumită destinație, lăsându-i deplină libertate pentru folosirea lor după trebuințele timpului.

Donațiunile de acest fel sunt următoarele:

42. **FONDUL OBEDENARU.** Fire entuziastă, bărbat de o rară cultură, naționalist înflăcărat, doctorul Mihai Obedenaru, după strălucite începuturi de carieră medicală în Capitală, a intrat în diplomatie ca secretar de legațiune la Roma, și tocmai când fusese înaintat ministru la Atena și mersese să-și ocupe înalta funcțiune, o boală neașteptată i-a curmat zilele în 1885. Fusese membru corespondent al Academiei și a lăsat acestei instituții întreaga lui avere, lăsând uzufructul văduvei și unui frate.

Acum fondul Obedenaru, rămas în deplină folosință, are un venit anual de aproape 60.000 lei.

43. **TEODOR MACINCA**, modest profesor în Craiova, a lăsat Academiei la 1890, o casă în acel oraș.

Astăzi fondul care-i poartă numele, format din vânzarea casei, are un venit de 2.700 lei.

44. **EMANOIL DONICI**, proprietar pe valea Troțușului, a lăsat la 1892 moșia Rădiana, scriind în testament că Academia are toată dragostea mea ca una ce este menită a întări cultura limbii și astfel este de cel mai mare folos pentru țară. Sunt încredințat că va ști să întrebuințeze cu rost ceea ce-i lasă. Fondul Donici are acum venit de peste 85.000 lei.

45. **GRIGORE BUICLIU**, stingându-se la 1913, după o vieată în con-jură-tă de cea mai desăvârșită stimă a contemporanilor, între cari a trăit și a lucrat ca magistrat și avocat, a lăsat Academiei toată averea adunată printr'o vieată de muncă și sobrietate, cu singura dorință de a ajuta această instituție în activitatea ei culturală.

Averea lăsată, de 880.000 lei, este acum crescută la 911.500 lei, cu venit de 46.000 lei pe an, din care s'au dat 30.000 lei pentru bibliotecă, 23.500 pentru tipar de publicații, 6.300 pentru cabinetul numismatic, 5.000 pentru săpături arheologice, 112.000 rente la membrii familiei, iar restul în cheltue-lile generale ale Academiei.

46. CONSTANTIN G. VERNESCU, încetând din viață în floarea vârstei, la Iași în zilele grele ale războiului, a lăsat Academiei nuda proprietate a averii sale pentru scopurile ei culturale, uzufructul fiind pe viață lăsat soției. Din lichidarea averii s'a format fondul de 6.000.000 lei în rentă de Stat.

47. TEODOR PISOSCHI, avocat și proprietar în Botoșani, încetat din viață în anul trecut, a lăsat averea lui Academiei. Sunt în curs lucrările pentru alegerea fondului lăsat și este probabil că rezultatul final va asigura numelui donatorului un loc de cinste lângă al celorlalți donatori.

V'a obosit ascultarea acestui lung pomelnic al donatorilor răposați, dar, cum vedeți, numărul lor este mare și m'am crezut dator să amintesc ce a dat fiecare și ce s'a făcut cu darul lui. Și totuș sunt silit să vă cer un adaos de răbdare căci, ca și la slujba parastasului, pe lângă morți se pomenesc și cei vii de aproape legați cu dănșii; cred că trebuie să încheiu șirul pomenirii cu câțiva donatori, cari fiind în viață au adus daruri, aproape toți, pentru pomenirea unui mort scump.

48. În fruntea acestora stă numele neuitatului nostru fost președinte ION GHICA. Soția sa nemângâiată a donat în 1906 fondul de 50.000 lei, al cărui venit și l-a rezervat.

49. D-l arhitect IOAN N. SOCOLESCU a donat în 1921 un fond de 50.000 lei, din al cărui venit să se dea un premiu la cele mai bune lucrări asupra arhitecturii și artelor decorative românești. Conform dispozițiilor stipulate în actul de danie, Academia a instituit «Premiul Toma și Ioan N. Socolescu», de 5.000 lei, care se va acorda din 3 în 3 ani, începând cu anul 1925.

50. PREOTUL NICOLAE BĂRZEANU din Dolj a donat 5.500 lei ca fond pe numele fiului său Dumitru căzut în războiu și cu scopul ca din venit să se premieze cărți didactice de curs primar, în care tânărul căzut pe câmpul de onoare eră învățator.

Un premiu de 1.500 lei va fi pus la concurs începând cu anul 1927, din șase în șase ani, purtând numele eroului căzut în luptele pentru patrie «*Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu*».

51. D-RUL C. ANGHELESCU, actualul ministru al Instrucției, având durerea să piardă un fiu iubit, a voit ca numele lui să fie purtat la Academie de un fond de 100.000 lei dăruit în anul curent de îndureratul părinte.

Prin regulamentul special făcut în actuala sesiune, Academia a hotărât ca venitul fondului să fie întrebuințat în trei ani consecutivi pentru o bursă în străinătate. Premiul și bursa vor purta numele «*Grigorie C. Angelescu*».

Executarea dispozițiilor va începe cu acordarea premiului în 1923.

52. D-l LEON S. ARIE, proprietar, comerciant și rentier din Capitală, a donat în anul curent două fonduri al căror venit este destinat pentru burse

la studenții din Universitate sau școlile similare cu Universitatea și la școlile Politehnice din țară.

Bursele vor purta numele donatorului și, conform regulamentului special de curând stabilit, se vor da cu începere din toamna viitoare. Una din burse va fi, deocamdată, de 120 lei pe lună și se va da unui student al Școlii de Inalte studii comerciale; cealaltă va fi de 300 lei pe lună și se va da pe cicluri de câte 4 ani, alternativ, la școlile politehnice din Timișoara și București.

Domnilor Colegi,

Din înșirarea de nume, de sume și de fapte, pe care ați ascultat-o, se văd lucruri însemnate și instructive, atât pentru Academie în deosebi, cât și pentru toate organizațiile culturale din țara noastră.

Întăia învățătură este că în toate stările sociale se găesc dispoziții de dărnicienie pentru a ajuta munca culturală. Donatorii Academiei au în fruntea lor doi suverani ai țării: pe Regele Carol și pe Cuza Vodă, antemergătorul lui-după ei urmează câțiva puțini coboritori din vechile familii boierești, apoi oameni de muncă încordată și de economii, profesioniști intelectuali și scoboară până la preotul din sat.

Toți aceștia au avut privirile ațintite asupra rostului și activității Academiei și, prin donațiunile lor, au dat dovadă că au aprobat scopurile ei și lucrarea pentru a le atinge, la care se asociază contribuind prin avutul lor.

Câțiva din cei mai însemnați stau înaintea noastră reprezentați prin aceste busturi.

Deasupra tuturor *Regele-Intemeietor*, ale cărui înalte îndemnuri și sfaturi ieșite din cea mai adâncă iubire pentru Academie și pentru cultura națională, au contribuit în așa de mare măsură la creșterea prestigiului acestei instituțiuni, încât numele lui va fi veșnic pomenit cu evlavie în această incintă; *Evangelie Zappa*, a cărui donațiune a servit ca piatră de temelie pe care s'a așezat începutul Academiei, la 1866, și de aceea acest bust al lui a și fost solemn inaugurat în întâia sesiune, la 1867; *Generalul Năsturel-Herescu*, ale cărui mari premii au răsplătit 30 de autori; *Vasile Adamachi*, ale cărui burse au fost o adevărată mană cerească pentru tinerii dela studii superioare, din cari mulți au ajuns somități în viața patriei noastre; *Tache Anastassi*, ale cărui școli au dat și dau șiruri de tineri pregătiți pentru viața agricolă; *D-rul Obedenaru*, care cu iubire și încredere ne-a încredințat tot ce a putut strânge în prea scurta lui viață.

Să nu uităm niciodată că prin ochii de bronz și de marmoră rece ai acestor busturi, ne privesc zilnic și urmăresc activitatea acestei Academii, nu numai sufletele acelor pe cari ele le reprezintă, ci și ochii vii, mințile luminate și inimile calde ale tuturor reprezentanților culturali ai neamului nostru. Toți aceștia așteaptă și pretind ca această Instituție și cei cari o compun astăzi și o vor compune mâine să-și îndeplinească față de cultura națională datoriile înalte care li se impun prin înălțimea Instituției înseși. Recunoștința eternă datorită donatorilor de până acum se poate arăta numai prin îndeplinirea acelor înalte datorii. Numai astfel vor fi îndemnați alți donatori să aducă jertfa

lor la acest altar al culturii românești, numai astfel Academia, ca instituție, se va putea ține la înălțimea la care a fost pusă și neamul întreg vrea să rămână; numai astfel fiecare din noi vom putea avea în ultima oră a vieții conștiința senină și liniștită că ne-am făcut datoria pentru care am fost chemați aici!!

Etern binecuvântată fie pomenirea Marelui Rege și a tuturor donatorilor Academiei Române!

CONCURSURI PENTRU PREMII

1922

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NASTUREL*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritoric printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va avea a premii din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. În trei ani consecutivi, de rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii Lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an se ve decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi «*Marele Premiu Năsturel*», operii care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obținut dejă unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii, vor strată cu preferință despre materiile următoare:

«a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

«b) Scrieri de religiuine ortodoxă, de morală practică și de filozofie;

«c) Scrieri de științe politice și de economie socială;

«d) Tratate originale despre științele exacte;

e) Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

g) Dicționare limbice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, pictura, gravura, și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aş dori să se acorde *«Marele Premiu Năsturel»*, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

2. **PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE PENTRU DESVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC**, de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru cea mai bună carte didactică în limba română dintre cele tipărite dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

3. **PREMIUL N. CHRISOVELONI**, de 2.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1923, celor mai bune lucrări *asupra comerțului*, publicate în limba română dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

4. **PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU**, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru o scriere de literatură sau de filologie, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1919 până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

5. **PREMIUL CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru scrieri de *literatură*, de *filologie* sau de *artă*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

6. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1921 până la 31 Decembrie 1923.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

7. **MARELE PREMIU Dr. C. PĂCURARU-BIANU**, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1923.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Dr. C. Păcuraru-Bianu*, se pun în vedere, doritorilor de a concura, următoarele dispozițiuni din testamentul răposatului Dr. Corneliu Păcuraru:

«2. 40% (din venitul legatului) va servi pentru cultivarea limbii române în sensul aspirațiunilor pe care ea are dreptul să și le reclame în cadrul limbilor neolatine. Și anume se va decerne deocamdată, tot la doi ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare literară sau didactică tipărită, scrisă în limba română cea mai curată, adică astfel ca cuvintele de origine maghiară, turcă, slavă, greacă, introduse pe orice cale în limba noastră, să fie cu totul neglijate și înlocuite cu cuvintele sinonime de viață latină, ce se vor afla în dicționarul limbii române sau în gura poporului român de pretutindeni; sau celei mai bune cărți, care combate documentat curentul greșit de a primi în limba literară tot felul de cuvinte barbare ungurești, bulgărești, turcești grecești, etc. — Ușurința cu care poporul român mărginaș s'au amestecat cu neamuri străine, asimilează în mod progresiv cuvinte străine, până ce în urmă își părăsește cu totul

limba națională, m'a convins că fenomenul de maghiarizare și rutenizare este sprijinit de curentul nostru literar și didactic poporanist, care introduce în limbă toate amestecăturile poporului nepregătit îndăjuns pentru rezistența națională, pe de altă parte desgroparea de către scriitori a cuvintelor de origine străină de prin «chrisoave» și «ceasloave» scrise pe timpuri de trista memorie națională, de către străini abii romanizați, sau de Români cu cultură cu totul străină, sub cuvânt că ar fi vorbe arhaice înlocuind unele cuvinte adevărate românești de vița latină, precum și acelea pe care cultura ne-a îndreptățit a le adopta din limbile suverori neolatine pentru nuanțarea ideilor noastre, o consider ca un fenomen de desnaționalizare pe cale literară și didactică.

Desnaționalizarea poporului începe cu promiscuitatea de cuvinte străine adoptate în limbă. Ea devine fatală prin biliguism, adică când poporul este nevoit a cunoaște o a doua limbă; aceasta din urmă o sugrumă pe cea veche. E de ajuns ca lucrătorii din creierii munților lui Horia și a lui Avram Iancu să meargă vara la lucru pe câmpia ungurească, ca ei să se întoarcă cu un vocabular însemnat de cuvinte ungurești pe care să le răspândească ca neghina în grăul curat prin satele lor. Când o limbă poporană devine astfel impestriată, este imposibil să lupte în contra unei culturi străine; aceasta devine predominantă, până la urmă nimic nu mai rămâne din limba națională. În acest fel s'au rutenizat în 100 de ani falnicii plăși ai lui Ștefan cel Mare din Bucovina; tot astfel s'au maghiarizat sute de sate românești de descendenți ai legiunilor și coloniilor romane în Ardeal și Ungaria. Tot în acest fel și cu siguranță mai repede, căci trăim în era electricității, s'ar desnaționaliza chiar poporul din regat, în caz de o nenorocită invazie și ocupație străină. A adopta toate străinismele în limba literară și didactică, nepotrivite cu geniul latin al limbii, este un semn trist de decadentă națională, care ne pregătește la o mai ușoară asimilare, dar contra căreia trebuie să luptăm cu energie pe toate căile și cu toate mijloacele. A nu cedă străinului nimic din ce e de viță latină în limba și sufletul Românului, e principiul care trebuie să călăuzească pe orice Român, deoarece poporul nostru numai ca sentinelă a latinității are rost de a exista aici la porțile Orientului, și deoarece o națiune numai prin limba sa cât mai curată se poate diferenția cât mai bine de celelalte popoare vecine, care toate caută să o asimileze. Pentru aceste motive scriitorii noștri făptuesc o crimă națională, când cu nepăsare sau din neștiință primesc și cultivă în limbă cuvinte de origine străină în detrimentul celor de viță latină, stricând prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci și sonoritatea ei, superioară celorlalte limbi cari o profanează cu barbarismele lor. Prin acest legat neînsemnat doresc eu numai a protesta în contra acestui curent nenorocit, ci și a forma sămburele unei îndreptări în înțelesul ca limba noastră să-și poată menține prin literatură și școală adevăratul caracter românesc neolatin.

13. E de dorit ca cărțile didactice ce concurează la premii să fi obținut prealabil autorizațiunea ministerială de carte didactică, deasemenea

•ca cu ocaziunea publicării concursului la premii să se pună la cunoștința concurenților expunerea de motive a legatului de sub punctul 2».

N. B. Premiile pentru cărți didactice se dau separat de cele pentru publicațiuni literare sau filologice și anume, într'un ciclu de 2 ani se dă un premiu de 10.000 Lei pentru scrieri de literatură sau filologie iar în ciclul următor un premiu de 5.000 Lei pentru cărți didactice.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

8. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru o scriere de *istorie*, de *filozofie* sau *juridică*, care se va judecă mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1922.

9. *PREMIUL CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, care se vor judecă mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1923.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1923.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

10. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru scrieri *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general), care se vor judecă mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1922.

11. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru o scriere *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele

aplicate în general), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decembrie 1923, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decembrie 1923.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

NOTĂ. — Se pun în vederea concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906:

«*Art. 4. Operele publicate vor fi prezentate la concurs de autorii lor, în câte 15 exemplare, pe lângă o cerere scrisă, în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.*

«Un autor nu poate prezenta în acelaș an aceeaș scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

«O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decembrie), fixat în art. 3.

«*Art. 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.*

«*Art. 6. Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.*

«*Art. 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.*

«*Art. 8. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură; la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie, scrieri economice, juridice, filozofice; la premiul Lazăr scrieri cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral de orice natură (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerțul român în trecut și în prezent.*

«*Art. 9. La premiul Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

«*Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile*

«învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui «adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

«*Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate al vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

«*Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor.

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

1. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *PREMIUL A. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Terminologia casei țărănești. Studiu lexicografic. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

2. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română cu subiectul:

Elementul slav în dialectul aromân. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

3. *PREMIUL AL. BODESCU*, de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Opera literară a lui Caragiale. — Deciz. 31 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

4. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1925, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Inrăuriri reciproce între limbile română și maghiară. — (Deciz. 9 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1924.

5. **PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU**, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1926, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Monografia lingvistică a unui sat. — (Deciz. 8 Iunie 1921).

Scopul studiului va fi să creeze un tip de monografie lingvistică și folclorică a unui sat românesc, în consonanță cu ultimele rezultate științifice, spre a servi ca model celor ce voesc să scrie de aci înainte asemenea monografii.

Autorul va trebui deci să studieze monografiile similare străine și să dea o deosebită atențiune părții metodice.

Va căuta să culegă, în mod cât mai complet, literatura populară, credințele și datinile păstrate, transcriindu-le în mod fonetic.

Va strânge terminologia specială în legătură cu viața sătească, însoțind-o cu desemnuri și fotografii.

Va da o listă a numelor de familie și de botez și a nomenclaturii toponimice, cu toate explicațiile necesare, urmărindu-le în documente istorice și în catastife, condici, cărți fonduare, etc.

Va studiază deosebirile între graiul bărbaților și femeilor, apoi al bătrânilor, al celor în puterea vârstei și al copiilor; deosebirile dintre vorbirea repede și cea încetă, între graiul normal și cel emfatic, între cuvintele rostite și cele cântate sau strigate, între graiul analfabeților și al celor ce știu scrie și ceti, între graiul celor umblați prin lume și al celor ce și-au petrecut viața în sat.

Va arată care forme gramaticale și cuvinte vechi au dispărut cu totul din graiu și prin ce forme și cuvinte au fost înlocuite, în ce măsură au pătruns și au fost asimilate neologismele și împrumuturile de limbi străine și întrucât împrejurările din viața specială din acea comună au dat naștere la cuvinte sau înțelesuri nouă.

Cu privire la schimbările fonetice, va urmări cu deosebită atențiune extensiunea acestora asupra tuturor sau numai asupra unei părți de cazuri similare și va releva deosebirile în rostirea cuvântului izolat și a cuvântului în frază.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

6. **PREMIUL PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI**, se va da, în sesiunea generală din 1926, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria calendarelor românești din punctul de vedere cultural și literar până la finele secolului XIX. — Deciz. 8 Iunie 1921).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprinde premiul autorului și cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond*) în 1.000 exemplare, din care 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

7. **PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 6.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1926, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Scritorii bucovineni dela anexarea la Austria până în zilele noastre. — (Deciz. 8 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

8. **PREMIUL NASTUREL**, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare conținând:

Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

9. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună:

Povestire pentru copii, publicată sau în manuscris. — Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

10. *MARELE PREMIU GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare în manuscris cu subiectul:

Studiu de toponimie românească. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

11. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctul de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrăuirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Români și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originele Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

(Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

12. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5 000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1923, celor mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Economia rurală în Basarabia sub regimul rusesc — Deciz. 29 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

13. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Starea comercială și industrială a Bucovinei sub stăpânirea austriacă, cu specială privire la Români.—(Deciz. 29 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

14. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieța și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său —(Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

15. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI*, de 6.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

16. *PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română cu subiectul:

Examinarea critică a teoriilor privitoare la dezvoltarea stării țărănești la Români. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

17. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1925, celei mai bune lucrări scrisă în limba română despre:

Partea culturii românești în realizarea unității naționale, cu specială privire la a doua jumătate a secolului al XIX-lea. — (Deciz. 10 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1924.

18. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1926, celor mai bune lucrări cuprinzând:

Ediția românească a Memorilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale. — (Deciz. 30 Maiu 1915 și 10 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

19. *PREMIUL SAN-MARIN*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1926, pentru cea mai bună lucrare în subiectul:

O problemă de Economie Națională în legătură cu nouile hotare ale țării. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

III. PREMIILE SECȚIUNEI ȘTIINȚIFICE

20. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Climatografia unei regiuni a României. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1922.

21. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1923, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Crustaceele din apele interioare ale unei din regiunile mari ale României. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

22. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Contribuțiuni la studiul caracterelor antropologice ale țărânului român.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

23. *PREMIUL A. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, celei mai bune lucrări:

Despre greșele țesăturilor moarte. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1923.

24. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1925, celei mai bune lucrări scrisă în limba română cu subiectul:

Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea lor cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele. — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1924.

25. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1925, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Flora unuia din cele două județe din noua Dobroge (după alegerea botanistului). — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1924.

26. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1926, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Vitaminele din punctul de vedere fiziologic și patologic. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

27. *PREMIUL A. FĂTU*, de 3.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1926, celei mai bune lucrări despre:

Studiul și harta geologică a unei regiuni din țară. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1925.

28. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, plus 10.000 cu procentele aferente până la data acordării premiului «*Suplement la premiul din partea Societății «Lignitul»*», se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris despre:

Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilațiune. — (Deciz. 7 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

29. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris cu subiectul:

Cercetări asupra solului Basarabiei. — (Deciz. 2 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

IV. PREMII SPECIALE

30. *MARELE PREMIU MILITAR GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1924, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română asupra următorului subiect, fixat prin Ministerul de

Răsboiu, de o comisiune compusă din 7 generali și ofițeri superiori:

Principii și metode pentru educațiunea națiunii în vederea viitoarei organizări militare a României Mari.

În dezvoltarea subiectului se vor avea în vedere următoarele norme:

1. Stabilirea nouălor metode de educațiune a poporului românesc în vederea puterii sale militare, ținându-se seamă de toți factorii sociali, economici, politici, etnografici, fizici, etc.
2. Îndrumarea și sistematizarea contribuțiunii națiunii și a tuturor instituțiilor pentru pregătirea de răsboiu a armatei.
3. Bazele pe care trebuie să se clădească viitoarea organizare militară a României Mari. — (Ședința dela 30 Maiu 1919).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este pânăla 31 DECEMBRIE 1923.

31. *PREMIUL DACIA-ROMANIA*, se va da, în sesiunea generală din 1924, celei mai bune lucrări în manuscris trac-tând despre:

Importanța socială a asigurărilor de viață, în special a asigu-rărilor de capitaluri și de rentă. — (Deciz. 30 Maiu 1922).

Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 15.500 Lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor putea face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute în Statutele și Regulamentul Academiei și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. (Art. 2 din Regulamentul special).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este pânăla 31 DECEMBRIE 1923.

32. *PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1925, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Cercetări asupra originii Arhitecturii și Artelor decorative românești, cu cât mai multe ilustrațiuni. — (Deciz. 1 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este pânăla 31 DECEMBRIE 1924.

NOTĂ. — Concurenților la această a doua serie de premii se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

Art. 19. Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat din art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza de *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele care nu vor fi scrise curat și vizibile, nu vor fi luate în cercetare.

Art. 21. Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

Art. 22. Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor.

PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 11 IUNIE 1922

MEMBRII ACADEMIEI.

I. SECȚIUNEA LITERARĂ.

- BĂRSEANU Andreiu (Sibiu). — Ales la 1 Aprilie 1908.
BIANU Ioan (București). — Ales la 3 Aprilie 1902.
ROGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj). — Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan A. (București). — Ales la 10 Oct. 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918. 5
DENSUȘIANU Ovidiu (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
GOGA Octavian (Ciucea). — Ales la 4 Iunie 1919.
NEGRUZZI Iacob C. (București). — Ales la 26 Martie 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iași). — Ales la 1 Aprilie 1900.
PUȘCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Maiu 1914. 10
SADOVEANU Mihail (Iași). — Ales la 1 Iunie 1921.
— loc vacant

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

- BENGESCU Gheorghe (Câmpulung, Muscel). — Ales la 4 Iunie 1921.
GUSTI Dimitrie (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (București). — Ales la 26 Maiu 1910.
LĂPEDATU Alexandru (Cluj). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAȘ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Maiu 1916. 5
MEHEDINȚI Simion (București). — Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți). — Ales la 19 Maiu 1915.
ONCIUL Dimitrie (București). — Ales la 11 Aprilie 1905.
PĂRVAN Vasile (București). — Ales la 15 Maiu 1913.
RĂDULESCU Andreiu (București). — Ales la 2 Iunie 1920. 10
SUTZU Mihail C. (București). — Ales la 27 Maiu 1909.
VĂLSAN Gheorghe (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

- ANTIPA Gr. (București). — Ales la 14 Maiu 1910.
 BABEȘ Victor (București). — Ales la 11 Martie 1893.
 CRAINICIANU General Gr. (București). — Ales la 18 Maiu 1911.
 HEPITES St. C. (București). — Ales la 3 Aprilie 1902
 INCULEȚ Ion (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918. 5
 MARINESCU Dr. G. (București). — Ales la 9 Aprilie 1905.
 MRAZEC L. (București). — Ales la 11 Aprilie 1905.
 PONI Petre (Iași). — Ales la 30 Iunie 1879.
 RACOVITĂ Emil (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.
 SALIGNY Anghel (București). — Ales la 7 Aprilie 1897. 10
 SIMIONESCU Ioan (Iași). — Ales la 18 Maiu 1911.
 ȚIȚEICA Gheorghe (București). — Ales la 15 Maiu 1913.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI.

- ALECSANDRI Vasile. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 22 August 1890.
 AURELIAN Petre S. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 24 Ianuarie 1909.
 BABEȘ Vicențiu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 Ianuarie 1907.
 BACALOGLO Emanoil. — Ales la 29 Iunie 1879. — † 30 August 1891.
 BARȚIU Gheorghe. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 Martie 1893. 5
 BOGDAN Ioan. — Ales la 29 Martie 1903. — † 1 Iunie 1919.
 BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 3 August 1895.
 BUNEA Augustin. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 18 Noemvrie 1909.
 CARAGIANI Ioan. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 13 Ianuarie 1921.
 CHIȚU Gheorghe. — Ales la 27 Iunie 1879. — † 28 Octomvrie 1897. 10
 CIPARIU Timoteu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 22 August 1887.
 COBĂLCESCU Grigorie. — Ales la 29 Martie 1886. — † 21 Maiu 1892.
 COZACOVICI Dimitrie. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 August 1868.
 COȘBUC Gheorghe. — Ales la 20 Maiu 1916. — † 26 Aprilie 1918.
 DELAVRANCEA Barbu Șt. — Ales la 19 Maiu 1912. — † Aprilie 1918. 15
 DIMITROVICI Ambrozie. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 3 Iulie 1866.
 ELIADE-RĂDULESCU Ioan. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 27 Aprilie 1872.
 ERBICEANU Constantin — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 7 Martie 1913.
 FĂLCOIANU Ștefan. — Ales la 13 Septemvrie 1876. — † 22 Ianuarie 1905.
 FĂTU Dr. Anastasie. — Ales la 11 Sept. 1871. — † 3 Martie 1886. 20
 FELIX Dr. Iacob. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 20 Ianuarie 1905.
 FONTANINU Gheorghe M. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 24 Aprilie 1886.
 GIURESCU Constantin — Ales la 14 Maiu 1914. — † 28 Octomvrie 1918.
 GHICA Ion. — Ales la 13 August 1874. — † 22 Aprilie 1897.
 GANE Nicolae. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 16 Aprilie 1916. 25
 GRECESCU Dr. D. — Ales la 17 Aprilie 1907. — † 2 Octomvrie 1910.
 HARET Spiru C. — Ales la 31 Martie 1892. — † 17 Decemvrie 1912.

- HASDEU Alexandru. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — † 9 Noemvrie 1872.
- HASDEU Bogdan P. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 25 August 1907.
- HODOSIU Iosif. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 28 Noemvrie 1880. 30
- HURMUZAKI Alexandru. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 8 Martie 1871
- HURMUZAKI Eudoxiu. — Ales la 2 August 1872. — † 29 Ianuarie 1874.
- IONESCU Nicolae. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 24 Ianuarie 1905.
- ISTRATI Constantin. — Ales la 7 Aprilie 1899. — † 17 Ianuarie 1919.
- KALINDERU Ioan. — Ales la 13 Martie 1893. — † 11 Decemvrie 1913. 35
- KOGĂLNICENU Mihail. — Ales la 16 Sept. 1868. — † 20 Iunie 1891.
- KRETZULESCU Nicolae. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 26 Iunie 1900.
- LAURIAN August Treb. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 25 Fevr. 1881.
- MAIORESCU Titu. — Numit la 20 Iulie 1867. — † 1 Iulie 1917.
- MANGRA Vasile. — Ales la 27 Maiu 1909. — † 1 Octomvrie 1918. 40
- MANIU Vasile. — Ales la 12 Septemvrie 1876. — † 10 Martie 1901.
- MARIAN Simeon Fl. — Ales la 26 Martie 1881. — † 11 Aprilie 1907.
- MARIENESCU At. M. — Ales la 26 Martie 1881. — † 7 Ianuarie 1914.
- MASSIMU Ioan C. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 2 Iunie 1877.
- MELCHISEDEC Episcop. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 16 Maiu 1892. 45
- MOCIONI Andreiu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar 12 Septemvrie 1870. — † 23 Aprilie 1880.
- MOLDOVANU Ioan M. — Ales la 11 Aprilie 1894. — † 7 Sept. 1915.
- MUNTEANU Gavril. — Numit la 22 Aprilie 1866 — † 17 Decem. 1869.
- NAUM Anton. — Ales la 11 Martie 1893. — † 28 August 1917.
- NEGRUZZI Constantin. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 25 August 1868. 50
- ODOBESCU Alexandru. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 11 Noemvrie 1895.
- OLLĂNESCU Dimitrie C. — Ales la 11 Martie 1893. — † 20 Ianuarie 1908
- PAPADOPOL-CALIMACH Alex. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 18 Iunie 1898
- PAPIU-ILARIANU Alex. — Ales la 16 Sept. 1868. — † 11 Octomvrie 1878
- POENARU Petre. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 2 Octomvrie 1875 55
- POPEA Nicolae Episcop. — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 26 Iulie 1908.
- PORCIU Florian. — Ales la 10 Martie 1882. — † 17 Maiu 1906.
- PUSCARIU Ioan. — Ales la 4 Aprilie 1900. — † 24 Decemvrie 1911.
- QUINTESCU Nicoale Ch. — Ales la 14 Sept. 1877. — † 12 August 1913
- ROMAN Alexandru. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 15 Septemvrie 1897. 60
- ROSETTI Constantin A. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 8 Aprilie 1885.
- SBIERA Ioan. — Numit la 11 Iunie 1866. — † Octomvrie 1916.
- SION Gheorghe. — Ales la 16 Septemvrie 1868. — † 1 Octomvrie 1892.
- STAMATI Constantin. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 26 Maiu 1876.
- STEFANELLI Teodor V. — Ales la 26 Maiu 1910. — † 23 Iulie 1921. 65
- ȘTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20 Februarie 1911
- STRĂJESCU Ioan. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 21 Septemvrie 1870. — † 4 Octomvrie 1873.
- STURDZA Dimitrie A. — Ales la 16 Sept. 1871. — † 8 Octomvrie 1914.
- TECLU Nicolae. — Ales la 2 Iulie 1879. — † Iulie 1916.

- TOCILESCU Gr. G. — Ales la 22 Martie 1890. — † 28 Septembrie 1909. 70
URECHIA Vasile A. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 23 Noembrie 1901.
VASICIU Dr. Paul. — Ales la 2 Iulie 1879. — † 20 Iunie 1881.
VULCAN Iosif. — Ales la 30 Martie 1891. — † 26 August 1907.
XENOPOL A. D. — Ales la 11 Martie 1893. — † 27 Februarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiiu. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 3 Iunie 1922. 75
-

MEMBRII ONORARI.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte Onorar.
(15 Martie 1890).

M. S. MARIA, *Regina României*
(1 Maiu 1915).

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei*
(6 Martie 1890).

A. S. R. CAROL, *Principe mostenitor al României*.
(17 Maiu 1921).

- ANTONOVICI Episcopul Iacov (Huși). — Ales la 7 Iunie 1919. 5
APPEL Paul (Paris) — Ales la 22 Maiu 1914.
ARION C. C. (București). — Ales la 21 Maiu 1912.
ARRHENIUS Svante A. (Stockholm). — Ales la 27 Maiu 1913.
BABELON Ernest (Paris). — Ales la 22 Maiu 1914.
BĂLAN Mitropolitul Nicolae (Sibiu). — Ales la 10 Iunie 1920
BALDACCI Antonio (Bologna). — Ales la 29 Maiu 1913. 10
BALTHAZARD Dr. W. — (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BEDIER Joseph (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BERNAT-LENDWAY Dr. (București). — Ales la 4 Aprilie 1908.
BERTHELOT Daniel (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919. 15
BJOERKMAN Göran (Stockholm) — Ales la 25 Maiu 1922.
BONAPARTE Principele Roland (Paris). — Ales la 10 Iunie 1920.
BORMANN Eugen (Viena). — Ales la 9 Aprilie 1897.
BRANISCE Dr. Valeriu (Sibiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
BURY I. B. (Cambridge). — Ales la 25 Maiu 1913.
CICHORIUS Conrad (Breslau). — Ales la 29 Maiu 1914. 20
CIOROGARIU Episcopul Roman (Oradia-Mare). — Ales la 12 Iun. 1921.
CRISTEA Dr. Miron, Mitropolit Primat (București). — Ales la 7 Iunie
1919.
CROCE Benedetto (Neapol). — Ales la 12 Iunie 1921.
DE FLERS Robert (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919. 25
DE MARTONNE Emanuel (Paris). — Ales Corespondent la 26 Maiu
1912, onorar la 7 Iunie 1919.
DE LA RONCIERE Charles (Paris). — Ales la 7 Iunie 1919.

- DIEHL Charles (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
- DIMA Gheorghe (Cluj). — Ales la 7 Iunie 1919.
- DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg). — Ales la 9 Aprilie 1897. 30
- DONICI Nicolae (Duboșarii-Vechi). — Ales la 23 Maiu 1922.
- DUPARC Louis (Geneva). — Ales la 29 Maiu 1913.
- ENESCU George (București). — Ales la 26 Maiu 1916.
- FOUGERES Gustave (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
- FROEHNER Wilhelm (Paris). — Ales la 9 Septembrie 1871.
- GOLDIȘ Vasile (București). — Ales la 7 Iunie 1919.
- GORE Paul (Chișinău). — Ales la 7 Iunie 1919.
- GUILLAUME Baron (Bruxelles). — Ales la 16 Aprilie 1907.
- HALLER Albin (Paris). — Ales la 28 Maiu 1909.
- HEAD Barclay (Londra). — Ales la 22 Maiu 1914.
- HURMUZACHI Constantin (Cernăuți). — Ales la 7 Iunie 1919. 40
- JAGIC Vatroslav (Viena). — Ales la 23 Martie 1904.
- JANET Paul (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
- JARNIK Dr. Ioan Urban (Praga). — Ales corespondent la 28 Maiu 1879,
Onorar la 7 Iunie 1919.
- KLEIN Felix (Göttingen). — Ales la 29 Maiu 1913.
- KLEINWAECHTER Friderich (Cernăuți). — Ales la 12 Iunie 1921. 45
- LACOUR-GAYET G. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
- LANCIANI Rodolfo (Roma). — Ales la 10 Iunie 1920.
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
- LEGER Louis (Paris). — Ales la 12 Aprilie 1894.
- LORENZ Anton Hendrik (Leyda). — Ales la 29 Maiu 1913. 50
- MANIU Iuliu (Blaj). — Ales la 7 Iunie 1919.
- MARIE Pierre (Paris). — Ales la 28 Maiu 1912.
- MEYER-LUEBKE W. (Frankfurt pe Main). — Ales la 28 Martie 1906.
- MEYNIAL Dr. E. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
- MILLET Gabriel (Paris). — Ales la 12 Iunie 1921. 55
- MIRONESCU Atanasie, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica). Ales
la 25 Maiu 1909.
- NICODIM, Arhiepiscop (Huși). — Ales la 15 Octombrie 1918.
- PERRONCITO Eduard (Torino). — Ales la 5 Iunie 1922.
- PICARD Emil (Paris). — Ales la 19 Maiu 1911.
- PICK Behrend (Gotha). — Ales la 22 Maiu 1914. 60
- PIMEN GEORGESCU, Mitropolitul Moldovei (Iași). — Ales la 15
Octombrie 1918.
- POPOVICI Eusebie (Cernăuți). — Ales la 4 Aprilie 1908.
- PUȘCARIU Arhimandritul Iliarion (Sibiu). — Ales la 24 Maiu 1916.
- RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales la 22 Maiu 1914.
- REPTA Vladimir Cavalier de, Mitropolitul Bucovinei (Cernăuți). — Ales 65
la 7 Iunie 1919.
- ROSETTI Teodor (București). — Ales la 26 Martie 1891.
- ROUX Dr. E. (Paris). — Ales la 24 Maiu 1911.

- SCHLUMBERGER G. L. (Paris). — Ales la 28 Martie 1906.
 SCHUCHARDT Hugo (Graz). — Ales la 13 Septembrie 1877.
 STROESCU Vasile (Basarabia). — Ales la 24 Maiu 1910. 70
 SUCIU Dr. Vasile, Mitropolit (Blaj). — Ales la 11 Iunie 1919.
 TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
 TIKTIN H. (Berlin). — Ales la 7 Iunie 1919.
 VOLTERRA Vitto (Roma). — Ales la 29 Maiu 1913.
 WALDEYER W. (Berlin). — Ales la 28 Maiu 1912. 75
 WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin). — Ales la 29
 Maiu 1914.
 ZAVORAL Metodi (Praga). — Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte Onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867.

Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regină României (Carmen Sylva)*

Proclamată la 30 Martie 1891.

Decedată la 18 Februarie 1916.

- ADRIAN General Gheorghe. — Ales la 13 Septembrie 1875. — † 15 Octombrie 1889.
- ASCOLI Graz. Isaia. — Ales la 13 Septembrie 1877. — † Ianuarie 1907.
- d'AVRIL Baron Adolphe. — Ales la 7 Sept. 1871. — † 14 Octombrie 1904. 5
- BACCELLI Guido. — Ales la 22 Martie 1906. — † 10 Ianuarie 1916.
- BAILLON H. — Ales la 28 Martie 1887. — † 7 Iulie 1895.
- BARCLAY Head. — Ales la 22 Maiu 1914. — † 12 Iunie 1914.
- BAROZZI General C. — Ales la 9 Aprilie 1905. — † 15 Aprilie 1921.
- BATAILLARD Paul. — Ales la 30 August 1872. — † 1 Martie 1894. 10
- BECHAMP A. — Ales la 28 Martie 1906. — † 18 Aprilie 1905.
- BEERNAERT August M. F. — Ales la 25 Martie 1906. — † 6 Octombrie 1912.
- BENNDORF Otto. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 20 Ianuarie 1908.
- BERTHELOT I. — Ales la 28 Martie 1906. — † 5 Martie 1907.
- BIONDELLI Bernardino. — Ales la 7 Sept. 1871. — † 29 Iunie 1886. 15
- BLANCHARD Dr. Raphaël. — Ales la 22 Maiu 1911. — † 7 Fev. 1919.
- BLASERNA Pietro. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 27 Februarie 1918.
- BOEK Dr. Francisc. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 19 Aprilie 1899.
- BOSIANU Constantin. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 21 Martie 1882.
- BOUCHARD Dr. Charles. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 2 Martie 1915. 20
- BRĂȚIANU Ioan C. — Ales la 19 Martie 1885. — † 4 Maiu 1891.
- CĂMPEANU Petre. — Ales la 10 Septembrie 1871. — † 15 Aprilie 1893.
- CAPELLINI Cav. Ioan. — Ales la 7 Sept. 1914. — † 29 Maiu 1922.
- CECCHETTI Bartolomeo. — Ales la 22 Martie 1890. — † 4 Martie 1890.

- CHASLES Philarète. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 18 Iulie 1873. 25
- CIHAC Alex. — Ales la 30 August 1872. — † 29 Iulie 1887.
- CIHAC Dr. Iocob. — Ales la 30 August 1872. — † 17 Noemvrie 1888.
- CREȚIANU Gheorghe. — Ales la 22 Martie 1882. — † 6 August 1887.
- CROOKES William. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 4 Aprilie 1919.
- CUCIUREANU Dr. Gheorghe. — Ales la 10 Septemvrie 1871. — † 10 Ianuarie 1886. 30
- DAHNS Felix. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 2 Ianuarie 1912.
- DARBOUX Jean Gaston. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 23 Fevr. 1917.
- DE GUBERNATIS Angelo. — Ales la 22 Martie 1895. — † 14 Februarie 1913.
- DESJARDINS Ernest. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 9 Octomvrie 1886
- DIEFENBACH Lorenz. — Ales la 15 Aprilie 1880. — † 16 Martie 1883. 35
- DIEZ Frederic. — Ales la 30 August 1872. — † 17 Maiu 1876.
- EGGER Emil. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 18 August 1885.
- EHRlich Dr. Paul. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 20 August 1915.
- FISCHER Emil. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 14 Iulie 1919.
- FOERSTER Wilhelm. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 18 Ianuarie 1921. 40
- GAUDRY Albert. — Ales la 23 Martie 1904. — † 27 Noemvrie 1908.
- GHEORGHIAN Iosif, Mitropolit Primat. — Ales la 21 Maiu 1901. — † 24 Iunie 1909.
- GONATA Ștefan. — Ales la 12 Sept. 1870. — † 18 Septemvrie 1896.
- GRĂDIȘTEANU Grigorie. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 28 Februarie 1892.
- GRĂDIȘTEANU Petre. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 27 Sept. 1921. 45
- GRANT DUFF Sir M. — Ales la 12 Sept. 1875. — † 12 Ianuarie 1906.
- GRECIANU Ștefan D. — Ales la 9 Aprilie 1905. — † 1 August 1908.
- GRIGORESCU Nicolae. — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 21 Iulie 1907.
- GUYE Philippe. — Ales la 29 Maiu 1913. — † 27 Martie 1922.
- HANN Iulius de. — Ales la 22 Maiu 1914. — † 1 Octomvrie 1921. 50
- HAYNALD Cardinal Ludovic. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 4 Iulie 1891.
- HENRY Louis. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 23 Februarie 1913.
- HIRSCHFELD Otto. — Ales la 13 Aprilie 1894. — † 27 Martie 1922.
- HURMUZAKI Nicolae. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 19 Sept. 1909.
- JIRECEK Constantin. — Ales la 29 Maiu 1914. — † 28 Decemvrie 1917. 55
- IOANID Gheorghe. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 27 Decemvrie 1888
- IONESCU Ioan. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 17 Decemvrie 1891.
- KOTZEBUE Wilhelm de. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 24 Oct. 1887
- KRETZULESCU Constantin — Ales la 10 Sept. 1871. — † 20 Mart. 1884
- KRUMBACHER Karl. — Ales la 28 Martie 1906. — † 12 Decemvrie 1909. 60
- LAMPRECHT Karl. — Ales la 25 Maiu 1913. — † 10 Maiu 1915.
- LAHOVARI Gheorghe. — Ales la 25 Martie 1901. — † 13 Iunie 1909.
- LASTEYRIE Comite Ferdinand de. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 14 Maiu 1879.
- LEPSIUS Richard. — Ales la 30 August 1875. — † 10 Iulie 1884.
- LINAS Charles de. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 14 Aprilie 1887. 65

- LIPPMANN Gabriel. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 31 Iulie 1921.
- LONGPERRIER Andrien de. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 14 Ianuarie 1882.
- LUDWIG Dr. Ernst. — Ales la 4 Aprilie 1908. — † 1/14 Octomvrie 1915.
- MANGIUCA Simeon. — Ales la 22 Martie 1890. — † 22 Noemvrie 1890.
- MARSY Comite de. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 16 Maiu 1900. 70
- METCHNIKOFF I. — Ales la 24 Maiu 1911. — † 18 Iulie 1916.
- MIHĂLYI Mitropolitul Victor. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 17 Ianuarie 1918.
- MIKLOSICH Dr. Franz. — Ales la 15 Aprilie 1880. — † 7 Mart. 1891
- MOMMSEN Teodor. — Ales la 3 Iulie 1879. — † 19 Octomvrie 1903.
- MONLAU Filip. — Ales la 12 Septemvrie 1870. — † 16 Februarie 1871. 75
- MUELLER Max. — Ales la 12 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1900.
- MUREȘIANU Iacob. — Ales la 17 Septemvrie 1877. — † 17 Sept. 1887
- NANIESCU Iosif Mitropolitul Moldovei. — Ales la 16 Aprilie 1888. — † 26 Ianuarie 1902.
- PETRUSZEWICZ A. S. — Ales la 22 Martie 1890. — † 11 Sept. 1913.
- PICOT Emil. — Ales la 31 Maiu 1879. — † 13 Septemvrie 1918. 80
- POINCARÉ Jules-Henri. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 4 Iulie 1912.
- POINCARÉ Lucien. — Ales la 11 Iunie 1919. — † 9 Martie 1920.
- POLIZU Dr. Gheorghe A. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 18 Octom. 1886.
- QUINET Edgar. — Ales la 15 Septemvrie 1869. — † 27 Martie 1875.
- RAMBAUD Alfred. — Ales la 22 Martie 1895. — † 10 Noemvrie 1905. 85
- RAMSAY Sir William. — Ales la 29 Maiu 1913. — † 1 August 1916.
- SELLA Quintino. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 15 Martie 1884.
- ȘAGUNA Mitropolitul Andreiu. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 16 Iunie 1873.
- SILAȘI Dr. Gr. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 5 Ianuarie 1897.
- STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry. — Ales la 7 Septemvrie 1871. 90 — † 10 Decemvrie 1903.
- STEENSTRUP J. Jap. Smith. — Ales la 12 Sept. 1870. — † 8 Iunie 1897.
- STURDZA-SCHEIANU Dimitrie. — Ales la 16 Aprilie 1907. — † 6 Februarie 1920.
- SURUCEANU Ioan C. — Ales la 11 Aprilie 1888. — † 18 Noemvrie 1897.
- SZABO Dr. Iosif. — Ales la 30 August 1872. — † 15 Decemvrie 1874.
- TOBLER Adolf. — Ales la 30 August 1875. — † 5 Martie 1910. 95
- TORMA Carol. — Ales la 22 Martie 1882. — † 17 Februarie 1897.
- UBICINI A. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 15 Octomvrie 1884.
- UVAROFF Alexis S. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † Februarie 1885.
- VEGEZZI-RUSCALA G. — Ales la 15 Sept. 1869. — † 17 (29) Dec. 1885.
- VIRCHOW Rudolf. — Ales la 6 Aprilie 1902. — † 23 August 1902. 100
- WHITE Sir William A. — Ales la 17 Martie 1885. — † 16 Decemv. 1892.

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București). — Ales la 12 Iunie 1921.
AGĂRBICEANU Ioan (Cluj). — Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași). — Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești). — Ales la 25 Maiu 1909. 5
BOTEZ Eug. P. (București). — Ales la 8 Iunie 1922.
BURADA Teodor T. (Iași). — Ales la 25 Martie 1887.
DAN Dimitrie (Cernăuți). — Ales la 23 Martie 1904.
GHIBU Onisifor (Cluj). — Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Folticeni). — Ales la 28 Maiu 1915. 10
HALIPA Pantelimon (Chișinău). — Ales la 15 Octombrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj). — Ales la 23 Martie 1904.
MURNU Gheorghe (București). — Ales la 25 Maiu 1909.
ORTIZ Ramiro (București). — Ales la 10 Iunie 1920.
PAPAHAGI Pericle (Sîlistria). — Ales la 26 Maiu 1916. 15
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți). — Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
SANDU-ALDEA Constantin (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RĂMNICEANU Marin (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
SPERANȚIA Teodor D. (București). — Ales la 31 Martie 1891. 20

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin). — Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main). — Ales la 18 Maiu 1911.
HERZOG Eugen (Cernăuți). — Ales la 29 Maiu 1914.
ROQUES Mario (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga). — Ales la 18 Maiu 1911 5
WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca). — Ales la 31 Martie 1892.
ZAUNER Ad. (Graz). — Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

- BOGREA Vasile (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
 BRĂTESCU Constantin (Constanța). — Ales la 5 Iunie 1919.
 CUZA A. C. (Iași). — Ales la 1 Aprilie 1903.
 DOCAN N. (București). — Ales al 26 Maiu 1915.
 DRAGOMIR Dr. Silviu (Cluj). — Ales la 26 Maiu 1916. 5
 FILITTI I. C. (București). — Ales la 19 Maiu 1915.
 FRĂȚIMAN Justin (Chișinău). — Ales la 7 Iunie 1919.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași). — Ales la 11 Aprilie 1905.
 HĂRJEU General C. N. (București). — Ales la 27 Maiu 1909.
 LONGINESCU Ștefan (București). — Ales la 24 Maiu 1910. 10
 METEȘ Preotul Ștefan (Boholt). — Ales la 7 Iunie 1919.
 MOISIL Constantin (București). — Ales la 7 Iunie 1919.
 NEGULESCU P. P. (București). — Ales la 19 Maiu 1915.
 PĂCLIȘANU Preotul Zenovie (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
 POPA-LISEANU Gheorghe (București). — Ales la 7 Iunie 1919. 15
 POPESCU Preotul Nicolae (București). — Ales la 10 Iunie 1920.
 POPOVICI Gheorghe (Lugoș). — Ales la 29 Maiu 1909.
 RUSSO Demostene (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
 SLAVICI Ioan (București). — Ales la 22 Martie 1882.
 URSU Ioan (Cluj). — Ales la 25 Maiu 1910. 20
 ZOTTA Sever (Iași). — Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

- BASTERA Ramon de (Madrid). — Ales la 12 Iunie 1921.
 FOCILLON Henri (Lyon). — Ales la 1 Iunie 1922.
 GHEDEON Emanuel (Constantinopole). — Ales la 2 Aprilie 1891.
 GUILLOUARD Louis Vincent (Caën). — Ales la 1 Aprilie 1903.
 KADLEC Karel (Praga). — Ales la 7 Iunie 1919. 5
 NYS Ernest (Bruxelles). — Ales la 1 Aprilie 1903.
 RADONIĆ Ioan (Belgrad). — Ales la 29 Maiu 1914.
 STRZYGOWSKI Iosif (Viena). — Ales la 29 Maiu 1914.
 TAMM Traugott (—?—). — Ales la 2 Aprilie 1891.

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

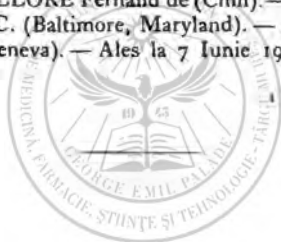
Români:

- ATANASIU I. (București). — Ales la 24 Maiu 1911.
 ATHANASIU Sava (Iași). — Ales la 10 Iunie 1920.
 BORCEA Ioan (Iași). — Ales la 5 Iunie 1919.
 BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți). — Ales la 25 Maiu 1913.
 CĂLUGĂREANU Dr. D. (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920. 5
 CANTACUZINO Dr. I. (București). — Ales la 24 Maiu 1911.
 CLIMESCU C. (Iași). — Ales la 31 Martie 1892.

- CONSTANTINESCU Gogu (Londra). — Ales la 10 Iunie 1920.
 COSMOVICI Leon (Iași). — Ales la 11 Martie 1893. † 21 Iulie 1921
 GEROTA Dr. D. (București). — Ales la 21 Maiu 1916. 10
 HURMUZESCU Dr. Dragomir (București). — Ales la 24 Maiu 1916.
 IONESCU Ioan (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
 LEVADITI Dr. C. (Paris). — Ales la 24 Maiu 1910.
 MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
 PANAITESCU General Scarlat (București). — Ales la 7 Iunie 1919. 15
 POMPEIU D. (București). — Ales la 21 Maiu 1916.
 RIEGLER Dr. Em. (Iași). — Ales la 23 Martie 1904.
 ȘTEFĂNESCU Sabba (București). — Ales la 11 Martie 1893.
 TEODORESCU Em. C. (București). — Ales la 25 Maiu 1909.
 VASILESCU-KARPEN Nicolae (București). — Ales la 5 Iunie 1919. 20

Străini:

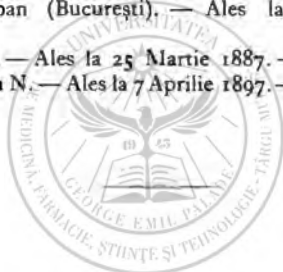
- DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland). — Ales la 12 Iunie 1921.
 KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland). — Ales la 12 Iunie 1912.
 MONTESSUS DE BALLORE Fernand de (Chili). — Ales la 27 Mai, 1913.
 NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland). — Ales la 21 Iunie 1921.
 PITTARD Eugén (Geneva). — Ales la 7 Iunie 1919. 5

MEMBRII CORESPONDENȚII DECEDAȚI

- ASSAKY Dr. G. — Ales la 20 Martie 1890. — † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C. — Ales la 1 Aprilie 1903. — † 6 Iunie 1914.
BAMBERG Dr. Felix. — Ales la 2 Aprilie 1891. — † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici. — Ales la 15 Sept. 1869. — † 17 Martie 1879.
BOIU Zaharia. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 24 Octomvrie 1903. 5
BRĂȚIANU General C. I. — Ales la 10 Aprilie 1899. — † 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † Ianuarie 1920.
CODRESCU Teodor. — Ales la 2 Aprilie 1886. — † 22 Martie 1894.
CULIANU N. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † 28 Noemvrie 1915.
DEMETRIESCU Anghel. — Ales la 6 Aprilie 1902. — † 22 Iulie 1903. 10
DENSUȘIANU Aron. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 4 Septemvrie 1900.
DENSUȘIANU Nicolae. — Ales la 6 Aprilie 1880. — † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 10 Iulie 1914.
ELIAD Pompiliu. — Ales la 21 Maiu 1912. — † 24 Maiu 1914.
ESARCU Constantin. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 8 Iunie 1898. 15
GOGU Constantin. — Ales la 3 Aprilie 1889. — † 30 Ianuarie 1897.
GOLDIȘ Episcop Iosif. — Ales la 22 Martie 1882. — † 23 Martie 1902.
IONNESCU-GION G. I. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † 29 Iunie 1904.
JANKA Victor. — Ales la 22 Martie 1882. — † 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 1910. 20
KALINDERU Dr. N. — Ales la 29 Martie 1890. — † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E. — Ales la 20 Martie 1890. — † 21 Iunie 1914.
KANITZ August. — Ales la 22 Martie 1882. — † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru. — Ales la 2 Martie 1882. — † 20 Septemvrie 1883.
LAURIAN D. Aug. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 25 Octomvrie 1906. 25
LECOMTE DU NOUY A. — Ales la 25 Martie 1887. — † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 15 Noemvrie 1903.
MĂRGĂRIT Apostol. — Ales la 3 Aprilie 1889. — † 22 Iulie 1903.
MEȘIOTA Ioan. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 19 Ianuarie 1878.
MIHĂLYI Ioan. — Ales la 25 Martie 1901. — † 14 Octomvrie 1914. 30
MONTANDON A. L. — Ales la 11 Aprilie 1905. — † 3 Martie 1922.
NEGREANU Dimitrie. — Ales la 11 Martie 1893. — † 30 Aprilie 1908.
NENIȚESCU Ioan. — Ales la 18 Martie 1896. — † 23 Februarie 1901.
OBEDENARU Dr. Mihail G. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T. — Ales la 20 Martie 1890. — † 11 Iulie 1904. 35

- ONIȚ Virgil. — Ales la 3 Aprilie 1902. — † 21 Octomvrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z. — Ales la 18 Martie 1885. — † 16 Decemvrie 1901.
- PETRINO Dimitrie. — Ales la 17 Septemvrie 1877. — † 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 27 Maiu 1883.
- POPESCU Ioan. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 3 Martie 1892. 40
- POPOVICI Gh. — Ales la 11 Aprilie 1905. — † 12 Iulie 1905.
- ROBESCU C. F. — Ales la 10 Septemvrie 1871. — † 1920.
- SCHRADER Otto. — Ales la 30 Martie 1891. — † 21 Martie 1919.
- SUȚU Dr. Alexandru. — Ales la 11 Aprilie 1881. — † 1920.
- ROMAN Visarion. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 29 Aprilie 1885. 45
- ROMNICEANU Dr. Gr. — Ales la 20 Martie 1890. — † 1 Maiu 1915.
- ROMNICEANU M. — Ales la 23 Martie 1904. — † 4 Octomvrie 1915.
- ROMSTORFER Karl. — Ales la 29 Maiu 1914. — † 22 Noemvrie 1917.
- ROSNY Léon de. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 28 August 1914.
- SALIGNY Alfons. — Ales la 3 Aprilie 1902. — † 4 Maiu 1903. 50
- SCHUYLER Eugen. — Ales la 12 Martie 1885. — † 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 2 Iulie 1901.
- TANOVICĂEANU Ioan (București). — Ales la 9 Aprilie 1897. —
† 8 Aprilie 1917.
- VĂRGOLICI Ștefan. — Ales la 25 Martie 1887. — † 29 Iulie 1897.
- VITZU Dr. Alexandru N. — Ales la 7 Aprilie 1897. — † 25 Decem. 1902. 55

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1922—23

DELEGAȚIUNEA

Președintele Academiei Române ONCIUL D.
Asesori (Vicepreședinți): din Secțiunea Literară BĂRSEANU A.
din Secțiunea Istorică PĂRVAN V.
din Secțiunea Științifică ANTIPA Gr.
Secretar general (pe 7 ani, 1922—1929). NEGRUZZI I. C.

SECȚIUNILE

SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte . . . NEGRUZZI I. C. (București)
Vicepreședinte . PUȘCARIU S. (Cluj)
Secretar (pe 7 ani
1921—1928) BIANU I. (București)
Membri BĂRSEANU Andreiu : (Sibiu)
BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. (București)
CIOBANU St. (Chișinău)
DENSUȘIANU Ovid (București)
GOGA Octavian (Ciucea)
PHILIPPIDE Alex. (Iași)
SADOVEANU M. (Iași)
Loc vacant.

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte . . . SUTZU M. C. (București)
Vicepreședinte . GUSTI D. (București)
Secretar (pe 7 ani
1919—1926) PĂRVAN V. (București)
Membri: BENGESCU G. (Câmpulung, Muscel)
IORGA N. (București)
LĂPEDATU Al. (Cluj)
LUPAȘ I. (Cluj)
MEHEDINȚI S. (București)
NISTOR I. (Cernăuți)
ONCIUL D. (București)
RĂDULESCU A. (București)
VÂLSAN G. (Cluj)

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte . . . BABEȘ Dr. V. (București)

Vicepreședinte . . . ȚIȚEICA G. (București)

Secretar (pe 7 ani)
(1919-1926) ANTIPA Gr. (București)

Membri: CRAINICIANU Gr. (București)

HEPITES St. C. (București)

INCULETZ I. (Chișinău)

MARINESCU Dr. G. (București)

MRAZEC Ludovic (București)

PONI P. (Iași)

RACOVITĂ Dr. Emil (Cluj)

SALIGNY Anghel (București)

SIMIONESCU I. (Iași)

COMISIUNILE

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I. PÂRVAN V.,
ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.
- II. Conservator al Colecțiunii numismatice: SUTZU M. C.
- III. Comisiunea pentru Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, și al *Asociațiunii Craiovene*, de 1.500 lei, din 1923:
din Secțiunea Literară: BĂRSEANU A., BOGDAN-DUICĂ G.,
BRĂTESCU-VOINEȘTI I., PUȘCARIU S.;
din Secțiunea Istorică: GUSTI D., NISTOR I., ONCIUL D.,
PÂRVAN V.;
din Secțiunea Științifică: BABEȘ Dr. V., HEPITES St. C., RACOVITĂ Em., SIMIONESCU I.
- IV. Comisiunea pentru Premiul *N. Crissoveloni*, de 2.000 lei, din 1923:
ANTIPA Gr., IORGA N., MRAZEC L., NEGRUZZI I. C.,
NISTOR I., PÂRVAN V., RĂDULESCU A.
- V. Comisiunile pentru lucrările intrate la următoarele premii din 1923:
 - a) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., ONCIUL D., PÂRVAN V.
 - b) Adamachi, de 5.000 lei (divizibil), despre Economia rurală în Barabia sub regimul rusesc:
GUSTI D., IORGA N., NISTOR I.
 - c) Neuschotz, de 2.000 lei, despre Starea economică și industrială a Bucovinei sub stăpânirea austriacă:
NISTOR I., ONCIUL D., RĂDULESCU A.
 - d) *Năsturel*, de 5.000 lei, despre Climatografia unei regiuni a României:
HEPITES St. C., MRAZEC L., PONI P.
 - e) Lazăr, de 5.000 lei, despre Crustaceele din apele interioare ale uneia din regiunile mari ale României:
ANTIPA Gr., RACOVITĂ Em., BORCEA I.
- VI. Comisiunea financiară: CRAINICIANU GENERAL Gr., MEHEDINȚI S., ȚIȚICA G.
- VII. Comisiunea Fundațiunii Adamachi: NEGRUZZI I. C., PONI P.,
SIMIONESCU I.

- VIII. Comisiunea școlară: MEHEDIŢI S., ONCIUL D., PĂRVAN V.
- IX. Comisiunea Fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu: BĂRSEANU A., GUSTI D., NEGRUZZI I. C., ONCIUL D., PĂRVAN V.
- X. Comisiunea Dicționarului: BIANU I., CRAINCIANU General G., HEPITES St. C., ONCIUL D., NEGRUZZI I. C., ZAMFI-RESCU Duiliu.
- XI. Comisiunea pentru localul Bibliotecii: ANTIPA Gr., BIANU I., PONI P., SALIGNY A.
- XII. Comisiunea pentru studiul propunerii de reorganizare a Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDIŢI S., PĂRVAN V., PUȘCARIU S.
- XIII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți: BIANU I., HEPITES St. C., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.,
- XIV. Comisiunea pentru restaurarea casei «V. Alecsandri» dela Mircești și facerea unei capele la mormântul poetului: ANTIPA Gr., BĂRSEANU A., BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., PĂRVAN V.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

17 Iunie 1921—12 Maiu 1922

	<u>Pag.</u>
1. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 Iunie 1921.	
D-l S. MEHEDINȚI despre: « <i>Hotare etnografice și politice spre Crainași în Banat</i> »	3
Ministerul Instrucțiunii publice din Bulgaria trimite o publicație.	„
2. ȘEDINȚA DELA 24 Iunie 1921.	
D-l Dr. V. BABEȘ prezintă « <i>Anatomia patologică generală</i> ».	„
3. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 Iulie 1921.	
D-l N. IORGA: « <i>Informațiuni nouă despre trecutul nostru</i> »	4
D-l N. IORGA prezintă 27 documente	„
D-l Președinte D. ONCIUL salută pe d-l G. Adamescu, membru corespondent, care mulțumește	5
D-l N. IORGA comunică faptul că averea Academiei a fost scutită de impozite	„
D-l Fr. Kleinwaechter mulțumește pentru alegerea sa de membru onorar	„
4. ȘEDINȚA DELA 4 Iulie 1921.	
D-l G. Bengescu mulțumește pentru alegerea sa de membru activ	„
Universitatea din Sofia trimite « <i>Istoria limbii bulgare</i> » de Prof. B. Tonev, A) partea generală, tomul I	7
D-l I. BIANU prezintă cartea « <i>Historia della Transilvania</i> » de <i>Ciro Spontoni</i> cu notă autografă de N. Bălcescu	„
5. ȘEDINȚA DELA 16 SEPTEMBRIE 1921.	
D-l I. BIANU salută pe d-l H. Tiktin, care mulțumește.	„
D-l Dr. V. BABEȘ se asociază la salutul d-lui I. Bianu	8
D-l G. Millet mulțumește pentru alegerea sa de membru onorar.	„

D-l Șt. C. Hepites anunță moartea lui G. Lippmann, membru de onoare	9
Uniunea Academică Internațională comunică rapoartele d-lui Pârvan	„
D-l D. Zamfirescu delegat în Comitetul de lectură al Teatrului Național din București	„
Uniunea Internațională de Geodezie și Geofizică invită la adunarea generală dela 20 Aprilie 1922	„
6. ȘEDINȚA DELA 23 SEPTEMBRIE 1921.	
D-l GR. ANTIPA prezintă pe d-l W. A. Craigie	10
D-l I. BIANU se asociază la salutul d-lui Gr. Antipa	„
D-l W. A. CRAIGIE prezintă Academiei scrisori din partea Societății Anticvarilor din Londra, a Societății de Folk-lore din Londra și a d-lui A. R. Wright, Vicepreședintele Soc. de Folk-lore.	„
D-l PROF. CRAIGIE face comunicare despre: « <i>Dicționarul limbii engleze întocmit după principii istorice</i> »	11
D-l GR. ANTIPA mulțumește d-lui Prof. Craigie	„
7. ȘEDINȚA DELA 30 SEPTEMBRIE 1921.	
D-l Președinte D. ONCIUL anunță moartea lui Petre Grădișteanu, membru onorar	12
D-l Președinte D. ONCIUL prezintă din partea d-lui E. Hurmuzachi două manuscrise vechi românești	„
D-l E. Ioachimovici dăruiește 12 documente din anii 1629—1838 și 43 documente din anii 1627—1857	„
Premiul pentru o lucrare istorică despre trecutul Episcopiei și Mănăstirii Curtea de Argeș	„
Centrala Caselor Naționale trimite două tablouri despre organizație	13
Dela Guvernul Suediei se primește în dar cartea « <i>Sweden historical and statistical Hand-book</i> » din 1914	„
8. ȘEDINȚA DELA 7 OCTOMBRIE 1921.	
Academia reprezentată la slujba dela Curtea de Argeș pentru odihna sufletelor regelui Carol și al lui Neagoe Vodă Basarab, prin d-l Președinte D. Onciul	„
D-l C. Storck dăruiește bustul în gips al lui V. Adamachi	„
Universitatea din Padova înștiințează despre serbarea centenarului al 7-lea dela înființării ei.	„
9. ȘEDINȚA DELA 14 OCTOMBRIE 1921.	
D-l Al. Lăpedatu trimite publ.: « <i>Nouă împrejurări de dezvoltare ale istoriografiei naționale</i> »	„
Biblioteca de Stat din Gorizia trimite în dar: « <i>Boschi ed acque nella provincia di Gorizia și Scutum Italiae</i> »	14
Academia ia parte și d-l Președinte D. Onciul va ține o cuvântare	

- ocazională la parastasul dela biserica Pitar-Moșu în 21 Oct. 1921
pentru sufletul lui D. Sturdza 14
10. **ȘEDINȚA DELA 21 OCTOMVRIE 1921.**
- D-l Președinte D. ONCIUL roagă pe membrii Academiei să participe la parastasul pentru D. A. Sturdza și anunță moartea lui T. Pamfile "
- D-l Howard A. Kelly mulțumește pentru alegerea sa de membru corespondent "
- Se primește: «*Un ser pentru vindecarea tuberculozei*» de Dr. I. Puțoreanu "
- Academia Regală Belgiană comunică hotărârea ei de a nu relua schimburile de publicații cu instituțiile germane 15
- International Research Council din Londra invită Academia să adereze. "
- Se decide ca Secția științifică să studieze invitațiile de aderare la instituțiile de știință internaționale. "
- Se aprobă propunerile d-lui Pârvan asupra comunicărilor cuprinse în scrisorile *Uniunii Academice Internaționale* cetite în ședința dela 16 Septemvrie 1921 16
- D-l I. BIANU prezintă portretul arhimandritului grec Nilos, dăruit de anticvarul Zwiebel "
- La propunerea d-lui Șt. C. HEPITES se decide să se trimită o scrisoare de condoleanțe văduvei marelui fizician Lippman "
- D-l V. PÂRVAN despre *săpăturile arheologice din Dobrogea* "
11. **ȘEDINȚA DELA 28 OCTOMVRIE 1921.**
- D-l Președinte D. ONCIUL anunță nașterea *Principelui Mihail*; telegramele de felicitare *M. Sale Regelui* și *A. Sale Principelui Moștenitor* 17
- Cuvântarea comemorativă al d-lui Președinte D. ONCIUL ținută la parastasul de 7 ani pentru odihna sufletului lui D. Sturdza 18
- D-l Colonel R. R. Rosetti dăruiește 21 documente 19
12. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 4 NOEMVRIE 1921.**
- M. SA REGELE și A. SA REGALĂ PRINCIPELE CAROL mulțumesc pentru telegramele de felicitare trimise în ședința dela 28 Oct. 1921 "
- D-l DRAGOMIR HURMUZESCU: «*Despre activitatea științifică a marelui învățat francez Gabriel Lippmann*» "
- D-l Prof. N. Iorga numit directorul Școalei Române din Paris și d-l Prof. V. Pârvan directorul Școalei Române din Roma 24
13. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 NOEMVRIE 1921.**
- D-l A. BĂRSEANU: «*Catechismul luteran românesc*» "

P. S. Sa Episcopul R. Ciorogariu mulțumește prin scrisoare pentru felicitările cu ocazia instalării Sale	24
Ministerul afacerilor străine trimite copia raportului Legațiunii Regale din Sofia și o adresă în sensul ca să se intervină să fie menționat pe coloana ce se va ridica la Varna în amintirea luptei dela 1444 că acolo au luptat și Români	25
D-l Daeschner, Ministrul Plenipotențiar al Franței, dăruiește o ladă cu cărți din partea Guvernului Franței	"
D-l C. Beldie dăruiește diploma originală dată de Împăratul Leopold al Austriei la 19 Sept. 1701 lui Ioan Ursu	"
D-l N. IORGA prezintă în dar publicația: « <i>La mia terra</i> » de Maria Regina della Romania tradusă de d-l A. S. Giorgi	"
D-l A. Veress dăruiește tomul V din « <i>Fontes Rerum Transilvanicarum</i> » și tomurile I, II și III din « <i>Fontes Rerum Hungaricarum</i> »	"
D-l S. PUȘCARIU propune să se tipărească de Academie și să se trimită ca omagiu lui Hugo Schuchardt, cu ocazia împlinirii a 80 de ani, un studiu lingvistic	26
D-l I. BIANU propune și Academia primește ca lucrarea să se tipărească din fondurile Secției literare, la Cluj, iar scrisoarea de felicitare să o facă d-l S. Pușcariu	"
D-l ȘT. C. HEPITES anunță moartea lui Julius de Hann, membru onorar al Academiei	"
14. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 18 NOEMVRIE 1921.	
D-l Președinte D. ONCIUL salută pe P. S. Sa Episcopul Roman Ciorogariu în sânul Academiei	"
P. S. Sa mulțumește	27
D-l N. IORGA prezintă « <i>Roumania yesterday and to-day</i> » by Mrs. Will. Gordon cu o introducere de M. Sa Regina României	"
D-l N. IORGA: comunicare « <i>Dela Congresul de istoria artelor din Paris</i> »	28
15. ȘEDINȚA DELA 25 NOEMVRIE 1921.	
D-l N. IORGA prezintă scrisori și note rămase după răposatul P. Grădișteanu	"
D-l V. PĂRVAN cetește Procesul-verbal al Secțiunii istorice referitor la reeditarea Vieții lui Dimitrie Cantemir, publicația d-lui N. Iorga despre Tudor Vladimirescu, Uniunea Academică internațională, Monumentul dela Varna și mormântul lui N. Bălcescu	"
16. ȘEDINȚA DELA 2 DECEMVRIE 1921.	
Rectoratul Universității din Cluj mulțumește pentru volumele dăruite bibliotecii acelei Universități	29
D-l N. IORGA prezintă No. 49 din « <i>La Revue de la Semaine illustrée</i> », cu articolul d-sale despre « <i>Latinii din Orient</i> »	"

- D-nii Radu și Virgilie Pleșoianu donează Academiei biblioteca rămasă după tatăl lor 29
- D-l N. IORGA propune și Academia primește ca să se intervină pe lângă președinții comunităților grecești din România să contribuie la tipărirea *«Istoriei Imperiului Otoman»* în traducerea grecească a lui Sp. H. Lampros "
17. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 9 DECEMBRIE 1921.**
- D-l N. IORGA: *«Amănunte nouă de istorie românească»* "
- D-na G. Lippmann mulțumește pentru comemorarea soțului său. 30
- Președintele Academiei este de drept membru în Consiliul Cultural Superior al Fundațiunii Culturale *«Principele Carol»* "
- Ministerul de Răsboiu trimite *Anuarul Ordinului «Mihail Viteazul» 1916-1920* "
- Dela Comisiunea Monumentelor Istorice din Cluj se primesc exemplare din publ. *«Urme din războaiele Romanilor cu Dacia»* "
- D-na Th. I. Theodoru dăruiește acte vechi "
- D-l N. IORGA prezintă *«Les Latins d'Orient»* "
18. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 16 DECEMBRIE 1921.**
- D-l Dr. V. BABEȘ *«Despre serul, serovaccinul și vaccinul antituberculos și acțiunea lor asupra tuberculozei»* "
19. **ȘEDINȚA DELA 23 DECEMBRIE 1921.**
- Dela d-l Al. Lăpedatu se primesc exemplare din *«La centenarul lui P. Maior»* "
- D-l N. IORGA prezintă *«Izvoarele contemporane asupra mișcării lui T. Vladimirescu»* "
- Dela d-l I. Boroș se primește mss. *«Învățătură la Nașterea lui Hristos»* "
- Dela Soc. *«V. A. Urechia»* din Galați se primește *«Chemare»*. "
- Dela d-l S. Pușcariu se primește *«Dacoromânia» I* 31
- Dela d-l S. Dragomir se primește și se trimite la Secția Istorică *«Vlahii din Serbia în sec. 12—15»* "
- Dela d-l A. Tzaicu se primește o lucrare spre publicare și 5 cărți pentru bibliotecă "
- Prefectura Poliției Brașov trimite inventarul făcut de autoritățile ungurești despre cărțile și revistele românești ale lui G. Cârțan "
20. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 30 DECEMBRIE 1921.**
- D-l M. C. SUTZU: *«Dinarul lui Neron, dragma cistoforă și talentul euboic»* "
- D-l N. IORGA prezintă: *«Voyage en Roumanie»*. "
21. **ȘEDINȚA DELA 20 IANUARIE 1922.**
- D-l I. BIANU cetește testamentul olograf a lui T. Pamfile "
- Aprobarea adeziunii morale a Secției științifice la diferite Uniuni internaționale 32

	D-l ȘT. C. HEPITES dăruiește din partea d-lui E. Giurgea: «Progresele recente în telegrafia fără fir — Organizarea rețelei române de radio-comunicațiuni»	32
22.	ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 IANUARIE 1922.	
	D-l N. IORGA: «Activitatea artistică și literară a lui Molière»	„
	D-l S. DRAGOMIR: «Vlahii din Serbia în sec. 12—15»	„
23.	ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 3 FEBRUARIE 1922.	
	D-l N. IORGA: «Cronicele ungurești din epoca angevină și Români»	33
24.	ȘEDINȚA DELA 10 FEBRUARIE 1922.	
	D-l ȘT. C. HEPITES prezintă publicațiuni	„
	D-l GR. ANTIPA prezintă în dar publicațiuni de ale sale și «Greater Roumania» by Charles Upson Clark	„
25.	ȘEDINȚA DELA 17 FEBRUARIE 1922.	
	D-l I. BIANU delegat să ia înțelegere cu Ministerul de Instrucție asupra înființării unei biblioteci publice în București	34
	D-l M. C. SUTZU delegat la sărbătorirea centenarului Societății Asiatice din Paris	„
	D-l N. IORGA prezintă scrieri din partea d-lui M. A. Silvestri din Roma și de ale sale	„
26.	ȘEDINȚA DELA 24 FEBRUARIE 1922.	
	Dela d-na Will. Gordon se primește o scrisoare de mulțumire	35
27.	ȘEDINȚA DELA 3 MARTIE 1922.	
	Moartea lui A. L. Montandon, membru corespondent străin	„
	D-l G. ANTIPA despre activitatea științifică a lui A. L. Montandon	„
	D-l I. BIANU prezintă un document dăruit de G. Crețeanu	36
	D-l I. BIANU despre rezultatul prezentării la Ministrul Instrucțiunii conform delegației primite în ședința dela 17 Febr. 1922	„
	D-l I. BIANU citește scrisorile adresate d-lor Prim-Ministru, Ministrul Finanțelor și Ministrul Instrucțiunii în vederea localului de bibliotecă, precum și răspunsul d-lui Prim-Ministru	37
	Ministrul Afacerilor Străine cere copie certificată de pe procesul-verbal încheiat cu ocaziunea ridicării dela Academia de către armatele de ocupație a manuscriselor slave și probe de vinovăție contra ridicătorilor	38
	D-l I. BIANU spune că va face declarațiile cerute în această privință	„
	Aprobarea în principiu a propunerii d-lui I. A. Brătescu-Voinești să se cetească într'o ședință publică fragmente din manuscrisele cu povești pentru copii prezentate la premiile «Cărții Românești»	39
	D-l D. GUSTI prezintă No 2/3 din «Arhiva pentru Știința și Reforma Socială»	„

	<u>Pag.</u>
D-l H. Schuchardt mulțumește pentru felicitarea cu ocazia împlinirii a 80 ani	39
28. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 10 MARTIE 1922.	
D-l N. IORGA: « <i>Nouii documente în istoria românească</i> »	40
Dela Ministrul Finanțelor scrisoare referitoare la adresa Academiei No. 382.	"
D-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii dăruiește 100.000 lei în amintirea fiului său Grigorie C. Angelescu	"
D-l I. Moisil dăruiește un vechiu manuscris și două diplome de boierie precum și o carte	"
Legatiunea Portugaliei dăruiește cărți din partea d-lui Dr. A. Ferrao	"
29. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 MARTIE 1922.	
D-l Z. PĂCLIȘANU: « <i>Luptele politice ale Românilor ardeleni în anii 1790—1792</i> ».	41
30. ȘEDINȚA DELA 24 MARTIE 1922.	
Delegația d-lui M. Sadoveanu în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Iași	"
Moartea lui E. Fischer, membru onorar	"
D-l M. C. SUTZU donează Academiei colecția sa de obiecte antice	"
D-na Maria G. Bogdan dăruiește autograful lui Mistral cuprinzând traducerea provensală a « <i>Cântecului Gintei Latine</i> »	"
Dela d-l G. I. CHELARU se primește în copie textul unui epitafor scris pentru sine de B. P. Hasdeu	"
D-l I. BIANU prezintă două manuscrise slavonești din Maramureș	42
D-l V. PĂRVAN prezintă din partea preotului Ciril Karalevskij din Roma o notă despre documentele privitoare la istoria Românilor aflătoare în Arhivele Romei	"
D-l V. PĂRVAN prezintă publicațiuni și un memoriu din partea fundațiunii «Leonardo»	"
D-l N. IORGA delegat să reprezinte Academia la serbările centenarului al șaptelea al Universității din Padova	"
Deciziunea de a participa moralmente la <i>Union Astronomique Internationale</i> și la <i>Union Géodesique et Géophysique Internationale</i>	"
Deciziunea de a interveni pentru Observatorul Astronomic al d-lui N. Donici dela Dubosarii-Vechi (Basarabia)	"
31. ȘEDINȚA DELA 31 MARTIE 1922.	
D-l EM. JEANBERNAT din Marsilia dăruiește o carte	43
D-l Comandor Buchholtzer C. dăruiește întâia diplomă de doctor în medicină dată de Universitatea din București	"
D-l GR. ANTIPA prezintă Academiei pe d-l N. Donici	"
D-l Vicepreședinte V. PĂRVAN salută pe d-l N. Donici, care mulțumește	"

	Pag.
Intervenția la guvern contra trecerii Institutului Meteorologic la Observatorul Astronomic	43
Recomandarea d-lui V. BOGREA ca secretar al Școalei Române din Roma.	44
32. ȘEDINȚA DELA 7 APRILIE 1922.	
Dela «Ecole des Chartes» se primește un volum	„
D-l I. LUPAȘ prezintă scrieri de ale sale	„
D-l E. RACOVITĂ prezintă scrieri	„
Felicitare către Academia Regală Belgiană cu ocazia aniversării ei a 150-a	45
D-l GR. ANTIPA prezintă lucrări de ale d-lui N. Donici	„
33. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 28 APRILIE 1922.	
D-l I. BIANU prezintă cărți dăruite de d-l N. Filodor	„
D-l I. BIANU atrage atențiunea asupra unui document istoric referitor la biserica Sf. Nicolae din Văcărești	„
D-l V. PĂRVAN: « <i>Considerațiuni asupra unor nume de râuri daco-scitice</i> »	46
Felicitarea Universității din Padova	„
34. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 MAIU 1922.	
D-l PREȘEDINTE prezintă bustul de bronz al Regelui Carol și portretul lui A. Tr. Laurian, dăruite de Casa Regală	„
D-l A. RĂDULESCU: « <i>Pravilistul Flechtenmacher</i> »	47
35. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 MAIU 1922.	
D-l Dr. G. MARINESCU: « <i>Ipnotismul din punct de vedere terapeutic și medico-legal</i> »	„
Moartea lui Ph. A. Guye, membru onorar	„
Guvernul Francez dăruiește « <i>La Science française</i> »	„

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1922.

1. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 MAIU 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL: Cuvânt de deschidere	49
D-l Secretar general I. C. NEGRUZZI: « <i>Raportul asupra lucrărilor făcute în anul 1921—22</i> »	51
Programa lucrărilor sesiunii	72
D-l I. C. NEGRUZZI prezintă manuscrise autografe ale lui V. Alecsandri.	74
D-l I. NISTOR prezintă o carte	„
2. ȘEDINȚA DELA 16 MAIU 1922.	
D-l PREȘEDINTE prezintă medalia regelui Albert al Belgiei dă- ruită de Academia Regală Belgiană	75

	Pag.
Dela d-l S. Pușcariu se primește o scrisoare despre sărbătorirea lui G. Dima	75
D-l Dr. V. BABEȘ prezintă o lucrare	„
D-l GR. ANTIPA despre publicarea notei d-lui <i>Bădărau</i> : «Despre valoarea absolută a dublei refracțiuni electrice»	„
Raportul Comisiunii financiare asupra exercițiului bugetar 1920—21	„
Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru anul 1921	77
3. ȘEDINȚA DELA 17 MAIU 1922.	
D-l N. IORGA prezintă cărți	83
4. ȘEDINȚA DELA 18 MAIU 1922.	
D-l D. GUSTI prezintă No. 4 din « <i>Arhiva pentru Știința și Reforma Socială</i> »	84
Aprobarea concluziilor din rapoartele Comisiunii financiare și a Comisiunii Bibliotecii	„
Comisiunea pentru verificarea conturilor pentru anul bugetar 1921—22	„
Comisiunea bugetară pentru exercițiul 1922—23	„
D-l I. C. NEGRUZZI citește: <i>Raportul Comisiunii... fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu</i>	„
Comisiunea acestor fonduri pe anul 1922	85
Comisiunea pentru examinarea lucrărilor făcute în 1921—22	„
D-l Președinte D. ONCIUL despre executarea dispozițiilor testamentare ale fondului A. F. Robescu	„
Discuția despre casa și mormântul lui V. Alecsandri și alegerea Comisiunii pentru această chestiune	86
D-l Președinte D. ONCIUL citește propunerea pentru modificarea art. 7 din Statute	„
D-l I. BIANU citește propunerea pentru modificarea art. 60 din Regulamentul general	„
D-l I. BRĂTESCU-VOINEȘTI propune un amendament la aceeași chestiune	87
5. ȘEDINȚA DELA 19 MAIU 1922.	
D-l N. IORGA: « <i>Generația dela 1840 și cea dela 1848 față de concepția unității politice a poporului român</i> »	„
6. ȘEDINȚA DELA 20 MAIU 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL spune că propunerile pentru modificările propuse în ședința trecută se vor supune discuțiunii la 24 Maiu	„
D-l GR. ANTIPA despre modificările de articole propuse	„
D-l I. SIMIONESCU propune și se admite ca Academia să intervină la Ministerul Comunicațiilor pentru reducerea taxelor postale percepute asupra cărților	„
7. ȘEDINȚA DELA 22 MAIU 1922.	
D-l ȘT. C. HEPITES prezintă o carte	88

	Pag.
7. ȘEDINȚA DELA 23 MAIU 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL comemorează a 56-a aniversare a începerii domniei Regelui Carol	88
D-l GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice referitor la publicarea în <i>Anale</i> a lucrării « <i>Fauna cadavrelor din România</i> » de Dr. N. Leon	89
D-l GR. ANTIPA propune pe d-l N. Donici ca membru de onoare al Academiei	„
D-l N. Donici ales Membru de onoare al Academiei	91
8. ȘEDINȚA DELA 24 MAIU 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL anunță moartea lui I. Sârbu	„
D-nii I. BIANU, N. IORGA, ȘT. C. HEPITES prezintă cărți	„
Dela Ministerul Cultelor și Artelor se oferă Academiei obiecte din colecțiunea d-rului C. I. Istrati	„
9. ȘEDINȚA DELA 25 MAIU 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL anunță că propunerea pentru modificările de articole se va discuta în ședința dela 29 Maiu	92
D-l I. C. NEGRUZZI propune alegerea d-lui G. Björkmann ca Membru de onoare	„
D-l G. BJOERKMANN ales Membru de onoare	„
Comisiunea premiului <i>N. Crissoveloni</i> pentru anul 1923	„
10. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 26 MAIU 1922	
D-l Dr. V. BABEȘ: « <i>Microbii invizibili</i> »	93
11. ȘEDINȚA DELA 27 MAIU 1922.	
D-l G. ȚIȚEICA cetește <i>Raportul asupra activității școalelor</i> « <i>Tache P. Anastassiou și</i> » « <i>I. C. Agarici</i> » în anul școlar 1921—1922	„
D-l I. SIMIONESCU despre ajutorarea orfanilor cari din lipsa de mijloace n'au putut cercetă școala din Călmățui	95
Comisiunea școlară pe 1922—23.	„
<i>Raport despre activitatea Cabinetului numismatic în 1921</i>	„
D-l Președinte D. ONCIUL mulțumește d-lui M. C. Sutz	96
D-l M. C. SUTZU propune să se intervină pentru restituirea monetelor jefuite de ocupanți în timpul războiului	„
D-l I. SIMIONESCU: <i>Raportul și propunerile Comisiunii Fundațiunii</i> « <i>V. Adamachi</i> » pe anul 1921—22	„
Comisiunea pentru conducerea Fundațiunii « <i>V. Adamachi</i> » în 1922—23	100
D-l I. BIANU cetește <i>Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române</i>	„
Comisiunea Dicționarului în anul 1922—23	101
Deciziunea Comisiunii Premiului Năsturel de a se premia cartea d-lui Ion Gorun: « <i>Lume necăjită</i> »	„

Deciziunile Secțiunii istorice:	
Să se cetească în ședință publică lucrarea d-lui Z. Păclișanu: «Teologul vlădicilor uniți»	101
Să se recomande Ministerului Cultelor, spre tipărire, lucrarea d-lui D. Dan despre <i>Mănăstirea Sucevița</i>	„
Să se publice volumul de documente grecești	„
Comunicările publicate în Revista Istorică sau alte organe să nu fie publicate în Memorii	„
Asupra acordării premiilor pentru publicații	„
Alegerea Comisiunii pentru premiile date pentru 1923	10
12. ȘEDINȚA DELA 29 MAIU 1922.	
Modificarea art. 7 din Statute	„
D-l I. SIMIONESCU cetește propunerea ca Sesiunea generală a Academiei să înceapă la 25 Maiu st. n.	„
D-l A. RĂDULESCU cetește propunerea să se modifice art. 24 din Statute în de acord cu art. 7 modificat	„
D-l PREȘEDINTE anunță că aceste propuneri se vor pune la ordinea zilei deodată cu modificarea art. 26 la 2 Iunie	103
13. ȘEDINȚA DELA 30 MAIU 1922.	
D-l I. SIMIONESCU cetește <i>Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea cheltuelilor în anul 1921—22</i>	„
Subiectul pentru premiul «Dacia-România» din 1924	104
14. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 31 MAIU 1922.	
D-l I. LUPAȘ: «Desbinarea bisericească a Românilor ardeleni în lumina documentelor istorice din I-a jumătate a secolului al XVIII»	„
Reprezentarea Academiei la serbările aniversării centenarului al 7-lea al Universității din Padova	„
D-l GR. ANTIPA cetește deciziunile Secției științifice despre premiul acordat și alegerea Comisiunilor pentru premii	105
D-l V. PĂRVAN cetește deciziunile Secțiunii istorice referitoare la premii, propunerea de membru corespondent a d-lui H. Focillon și la formatul Memoriilor Secțiunii	„
14. ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 1 IUNIE 1922.	
D-l I. BIANU: «Donatorii defuncți ai Academiei»	„
Hotărîrea de a se tipări discursul d-lui I. Bianu	„
D-l A. RĂDULESCU despre regulamentarea fondurilor Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu, General Ioan Manoil Manu, N. Rătescu, Dr. C. Păcuraru-Bianu, Toma și Ioan N. Socolescu, Elena I. Dalles, Gr. C. Angelescu și Leon S. Arié	106
D-l V. PĂRVAN cetește raportul d-lui N. Iorga despre activitatea d-lui H. Focillon	108
D-l H. FOCILLON ales Membru corespondent străin	109

15. *ȘEDINȚA DELA 2 IUNIE 1922.*
 D-I Președinte D. ONCIUL despre modificarea art. 7 și 24 din Statute 109
 D-I GR. ANTIPA cetește deciziunile Secțiunii științifice despre acordarea de premii și altele ”
 Comisiunea de 12 membri pentru premiile Năsturel și al Asociațiunii Craiovene pentru anul 1923 110
16. *ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 3 IUNIE 1922.*
 D-I Președinte D. ONCIUL salută pe *A. Sa Regală Principele Carol* ”
 Răspunsul *A. Sale Regale, Principele Carol* 111
 D-I ANDREIU RĂDULESCU cetește discursul de recepție: *«Cultura juridică în România în ultima sută de ani. Privire generală»* 112
 D-I I. NEGRUZZI cetește răspunsul la discursul d-lui A. Rădulescu ”
17. *ȘEDINȚA DELA 5 IUNIE 1922.*
 D-I Președinte D. ONCIUL anunță moartea lui *Duiliu Zamfirescu* și propune ca d-l I. Brătescu-Voinești să reprezinte Academia la înmormântare ”
 D-I Dr. V. BABEȘ propune și Academia alege pe d-l Ed. Perroncito membru onorar ”
 Bugetul pentru anul financiar 1922—23 113
 Decizia referitoare la formatul Memoriilor Secțiunilor ”
18. *ȘEDINȚA DELA 6 IUNIE 1922.*
 Modificarea art. 7, 24, 26 din Statute, 62 și 64 din Regulamentul general ”
 D-I Președinte D. ONCIUL salută pe d-l H. Focillon, care răspunde 114
 Votare pentru alegerea Secretarului general ”
 D-I I. SIMIONESCU prezintă cărți 115
19. *ȘEDINȚA DELA 7 IUNIE 1922.*
 Ateneul Român roagă Academia să se asocieze la protestul contra clădirii în imediata apropiere a Ateneului a unei case mari de speculă ”
 Delegația Academiei la congresul Soc. Ocrotirea Orfanilor de Răsboiu, secția Iași ”
 Cuvântarea d-lui I. BRĂTESCU-VOINEȘTI la înmormântarea lui *Duiliu Zamfirescu* ”
 D-I I. BIANŪ prezintă cărți bisericești ungurești din fosta Episcopie de Hajdu-Dorogh 116
 D-I Dr. G. MARINESCU prezintă publicațiuni de ale sale 117
 D-I V. PĂRVAN cetește *Raportul Comisiunii pentru studiul propunerii de reorganizare a Academiei* ”
 Comisiunea pentru studiul reorganizării Academiei pe 1922—23 118

	Pag.
Telegrama de felicitare trimisă M. Sale Regelui Ferdinand I la Belgrad cu ocaziunea căsătoriei A. Sale Regale Principesei Marioara cu M. Sa Regele Serbiei	118
Votare pentru alegerea Secretarului general	119
Deciziunea Secțiunii științifice în privința premiului Lazăr din 1927	„
20. ȘEDINȚA DELA 8 IUNIE 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL despre căsătoria <i>A. Sale Regale Principesa Marioara cu M. Sa Regele Alexandru al Serbiei.</i>	„
Prelungirea Sesiunii cu trei zile	120
D-l I. Brătescu-Voinești delegat membru în Comitetul de lectură al Teatrului Național din București	„
D-l I. BIANU cetește deciziunile Secțiunii literare referitoare la premii, propunerea a d-lui Eugen Botez ca membru corespondent și altele	„
D-l M. SADOVEANU despre activitatea literară a d-lui Eugen Botez	121
D-l Eugen Botez ales membru corespondent	„
D-l I. SIMIONESCU cetește <i>Raportul Comisiunii bugetare.</i>	„
Biuroul Secțiunii științifice pe anul 1922—23	122
Biuroul Secțiunii istorice pe anul 1922—23.	„
D-l I. C. NEGRUZZI ales Secretar General pentru anii 1922—1929	„
D-l I. C. NEGRUZZI mulțumește pentru realegere	„
Președintele pe anul 1922—23	123
D-l D. ONCIUL mulțumește pentru realegere	„
Vicepreședinți pe anul 1922—1923	„
21. ȘEDINȚA DELA 9 IUNIE 1922.	
D-l N. Donici mulțumește pentru alegerea sa de membru onorar Societatea <i>«Lignitul»</i> oferă 10.000 lei supliment la premiul Lazăr din 1927	„
D-l GR. ANTIPA prezintă spre publicare <i>«Réalisation du mouvement perpetuel de deuxième espèce de d-l Vasilescu-Karpens»</i>	„
D-l I. C. Negruzzi va ține cuvântarea la parastasul pentru odihna sufletului Regelui Carol	124
22. ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 11 IUNIE 1922.	
D-l Președinte D. ONCIUL cuvânt de deschidere	„
D-l I. NEGRUZZI despre premiile acordate	„
D-l M. SADOVEANU, raport despre <i>«Lume necăjită»</i> de Ion Gorun	„
D-l I. NEGRUZZI, raport despre <i>«Din sbuciumul captivității»</i> de Maior G. Caracaș	125
D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI, raport despre <i>«Din sala</i>	

	pașilor pierduți», «Printre picături» și «Remember» de Radu Rosetti	126
D-1	A. RĂDULESCU, raport despre «Noul codice de ședință al Judecătorului de Ocol» adnotat și comentat de Corneliu Botez și «Codul de procedură civilă» adnotată de Em. Dan	
D-1	N. IORGA, raport despre «Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal în sec. XVIII» de I. Nistor și «Relațiile comerciale ale Țării Românești cu Ardealul până în veacul al XVIII-lea» de Ștefan Mețș	127
D-1	Dr. V. BABEȘ, raport despre «Organizarea și funcționarea serviciului sanitar militar» de Medicul General de Divizie Dr. I. N. Antoniu	128
D-1	Dr. GR. MARINESCU, raport despre «Diagnosticul tifosului exantematic cu ajutorul reacțiunii de aglutinare cu Proteul X 19» de Dr. A. Babeș și «Cultura minții cu ajutorul biologiei» de N. Moiescu	130
D-1	I. SIMIONESCU, raport despre «Călduza stuțarului» de N. Nicolaescu și G. Stoenescu și «Elemente de geologie generală cu o scurtă privire asupra geologiei României» de Dr. I. Popescu-Voitești	134
D-1	PREȘEDINTE felicită pe autorii premiați	136
D-1	PREȘEDINTE salută pe d-l Eugeniu Botez, care răspunde	„
D-1	Aristide Blank dăruiește «Greater Roumania»	137
	Hotărâre de intervenire pentru posibilitatea funcționării Observatorului Astronomic al d-lui N. Donici	„
	Decizia de a felicită Societatea Asiatică din Paris cu ocaziunea împlinirii a 100 ani dela înființarea ei	„
D-1	SECRETAR GENERAL cetește Raportul despre lucrările Sesiunii	„
D-1	Președinte D. ONCIUL mulțumește d-lui Secretar general și declară Sesiunea închisă	140

I. BIANU: *Pomenirea donatorilor* 143

Concursul pentru premii — 1923 161

Personalul Academiei Române la 11 Iunie 1922 177

Oficiile Academiei Române în anul 1922—23 192

817